

మనసులో మనస్సే మనవి, కనులముందు
 తిల్లునందరినీ జక్కవు మలచిన
 మనోహర కళా బృందమే!

విక్రమ్ పాడక్ష్మిన్స్

అమరశిల్పి జక్కన్న

పూర్తి ఈస్టేటుస్ కలర్ చిత్రం-

నిర్మాత. దర్శకుడు

B.S.రంగా

NVKB

నవయుగ

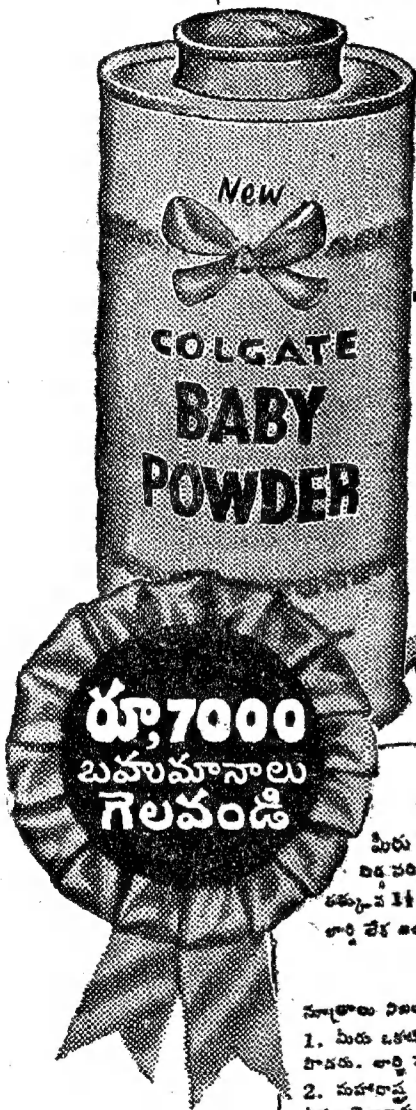
ఆడంబరాలను విడనాడండి దేశసంపదను వృధాకానీయకండి

కాల్గేట్ బేబీ పౌడరు

ఒక ప్రత్యేకమైన పౌడరు ప్రత్యేకంగా మీ బేబీ కోసం

మీ బేబీ అంటే మీకు ప్రత్యేకం - ప్రతి విషయంలోనూ ప్రత్యేకమే.
ప్రత్యేక ఆహారం. ప్రత్యేక దుస్తులు. అవును ఒక ప్రత్యేక పౌడరు - కాల్గేట్ బేబీ పౌడరు!

కాల్గేట్ బేబీ పౌడరును ప్రత్యేకంగా బేబీ మన్నిం
గిస్తారనే అంశం తయారు చేసారు. ఎంతో మెత్త
నైనది. ఎంతో సున్నితమైనది. ఎంతో పొదుపు
కూడా. బేబీలకు కాల్గేట్ బేబీ పౌడరంటే
ఎంతో ప్రీతి...మీకు కూడా ప్రయమే!

మీ చిన్నారి పాప రూ. 1,000 గెలవచ్చు.

మీరు చేయవలసినదంతాంటే: ఈ క్రింద ఉదహరించిన పనులను కచ్చితంగా మీ
నిర్దేశితకాల పోలో (మొదటి పూర్తిగావుంటే) సంవత్సరం 1½ సంవత్సరాల అంతకు
ముందు 1½ సంవత్సరాలనుంచి 3 సంవత్సరాలవరకు, రోజులో పాటు కాల్గేట్ బేబీ పౌడరు
లోని బేబీ బ్రాండ్ ప్రత్యేక బాల్ యొక్క మూలము అభివృద్ధి క్రింది చిరునామాకు సంవత్సరం.

కాల్గేట్ బేబీ పౌడరు పోలో ల పోటీ

రోజు లాభ్య సం. 1965 కొనబడుతుంది.

సూత్రాలు నిశ్చయించబడతాయి:

1. మీరు ఒకటి కంటే పావు ఎంట్రిలు సంపాదించు. అయితే ప్రతి ఎంట్రిలోనూ కాల్గేట్ బేబీ పౌడరు. లాభ్య బేబీ బ్రాండ్ ప్రత్యేక బాల్ యొక్క మూలము పంపాలి.
2. మహారాష్ట్ర స్టేట్ నుండి కొన్నింటిని చెందిన 5 గురు పత్రికలుగల ఒక సంఘం ఎంట్రిలపై తీర్పు చెబుతారు. వారు యిచ్చే తీరుతీర్పు దీనిపై ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు అందుతాయి.
3. కాల్గేట్ పామర్స్ (ఇండియా) ప్రయివేట్ లిమిటెడ్ మరియు గ్రాంట్ అడ్వర్టైజింగ్ అండ్ పబ్లిసిటీ ఏజెన్సీలు ఈ పోటీలో పాల్గొన్నారు. 1964, జూలై 31 తారీఖున ఈ పోటీ ముగుస్తుంది.

(ప్రయోజనాలు)

1½ సంవత్సరాల క్రిందివారికి
మొదటి బహుమానం రూ. 1000/-
50 కన్నా తక్కువ ప్రైజ్ రూ. 50 ఒక్కొక్కటి

1½ నుంచి 3 సంవత్సరాలవరకు
మొదటి బహుమానం రూ. 1000/-
50 కన్నా తక్కువ ప్రైజ్ రూ. 50 ఒక్కొక్కటి

ఉత్తరాలు

కథ

“కె. వి. యన్. శర్మగారు వ్రాసిన “మరుపు రాని ఉగాది” ఎంత బాగుంది అనుకున్నారా ? ? అది చదువుతున్నంత సేపూ నవ్వుతూనే ఉన్నాను. మరో విశేష మేమంటే కథలోని తేషగిరి పరిస్థితే నా పరిస్థితి (నూటికి తొంభై పాళ్ళు)—మా అత్త గారి వూరికి వెళ్ళే ! ఒంటెద్దు బండి తప్పదు! కథ నాబోటి వాళ్ళకు జరిగే, వాస్తవాల్ని హాస్యాల్ని బాగా అందించింది. సారథి “అక్కయ్యనూ, బావనూ, మేనల్లుడినీ తీసుకు వెళ్ళానికి” అనే బదులు “అన్నయ్య” అని వడింది. బహుశా అచ్చు పొరపాటుమో ! ఇలాంటి హాస్య కథల్నే చదువగా ప్రచురించ వలసిందిగా సంపాదకుని కోర్చున్నాను. శర్మ గారికి నా అభినందనలు—

సూర్యనాథ్, సింగులూరి (గుంటూరు)

రాజధాని కబుర్లు

ఈ వారం రాజధాని కబుర్లు, అక్కినేని అమెరికా పర్యటనతోనే నిండినట్లు వ్వాలు. అక్కినేని అమెరికా పర్యటన గూర్చి ప్రత్యేక వ్యాసం బాగుంది. కాని రాజధాని కబుర్లు కూడా దాంతోనే నింపేయడం బాగా లేదు. రాజధాని కబుర్లలో ఇంకేమైనా రాయవలసింది.

వి. లక్ష్మీ (శ్రీకాకుళం)

* * *

ఈవారం సంవికలో రాజధాని కబుర్లలో వ్యాస కర్త నాగేశ్వరరావుకు జరిగిన నవ్వానం గూర్చి వ్రాస్తూ చాలామంది ప్రేక్షకులు తమ అభిమాన సినిమా నటుని చూడడానికి, చూసి తమ జన్మస్థు సార్థకం చేసుకోవాలని వచ్చారు అని వ్రాశారు. ఇది చాలా సీతం. సినీ నటులను చూస్తే జన్మ సార్థక మవుతుందా! ఈ దేశంలో చాలామంది సినీమా నటులందరినీ చూసిన వారున్నారు. అంత మాత్రానికి వారి జన్మ సార్థక మవుతుందా. నటులు కూడా మన లాగే మనుషులే. ఒక మనిషి ఇంకొక మనిషిని చూస్తే జన్మ సార్థకము అవుతుందా? వ్యాసకర్త సినీ నటులను ముఖ్యంగా నాగేశ్వరరావుగారిని దేవతల మాదిరి భావించారు. అనాడు సభకు నేనూ వెళ్ళాను. కాని నా జన్మ సార్థకం కావడానికి కాదు. కేవలం సినీ నటులను చూడటానికి మాత్రమే.

ఒక ప్రేక్షకుడు.

* * *

అక్కినేని తెలుగు సినీమా రంగపు బిడ్డగా అమెరికా పర్యటన ఆంధ్రుల సిద్ధోల్లులలో— స్మారకాలపు పగటి వేషాలకు కూడా చోటిచ్చిందని నా కెంతో గర్వంగా ఉందని చెబుతోంటే ఆశ్చర్య పోరనుకుంటా.....!

కాదంబరి (కాకినాడ)★

GOLDEN BOOKS FOR YOU

All Books Are Genuine Printed in U.K.&U.S.A. Postage free on Rs.11.

Perfect your English How to speak and write correctly	Rs.nP. 12-00	Gardening in Pictures - Fruits, Flowers, Vegetables 392 Illus	Rs.nP. 13-00
Simple Exercises for Height Increase 76 Exercises	5-00	Self Treatment for Hernia	7-00
52 Illus 3-5" increase guaranteed	6-00	Nature Cure for High Blood Pressure	7-00
Sex and you by Dr. Philip	7-00	Hair For All treatment of grey, fallen hair, Baldness, Dandruff	6-50
Married Love by Dr. Stopes Illustrated	13-00	Popular dog keeping how to train and feed 52 kinds of Dogs	7-50
Technique of Sex Illustrated 467300 copies sold	26-00	Jig Fixture&Clamp Design 130 Illus	12-00
Encyclopedia of Sex & Love technique Illus	6-50	Dynamo & Electric Motor Building - Construction, Winding magnets & Armatures, Testing 164 Illus	14-70
Birth Control to day Illus	16-50	Practical Mechanics Hand Book Lathe Work, Screw & Gear cutting, Small Tools, Hardening, Tempering, Electroplating etc. 396 Illus	20-00
Lambretta Scooter Maintenance and Repairs Illus	16-50	Starting Poultry keeping - Practical Book for beginners or experts Illus	11-00
Car Repair & Maintenance Illus	20-00		
Practical Wireless, Circuits construction, Assembling, Wiring of all types of Radios 196 Illus	16-50		
Radio Servicing Pocket Book - Repairs, Fault finding, Formulas of Radios, Transistors 138 Illus			

BHASIN BOOK DEPOT (A. 4.) 29/1, SHAKTI NAGAR, DELHI-6

(TEL)

ఇప్పుడు లభించు చున్నది

మీ ప్రయమైన

లోమ

వాటమైన ప్యాకింగ్ లో కూడ

200

సామాన్య పెద్ద మిరియం చిక్కు నైజలలో కూడా లభించుచున్నది

సీసాలో లేక బ్యూట్ లో గల లోప

చర్మదా మంచిది

అంతరేఖయంగా ప్రకటించేయమైన ప్రేక్షకం హెర్ ఆయర్ మరియు రోజూను వలపు చేయవది. అనంద శరమైన ముద్రాపక గలది.

టోర్ విజిల్ల మరియు ఎగుమలదా ఎమ్. ఎమ్. ఖంభట్ వారా. ఆహారాకర్. విజిల్ల, సి. నరేంద్ర మ్ అండ్ కం. బాంబాయి.

మా స్టాక్స్టులు:

మెసర్స్ జె. బలరామ్ అండ్ కంపెనీ; 260, చె నాబజార్, మదరాసు.

కేశవర్ధిని

వాడి నల్లని, నిడుపు వెంటుకలను
వెంచుకోండి

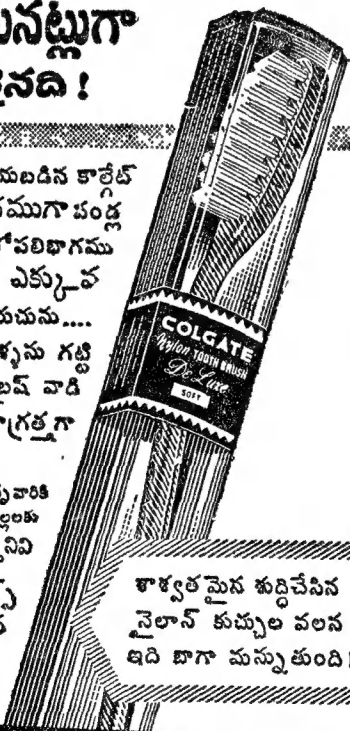
కేశవర్ధిని ప్రాడక్ట్స్,
జెల్ రోడ్, కోయంబత్తూరు-1.

తూర్పు గోదావరి, శ్రీకాకుళం, విశాఖ జిల్లాలకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :
మెస్సర్స్ ఓమ్ ఏజన్సీస్, 45, మహాత్మాగాంధీ రోడ్, సికిందరాబాద్.

కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్ మీ దంతములను ఎక్కువ శక్తివంతముగా శుభ్రపరుచునట్లుగా తయారైనది!

కాల్గేట్ ముగా తయారు చేయబడిన కాల్గేట్
టూత్ బ్రష్ చాల నులభముగా పండ్ల
సండులలోకి పోవును.... రోపలిభాగము
ను, వెలుపలిభాగమును ఎక్కువ
శక్తి వంతముగా శుభ్రపరుచును....
మెత్తగా తోమినచో చిగుళ్ళను గట్టి
పరుచును. కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్ వాడి
మీ పండ్లను, చిగుళ్ళను జాగ్రత్తగా
సుంచండి.

4 నైజాం: * పెద్దలకు * చిన్నవానికి
* పిల్లలకు * వనిపిల్లలకు
* గట్టిది * ట్రమాదిరిది * మెత్తనిది
అంతేగాక డీలక్స్
అరోగ్యదాయకమైన
స్టాస్టిక్ పెట్రోరోగూడా
లభించును!

కాశ్యతమైన శుద్ధిచేసిన
నైలాన్ కుచ్చుల వలన
ఇది బాగా మున్నుతుంది!

TB/G/127

ఉత్తమ చికిత్స
ఏ కారణాలచేత
నేనా ధాతుననుం
చేంది, దాంపత్య
సౌఖ్యం అనుభవించ
లేనివారు వెంటనే
15 నయా స్పెషల

ప్రాంతపుతో సంప్రదించండి.
డా॥ ఎ. పూర్ణచంద్రారావు,
N.D.F.N.F.U. (Ceylon) సెక్యూరెస్సెరిస్ట్,
నాగేశ్వరరావు పంతులు రోడ్డు,
పూర్ణా పిక్చర్స్ వద్ద
గాంధీనగరం :: విజయవాడ-3.

తెల్ల మచ్చలకు ఉచిత వైద్యము

శక్తివంతమైన మా ఆయుర్వేద జ్ఞానధము
"స్వీత మోచన్" తెల్ల మచ్చలను కొద్ది
రోజులలో తొలగించును. సాంఘిక సంక్షేమం
కొరకు 1000 రోగులకు ఒక్కొక్క పాకెట్
ఉచితంగా యివ్వబడును. వెంటనే వ్రాయండి.

BIHAR KUSTA KUTIR,
P. O. LALBIGHA (Gaya)

తగ్గింపు ధరలు

తక్కువధరకు ఆకర్షణీయమైన
రంగులలో మిక్కిలి అందమైన
కాస్మిక్ బ్యూటీ చేపల చీరలు.
ఒక్కొక్కటి ధర రు. 7/50.
2 చీరలు రు. 14. 3 చీరలు
రు. 20. డిలక్సరకం ఒక చీర
రు. 11. 2 చీరలు రు. 21.
3 చీరలు రు. 30. స్పెషల్
రకం చీరలు 1కి రు. 15.
2 చీరలు రు. 28/-, 3
చీరలు రు. 39/- అన్నిటికి పోస్ట్ జి స్పాకింగు
ఉచితం. 2 చీరలు కొనువారికి ఒక జత ఇయర్
టాప్స్, 3 చీరలు కొనువారికి ఒక బి.బి. ఒక
జత ఇయర్ టాప్స్, ఉచితముగా పంపబడును.
కొద్ది స్టాక్ గలదు. మీ ఆర్డరును వెంటనే
సంపండి. మీ ఆర్డరు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

THE ROYAL STORES (APM2)
Post Box No. 1774, Delhi 6.

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
కుకవారం : 17-4-'64

(కోడివాస నం|| నిజ చైత్ర మాస శుద్ధ షష్ఠి,
సంపుటము : 56 సంచిక : 33

స్థాపితము :

1908

*

ముఖ్య సంపాదకుడు :
శివలెంక శంభుప్రసాద్

*

సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

ఒక సంవత్సరం
చందా వివరాలు

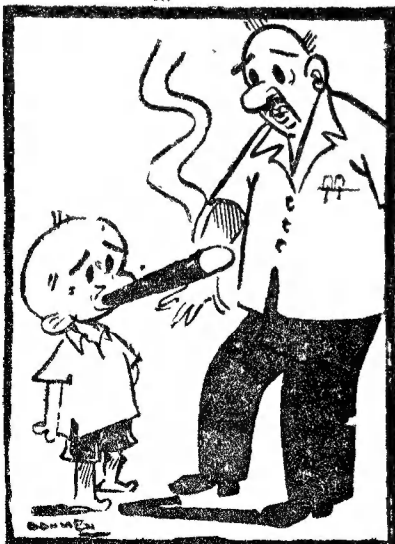
ఇండియా రూ. 15.60. ఇతర దేశాలు
పీడమీడ (Sea Mail) రూ. 28.60.
నిమానం ద్వారా (Air Mail) (బిటన్, జర్మనీ,
ఇతర యూరోప్, ఆఫ్రికా దేశాలు రూ. 120.00.
అమెరికా రూ. 176.80. ఆస్ట్రేలియా
రూ. 148.20.

విడిప్రతి 30 ప.పై.

సంవత్సర చందా 15.60 ప.పై.

6 మాసాల చందా 7.80 ప.పై.

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7. తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

“మరే...మీరు...నిగరెట్లు తాగితే ‘కెన్సర్’
వస్తుందన్నారుగా! అందుకే నేను చుట్టలు
కాలుస్తున్నా...”

మనలోమాట

మధ్య పేజీలలోని వ్యాసం, చిత్రాలు శ్రీ ఎస్. వి.
రామారావుగారివి, వీరిది గుడివాడ.
పి. ఎ; బి. కాం. పరిక్షలు పాసయిన
తర్వాత మద్రాసు లలితకళల కళా
శాలలో డిప్లొమా తీసుకున్నారు.
1960 నుంచి లండన్ లో ఉంటున్నారు.
త్వరలో అమెరికాకి వెళ్లబోతున్నారు.
బ్రిటన్ లో వారి బొమ్మలు మంచి
ప్రశంసలు అందుకున్నాయి.

*

*

*

వచ్చేవారం షేక్స్పియర్ ఫుట్టి సరిగ్గా 400 సంవత్స
రాలు అవుతుంది. ఈ సందర్భంలో ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో
కొన్ని ప్రత్యేక వ్యాసాలు వేస్తాము. ఈ వారం షేక్స్పియర్
కాలంలో లండన్ ని గురించిన వ్యాసం ఒకటి ప్రచురించాము.

ఈ సంచికలో వేసిన ‘గతజల సేతుబంధనం’ కథతో
బాంబాయి ఆంధ్రమహాసభ పోటీ కథలు గెలిచాయి.

పై వారమే హావిస్, ఆదివిష్ణు, సింగరాజు, రామచంద్ర
మూర్తి, పెద్దిబొట్ల సుబ్బరామయ్యగార్లు కలిసి వ్రాసిన గొలుసు
కథ ప్రారంభం అవుతుంది.

ఆ సంచికలో అందరికీ ఆనందం కలిగించే విశేషం ఒకటి
ఉంటుంది...

★

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : నటి షీలా.

కథలు :

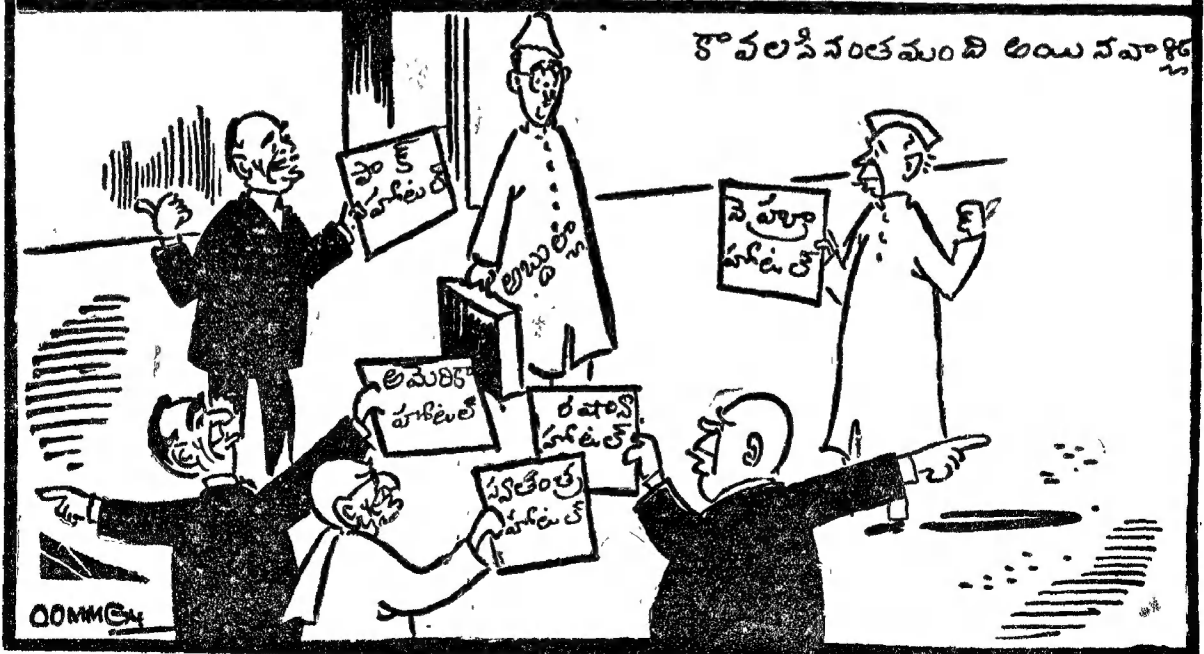
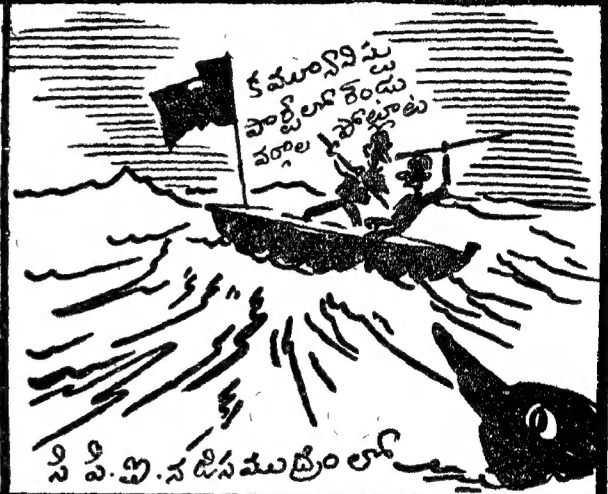
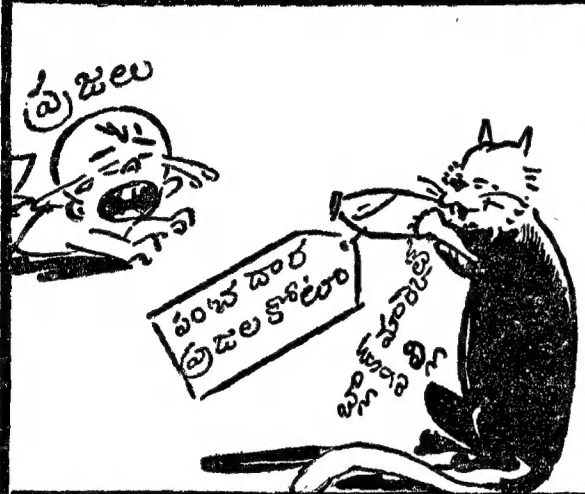
గత జల సేతుబంధనం — 10
పి తెలుగు సినిమా కథ... — 16
రేయి విడిచిన నక్షత్రం — 25

సిరియల్ కథలు :

ఎండమావులు — 14
సంపెంగ పొదలు — 30
రామచరిత్ర మావన్ — 46

వ్యాసాలు : శీర్షికలు : సినిమా.

ఉత్తరాల : — 3, ఊమేన్ కార్పొరేట్ — 8
న్యూఢిలీ లేఖ — 7, రాజధాని కబుర్లు, ఎంటింటి
పజ్జాలు—9, సరాగమాల—12, సినిమా—13,
ననితాలోకం — 20, మనసులోమాట — 21,
వాగవలం — 22, మహావగరం లండన్ — 32,
షేక్స్పియర్ లండన్—68 ఇరుగు పొరుగుభాషల
చిత్రాలు—50, బొమ్మల కథ—64.

భోపాల్ కార్మిక లోకం లో కల్లోలం

విఫలమయిపోతున్న పాలసరఫరా పథకాలు

భోపాల్ లోని ప్రభుత్వవారి భారీ విద్యుత్తు కాల కర్మాగారం 'లాక్' ప్రకటించటం జరిగింది. స్వాతంత్ర్యానంతరం మనం అనుభవించిన కున్న కార్మిక విధానమూ, కమ్యూనిస్టుల విభిన్న భావన అణచివేయటానికి జరిగిన ప్రయత్నాలూ, వీటికి తోడు 'ఫెడరల్' అధికారాల బలహీనమై పోవటం..... ఇవన్నీ కలిసి ఆ 'లాక్'కు దోహద మిచ్చాయేమో!

కార్మిక సంఘాలలో, ఇతరులు జోక్యం కల్పించు కోవటం హానికరమైన విషయాన్ని, కేంద్ర ప్రస్తుత కార్మికమంత్రి, వారి పూర్వీకులు శ్రీ లాగానూరి లాల్ నందా పదిహేడు సంవత్సరాల తరువాత గుర్తించారు. ఏమయితేనో! అలాంటి జోక్యాలు కొన్నిమార్లు జాతి వ్యతిరేక పరిస్థితులకు కూడా దారి తీస్తాయని వారిరువురూ అంగీకరించారు!

భోపాల్ లో తలెత్తిన ఈ కార్మిక సమస్య, వల్ల భారత ప్రభుత్వపు కార్మిక విధానాల్లోని లోపాల్నీ వెలుగులోకి వచ్చాయి. ఇండియాలో ప్రధానమైన కార్మిక సంఘాలు మూడు! ఉన్నాయి: (1) ఆలిండియా ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెసు (కమ్యూనిస్టులు) (2) ఇండియన్ నేషనల్ ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెసు (కాంగ్రెసు) (3) హిందీమజ్దూర్ సెంసు (సోషలిస్టు). మాటల్లో, ఇండియన్ నేషనల్ ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెసు ఘనమైనదే. వాస్తవంలో మాత్రం, కమ్యూనిస్టుల యూనియన్ కు ఏంతో వలకుబడి ఉంది. ముఖ్యంగా, బ్యాంకు ఉద్యోగులలోను, రైల్వే ఉద్యోగులలోను, రేవు కార్మికులలోను, పెట్రోలియం కార్మికులలోను కమ్యూనిస్టుల యూనియన్ బాగా ప్రచారాన్ని సంపాదించుకొంది.

భోపాల్ లో మాత్రం కమ్యూనిస్టుల యూనియన్ కు ఎంతో వలకుబడి ఉన్నది. కాంగ్రెసువారు నడుపుతున్న యూనియన్ లో మాత్రం ఎక్కువగా మోటారు డ్రైవర్లు! కాంగ్రెసు యూనియన్ కు ప్రభుత్వ వారి గుర్తింపు కూడా లభించింది. తమ యూనియన్ బలవరమకోవటం, కాంగ్రెసు వారికి చేతనే కాదు.

ఒక్కసారి గతంలోకి మిదాం. కాంగ్రెసు వాళ్లు నడుపుతున్న యూనియన్ కు వెంటనే ఏం అవసరమో తెలిసికోవాలి. నిజం చెప్పాలంటే, స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వం కూడా కమ్యూనిస్టుల ప్రభావం కార్మికసంఘాలలో ఎక్కువగా ఉండేది. క్రమేణా, కాంగ్రెసు అధికారంలోకి రావటంతో వ్యవహారం తలక్రిందులైంది. కాంగ్రెసువారి 'ఐ.యన్.టి. యు.సి' అధికారంలోకి రావటం, ప్రభుత్వం వారి గుర్తింపు సంపాదించుకోవటం జరిగి పోయాయి. కాంగ్రెసులో ఒక భాగమై కూడా ఈ సంస్థ కార్మికుల సౌభాగ్యంకోసం కమ్యూనిస్టులు పోరాడవలసి విరివిగా, ధృఢంగా సాధారణమయింది. పైగా, ఆ ప్రభుత్వం యొక్క అదరణ పొందటం

వల్ల 'ఐ.యన్.టి.యూ.సి' కార్మికులంతా, ప్రభుత్వ పక్షంలోనే భాగస్వాములుగా మారిపోయారు కమ్యూనిస్టులు, యీ ప్రభుత్వ పక్షపాత వైఖరిని చూసి అసూయపడలేదు!—కారణం వాళ్లు నిజమైన కార్యకర్తలు కావటమే.

ఏమో! కమ్యూనిస్టులు దేశ ఆర్థిక పరిస్థితిని వ్రంధించే చేదు గిలరని భోపాల్ నిరూపిస్తుంది!

* * *
కేంద్రంలో, పబ్లిక్ అకౌంట్స్ కమిటీ నివేదిక వెలువడింది! అందులో ఎన్నో కుతూహలమైన విషయాలు కూడా వెల్లడయ్యాయి.

హిందుస్థాన్ మెషిన్ టూల్స్ కర్మాగారమని ఒకటున్నది. అందరికీ తెలిసిందే! ఈ కర్మాగారం 1962, జూలై 21 నుంచి ఆశోక హోటల్ లో రెండు రూములను శాశ్వతంగా అద్దెకు తీసుకున్నది. దీని ఖర్చు నెలకు రూ. 1,750 లు. సీనియర్ అధికారి వర్తమానల మీద ఢిల్లీ వచ్చినప్పుడు ఉండటం కోసం ఇలా, రూములను శాశ్వతంగా అద్దెకు తీసుకోవటం జరిగింది. పైగా, రూములను అద్దెకు తీసుకున్న నాటి నుంచి, నెలకు పదిహేను రోజులు, సరాసరిన, అవి ఖాళీగానే ఉన్నాయి..... కాని నిజమేమిటో!

కాదు అట్లా ఖాళీగా ఉన్నా, కంపెనీకి లాభం అన్న వాదన ఒక విశేషం. ఎప్పుటికప్పుడు డబ్బు వెల్లిస్తే, నెలకు నాలుగు నేలరూపాయలు ఖర్చు అయ్యేదట.

పబ్లిక్ అకౌంట్సు కమిటీ ఈ సమస్యను పర్పించింది. ప్రభుత్వం వారి డబ్బు ఇలాంటి కంపెనీలలో పెట్టుబడి పెట్టినప్పుడు, ఆ కంపెనీలు అతి సామాన్యంగా ఉంటూ, అదర్ప్రాయం కావాలన్న భావాన్ని కమిటీ వ్యక్తపరచింది. ఖరీదైన హోటల్లో "సీనియర్ అధికారి కోసం, రెండు రూములను శాశ్వతంగా అద్దెకు తీసుకోవటం ప్రజల దృష్టిలో చూపే అంత భావిత్యంతో కూడినదిగా కనపించక పోవచ్చును" పైగా, ఇతర అధికారుల వల్ల పక్క పాత వైఖరి చూపించినట్లు తేలిపోతున్నది. హెచ్. ఎం.టి. కంపెనీ అధికారి ఒకరు ప్రస్థించినట్లు, 'ఆశోక హోటల్'లో రూములను అద్దెకు తీసుకోవటానికి మారుగా, వేరే గెస్ట్ హౌసు నెల కొల్లాటం కూడా, బహిరంగ విమర్శలకు గురికావచ్చు. ఇలాంటి సంఘటనలు, ఇతర కంపెనీలు కూడా ఆచరించే ప్రమాదం ఉన్నది. ఆందువల్ల ఆశోక హోటల్ లో 'రూం'లను తీసికొన్న సమస్యను మళ్ళీ పరిశీలించాలని, పబ్లిక్ అకౌంట్స్ పేర్కొన్నది.

ప్రధాని నెహ్రూ ఢిల్లీలో సోవియట్ సర్కస్ చూడ పెళ్లి సంప్రది చిత్రం.

ముడిస్ టీ

రుచిని తాజాగా నుంచే కొత్త పాకెట్లలో

నిజంగా మంచి రుచికరమైనది!

Best MUDIS Blend TEA

పసందైన రుచి తిరిగి చుక్క వరకు!

MUDIS Superfine TEA

సుప్రసిద్ధమైనది రుచికో, రంగుకు, చిక్కదనానికి!

MUDIS Rain DUST TEA

డబ్బును పొదుపుచేస్తుంది ఎక్కువ కప్పులు టీ తయారవును!

MUDIS KIRAN DUST TEA

ముడిస్ టీ-40 సంవత్సరాలనుంచి నేరుపొందినది

న్యూ థి ల్లి లే ఖ

ఇకదేశం మొత్తంలో, ఇలాంటివే ఎన్నో కంపెనీలు ఉన్నాయి. ఢిల్లీ, కలకత్తా, బొంబాయి, మద్రాసు నగరాలలో ఉన్న కంపెనీల ప్రధాన కార్యాలయాలు వాటి శాఖలు కలిపి మొత్తం 24.71 లక్షల పదరవు అడుగుల మేరను ఆక్రమించుకున్నాయి. ఏటా ఈ కంపెనీలు 88 లక్షల రూపాయల అద్దెను చెల్లిస్తున్నాయి.

పబ్లిక్ కంపెనీలయితేనేమి, పరిపాలనా శాఖలయితేనేమి, ప్రజాశాఖ అంచనా లేకుండానే 'వసతి' కోసం ఏర్పాట్లను చేసికొన్నారని పబ్లిక్ అకౌంటు కమిటీ ప్రస్తావించింది. "ఏదో ఆ వేళకు ఏది వచ్చితే, అది తీసికోవటం జరిగిపోతున్నది."

ఎప్పటికప్పుడు అద్దెలను చెల్లించుకోవటం కన్నా ఒకమారు పెద్ద భవనాలను నిర్మించుకోవటం మంచిదన్న నూతనను పబ్లిక్ అకౌంటు కమిటీ వ్యక్తం చేసింది. అందువల్ల కంపెనీలకు ఆర్థికంగా లాభదాయకంగా ఉండటమే కాకుండా, అదూ నగరాలలో ఇతర కంపెనీలకు వసతులకు ఆవకాశాలుంటాయని, పెరిగిపోయిన అద్దెలు తరిగి పోగలవని ఆ కమిటీ పేర్కొన్నది. పైగా, అలాంటి కంపెనీలన్నీ ఒక వోటే ఉండటం పల్ల, ప్రజలకు ఎంతో సౌకర్యమని, రవాణా బాధలండవని, పబ్లిక్ అకౌంటు కమిటీ ప్రస్తావన.

* * *

1963 ఏప్రిల్ 1 నాటికి పబ్లిక్ కంపెనీల అధీనంలో ఉన్న వాహనాల సంఖ్య 4391. మారుకంటే ఎక్కువ వాహనాలను నడుపుతున్న కంపెనీలు ఇవి: (1) హిందుస్తాన్ స్టీల్ లిమిటెడ్ 1102, (2) మానె, మాజివాయుపు శాఖ 781, (3) జాతీయ బొగ్గు అభివృద్ధి కార్పొరేషన్ 288, (4) భారీఇంజనీరింగ్ కార్పొరేషన్ 264, (5) హిందూ స్టాన్ ఎయిర్ క్రాఫ్ట్ 222, (6) నైవేలీ లిగ్నైట్ కార్పొరేషన్ 216, (7) ఫెర్టిలైజరు కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా 189, (8) ఇండియన్ రిఫైనరీస్ లిమిటెడ్ 171, (9) పాపీ ఎలక్ట్రిసిటీస్ 141.

పబ్లిక్ అకౌంటు కమిటీ నివేదిక ప్రకారం, పై వాటిలో కొన్ని కంపెనీలో నడుపుతున్న వాహనాల సంఖ్య అధికంగా ఉన్నది. అందుకు, అవసరమైన వాటికంటే ఎక్కువ వాహనాల అవసరం ఉన్నదని అంచనా వేసికోవటం, "ప్రయోగిటీ" పద్ధతిలో అవి లభించటం — కారణాలు కావచ్చును. ఒక్క మారుగా అధిక సంఖ్యలో వాహనాలను కొనటం ఆయా కంపెనీల పెట్టుబడి ధనం తరగిపోవటానికి, వాటి నిర్వహణకు అయే ఖర్చు పెరగటానికి తోడ్పడుతాయి. కొత్త వాహనాలను కొనడమొక్కప్పుడే ప్రపంచదర్శంలో ప్రతి కంపెనీ పొదుపును, జాచిత్వాన్ని గమనించాలని కూడా పబ్లిక్ అకౌంటు కమిటీ నూచి వింది. ఏమైనా, వాహనాల సంఖ్యను తగ్గించటాని కంపెనీలన్నీ ఒక్కమారు వాటి, వాటి అవసరాలను సర్వవలక్షణం చేసికోవాలి.

శ్రీకృష్ణ. 1

మంత్రుల మీద సినిమాల ప్రభావం?

అట్టే చూస్తుంటే మన మంత్రులకు సినిమా లకు ఎప్పటినుంచో అవినాభావ సంబంధం ఏర్పడి ఉన్నట్టుచూస్తుంది. అందులోనూ ప్రభుత్వం వారు సినిమా పరిశ్రమ వల్ల చూపెట్టిన ఆదరాభిమానాలవలన, ఈ సంబంధం మరింత ప్రగాఢమయింది. ఈమధ్య జరుగుతున్న సమావేశాలు చూస్తుంటే ఈ విషయం సుస్పష్టమవుతుంది. పైదరాబాదు రాష్ట్రంలో ఒకానొక డిప్యూటీ మంత్రి తెగ సినిమాలు చూస్తుండేవాడు. ఎవరైనా ఆయన్ను పసికదతారేమో అన్నట్టు, సాధారణంగా నడిచే సరాసరి సినిమాలుకు వెళ్లిపోయేవాడు. అప్పటికే అడపా తడపా, ఆయన్ను కొంతమంది చూస్తూనే ఉండేవాళ్ళు. ఈనాటి మంత్రివర్గంలో కొంతమంది సభ్యులు బహిరంగంగానే ప్రేక్షకులనుకున్నారు. తమకు సినిమాలంటే సరదా అని. మన గవర్నరుగారు సరేసరి, ఇంగ్లీషు సినిమా ఒక్కటి వదిలిపెట్టారు. ఈవిధంగా ఉంది ఆదరణ. సినిమా, మన దేశంలో పెద్ద పరిశ్రమల్లో ఒకటి. దానికి ఎంత సహాయపడితే అంత లాభం కూడా. ఈ విషయం ఆ పరిశ్రమలో పెద్దలకీ తెలుసు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికీ తెలుసు, కాని, చొరవ చేసుకుని ముందడుగు వెయ్యటంలోనే ఉంది. ఆపని మన ప్రభుత్వం వారు చెయ్యటం వలన, దేశ వ్యాప్తంగా, ఎవరైనా గౌరవం పొందగలిగింది. ఇంతవరకు బాగానే ఉంది. కాని, ప్రతి చిన్న, పెద్ద సమావేశంలోనూ మంత్రివర్యులు ఓపిగ్గా హాజరు కావటం, సినిమా ప్రసంగంలో మునిగిపోవటం, కొంత విద్యార్థులకానీ కనిపిస్తోంది. గంటల తరబడి ఈవిధంగా కాలక్షేపం చేస్తుంటే ప్రజలమీద ఎలాంటి ప్రభావం పడుతుందో ఆలోచించాల్సి ఉంటుంది. అసెంబ్లీలో కూడా దీని విషయం ప్రస్తావన జరిగి, కేవలం దండలు వెయించుకోవటానికే 72 నిమిషాలు పట్టిందనీ, మంత్రులు, సినిమా సభ్యుల హాజరుకావటాన్ని గురించి ప్రతికల్లో రాకుండా ఉంటే బాగుంటుందనీ అన్నారు. దీంట్లో కొంత ఛమత్కారం లేకపోలేదు. ఏమయినప్పటికీ ఈ 'తన్మయత్వం' శ్రుతిమించి రాగాన పడ్డట్టు పరిణమించకుండా చూడాలి. ఇలాంటి అనుబంధాన్ని గురించి, మా 'శ్రీనివాస్' కు వివరితమైన అభిప్రాయాలున్నాయి.

మొత్తంమీద, ప్రతి సభకూ, సమావేశానికీ, మంత్రులను పిలవటం సరిపాటయిపోయింది. రాజధాని నగరంలో, అందుబాటులో ఉండటం ఒక కారణం కావచ్చు. అందరికీ తెలిసిన మరొక కారణం, వారి అభిమానాన్ని చూరగొనటానికి, ఆశ్రయాన్ని పొందటానికేమో. మాజీ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ నిలం సంజీవరెడ్డిగారు అధివరలో అసలే

అన్నారు, మంత్రులను చీటికి మాటికి సమావేశాలకు పిలవకూడదని వాళ్ళు వచ్చినంత మాత్రానే ఆ సంస్థలకు సహాయం లభిస్తుందని అనుకోకూడదని. విజయ్, కాని వాళ్ళు పిలుస్తూనే ఉంటారు. వీళ్ళు వెళుతూనే ఉంటారు. నిజానికి దీంట్లో తప్పేమీ లేదు. అయితే అతి పనికిరాదంటారుగా! ప్రస్తుతం ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కాసు బ్రహ్మానందరెడ్డిగారికి వూపిరి సలపటంలేదు. ఆయనగారే ఎన్నో సమావేశాలకు హాజరవుతున్నారు. అతితక్కువ అకాడమీవారు నిర్వహించిన చిత్రకావిస్కరణ సంచి, వీధుల వెంబడి వూరే గలం వరకు, వారే భారం పోస్తున్నారు. వారిని అభినందించటానికి అనేక సంస్థలవారు, పురపాలకులు ముందుకు వచ్చి, తమ అభిమానాన్ని గౌరవాన్ని వ్యక్తపరిచారు. ముఖ్యమంత్రిగారు సామాన్య ప్రజానికం వల్ల, తమకున్న బాధ్యతలను విశదీకరించారు. ప్రణాళికల రూపేణ, ఖర్చు అవుతున్న సొమ్ము, బీద ప్రజలకు చేరేటట్లు చూస్తామన్నారు. అందరికీ తిండి, బట్ట, ఇల్లు అభివృద్ధిచూడటం, ధర్మ మార్గాన ప్రభుత్వ

నిర్వహణ జరిగేటట్లు ప్రయత్నించటం తమ కర్తవ్యంగా ప్రకటించారు.

మంత్రుల ఉపన్యాసాల్లో విసిగెత్తిపోయిన ప్రజలకు ఓ సాహిత్య సమావేశం, వారు లేకుండా జరగటం విశేషమే. అలాంటిదే, ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు భవనాల్లో జరిగింది. తాపీ ధర్మారావు నాయుడుగారు అధ్యక్షత వహించటం, మరింత ముదావహంగా ఉంది. స్వర్గీయ త్రిపురనేని గోపి చంద్ గారి నవల 'పండిత పరమేశ్వరకాన్తి' పీఠానామా'కు కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీవారు అయిదువేలు బహుమానంగా ఇచ్చారు. ఏటా దేశీయ భాషల్లో అత్యుత్తమ గ్రంథానికి ఇలాంటి బహుమానం ఇస్తూ ఉంటారు. ఈతడవ గోపి చంద్ గారి నవలకు ఈ బహుమతి లభించటం ఎంతో సముచితంగా ఉంది. ఈ బహుమతిని వారి సతిమణికి, శ్రీయుతులు బెజవాడ గోపాల రెడ్డిగారు అందజేశారు. సాహితీవేత్తలు, సాహితీ బంధువులు చాలామంది హాజరయిన ఈ సమావేశంలో ఈ నవల విశిష్టతను గురించి ప్రస్తావించబడింది. వ్యక్తి జీవించి ఉండగానే, ఆయన

57 వ పేజీ చూడండి

తెంఱింఱి పజ్జాలు

ఆరుద్ర

సరళి స్వరాలు - వక్రభ్రమణాలు

హార్మోనీ వాయిస్తూ పాడే వీధి గాయకుడు

అవుతాడా ఎప్పటికైనా కాంగ్రెసు నాయకుడు

ఆనాడు రేడియో పెడుతుంది హార్మోనీకి నమస్కారం

ఆనాడేనా తొలగిస్తుందా ఈ నాటి బహిష్కారం

వింటున్న రేడియో మానేసి మా సుబ్రహ్మణ్యం

వింటాడు వీధిగాయకుడి హార్మోనియం

ఏతత్సమయంలో ఏతద్వాద్యం

ఏవన్నందికీ ఎంతెంతో హృద్యం

మా పొరిగింటి అమ్మాయి హార్మోనీ పాఠం

మా చెవుల్లో బాదుతున్న ఇనుప గూఠం

ఆ సంగీత బుల్ డోజరు హోగు ముంచడానికి మా సుబ్రహ్మణ్యం

అంటాడు మనకు ఆకాశవాణి సంగీతమే శరణ్యం.

గత జల సేతు బంధనమ్

సి. కనకాంబరరాజు

‘వ్యక్తిని ద్వేషించేందుకు సాధ్యమైన’ ఒకే ఒక దుష్టగుణము చాలు. మంచి, చెడుల సంఘర్షణమధ్య బలహీనమైన మానవ మానసిక ప్రభావం చెడుపైనే కేంద్రీకరింపబడి స్థిరీకరిస్తుంది. దానికి సంఘబలంతోడైతే మరి అధోగతికి దిగజారి పోతుంది. నిజానిజాల వివక్షగా జ్ఞానం నశిస్తుంది. తాను ఎవరినైతే ద్వేషిస్తున్నాడో, ఈనకు ఎవరి తలపై అయితే ఏవ్యభావాన్ని కలిగిస్తుందో, వారంత పట్టిలురైనా మనోవిరులత్వం దానికి ఒప్పుకోదు. పైగా విరుద్ధ భావాల్ని కల్పించి పూర్వ సాన్నిహిత్యాన్ని విరచేందుకు ఎదుర్కొంటుంది. దానితో కుటుంబాలు కూలి పోతాయి. జీవితాల్లో నాశన మవుతాయి. ఇట్టి దారుణ పరిణామాలకు దారి చూపిన విశ్వలతత్వం ఎప్పుడో ఒకప్పుడు తప్పిదాన్ని గుర్తించే తేసే ఏదో ఒక ప్రక్రియతో వలించి తిరిగి మానవత్వాన్ని పొంది సుజ్ఞానుడయ్యేసరికి కాలం మించిపోతుంది.

సాయంత్రం ఇంటికి రాగానే గుమ్మంలో పడి ఉన్న ఉత్తరం మీది అక్షరాల్ని చూసి, అదే ఎరి దగ్గర నుండి వచ్చిందో పూహించుకుని కాలితో సెక్కుకు నెట్టి శాడూ ‘అంబరం’. మరికాసే పటికి మనోవ్యధ నివారణకై చేతుల్లోకి తీసుకోక అప్పలేదు.

‘ఏయిమైన శ్రీ అంబరం గారి పాద పద్మా అకు నమస్కరించి కడ సారిగా వ్రాయులేఖ, నా జాబుల్లో మొట్ట మొదటిసారిగా మీ పేరున సంభోదించి వ్రాస్తున్నందుకు ఈనా సాంప్రదాయ విరుద్ధమైన చివరి లేఖలో నన్ను క్షమించండి.’

ఈ క్రొత్తదనానికి ఇంకా ముందుకు వదచా అనే అనిపించింది.

‘పుట్టింటి కొచ్చిన అగాయితూ వారానికి ఉత్తరం చొప్పున వ్రాస్తున్న నా ఉత్తరాల్లో ఏ ఒక్కదానికి నీ నుండి సమాధానం లేక పోయినా ఇంకా క్షీణించని ఆశ నన్నెందుకో పురికొల్పుతోంది. నా శక్తిని పరీక్షించేందుకు మీరిచ్చిన కఠిన పరీక్ష అని ఇన్నాళ్లు వరకు నోపిక పట్టగలిగాను. ఎంత కఠినత్యానికైనా ఒక హద్దు ఉంటుంది. క్షమించండి, పూదయంలో రంపపుకొత్త నోరైతే నేను ఎంత వద్దనుకుంటున్నా కలం ఏమో మాటల్ని ఉపయోగించేస్తోంది. నీ నుంచి విసగల్గి ఏదైన ఒక్క మాటకోసం క్షణక్షణానికి కళ్ళు కాయలు కాచేలా ఎదురు చూస్తున్నాను. ఈనా నిరీక్షణలో నీరసించిన నా కళ్ళల్లో నిల్చి కూడా నిలవడం మానేశాయి. దినదినానికి నీరుతేసి,

నారులా కృశించి వాడిపోతున్నాను. ఎన్నటికైనా నా ‘దేవుడు’ కరుణించక పోతాడా ? అని కాని, నాకా అదృష్టం లేదనే నిశ్చయం ఇప్పుడిప్పుడు నాలుకు పోతోంది. నా కోసం కాకపోయినా ‘మీ పాద’ కోసమైనా కనిసం బుభాగిస్తులను పంచవచ్చునే ? దానికి కూడా నామకోలేదా నేను ? అంత తగనిదా మీ పాద ?

ఒక నాడు జరిగిన అత్యాచారానికి నేను విరోధిని ఏమీ మీకు తెలుసు. దానికి అన్న చూపిన మీ ఆదరాధి మానాల్లో తార్కాణం. అది ఇంకా మీ మనసులో మెదులుతుంటే నేను నిష్కల్మషుని విన్నవించుకుంటున్నాను. ఈ విషయ మెందుకెత్తుకోవలసి వచ్చింది అంటే, మీ ఉదాసీనతకు ఏ కారణం దొరకక పోగా నేను మీతో సహచరించిన జీవిత పరిధిలో నా చిన్ని చిన్ని తెలియక చేసిన దోషాలనే నెమరు వేసుకుని అందులో నా పాత్ర ఎలాటిదో, దానికి మీ పరిగణన ఎలా ఉంటుందో పూహించుకుంటున్నాను. నేను ప్రైవేటుకున్నప్పుడు మీరన్న మాటలూ పూదయ స్పందన మాగేవరకు నీడిపోవు. “అలితా, నా” అన్నవారందర్నీ వదలి నిన్ను కావాలని వేసుకున్నాను. — అంటే నిన్ను తగా ప్రేమించానో మరచి పోగలవా ? అదా....

మరేం లేదు, ప్రకృతి— కాలం— మనుషులు పిటికి చాలా దగ్గర సంబంధమంది. కాని, వాటిలో పాటు స్వచ్ఛమైన ప్రేమ భ్రమించబోతే వతనమైపోతాం కదూ ? మళ్ళీ ఎప్పటికో మనం తిరిగి కలుసుకునేది ? ఆ రోజు కోసం ఇద్దరం ఎదురు చూద్దాం.” నా మీద నున్న అనురాగమే ఈ మీ మాటలకు వారణమని పోగి పోయాను. అప్పటిలో ఎంతో మనస్ఫుంతుత్వి కల్గించినా, ఇప్పుడు వాటిలోని గూఢమైన విచిత్ర భావం గోచరిస్తోంది. మనసు వికలమైపోగా గుండె తరుక్కు పోతుంది. ఎయసుకు మించి చదుపు కున్నవారు, సంస్కారులు, మనస్ఫులను చదువ గల్గినవారు, పదార్థకృతైన మీరు చిర పరచితమైన ఒక అజల మనస్సు వర్ణం చేసుకోలేక పోయారంటే నేవెలా నమ్మేది ? మీలో అల్లుకుపోయిన ఈ వికృత లతా వికల్పానికి హేతువేమిటో ఎంత తల బ్రద్దలు వేసుకున్నా బోధపడదు. నమ్మకంలో ఇంత ద్రోహ ముంటుందని, అమాయకత కింత క్రూర శిక్ష విధించ బడుతుందని కలలో కూడా అనుకోలేదు.

ఉత్తరం నిడివిగా ఉందని, కిందటి ఉత్తరాల్లోని సారాంశాన్నే ధోరణి మార్చి విపులీకరిస్తున్నానని విసుగు చెందక ఈ దీనురాలి మీద కొంచెం దయ ఉంచి చివరి దాకా వదవమని కోరుకుంటున్నాను. ఇక మీద ఇలాటి ఉత్తరాలు వ్రాసి మిమ్మల్ని బాధించ దలచుకోలేదు. నా ప్రార్థన మన్నించమని వేడుకుంటున్నాను.

మీపై కేంద్రీకరించిన మనసు మరోవిధంగా ఎటు మరల్చుకోలేక పోతున్నాను. అర్థం తెలియని అమ్మ అంటుంది—నే పత్యాగ్రహం చేస్తున్నానని. తడారి పోయిన పెదవులు బీటలువారి నా స్థితిని గుర్తు చేస్తుండగా పెదవి విరుస్తాను. దాన్ని నవ్వుగా భ్రమ పడుతుంది అమ్మ. అమ్మ నా నుండి అంతకంటే ఏమీ ఆశించదు. వాళ్ళకు కానఅపింది నా నవన. దాని కోసం ఎంత తాపం, తరు

మన్నా వడతారు. ఎంతసేనైనా చేస్తారు. కాని, నాది మొక్కవోదో జీవితమని, దాని ప్రాణం లేకుండానే పూపు పూయదని వాళ్ళి కెలా తెలుస్తుంది ?

పాద పుట్టగానే మీరు తప్పకుండా పలిస్తారని, మీరు తప్పక వస్తారని, కనిసం ఉత్తర సత్కృత్యాలన్నా జరుపుతారని ఆశించాను. సంసారం నుఖమయ మవుతుందని సంతోషంతో ఎదురు చూసాను క్రొత్తలో, ఆ శిర్రుల పూరణ భవచ్చు చేస్తున్నాను. పాద కల్గిన సంతోషనిరంతు దుఃఖమే అధిక మవుతోంది. బ్రతుకు ఇంకా బారమై పోయింది.

పిల్లల్నినే సేదా వేసుకుని సన్నితతను మీ పాదాల ముందుంచుదామనుకున్నాను ముందు చెప్పినరీతిగా ఎండబారి శుష్కించిన కళ్ళల్లో నీ శ్లేష్మగ్నమంటాయి. “బహిర్రాణం” యోగక్షేమాలు తెలియకుండా యింకా పిచ్చిదైర్యంతో జీవిస్తున్నాను అంటే దానికి కారణం ‘పాద’. మిమ్మపోలిన పాద ముఖంలో మీరు కనిపిస్తున్నారు. అదే నాకు ఎక్కడ లేని దైర్యాన్ని ప్రసాదిస్తోంది. అందుకే కృశించిన చేతులు కదలాడుతున్నాయి. పాదతో మీ ప్రతిబింబం తోచినంతదాక గుండె అల్లల్లాడుతూనే వుంటుంది.

అయినా, యీ ఉద్వేగాన్ని ఆపేందుకు చిన్ని చెలియా కట్టు ఏ మాత్రమాగుతుంది.

‘ఎలావపతి’గా వుజింప బడడానికి నే చేసిన ఘోరపాప మేమిటి ? ఏమిట నే చేసిన పాపం ? ఆడదానిగా పుట్టడమే తప్పా ? ఒకప్పుడు అధరాల్లో మధురానుభూతుల్ని చవిగంటూ నీవనాలకమన్న భర్తను పొందడం తప్పా ? నా కోసం, ఉన్నత వంశంలో నుండి మెట్టుదిగి కులాంతర నివాహం చేసుకున్న ఒక ఆదర్శమూర్తిని నేను పతిగా గొందింది మూడు రోజుల ముచ్చట కోసమేనా ? ఎంత తర్కించుకున్నా నా నేరం, నా అపరాధమేమిటో తెలియడం లేదు. పూదయని కెంతని సర్దిచెప్పుకోను ? పుట్టింటికి వచ్చిన నేన. మీరాకు కొంచెం తెరవేస్తాననే, అంత త్వరలో మన బాంధవ్యాన్ని ఎలా మరచిపోగల్గారు మీరు ?

వివాహ పూర్వం, వివాహానంతరం ఎన్ని సాయంత్రాలు మనం బీచ్ లో గడిపాం ? అక్కడివి రోజూ కూర్చునే యిసుక తిన్నలే. రోజూ ఏదే కెరటాల మీది చల్లని గాలి. మీరన్నట్లు నా అధరాల్లో రోజూ కనిపించే ఆరుణారణ అస్తమయ సూర్యుడే అక్కడ వుండేవి. ఏరోజు మనం క్రొత్తదనాన్ని చవి చూడకుండా పోయింది ? ఎంత ఆనందాన్ని అందిస్తూ మనల్ని పరవశించజేసే వాతావరణాన్ని ఇంత తొందరలో ఎలా విస్మరించ గలిగారు మీరు ?

గతాన్ని ఒక్కసారి స్మరించండి. నన్ను మీ సాధ్యాపకమే చెల్లెలిగా యదార్థాన్ని గాహించుకోండి. మొదటిసారిగా మనమధ్య నిలిచిన తీక్షణ దృక్పాల్లోని మృదువాన్ని, మూగ భాషను గుర్తు తెచ్చుకోండి. మీ మనస్సును సాక్ష్యమడగండి. ఎవరు ఎవరిని కావాలనుకున్నారు ? అప్పటిలో లోకమెరుగని ముగ్ధుడు నేను. ఇప్పుడైతే మీరన్నట్లుగా కాలం — దానితోపాటు భ్రమణమొందే బీచన నిర్వచనాన్ని వెతుక్కుంటూ ప్రకృతి సహజాన్నిరిగిన మాదిత నయ్యాను.

మీమీ, తుడు మా అనయూ మన వివాహ

బొంబాయి ఆంధ్రమహాసభ కథలబోధి కన్సోలేషన్ బహుమతికథ

విషయంలో ఏ మన్నారం ? కులాంతర వివాహాలు మా పంశంలో లేవని, అంత తెగించలేమని అనలేదా. అప్పుడు మీరేమన్నారు ? ' లలితను భార్యగా స్వీకరించే భాగ్యం నాకు లేకపోతే యిలానే బ్రహ్మచారిగా వుంటానని, నేనసలు పెళ్ళిమాటే తలపెట్టనని'. మరో ఐదు సంవత్సరాలు అన్నమాటపై నిలబడి మావారిని ఒప్పించి కులాంతర వివాహం కావాలని చేసుకోలేదా ? ఒకవేళ యిప్పుడు కులాధిక్యత తెల్లమై మనసు మార్చుకున్నారా ? దీని కెవరు కర్తలు ? ఎవరు బాధ్యులు ? ఎవరు దీని పరిణామానికి వ్యధితులు ?

నన్ను వియోగంలో పొంపించడానికొ మిగిలిన నన్ను అర్థాంగిగా చేసుకుంది ? నామీద జన్మ

జన్మాల పగతిర్చుకునేందుకేనా నన్ను మీ భార్యగా కట్టుకున్నది ? కారణం లేకుండా నన్నింతగా పొంపించడం వ్యాయమేనా ?

అక్కడ వరకు చదివి — ' హా ' అని హాంకరించి ఉత్తరాన్ని విసిరి కొట్టేశాడు. ' కారణం లేదట యీ పొంపకు ఆ సమయంలో నిజంగా చిత్రవధ చేసి వుండాలింది. ఎంత నిలద్రొక్కుకో గల్గితే యీ రోజు తాను భూమిద నిలబడిందో గ్రహించుకోలేక పోతోంది..... "

లేఖలోని విషయాల్లో నిజానిజాలను వివరించడం పోయి "ఆడది ఫీ ... ఫీ !" అని వీధరించు కున్నాడు.

"ప్రతిష్ఠ మంటకలుపుకొని, కులాన్ని కుంప

టిలో పెట్టి ఎంత త్యాగం చేశాను ? చివరకు నా కెలాంటి మచ్చ తెచ్చింది ' తుచ్ఛ ' ? తెల్లని వస్త్రీ పాలు, నల్లనివస్త్రీ నీళ్ళు అని ఎంచుకుని, అలానే ప్రేమించి ' దీన్ని ' చేసుకోబట్టి కదా సలుగుర్నో తలెత్తుకోలేక, పోతున్నాను ? అటు కుటుంబ మర్యాదకు నోంచుకోలేక, ఇటు సంసారిక సుఖాన్ని పొందలేక రెటికీ చెడ్డ రేపడితా భ్రష్టుపడ్డయాను. దీనికెవరు కారకులు ? — హృదయాన్నర్పించి వీరేనా సుఖంగా, నా జీవన జ్యోతిగా వెలుగు చూపి స్తామని భావించు కున్నానే ! అందుకు ఇదేనా ఫలితం ? నచ్చిస్తే తికి త్రోసి ఇంత నిక్కచ్చి జీవితం గడవమని వెళ్ళిపోయి ఉత్తరాల్లో ఉపశమనం చేసేందుకు మామూలున్నావా లలితా ! నీవే నా సరస్వతంగా నమ్ముకుని నిత్యం నీ నాను స్మరణాన్నే చేస్తూ, నిత్యం నిన్నే అలోచించుకుంటూ కాలం వెళ్ళబుచ్చే వాడినే ? నన్ను కృంగ దీసేందుకు నీ మనసెలా.. ఒప్పింది ? ఎంత అన్యాయం చేశావు లలితా, ఎంత అన్యాయం చేశావు ? " టేబులు మీద తలవంచి విలపించాడు పిచ్చినాడిలా తనలో తాను మాట్లాడుకుంటూ అంబరం.

అప్పుడే ప్రవేశించిన ' రాజా ' అతని భ్రాతృ మోద చేయి వేయగా, కళ్ళు తుడుచుకుంటూ అతని వైపు తిరిగాడు.

" ఏమైంది అంబరం లలిత దగ్గర నుంచి ఉత్తరముచ్చిందా ? "

" " అంబరం మాట్లాడలేదు.

సరిగి మూలగా పడివున్న ఉత్తరం మీద దృష్టి కరించాడు అంబరం కలత తెలిసిన రాజా.

" అంబరం, లలిత నీకు తీరని ద్రోహం చేసిందని పట్టరాని కోపంతో విధవరాని వేదనతో సతమతమై పోతున్నావు. అది సరే, నీ మనసులో ఆమెపై ఎంత ద్వేషమున్నా ఉత్తరాల్ని చదవకుండా ఉండ గలుగుతున్నావా ? దీన్నిబట్టి నీ మనసునే సాక్ష్యమడుగు నీ వెంటగా లలితను ప్రేమించావో ? అంత గాఢంగా నాలు కున్న తల్లి వేరును పెరికి వేసేందుకు ఎలా ప్రయత్నించ గల్గు తున్నావ్ ? ఒకవేళ ప్రయత్నించినా ఎంతవరకు సఫలమవుతుంది నీ యత్నం... నీ ఆత్మహత్యా ప్రయత్నంలో ప్రాణాలకు తెగించి నమ్మడంలో పడి జన సహాయంలో నిన్ను రక్షించ గల్గిన లలితనా నీవు శంకించేది ? మువ్వు అంటావు అది ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం కాదు ప్రమాదవశమని. పోనీలే అలానే అనుకుందాం. ఆమె అనురాగాన్నివోకించి కించిత్తు నిజాన్ని గ్రాహించగల్గే వాడవైతే యీ మనస్తాపమే వుండదు. కానీ, దేవుడు నీకా శక్తి నివ్వలేదు కాబోలు ! లలిత నా చెల్లెలనే అభిమానం కొద్దీ ఎలానైనా కాపురం నిలబెట్టాలనే పుద్గేళ్యం కొద్దీ నేనిలా బోధిస్తున్నానని సువ్వనుకోవద్దు. నా మనసు నీకు బాగా తెలుసు. నేనువున్నదాన్ని సువ్వెప్పుడు కాదనలేదు. లలితను సువ్వ ద్వేషిస్తున్నానంటే అర్థం లేదు."

" రాజా " గర్జించాడు అంబరం.

" ఈ జన్మలో నాకు సుఖం లేదు. నేను పరమేశ్వరమై పోయాను. ఇంకా ' దాని ' పేరెత్తి సువ్వ మన స్నేహానికి దూరం కావడం నా కిష్ట లేదు. నన్ను మన్నించు రాజా ! "

56 వ పేజీ చూడం

సరాగమాల (వి.వి.కె.రంగాశాస్త్రి)

(శ్రీ తిరువతమ్మ కథ జి ఇ 35412)
కొన్ని పాటలలో రచన అత్యుత్తమంగా ఉండి వరస అదృశ్యమైనదిగా ఉంటుంది. మరికొన్ని పాటలలో ఈ సూత్రం తారుమారై యింపైన వరసలో నింపబడిన మాటలు పేలవంగా ఉంటాయి. మరికొన్ని అరుదైన సమయాల్లో రెండూ సమాన స్థితిగతుల్లో నడుస్తూ సన్నివేశానికి అత్యంత సన్నిహితంగా, జరుగుతున్న కథలో ఒక భాగంగా ఉంటాయి. ఇటువంటి పాటలే “పిలచిన తిగువలూ” “మనసున మల్లెలు” మొదలైనవి. ఇంకా కొన్ని తరహా పాటలు సాహిత్యం వరసా సరిగా కలసినా సందర్భావితంగా చిత్రంలో ఉండకపోవడం వలన తమ ఉత్కృష్టతను కొంతవరకు కోల్పోతాయి. ఈ కోవకు చెందిన పాటే నార్ల చిరంజీవి రచన “తీయని విరాళికి” అన్నది. కోరిన మగవానికిగాని మెగువకుగాని మరులు కోల్పోటానికి మందులున్నాయని అంటారు. ఉంటే అవి వేర్కొని మూలకలు కావు. ఇటువంటి రచనలే అయివుంటాయి. “తీయని విరాళికి నీచెలి నివాళిరా దాచుకున్నాను నీరూపే నామనసులో వేచియున్నాను యిన్నాళ్ళు నీకోసమే కన్నుల కైపు, తీయని నలపు నీదనుకో కాదనకు రావేరా”

అయిదు పంక్తులలో యింతటి శృంగారం అమరించిన నార్ల చిరంజీవి మునుడు. సంగీతాను సరణ, స్వరక్రమం పూర్తిగా సాహిత్య పద్ధతిని రచనద్ధి కలిగిస్తున్నాయి. ఇది రికార్డుగా వివటానికి యింపుగానే ఉన్నా చిత్రంలో సందర్భ శాద్ధి లేక

పోవటం మూలాన కంటగింపుగానే ఉంది. దీనికి మరొక కారణం పాట మొదట్లో కొంత “కపి దీన్ జలీయం” కొంత ఉండటం. సంగీత దర్శకులు, అందులో పామర్తివంటి శాస్త్రియ సంగీత పాఠి ఋలు యింత పనివేశారంటే విచారించదగ్గది. ఇక సాడిన సుశీల గురించి ఒకే ఒక వాక్యం. ఆమె స్వన మాధురి ముందు గంధర్వలే తలవంతాయి. రెండవ ప్రక్క సి.లీల పాడిన విషాద గీతం “పూనై విరిసిన పువ్వుమి వేళ నా కనులందీ చీకటులేలా”. ఈ పాట జాతిగా సారంగి విలాపాల విస్తృతాలతో మొదలవు తుంది. శాస్త్రియమైన సందడితో కూర్చబడిన విషాద గీతాలను పాడటానికి లీల సాటి గాత్ర లీల మరి లేదని ఋజువు చేస్తుంది. సి.నా.రే కలం శృంగారమే కాక విరహంకూడ ఇంత మనోజ్ఞంగా ధ్వనించటం “ఒంటరినై పోయాను యిక యింటికి యేమని పోనూ” తరువాత యిదే ప్రథమం.

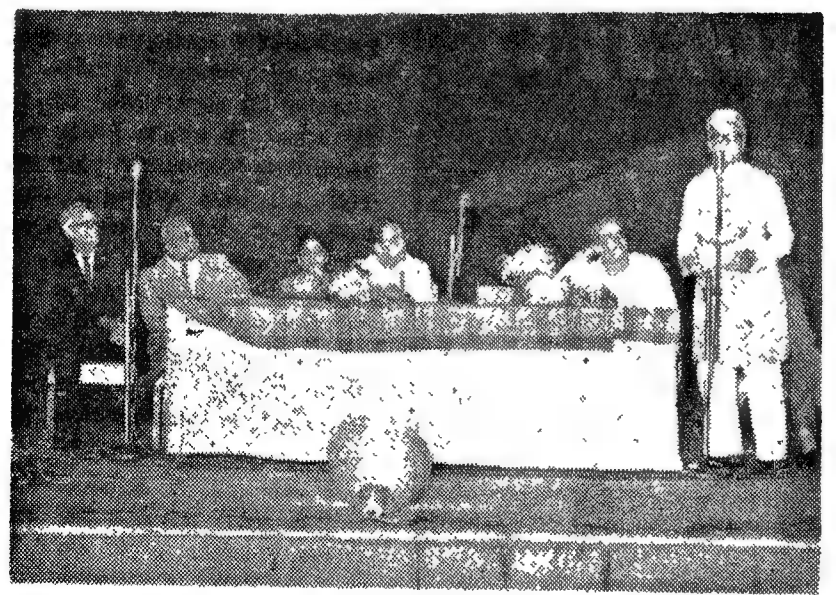
* * *
3—4—64 ప్రతికత్ ప్రచురించబడిన వాల్తేరు సోమసుందరంగారి లేఖ పదివాను. వారి భావం నాకవగాహన కాలేదు. నేను విమర్శించినది “మదనా మనసాయెరా” పాటలో సాహిత్యపు కుప్పంత స్థాయి ఆ వరసకు లేదని. వారి ఉత్తరంలో ఉన్న మరొక వాక్యంలో అసలే అర్థం కనపడటం లేదు.— మరి ప్రత్యేకం డబ్బుకోసం నీచమైన పుత్తి చేస్తూ పాటలుపాడే ఒక పాధారణ వేళ్ళ అంతకంటే మంచి పాట పాడుతుందని ఎలా అనుకున్నారు. మహాశయా— అని వారి ప్రశ్న. ఒక సాత్ర పుత్తి నీచమైనదా కాదా అని నిర్ణయించే హక్కు విమర్శ

కులకూ లేదు సాత్రకులకూ లేదు. సినిమాలలో గాని, రచనలోగాని, ఆఖరికి సమాజంలోగాని నీచ మైన పుత్తి అని నిర్ణయించగలిగినది ఆ పుత్తి చేస్తున్నవారేగాని పైవారు కాదు. ‘దాని పుత్తి చేద్దామనే నిర్ణయం నీచమైనది కావచ్చు కొందరి దృష్టిలో. కాని ఆ నిర్ణయానికివచ్చిన తరువాతసామాన్య లో రసకాసుభూతి కలిగించటం,— రసికులను విలు లుగా మార్చటం, ఆ విలులను తన నలలో చిక్కించు కోవటం, యివన్నీ నీచమైనవి కావు. త్రికరణ శుద్ధిగా చేస్తే, పాప పుణ్యాల సంగతి దేవుడెరుగు, చేవాలయంలో పూజారి చేసే అర్చనాదులకూ, వారకాంత శృంగార క్రిడలకూ, కొందరి రచనా వ్యాసంగాలకూ, యింకొందరి హరి కథా కాలక్షేపా ఉచ్చ సీచాల తేడా యేమీ లేదు. నీటికి సమాజం నిజం తెలుసుకోకుండా, తెలుసుకున్నా నిజాన్ని మరుగుపరచాలని, ఆపాదించే రంగులో తేడా ఉండవచ్చు. ఇదీ సంగతి.

కాగా తన ‘ఏటుని’ చిత్రాన్ని కొంతవరకు పరోక్షంగా తెలుసుకున్నది కాబట్టి నీలనాగిని ఆదినే “ఇవ దీర్ఘ పరులాలనూరా” అనే నెపంతో శృంగారాధి నయం చేసింది. ఏకాంతగా అద్దంలో తన సహజ లావణ్యాలను ప్రదర్శిస్తూ “మంచి దినము నేడే” పాడింది. ఈ స్తోమత గల వేళ్ళ, యింత డబ్బుకోసం పుత్తి చేసేదయినా (డబ్బు కోసం యేదో ఒక పుత్తి నవలంబించని వారు యెందరున్నారు?) హిందీ పాట వరస అనుకరిస్తుందంటే, అందులో అంత సక్కుని సాహిత్యం పాడబోతున్నప్పుడు, పాత్ర వితంగా లేదు. ఈ పాత్రల సంగతి అంతా మరిచి చూద్దామన్నా, ఆ సాహిత్యానికి ఉన్న విశిష్టత ఆ సల్లవి వరసకు లేదు. ఇదే వరసకు “మనసులాగే ఆ నాతనుపూగే” వంటి డబ్బింగ్ గూటలుంటే ఈ ప్రశ్న వచ్చేది కాదుమరి.

ఉత్తరం చివరన “పాటలోలో సాహిత్యం మొటువంటికే గాక” అన్నారు. అంటే ఆ సాహిత్యం విప్రుచూపు చూడ దగిందని అభిప్రాయమే తే దానిని నేను తీవ్రంగా ఖండిస్తాను. ఆ పాటలో మొరసేది మేదయినా ఉంటే అది సాహిత్యమే.

* * *
గుడిగంటలు జి ఇ 35431
రచనలో శృంగార రసానికి మరో పేరు సి.నా.రే. “లం అని యెందుకున్నారు? ఇందుకు!”
“నీలి కన్నుల నీడలలోనా దోర వలపుల వారులలోనా కలిగిపోయే తరుణమాయే అందుకో నవ్వుందుకో”
ఇంతే కాదు. “నీడని జంటగ రమ్మని, సనీవాదని పూలై పొమ్మనీ పచ్చిక పానుపు వెచ్చగా పీలిచిందట. ఈ పాటంతా వింత పులకంతలూ కలిగిస్తూ ముందుకు సాగుతుంది. ఎప్పటిలాగానే హిందీ వరసను తీసుకున్నా ఉన్నంతలో అందంగా చేశారు

బంబాయి ఆంధ్ర మహాసభ వారు గత బుధవారం శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావుకు సన్మానమిచ్చినప్పుడు తీసిన ఫోటో. ఎడమనుంచి కుడికి : శ్రీయుతాంబ తోవర్, వి. ఆర్. స్వామి, శ్రీమతి అన్నపూర్ణ, వాగేశ్వరరావు, పుద్దీరాజ్ కపూర్, బందూక్ వాలా.

ఘంటసాల. వరసకు వ్రాయటమైనా అంత అందమైన మాటలు ఒడిపినందుకు సి.నారాయణ రెడ్డి అభినందనీయులు. ఎప్పటిలాగా సినిమాకాక (రాజు— శ్రీ, లక్ష్మీ సంస్థల) యుగళ గీతంపాడే సుశీల శ్రీనివాసులే ఈ పాట పాడారు. ఇక ఈ జంటకు వసంతకోయిల లంటేనే బాగుంటుంది. మరో పేరు వారికిన్యాయం చేయదు.

రెండవ ప్రక్క సుశీల పాడిన ఆరుద్ర రచన ఆ కలానికి ఉండవలసిన బలం లేదు. అయితే, ట్యూన్ కి వ్రాయబడిన పాట మరి. ఈ ఒకంత లోపాన్ని సరిజేసింది సుశీల 'హృహ' అనటం.

* * *

మర్నయోగి ఎన్ 69797

ఈ మధ్య జమునారాణి పాడిన ప్రతి పాటా ఆనోటా-ఈనోటా ప్రాకి పెద్ద 'హిట్' తైపోతున్నాయి. అందులో ఘంటసాలతో పాడిన యుగళ గీతం "రావాలి రావాలి" అనే దొకటి. ఆరుద్ర రచనలో పెద్ద కొత్తదనం లేదు. కొంత వాణాక్షర మెత్త దనం ఉంది. ఘంటసాల వరసలో గాని వాద్య గోష్ఠిలోగాని సవ్యత లేనేలేదు. వినాడో విన్న మనసులు దోచుకున్నా, హాయికి ఆనాడు వర్షా యువదమ్మైన, పాటలా, శ్రిప్తికి వచ్చిరాని మధుర స్పృతిలా, తీయని కలల అలలలో తేలిపోతున్నది. ఇంత వింత సాబగుకు కారణం జమునారాణి, ఘంటసాల అని వేరే అననక్కరలేదు. విన్న ప్రతి వ్యక్తికీ ఆ విషయం తెలిసే ఉంటుంది. ముందు పెండ, మించి గంధం, వేసవి రేయి — వెన్నెల హాయి, మల్లెల మూలలు — మనోరమణుని సాన్నిధ్యం, తీయని మోవి—తీరని యీని — చీటి కలయిక; ఘంటసాల జమునారాణి కలయిక.

రెండవ ప్రక్క చాలా సున్నితమైన, సుందర మైన, సురుభిరమైన, స్పృగ్మైన, వడన పాట "నవ్వుల నదిలో పువ్వుల పడవా" పీఠీల కంఠంలో యీ పాట యొక ప్రశాంతతను, ప్రణయ కాంతు లను, ప్రేమ లీలను సంతరించుకున్నది తెలుసు కోవాలంటే పాట వినాలి మరి.

మద్రాస్ సినిమా వార్తలు

సెట్టుమీద శ్రీ "సింహాచలశేత్ర మ హి మ"

అనవసరం పురారవ వెలికాదు. ఇద్దరూ వేటకు యులుదేరుతారు. అనవసరం స్త్రీ సామ్రాజ్యం ప్రవేశిస్తోంది. అనవసరాన్ని స్త్రీ సామ్రాజ్య సైనికులు బందిస్తారు. స్త్రీ సామ్రాజ్య మహారాణి ముందు దర్బారులో హాజరు వరచడానికి తీసుకు వెళ్తుారు.

"శ్రీమత్ ప్రతాప— మంత్రి సమేత— శృంగార వదనా— రాయచంగమనా— తారావకోరి బాలకుమారి శ్రీ శ్రీ శ్రీ పురుష ద్వేషణీ మహారాణీవారిరాక— బహు వరం—

బహు వరం— "ధ్వనుల మధ్య మహారాణి

హాసనాన్ని అలంకరిస్తుంది. అనవసరాన్ని హాజరు పరుస్తారు. మొగవాడంటే తెలియని అమాయక స్త్రీ సామ్రాజ్య మహారాణి అనవసరాన్ని చూసి "ఈమె ఎవరు? విచిత్రముగ నున్నదే? ఏమే నీవు కూడ నీ భర్తకు కొరకు కలవరించు చుంటివా?"

"లేదు మహారాణి మీరు చెప్పిన దానికి తారు మారు."

"అనగా?"

"అనగా భర్త కోసం గాదు— కాబోయే భార్య కోసం కలవరిస్తున్నా....."

"కట. కటా! బల్ ముచ్చటగ నున్నదే."

మంత్రి కలుగజేసుకుంటుంది. "ఉప్పుదో" రాదు మహారాణి! 'ఉన్నాడు' వాడు "స్త్రీ" కాదు.

పురుషుడు."

"ఇదిగో ఫదాల్— ఫడీ— వీడూ— వాడూ అని ఏక వచనం ప్రయోగించావంటే మర్యాద దక్కదు."

"కట. కటా! పొరుషము కలవాడే....."

"అఁ పురుషుణ్ణిగా! వీరుణ్ణి కూడా....."

"వీరుడో — బోరుడో— నుండు వాడిని

విచారించి శిక్ష వెయ్యండి." మంత్రి సలహా ఇచ్చింది.

"అటులనా. అందగాని అపరాధమేమి?"

"మన రాజ్యంలో ప్రవేశించడమే ఫహోరాహ రాధం"

"కట! కటా! నీ పేరేమి?"

"అనవసరం"

63 వ పేజీ చూడండి

"అ మ ర శి ల్పి జ క్క న్న"లో బి. స రో జా దే వి.

అపరాధి హరికిషన్

జరిగిన కథ

జానకిరాం ఎం. ఏ. పాసయినా ఉద్యోగం చెయ్యకపోవటం అతని భార్య గౌతమికాక తలిదండ్రులకు కూడా బాధ కలిగిస్తుంది. జానకిరాం అన్న కృష్ణమూర్తి జబ్బు మనిషి. అతని భార్య స్వాతి ఉద్యోగంచేసి ఇద్దరినీ పోషిస్తూ ఉంటుంది. స్వాతిని వివాహంచేసుకోవటంవల్లే కృష్ణమూర్తి తలిదండ్రులకు దూరమవుతాడు. స్వాతి ట్యూషన్ చెప్పే తాసిల్దారుగారి కూతురు జ్యోతి మేనత్త కొడుకు మురహరి. తల్లిపోయిన తర్వాత జ్యోతిని పెళ్ళిచేసుకొనవలసిందని మేనమామ కేవలరావు మురహరితో చెబుతాడు. విశాఖపట్నంలో పరి నయం అయిన జయలక్ష్మి నల్ల ఆకర్షింపబడు తాడు మురహరి. గౌతమి కోపంవల్లి పుట్టింటికి వెళ్ళిపోతుంది. కాని అక్కడ తన ఆదరణ లభించదు. మురహరి జయలక్ష్మి పాపభూతికి చాలా సంతోషిస్తాడు. జానకిరాం తన అన్న కృష్ణమూర్తి యింటికి వెళ్తాడు. అన్నా, వదిలెం చాలా మంచివారని చెల్లెలితోనూ, తల్లితోనూ చెప్తాడు. స్వాతి విషయం తనవద్ద

తేవద్దని తల్లి మండిపడ్తుంది. వగేంద్ర బాం గౌతమికి తన కథ చెబుతుంది. పరిషత్తులో ప్రాగించని వీణకు బహుమతి లభిస్తుంది. మురహరి జయలక్ష్మి పెళ్ళిచేసికొనేకపోతాడు. స్వాతి తాసిల్దారుగారింట్లో నమస్కరణ ఎదు ర్కొంటుంది. పుట్టింట్లో బాధల ననుభ విస్తున్న గౌతమి ఉద్యోగం చేయాలనే నిశ్చ యానికి వస్తుంది. జయలక్ష్మి తన వైద్యపు గాధనంతా మురహరికి చెపుతుంది. తన ఇంటికి వచ్చిన జ్యోతిని, స్వాతి సముచితంగా పక్క రిస్తుంది. అవ్వస్తున్న మురహరికి, జయలక్ష్మి సేవలు చేస్తుంది. సెలవులివ్వగానే, ఇరువురూ న్యగ్రామాలా చేరుకున్నా, ఒకరిని ఒకరు కలుసుకోలేకపోతారు... గౌతమి తాను చేసినవనికి చింతిస్తూ, భర్త జానకిరాంకు పుత్తరం వ్రాస్తుంది. ఆప్రయోజకమై పోతున్నాడని, జానకిరాంను తండ్రి మందలిస్తాడు. జానకిరాం ఇంట్లో చెప్పుకుండా వెళ్ళిన వగేంద్రబాబును కల్లుకొని ఆమె ద్వారా అన్ని విషయాలు తెల్పి కొంటాడు. తనకు తానుగా గౌతమిపై స్వీక రించవలసి సద్వింగా ఉన్నాననికూడా చెప్తాడు.

(గత సంచిక తరువాయి)

జ్యోతి ఆలోచనలో వద్దది. తల్లి మనోకాంక్షకు ధిక్కరించే సంఘటన అగ్నికి ఆజ్ఞం తోడయి ఘటించింది. ఈ సంఘటనని సంపూర్ణంగా వినియో గించుకుని ఆమె భర్తతో చెప్పి ఇంక మేనల్లుడి షడయంలో అభిప్రాయం మార్చుకోమని చెబుతుంది. జ్యోతి ఆలోచన ఇంకా ముందుకు పోయింది. ఇద్దరూ కూడేళ్ళనుండి కలిసి చదువుకోటం వేత తప్పక కావ జయలక్ష్మిని ప్రేమించే ఉంటాడు. అందుకనే ఇన్ని నెల్లనుంచి కూడా తనంటే ముభావకంగానే ఉంటూ వచ్చాడు. అందుకనే మురహరిని చూడాలనే వంకతోనే జయలక్ష్మి వదేవదే వస్తున్న దేమో, ఈ రాక అతనికేమో కాని తనతో స్నేహం కోసం కాదు.

ఎవరూ ఊహించనటువంటి ఈ సందర్భాలన్నీ తన మనస్సులో చిలవలు పలవలుగా ఊహించు కుంది జ్యోతి. జయలక్ష్మి మీద ఆమెహృద యంలో క్రోధం పాడమైంది. అసలీ జయలక్ష్మి ఎవరు. ఆమె పుట్టు పూర్వోత్తరాలేమిటి? మాన వుని జీవితంలో తనకు అత్యంత ప్రేమగల వస్తువు ప్రాప్తించటంలో ఏదైనా ప్రతిష్టాంధన వస్తే

సందేహాలకు అంతు ఉండదు. అనే జీవిత గమ్యాన్ని మార్చి వేసే సంఘటనయితే ఇంక ఆ వ్యక్తి వడే ఆత్మ క్షోభకు అంతు ఉండదు.

మళ్ళా మళ్ళా ఆలోచించింది జ్యోతి. సంగతి సందర్భాలు తెలుసుకోకుండా తల్లి మాదిరే తను కూడా అనుమానాల ఆధారంతోనే మనస్సుని కలు పితం చేసుకుంటే ప్రతి చిన్న సంఘటనా కాలు వ్యంగంగానే కళ్ళకు కనిపిస్తుందనుకుంది. ఆ అడ్డూరే తన విస్తృతంగా దొర్లిస్తే బావ తనను నిజంగా ప్రేమిస్తున్నట్టేనా? స్వాతి విస్తృతంగా దొర్లితే ఆమెను వారధిస్తున్నట్టేనా? అడ్డూ దొర్లినంత మాత్రంతోత మానవ హృదయాలూ, మనస్త త్వాలూ తెలిస్తే ఇంక జీవితంలో తెల్లకొలేని

సంఘటన అంటూ ఏదీ ఉండదు. ఒక సంఘటనకు అనేక అభిప్రాయాలు, అనేక ఆలోచనలు, అనేక వ్యాఖ్యానాలు.

తనలో తను నవ్వుకుంది. నిరాశ ఎక్కువైన పుడు, మానవుడు వంటిగా ఆలోచిస్తూ ఉన్న పుడు పేలవంగా నవ్వుకుంటాడు. ఆ నవ్వు మబ్బుల మీద మెరపుల్లా కనిపించినా అందులో విషాద,

విచారాలే పాడమౌతున్నాయిని సంతోషితోయాలా కాదు.

మధ్యాహ్నపుటండ మండి పోతున్నది. రోహిణీ కార్తి ఆ రోజే ప్రవేశించింది. ఈ చెవులో గాళుపు ఆ చెవిలోకి కొడుతున్నది. ఆ వైశాఖ మాసపు రోహిణీ కార్తి ఎండలో ఎక్కడికో వెళ్ళిన మురహరి చెమటలు కారుకుంటూ వచ్చాడు.

వంటరిగా కూర్చున్న జ్యోతిని చూసి క్షణం అగి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

“బానా”

తల్లి చూసి జ్యోతి వద్దకు వచ్చాడు.

“సీతో మాట్లాడాలి. అబ్బా కూర్చో”

ఎదురుగా సోఫాలో కూర్చున్నాడు మురహరి. ఇటీవల ఎన్నడూ జ్యోతికి అంత దగ్గరగా, వంట రిగా కూర్చోలేదు మురహరి.

“ఏమిటి జ్యోతి”

నిరాశగా, నిర్జీవంగా అతని వైపు చూస్తూ “నా ప్రశ్నలకు సరయిన సమాధానం చెబుతావా బానా” అన్నది.

విచారితరదయ్యాడు మురహరి.

“చెబుతాను జ్యోతి, అడుగు”

“నేనంటే నీకు ఇష్టం లేదా”

“అని నేనన్నావా జ్యోతి”

“నన్ను చూడగానే ముభావకంగా వెళ్ళిపోతావ్ గాని ఒక్కసారియినా నీ అంతట నువ్వు నన్ను పలకరించి మాట్లాడవేం”

“ఏమున్నయ్య కబుర్లు మాట్లాట్టానికి. ఒక వేళ మాట్లాడుదామన్నా ఆత్మయ్య పూరుకోరుగా” జ్యోతి మనస్సులో ఏదో ఒక ఆశ పాడ మూపింది. “అమ్మ గ్రామికోదని నన్ను దూరం చేసుకుందా మునుకున్నానా”

“ఆ ఉద్దేశ్యం నా కెప్పుడూ లేదే”

“జయలక్ష్మి అంటే నీకు బాగా ఎరిక కదూ”

“మూడేళ్ళుగా చదువుకుంటున్నాం గనక ఒకరి కొకరం బాగా పరిచయమే.”

సూటిగా చెప్పాడు సమాధానం. ఆమె హృద యంలో వేడి రక్తం పొంగుతెత్తుతున్నది. అతని ఒక్కొక్క మాట మంచు గడ్డలా వడి రకాన్ని విరిచేసినట్లుగా ఆమె హృదయం బలహీనపడ సాగింది. హఠాత్వేన ఆమె మనస్సులో ఇంక రెండు ప్రశ్నలు మాత్రమే మిగిలి ఉన్నయ్య. రెండు ప్రశ్నలూ వేసే వాటి సమాధానాలు వింటే ఇంక ఏ ప్రశ్నకూ, ఏ బాటకూ త్రావుండదు. ఆ రెండు ప్రశ్నలూ వేసే లక్ష్యం వడలా లేక కాలాను గతంగా వాటికి సమాధానాలు ఆవరణలో చూసి తెల్లకొవాలా అని ఆలోచించి ఒక్క ప్రశ్న మాత్రమే వెయ్యాలనుకుంది.

“మా ఇద్దరి మనస్సులూ కలిసినయ్యమ కుంటాను”

పిల్ల మీద ఛేళ్ళున పరిచిపట్టయింది ముర హరికి. “అవును” అంటూనే తన గదిలోకి వెళ్ళి పోయాడు మురహరి.

హృదయాంతరాలలో పరవళ్ళు తొక్కుతున్న దుగ్ధ ఒక్కసారి వెల్లవలా జైటికొచ్చింది. ఇంత కాలంనుండి విద్ర మత్తులో ఉండి, ఏవో కలలు గన్నా ననుకుంది జ్యోతి.

ఆ కలల ఫలితాలు ఇప్పుడు తెలుసుకుంది. ఇన్నా

బాబూ నా మనస్సులో, హృదయంలో నిండి ఉన్న
శాంతిని పొరపాట్లేనా? నా కోరికలన్నీ మిథ్యా
వనంవంలో కలిసి పోయినవా? వాస్తవ జగ
త్తులో నా జీవితంలో ఆశించిన ఈ ఒక్క కోరికా
గన కునుమమే అయిందా? నా ఈ హృదయ
ఎనుమం వాడి, నలిగి, నశించి పోవలసిందేనా?

ఆలోచనలతో ఆమె కోమలమైన ముఖం
నిరబిడి పోయి కణావిహీనమై పోయింది. నా
ప్రట్టి న రోజుకు బావ నాకిచ్చిన బహుమానం
ఇదా అని ఆమె హృదయం ఆక్రమించింది. ఆమె
స్మృతి వధంలో జయలక్ష్మి నర్మలక్ష్మణ శోభితమై

ముగ్ధ మోహన సౌందర్యాతిశయంతో హోయలు
వలక పోస్తున్నట్లుగా కనిపించింది.

ఆ సోఫాలో అట్లాగే దిగాలు పడి కూర్చుండి
పోయింది జ్యోతి. ఆ సరిస్థితిలో ఆమెను చూస్తూనే
మళ్ళా బయటికి వెళ్ళి పోయాడు మురహరి.—

28

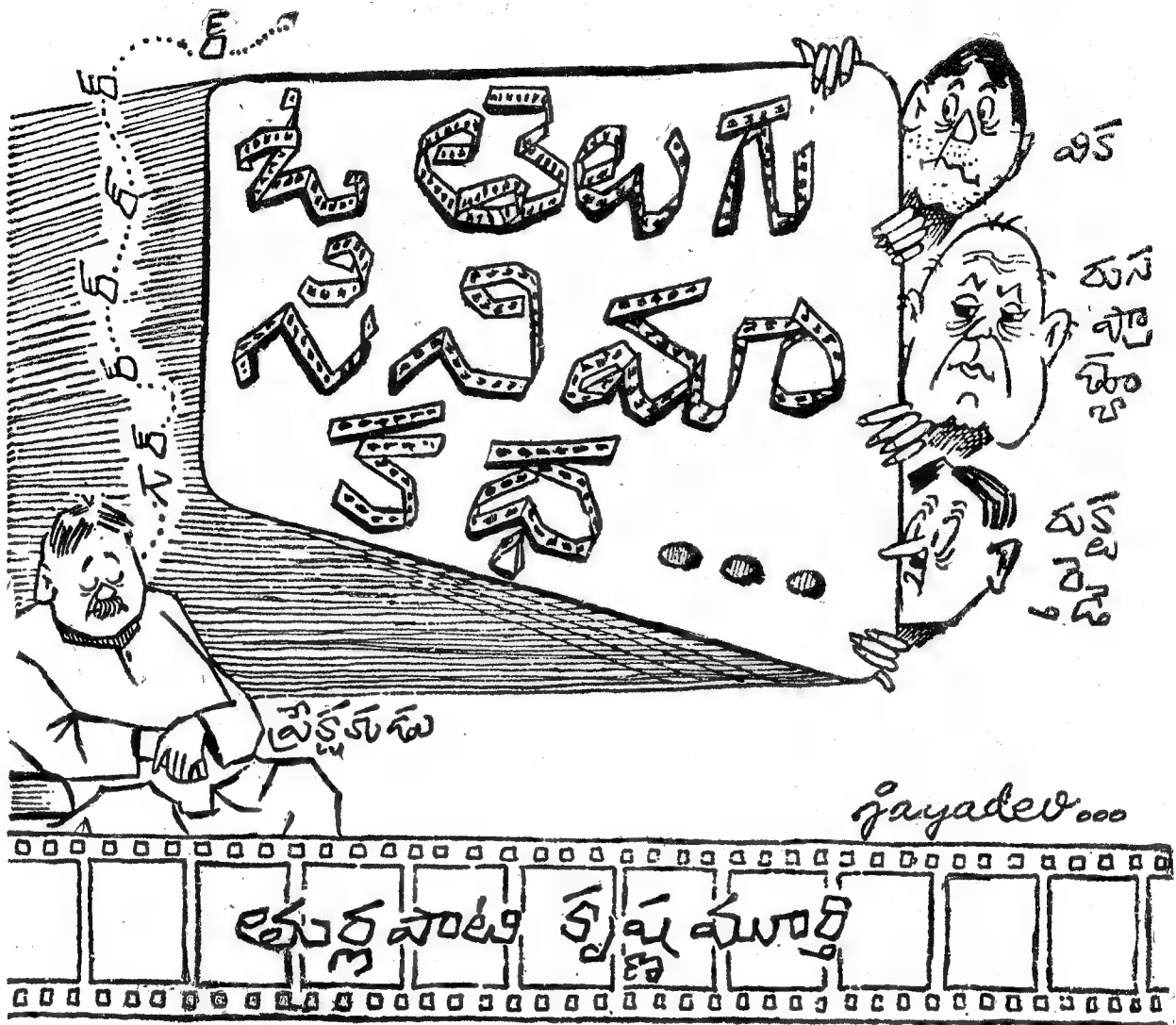
ఆ రోజున జయలక్ష్మి స్వాతితోబాటుగా వాళ్ళ
ఇంటికే వెళ్ళింది. వాళ్ళు వెళ్ళి సరికి జానకిరాం
వచ్చి ఉన్నాడు. ఎందు సందర్భంలో జరిగిన సం
ఘటనలతో స్వాతి మనస్సు బాగుండలేదు. అందు

చేత జానకిరాంను ఎక్కువగా వలకరించలేక
పోయింది. మామూలు కుశల ప్రశ్నలు వేయటం
మినహా ఇంకేమీ మాట్లాడలేదు. స్వాతిని చూడ
గానే జానకిరాం తన గత నాలుగయిదు రోజుల్లోను
ఎందుకు పూరు విడిచి చెప్పకుండా వెళ్ళిందీ చెప్పడా
మనుకున్నాడు. తన మాటలేవీ స్వాతి వినేటట్లుగా
లేకపోయేసరికి “మళ్ళీ వస్తానమ్మా వదినా” అంటూ
వెళ్ళిపోయాడు.

పెరటి తలుపులు తీసుకుని ఇద్దరూ వంటింట్లో
కూర్చున్నారు స్వాతి, జయలక్ష్మి.

51 వ పేజీ చూడండి

“విప్లవం వర్తిల్లాలి. నేతెచ్చిన విప్లవం వది
కాలాపాటు నిలిచిపోవాలి. మానవాళి భూమిమీద
పున్నంతకాలం నేను మార్గదర్శకుణ్ణి కావాలి.
ఇది నా చిరకాల వాంఛ— నెరవేర్చుకునే రోజు
చ్చింది. దురదృష్టం పారిపోతోంది మనుషు అదృ
ష్టాన్ని చూసి.” స్వగతం అనుకున్నాడు ఆ కవి
పుంగవుడు. చాలా నెమ్మదిగా అనుకున్నానను
కున్నాడు.

కాని — అదికాస్తా వివేకాడు ఆయనకెదురుగా
కుర్చీలో కూర్చుని పున్న ఓ లావుపాటి ఆకారం.
దనడలు వూడల్లా వేలాడుతున్నాయి. పూరిపోయిన
బుగ్గల్లో కళ్లు యిరుక్కుపోయాయి.. ఆలోచనలో
మరి ఆవగించజం అయిపోయింది ఒక్కొక్క కన్ను.
చీకే సారేసిన తాటికాయలావుంది ఆయన బుగ్గ.
మరిదాంట్లో ఏమైనా వుందీ లేనదీ ఆయనకే
తెలియాలి. ఒక విషయం మాత్రం నిజం—ఎప్పుడూ
ఆలోచిస్తున్నట్టే కనిపిస్తాడు. కానైతే గట్టి
పిండం అని పేరు సంపాదించుకున్నాడు అక్షరం
ముక్క చదువుకోకపోయినా.

“విప్లవం అనుకుంటున్నాడేమిటి చెప్పా!” అని
విసుప్తయి, తర్వాత దాని గురించి ఆలోచన
సాగించాడు.

అంతసేపూ ఆ కవిపుంగవుడు పాడుగ్గా నిలారుగా
నిల్చునే ఉన్నాడు. కొంచెం సేవయినాక— తనను
గురించే ఆలోచిస్తున్నాడని నిర్ధారణ చేసుకున్నాక—
దైర్యంగా “ఏమండీ” అని పిలిచాడు.

“ఆ ఏమండీ!—”. పూకొట్టాడన్నమాట.

“మరి — నేనండీ — ఉదయం మీకు —

నేనండీ — ఫోన్ చేశానండీ — మీరు.....”

నీళ్లు నమిలాడు. మాటలు వచ్చితేయినా త్వరగా
జైటికోస్తాయని. బట్టతలమీద ఓ సారి తక్కున
కొట్టుకుని ఆ లావుపాటి ఆకారం మరోవైపుకు
సర్దుకుని కూర్చున్నాడు.

“ఇండాక — విప్లవం అన్నారు ఏమిటది?”

ప్రెంచి విప్లవం గూర్చి కొంచెంగా వివిపున్నాడు.
అటువంటిదేమన్నానేమా — డబ్బున్న వాళ్లలోపాటు
తనూ గోవింద కొద్దాడని భయం వేసుంటుంది.

“ఇప్పుడు మనుషు సినిమా కథలో, విప్లవం
తీసుకురావాలనే ప్రయత్నం ఈ కథగా వరిణ
మించింది.—” ఇంకా ఏదో చెప్పుకోబోయాడు
ఆ కవి శిష్యుడు.

“అంటే —” మోమాటం లేకుండా నిర్వచనం
అడిగాడు.

“అంటే — ఇప్పుడు మనుషు కథలకూ దీనికి

ఏక్కడా పోలిక ఉండదు. అంత బావుంటుంది.
అవూ నాకథను గురించి నేనే ఏక్కువగా చెప్పుకుంటే
బహుశా అనందర్యముగా ఉంటుంది మరి—
మారేమంటారు?”

నిక్కచ్చిగా నుడివాడు. “వద్దు పొమ్మంటాను.”
తెల్లమొహం వేశాడు కవి.

“మరి అంత తేడా— పోలికలు లేని — విప్లవం
తీసుకొచ్చే ఘనత మా సినిమాకొద్దు. ఆ కథ మరో
చోట అమ్ముకోండి.”

“అట్లా అంటే ఎలాగండీ? ఎంతో ఆశతో
వచ్చాను. ఎంతో బరువైన డైలాగులు వేశాను.
మరుపురాని సన్నివేశాలలో నింపేశాను కథనంతా.
ఎంత శ్రమపడి ప్రాశాన్ మీకు తెలియదు—
మీకు పూదయముంటేగా తెలియడానికి!”
అక్రొశించాడు కవి, హఠాత్తుగా ఉన్నట్టుండి
పెద్ద సినిమాకని ఐపోవాలనే పేరాశతో.

లావుపాటి ఆకారానికి కరుణ కూడా ఉంది.

“అయితే— నా మాట వింటారా?”

“ఓ. తప్పకుండా వింటాను.”

“మీ కథకు మీరు ఎంచుకున్న మనుషు
దాగుంది. కాని— ఆకథకు కొన్ని మార్పులు
చెయ్యక తప్పదు నాలుగు రాళ్లు మిగలాలంటే—”

కవి కంగారుపడ్డాడు. “హీ-హీ— మిత్రులు ఇంతవరకూ నా కథ చూడండే— అప్పుడే మార్పు లంటున్నారు !—”

ఆ ఆకారంలో చలనం లేదు. “అబ్బే !—మీనా చూడకపోయినా లాభపట్టే లేవు. అయినా— మిమ్మల్ని చూశాక, మీ కథను చూడనక్కరలేకుండా దానికి మిమనువని అవసరమని తేల్చుకోవచ్చు. ఇంతకూ— మేము చేయబోయే మార్పులూ మా డైరెక్టరుగారు చేసే మార్పులూ— సీనియర్ పూర్వ యేలోగా ఇతరులు అనగా తారామణి, హీరో వగైరాలు — కోరుకునే మార్పులూ— మనపాలిటి యముడు ‘సెన్సార్’ మార్పులూ— ఇన్ని మార్పులూ అంగీకరించాలి. మీ కివ్వమైతే చెప్పండి—”

ఆ కవి ఎగిరి గంతేశాడు. “తప్పకుండా అలాగే జరుగుతుంది.” అన్నాడు కవిపుంగవుడు.

ఇలా జరిగింది ప్రాడ్యూసర్ తో ఇంటర్వ్యూ. ‘డైరెక్టరుకు కాకానట్టాలి’ అనుకున్నాడు కవి. అనుకున్నాడో లేదో రయిన డైరెక్టరు తలుపు ముందు వ్రాలాడు. ‘కమిన్’ అనగానే, రోవల నెమరు చేసుకునుంచుకున్న డైరెక్టరును అవకాశం పొందాడు కవి.

“నిష్పాత్యక— సురియ: సృజనాత్మకమైన కథను పామర జనులకు కూడా అర్థమగు విధంబున సులభ శైలిలో రచించిన నాడను. మీరు ఎప్పుడైనా కొంతంబు తిన్నవారైతే దీని రుచి మీకు బాగా తెలుస్తుంది. సాంఘికంలో ప్రబంధ ప్రణాళిని నానబెట్టాను. చారిత్రక ప్రాకృతిక దృశ్యాన్ని మేళవించి సాంఘికాన్ని మరింత తీవ్రజేసి— చివరకు సాంఘికంగా కూడా కన్పించే ఈ కథను మీ ప్రాడ్యూసర్ అంగీకరించి మీ వద్దకు వంపారు. నేను—” సలావా అని సరివయం చేసుకున్నాడు ఆ కవి.

అంతలోనే ఆ ప్రాడ్యూసర్ కాస్తా ఆ గదిలో కొచ్చాడు. ఏదో అడగాలన్నట్లు చూశాడు.

“ప్రయోగాలరావ్! ఈ కథ నిండామంటావా? చదువుదామంటావా?” అనడిగాడు. డైరెక్టరు ప్రాడ్యూసరు కవి కూర్చుని ఎలాగైతే నేం కథను చదివారు. ప్రాడ్యూసర్ ‘స్వ’ మని చప్పరించాడు. అలాగే తన కథ కాగితాలుకూడా ఎక్కడ చప్పరిస్తాడోనే భయంలో కవిపుంగవుడు ఉలిక్కి పడ్డాడు— కాగాతా అను దాచుకుంటూ.

“ఇందులో పద్యాలెక్కడ పాడిస్తారండీ?” అనడిగాడు ప్రాడ్యూసర్. డైరెక్టరు మాట్లాడకుండా కూర్చున్నాడు. ఆయన తెలివిగలవాడు తను చెప్పినవి ప్రాడ్యూసర్ ఎలాగా వినడు. అందుకనే ఆయన ఎక్కువగా సట్టింపుచుడు—కథ విషయం. ఎందుకంటే— ఆ ప్రాడ్యూసర్ చేతుల్లో ఇన్స్ట్రక్షన్స్ కథ రేపుండదు.

కవి ఆలోచించి చెప్పాడు. “అమ్మాయికి (హీరో గున్) ఓ కల సవ్వినట్లుగానూ — అందులో ఓ స్వర్గం కన్పించినట్లుగానూ — తద్వారా దేవ దానపుల యుద్ధమో— మోహినీ రుక్మాంగదో— ఏదో ఒక సౌరాళికం సీనుపెట్టి— వారధి ప్రవేశంగా గావించజేసి వాడి చేత ఓ అరదజను పాడించేస్తే సరి.” అతని బుర్ర అమోఘంగా పనిచేసింది ఆ సమయాన్నే. అందుకే రాణించింది అతని బుర్ర.

ప్రాడ్యూసర్ తనే వారధిపై నట్లు పంపర

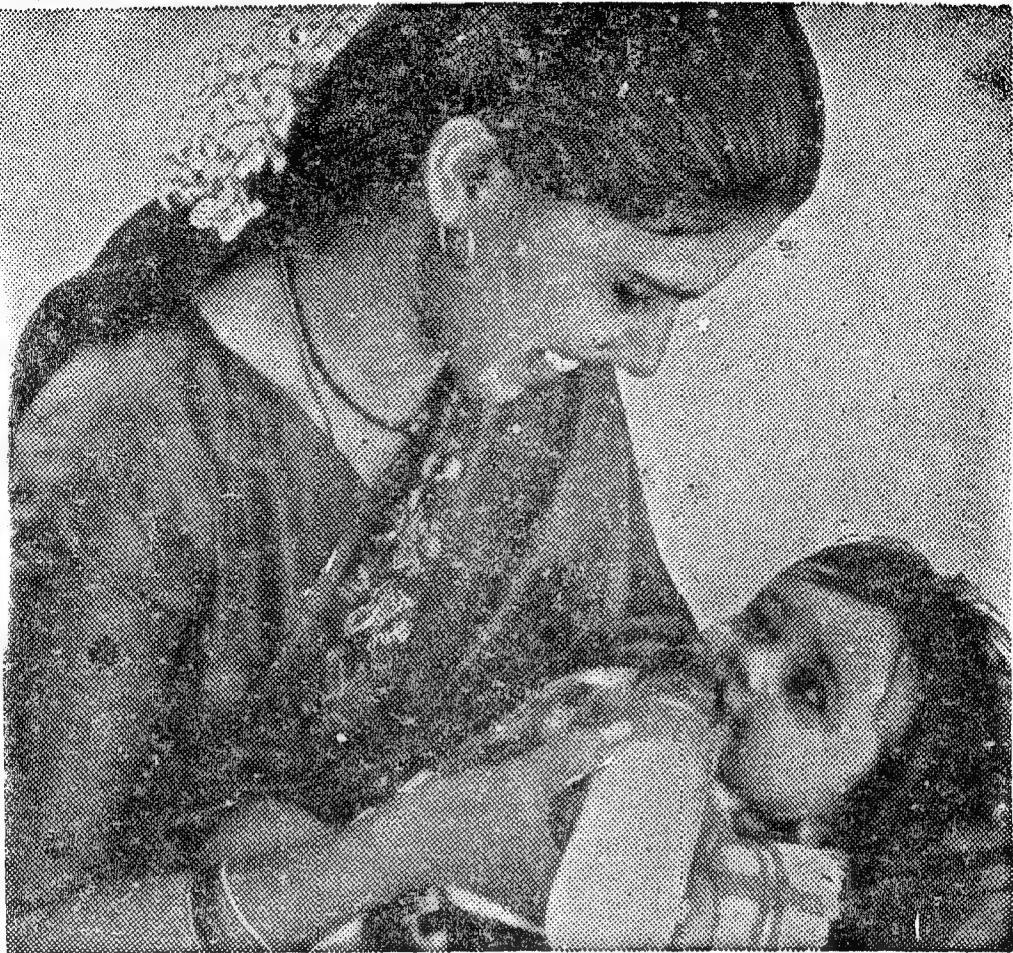

పాతబ్బ ముమాతగా మూడున్నర గంటలు
ఉంది. ఇతర పాదాలు చిత్రానికి — సినిమా
లో తర్రోనే వర్ణనం తెచ్చి స్వర్ణ యుగాన్ని ప్రివేష
గలదని చెప్పే సెన్సార్‌వారిచే సృష్టక గత ప్రభావం
కూపించి అనుమతి పొందాడు అ. పద్మావర్తి!!

ఏళ్ళందన్నీ బంధించి వట్టుకుపోయారు
కాలికాయానికీ. 'ఉత్పన్నా మూడున్నవళ్ళకు
ఇది న్యాయమేనా' అని అక్రొశించింది ఓ అమ్మాయి.
నేటికా అదృశ్యంగా నూడు కోయలోని ఓసెక్స్ బా

ఇంతలో (స్వస్వ) అటుగా వచ్చి, నీటి మాచి
కోవంగా తవతో తీసుకెళ్ళాడు. ఇద్దర్నీ! కొంచెం
పేచు—కాలితో అవరణతోనే ఇద్దరూ దగ్గరగా నిల్చుని
మాట్లాడుకుంటూ (పేనుంచుకోవడం — మీ
(వదయావేశాని) ఇక్కడ తీర్పుకోవబోవడం—అప్పుడు
యమంటూ రూపుకు వ్యతిరేకం అంటూ ఆక్ర
శించి, తర్వాత —“మీ వర్తాంతర వివాదానికి ఈ కుట్టా
శీమిల్లా” అనే “వాకు క్లాసుంది. నోతో స్టా” అని
వల్లిపోయాడు.

నా బిడ్డ పెరుగుదలను అరికట్టే అజీర్తిని ఆల్కల్యం చెయ్యకండి!

అమృతాంజన్
లిమిటెడ్ వారి
గ్రైప్ మిక్చర్

మీ బిడ్డ పొకటం, కూచటం, నిలబడటం, నడవటం నేర్చుకోవాలి, ఈ కం బెట్టింపు పెరగాలి-అన్నీ కలి యీదాదిలో మీ బిడ్డ అరేగ్యంగా పెరగడానికి జీర్ణక క్షిర స్వల్పలోపం కూడా అభ్యంతరం కలి గించకుండా మీరు శ్రద్ధ వహించాలి.

అజీర్ణ సూచన కనిపించగానే మీ బిడ్డకు అమృతాంజన్ గ్రైప్ మిక్చర్ ఇవ్వండి. దానివల్ల, వట్ల పచ్చెటప్పుడు కూడా ఏమీ చిరాకు కలగకుండా ఉంటుంది.

జ్ఞానకం ఉంచుకోండి, అమృతాంజన్ గ్రైప్ మిక్చర్ తయారు చేస్తున్నవారు ముప్రసిద్ధమైన బొప్పల నివారణ అమృ తాంజన్ తయారు చేసే వారే. మీరు నిస్సందేహంగా వాడవచ్చు.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు
బొంబాయి, కలకత్తా, న్యూ రీడ్.

JWT/AM/G/2615

కోడిగుడ్డు లేని కేక్ లు!

సుశీలారామశేషు

దోసకాయతో రవ్వతో కేకులు ఎలా చెయ్యాలి?

కేక్ (Cake) అనగానే కోడిగుడ్డు ఉండాలి. అని అందరి అభిప్రాయము. కాని గుడ్డు లేకుండా కూడ చెయ్యవచ్చు. మొదట కోడిగుడ్డు చేసే విధము చెప్పిను.

కావలసినవి:—రెండు కోడిగుడ్డు, ఒక కప్పు మైదా, ఒకటిన్నర కప్పు పంచదార, టీస్పూను బేకింగు సోడా అరకప్పుడు వెయ్యి లేక కప్పుడు వెన్న, కొంచెము జీడివెన్న, కిస్మిసు, కొంచెము వెనీలా ఎస్సెన్సు.

కోడిగుడ్డుతో చేసే కేకులకు కేక్ నోవెను (Cake Oven) అని బజార్లో అమ్ముతారు. దీనిని ఉపయోగించి చేస్తే కేక్ చాలా బాగా వస్తుంది. ఈ కేకులు చెయ్యటానికి చదును మట్టము గల ఎత్తులేని డబారము గిన్నెలు ఉండాలి. అడుగు దళనరిగా ఉంటే, అంటే కేకు మాడిపోకుండా అంత బాగా వస్తుంది. మైదాను బల్లిని పెట్టుకోవాలి. రెండు గుడ్డు బద్దలుకోట్టి ఒక డబారము

గిన్నెలో పోసి బాగా చిలకరించాలి. సురగ వన్నె వరకు చిలకరించాలి. అప్పుడు దాంట్ల కొంచెము, కొంచెముగా మైదా, పంచదార, వెయ్యి వేస్తూ కలుపుతూ ఉండాలి. తర్వాత దాంట్ల బేకింగు సోడా, వెనీలా ఎస్సెన్సు నాలుగైదు చుక్కలు వేసి బాగా కలపాలి. జీడివెన్నను ముక్కలు చేసి, కిస్మిసు శుభ్రం చేసి పెట్టుకొని కొంచెము (2 చిటికెలు) పొడి మైదాలో కలిపి ముందు తయారు చేసే పెట్టుకోవన్న ముద్దలో చల్లాలి. జీడివెన్న, కిస్మిసు పొడి మైదాలో కలపకుండా అలాగే చల్లేస్తే కేకులంతా తయారైన తర్వాత చూస్తే ఇవి కేకు అడుగు భాగమున చేరి మాడిపోయి ఉంటాయి. అంతా తయారైన పిమ్మట ఈ గిన్నెను ఓవెనులో పెట్టి ఉంచి 10 నిమిషముల తర్వాత చూస్తే కేకు తయారై ఉంటుంది. అప్పుడు దానిని బయటికి తీసి ఒక వల్వెంలోకి బోర్లిస్తే గుండంగా అట్లాగే గిన్నె ఆకారములో వడుతుంది.

ఓ వెనులేని వాళ్లు ఒక మట్టి దాకలో భ్రుకుపోసి దానికి మధ్యగా ఈ డబారము గిన్నె పెట్టి మూత పెట్టి మూతలో 5, 6 ఎర్రటి నిప్పులు వేసి ఈ దాకను బ్లీ మిడగాని, ఎర్రటి నిప్పులు మిడగాని ఉంచాలి, ఈ విధంగా తయారు చెయ్యటానికి ఒక అరగంట ముప్పిన్న గంట వడ్డుంది. తయారైన కేకు వల్వెములోకి తీసుకొని పంచదార ఉండ పొక రానిచ్చి పోస్తే బజార్లో అమ్మేవాటికి సైన్ ఉన్న విధంగా మనకు కూడా వస్తుంది. దీనినే ఐయిసింగ్ (Icing) అంటారు. ఓ కప్పుడు పంచదారను ఉండపొకం రానిచ్చి ముక్కొక్కంగా మిశాయి పొట్టములాగ తయారు చేసి పెట్టుకొన్న కాగితంలో పోసి కాగితంతోనే మూతపెట్టి అడుగున ఉన్న కప్పుము కూడ వేలితో మూతపెట్టి పట్టుకోవాలి. దీనిని చేతలో కేకు మిడకు తీసికెళ్లి అడుగున వేలుతీసి వేసి ఈ కేకుమిడ దిశైప్పుగా పొయ్యవచ్చు. చల్లారిన తర్వాత అవి గట్టిపడి అచ్చంగా బజార్లో వాటిమల్లే వస్తుంది.

రవ్వతో కేకు :

ఇది కోడిగుడ్డు లేని కేకు కాబట్టి చాలామందికి నచ్చుతుంది. దీనికి నోవెను కూడా అవసరము లేదు.

కావలసిన సామాన్లు:—ఒక కప్పుడు బొంబాయి రవ్వ, ఒక కప్పు పుల్ల పెరుగు, అర కప్పు పాలు, ఒక కప్పు వెయ్యి, ఒకటిన్నర కప్పు పంచదార, ఒక టీస్పూను బేకింగు సోడా ఏలక పొడి లేక వెనీలా ఎస్సెన్సు, కొంచెము జీడివెన్న, కిస్మిసు, బొంబాయి రవ్వ కొంచెము. ముతక రవ్వలాగ ఉన్నది శుభ్రం చేసి ఉంచుకోవాలి. ఈ కేకు చెయ్యటానికి వెడల్పు మూతి, మట్టుగల దిట్టమైన గిన్నె ఉండాలి. దాని ఆకారము దాకలాగ ఉంటుంది. హిందీలో దీనిని “అంగడి బర్తన్” అంటారు. శుభ్రం చేసిన ఒక కప్పుడు రవ్వ ఈ గిన్నెలో పోసి దాంట్ల సైన్ చెప్పిన కొంతం ప్రకారము, వెయ్యి, పంచదార, పెరుగు, పాలు, సోడా వేసి బాగా కలపాలి. తర్వాత దాంట్ల జీడివెన్న, కిస్మిసు, ఎస్సెన్సు లేక ఏలక పొడి వేసి అలాగే ఒక గంటపేపు ఉంచాలి. తర్వాత కుంపట్లో నిప్పువేసి (దీనికి స్టా పనికి రాదు), బాగా ఎర్రటి నిప్పులయ్యేట్లు చెయ్యాలి. గిన్నె మిడ మూతలో ఈ ఎర్రటి నిప్పులు చాలా వేసి కుంపట్లో 4 లేక 5 ఎర్రటి నిప్పులుంటే చాలు. పది, ఇరువది నిమిషముల తర్వాత చూస్తే కేకు తయారై ఉంటుంది. తయారైన కేకును ఒక వల్వెంలోకి బోర్లిస్తే గుండ్రటి ఆకారంలో కేకు వస్తుంది. ఇది బాగా చల్లారక ముక్కలు కోసి తింటే చాలా రుచిగా

“మా అమ్మ ఓ గ్లాసుడు కాఫీ బదులు తీసుకోమంది!”

ఉంటుంది. రెండు రోజులకంటే ఇది నిర్ణయించబడినది. గుడ్డలేని కేకు కాబట్టి ఇది అందరికీ నచ్చుతుంది.

దోసకాయతో కేకు :

దీనికి హిందీలో "కడడే కేక్" అంటారు. దీనికి కావలసినవి :

ఒక దోసకాయ, అరకప్పు రవ్వ, బెల్లం ఒక కప్పు కోరిన పచ్చి కొబ్బరి అరకప్పు, నెయ్యి అర కప్పు, కొంచెము ఏలకపొడి, అర చిటికెడు ఉప్పు.

ఈ కేకుకు మనకు సాధారణంగా దొరికే పసుపు దోసకాయ పనికి రాదు. అకువచ్చ తోలు ఉండే నక్క దోసకాయ ఉండాలి. దీనినే నక్క దోసకాయ అంటారు.

దోసకాయకు చెక్కు తీసి కొబ్బరి తురిమే దాంతో తురిమి పెట్టుకోవాలి. అర చిటికెడు ఉప్పుదాని ఒక గంట ఉంచాలి తర్వాత మనము చెయ్య దల్లుకున్న గిన్నెలో (రవ్వతో కేకు చేసే గిన్నెలాంటిదే దీనికి ఉండాలి) ఈ దోసకాయ తురుమునే కుంపటి మీద నన్న పెగలి పెట్టి మూత పెట్టి ఐదు నిముషాలు ఉంచాలి. అప్పుడు దోసకాయ మెత్తబడి ఉంటుంది. దానిని క్రిందికి దిప్పి కోరి పెట్టుకొన్న కొబ్బరి (అరకప్పు) దాంట్లో వేసి బాగా కలపాలి. అరకప్పు నెయ్యితో రవ్వనేసి కొద్దిగా వేయించాలి. తర్వాత ఈ రవ్వ, దోసకాయ తురుము, కొబ్బరి, పంచదార, ఏలక పొడి బాగా కలిసి చిటికెడు సోడాసో రవ్వ కేకు లాగ కుంపట్లో అడుగున 4, 5 ఎరటి నిప్పుల ఉంచి గిన్నె పెట్టి దానిమీద మూత పెట్టి మూతలో ఎరటి నిప్పులు బాగా సాయ్యాలి. పది, ఇరుపది నిముషాలు తర్వాత చూస్తే కేకు, తయారై ఉంటుంది. ఇది కొంచెము ఉన్నగ తియ్యగా ఉంటుంది. చల్లారిన తర్వాత ముక్కలు కోసి ఈ కేకు తినవచ్చును.

మ న సు లో మాట

మనసులో మాట పెక్కి చెప్పుకోవటం వలన పృథ్వీదేవతలకు తేలిక పడతాయని భావించేవారు మనలో చాలా మంది ఉన్నారు. అలాగే ప్రతి విషయమూ అందరితోటి చెప్పుకూడదు. కొన్ని చాలా గోప్యంగా ఉంచవలసిన విషయాలుంటాయి. ఇలా చెప్పేవారు పురుషులకన్నా స్త్రీలే ఎక్కువ.

కొంత మంది తీరి కూర్చుని వచ్చే పాత్రుల నారితో ప్రతి విషయమూ చెప్తుంటారు. ఇలాంటి వారి దగ్గరకు సామాన్యంగా వారధుని లాంటి వారు, ఇంటింటికీ విషయాన్ని చేరవేసేవారు యెక్కువగా వస్తూంటారు. విశ్వు చేసే పని యేమిటంటే ఇక్కడ విన్న విషయాన్ని ఇంటింటికీ చేరవేసే వరకూ కూర్చోకుండా ఉండటం. కొందరికి యేదైనా విషయం వింటే తలెత్తే యెవరికో వారికి చెప్పేవరకు నిద్రపట్టదు. పని గట్టుకు కా ఫీ పా డి కో, పంచదారకో పెద్ద మరీ చెబుతారు. అందుకే పెద్దవాళ్ళు చెప్పారు. "ఆడవాళ్ళనోట్లో నువ్వుగొణనానదు." అని. మాకు తెలిసిన అలా కోడళ్ళున్నారు. అత్త చాలా మెతక నున్నది. అది అలుసుగా తీసుకుని కోడలు నానా మాటలు అనేది. ఒక రోజు పాపం! అవిడ వోరు జారి పక్కింటావిడతో "చూడండి, పెద్దదాన్నని కూడా అనుకోకుండా మా కోడలు ఎలాంటి అలా అనేస్తుంది." అని. ఇంక అవిడ చిలవలు పలవలు అల్లి కోడలికి తెలిసేటట్లు అందరికీ చెప్పింది. ఆ కోడలు భర్తతో చెప్పి, అత్తగారిని అరపించి, నానా గడనై పోయింది. ఇలాగే చెప్పుకుంటే కో కోల్లలు.

మనసులో మాట చెప్పు కోవడం తప్పని కాదు. కాని మనం చెప్పగా వివేచకుంటారు చూడండి! వాళ్ళ నంగతి మేము చెప్పింది. వాళ్ళు విని యేదైనా ఓదార్పు చెబితే బావుంటుంది. కాని, వూరూ, వాడూ, అంతా చాటి వేయకూడదు.

మనం, మన అప్తులతోనూ, స్నేహితులతోనూ చెప్పుకుంటే బావుంటుంది కాని, ఎవరికంటే వారికి చెప్పుకూడదు. మనం చెబే వివేచకుని విజంగా మన శ్రేయస్సు కోరేవారైతే మరెవ్వరితోనూ చెప్పరు. సరిగదా మన బాధ తీరేందు కేదైనా ప్రయత్నం చేస్తారు. కొంతమంది స్వజనులతో కొట్లాడి ఆ కోవంతో ఇంటి విషయాలన్నీ ఎవరి కైనా చెప్పి, తర్వాత "అయ్యా! ఎందుకు చెప్పి" అని పక్కాతన పడ్డారు. అందుకే తొందరపాటు పనికిరా దంటారు.

కొంత మంది, ఎన్ని కష్టాలున్నా, ఎన్ని సుఖాలున్నా ఎవరితోనూ చెప్పుకోరు. వారే అనుభవిస్తారు. అలా చేయడం వల్ల వారికి ఒక విధమైన తృప్తి దొరుకుతుంది. అది మంచి పద్ధతి. తమ పృథ్వీదేవతలతోనే వంతోషం కాని, దుఃఖం కాని ఇతరులతో పంచుకొని పృథ్వీదేవతలకు తేలిక పరచుకునే వారు కూడా ఉంటారు. కాని, ఇలాంటి వారు ప్రతిదీ ఎవరికొచ్చినా చెప్పేదానికన్నా, దైరీలు వ్రాసుకోవడం మంచిది. అలా వ్రాయడం వల్ల కూడా ఒకరితో చెప్పుకున్నంత సుఖమూ, తృప్తి దొరుకుతవి. ఒకరితో చెప్పి తంటాలు తెచ్చుకునేందుకన్నా, ఇలా చేయడమే మంచి పద్ధతి కదూ!

— డి. లక్ష్మీనాథం. ★

కారదా తిలకాంధాసిక్! శిబిరణములు.

బంగారు కవరింగ్ శేయబడిన ముత్యం ముత్యం నగలు ధరింపు ఆనందింపు

చారదాగోల్డు కవరింగ్ వదుల్లి (అబ్జెక్ట్) చిలకల పూడి పిప్ప ముచిలి పుట్టు (అండ్)

దేశీయ పచ్చి జిల్లెకు అమూల్యమైన సూనెలు

అగ్గిమూడు ముడిపె మెన్డేన్ బ్రాండ్ సుప్రసిద్ధ సూనె

అగ్గిమూడు ముడిపె మెన్డేన్ బ్రాండ్ సుప్రసిద్ధ సూనె

★ ముడిపె మెన్డేన్ బ్రాండ్ సుప్రసిద్ధ సూనె. ★ బూజుపట్టినీయపు. ★ చూలకొలెము నులవ యుంచును. ★ నీలగుగ్గము నింపుదు.

Mess: ఆంబెట్టుబు న. కె. కో. సామరకల్లు

మద్రాసు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు
M/s పెరుమాళ్లు అండ్ కో
137, ఆదియప్ప నాయక్ స్ట్రీటు
మద్రాసు-1.
ఫోను నెం. 23095
M/s B. వెంకటేశ్వరరావు & కో
136, పురుసుపాకం హైరోడ్
మద్రాసు-7.
ఫోను నెంబర్లు: 61552, 62574

త్వ ర లో
మీ అభిమాన
రచయితలు
ప్రత్యేక వ్యాసాం
శీర్షిక

17-4-1964 శుక్రవారము మొదలు
28-4-1964 గురువారము వరకు
మేమం :

(ఆశ్వని, భరణి, కృత్తిక 1 పి.)

గత వారం మీరు ప్రారంభించిన పనులు ఈ వారం చాలా వరకు సానుకూల పడతాయి. పుత్తి వ్యాపారాల్లో పోటీ పాచు కాగల సూచనలు ఉన్నాయి. మొత్తం మీద అనుకూలంగా ఉన్నా ప్రతి వ్యవహారములోను అందోళన, శ్రమ తప్పవు. కొంతమంది మిత్రులు తమ పనులు మీ చేత చేయించుకొంటూ మీ పని వచ్చేసరికి ముఖావంగా ఉండి సోతారు. జాగ్రత్త చాలా అవసరం. ఆదాయం పెరగదు గాని డబ్బుకు ఇబ్బంది లేకుండా గడచి పోతుంది. కుటుంబ పరిస్థితులు ఇదివరకటి కంటే బాగా ఉంటాయి. కుటుంబ సంబంధమైన వ్యవహారాన్ని అనుకూలంగా ఉంటాయి. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో నూతనవాతావాదాలు లభిస్తాయి. వారాంతంలో ఉష్ణిధిక్యత వల్ల కొంచెం అనారోగ్యం చేయవచ్చును. సాహసముతో కూడిన వ్యాపారములు కొంతవరకు లాభించ వచ్చును.

* * *

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 3, 4 పి, రోహిణి, మృగశిర 1, 2 పి.)

ఈ వారం సాధారణంగా ఉంటుంది. పుత్తి వ్యాపారాల్లో పెద్ద మార్పులు ఉండవు. ఉద్యోగస్తులకు చెప్పుకోదగ్గ మేలు జరుగక పోయినా పై అధికారులవల్ల మెప్పు మాత్రం లభిస్తుంది. స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. ఇది వరకు మీరు చేసిన అర్థికమైన వాగ్దానాలు ఇప్పుడు నెరవేరు వలసి రావడం వలన కొంత ఇబ్బంది కలుగుతుంది. రాబోయే అవకాశాల్ని నమ్మి యే పని ప్రారంభించడానికి నమయం కాదు. కుటుంబంలో ఒకరికి అనారోగ్యం చేస్తుంది. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అనవసరమైన వ్యయం జరుగుతుంది. యే వ్యవహారం యిలాగ ఉన్నా మీ మానసిక బలం చెక్కు చెదరకుండా ఉంటుంది. మీకు తగిన అవకాశం లేక పోయినా కూడా స్నేహితులకు సహాయం చేస్తారు. 17, 18 తేదీల్లో బంధు సమాగమం సంతోషం.

* * *

మిథునం :

(మృగశిర 3, 4 పి, ఆర్ద్రాభి పుష్యమి 1, 2, 3 పి.)

గత వారం కంటే ఈ వారం బాగా ఉంటుంది. పుత్తి వ్యాపారాల్లో నూతన వ్యవహారాల్ని గురించి ఆలోచించ వలసి వస్తుంది. ఉద్యోగస్తులకు అనుకూల వాతావరణం యేర్పడుతుంది. ఆదాయం పెరుగుతుంది గాని హించని ఖర్చులు కూడా చేయవలసి వస్తుంది. అధికారుల వలన జరగవలసిన పనులలో కొత్తగా ఆటంకములు రావడం వలన కాలయాపన జరుగుతుంది. శరీరారోగ్యం

కు	ర	చం	రా
	కు గు		
క	వారఫలం		
క			

మ హేష్

బాగా ఉంటుంది. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో మాట వట్టుదల వల్ల కొంత మంది వ్యక్తులతో అభిప్రాయభేదాలు రావచ్చును. కోర్టు వ్యవహారాల్లో చెప్పుకోదగ్గ అభివృద్ధి యేమీ ఉండదు. అలంకార వస్తువులు కొంటారు. పుణ్య కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు. వారాంతంలో ప్రయాణాలోచనలు రావచ్చును. సాహిత్య వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ బుద్ధి మరుకుగా పని చేస్తుంది.

* * *

కర్కాటకం :

(పుష్యమి 4 పి, పుష్యమి, ఆశ్లేష.)

పది మందితో కలిసి తిరుగడం, అందరిచేతా ఓహో అనిపించుకోవడం జరుగుతుంది గాని అర్థికంగా ఆట్రే ప్రయోజనం లేని కాలం. పుత్తి వ్యాపారాల్లో కొన్ని అనుకూలమైన మార్పులు జరుగవచ్చును. ప్రయత్నించిన పనులు నెరవేరుతాయి కాని మీకు సంబంధించని పనులలోనే యెక్కువ కాలం గడప వలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో మీ శక్తి సామర్థ్యాలు రుజువు చేసుకొనడానికి అవకాశం లభిస్తుంది. అర్థికంగా గత వారం కంటే బాగా ఉంటుంది. రాజకీయాల్లో ఇదివరకు మీకు ప్రతి క్షణంగా ఉన్న వారు కూడా మీకు అనుకూలంగా వ్యవహరిస్తారు. సంతానానికి సంతోషం, సౌఖ్యం లభిస్తుంది. బంధువుల కార్య భారాన్ని కూడా మీరు వహించవలసి వస్తుంది. వినోద కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు. వారాంతానికి అన్ని వ్యవహారాలూ సంతృప్తికరంగా ఉంటాయి. 17, 18 తేదీల్లో ఆందోళన.

* * *

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 పి.)

ఈ వారం సామాన్యంగా ఉంటుంది. అన్ని వ్యవహారాలు ఒడుదుడుకులు లేకుండా జరిగి పోతాయి. కాని మీకు సంబంధించని వ్యవహారాల్లో చిక్కుకొనే అవకాశము ఉంది. పుత్తి వ్యాపారాల్లో ఆట్రే ప్రయోజనం లేని శ్రమ పొందవలసి రావచ్చును. ఆరోగ్యం గత వారం కంటే బాగా ఉంటుంది గాని నిర్లక్ష్యం చేయడం మంచిది

ఈ వారము ధరలు

ధాన్యం ధర నిలకడగా ఉంటుంది. కందులు, పెనలు, శనగలు మొదలైన అవరాల ధరలు కొంచెం పెరగవచ్చును. బెల్లం, చింత వంటి ధరలు కొంచెం తగ్గి మరల పెరుగుతాయి. మానె ధరలో మాంద్యం యేర్పడవచ్చును.

కాదు. యెవరినీ నమ్మి డబ్బుకు సంబంధించి వాగ్దానాలు చేయడానికి ఇది నమయం కాదు. రాజకీయాల్లో మిత్రుల సహకారం వలన మంచి అభివృద్ధి కనిపిస్తుంది. కోర్టు వ్యవహారాల్లో వ్యతిరేకత తగ్గి సూచనలు లేవు. ఉద్యోగస్తులకు కార్య భారం పెరుగుతుంది. కుటుంబ పరిస్థితి సంతృప్తికరంగా ఉంటుంది. అలంకార వస్తువులు కొంటారు. శుభ కార్యాల విషయంలో అనుకూలమైన వార్తలను వింటారు. 17, 18 తేదీల్లో సంతోషం, ప్రయాణాలోచనలు.

* * *

కన్య :

(ఉత్తర 2, 3, 4 పి, హస్త, చిత్త, 1, 2 పి.)

గత వారం విరుద్ధ చిక్కులు క్రమంగా తగ్గుతాయి. ప్రతి విషయంలోను సందేహాలు బాధిస్తూ ఉండడం వలన యే పని సాహసించి చేయలేరు. కొత్తగా అర్జించక పోయినా, ఉన్నది నిలబెట్టుకొంటే చాలునే ధోరణిలో ఉంటారు. అవసరానికి కొంత మంది మిత్రులు తోడ్పడటం వలన పుత్తి వ్యాపారాల్లో కొంచెం అభివృద్ధి కనిపిస్తుంది. ఉద్యోగస్తులు, తమ వల్ల తప్పులేక పోయినా యేదో కారణం చేత పై అధికారుల మంద లింపులకు గురి కావలసి వస్తుంది. కోర్టు వ్యవహారాలు మందకొడిగా ఉంటాయి. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో మీ శక్తి సామర్థ్యాలు రుజువు అవుతాయి. ఆరోగ్య విషయంలో జాగ్రత్త అవసరం. ప్రేమ వ్యవహారాల్లో అనుకోని ప్రతికూలత యేర్పడవచ్చును. చిత్తా నష్టత్ర జాతకులకు మిగిలిన వారి కంటే బాగా ఉంటుంది.

* * *

తుల :

(చిత్త 3, 4 పి, దాని, స్వాతి, విశాఖ, 1, 2, 3 పి, దాని)

ప్రయత్నించిన ప్రతి పని నెరవేరుతున్నట్లే కనిపిస్తుంది గాని ఫలితం చేతికి వచ్చేవరకు నమ్మి దానికి వీరులేదు. పుత్తి వ్యాపారాల్లో అప్పు డప్పుడు అర్థికంగా ఒత్తిడి వస్తుంది గాని మిత్రుల సహాయం వల్ల గడచిపోతూ ఉంటుంది. మీ పుత్తిలో తలపెట్టిన భారీ ప్రయత్నాలు వాయిదా పడే సూచనలు ఉన్నాయి. అధికాధార వలన జరుగవలసిన పనులకు తాత్కాలికంగా ఆటంకాలు రావచ్చును. ఇంతవరకు మీరు ఒక దారికి తెచ్చిన స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లో మరల ఒక కులు రావచ్చును. వైజ్ఞానిక కథా రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. వారాంతంలో కొంచెం అనా

రోగ్యం చేయవచ్చును గాని దానివల్ల మీ కార్యక్రమాలకు భంగం కలుగదు. రాజకీయాల్లో ప్రతిపక్షం వారికి ఇతరత్రా వికృతులు రావడం వలన మీ పై ఒత్తిడి తగ్గుతుంది 22, 23 తేదీల్లో అవసర వ్యయం.

వృత్తికం :

(విశాఖ 4-వ పాదం, ఆమరాధ, జ్యేష్ఠ)

ఈ వారం మీ పరిస్థితి బయటకు బంగారపు పూసలై ఉంటుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో వరుకు బడి పెరుగుతుంది గాని దానివల్ల మీకు ప్రయోజనమూ, సంతృప్తి ఉండవు. అన్ని వ్యవహారాల్లోను కార్య భారం పెరుగుతుంది. మిమ్మల్ని పోగడుతూ మీ ద్వారా తమ పనుల్ని సాధించుకొనే వ్యక్తులు మీకు తటస్థ పడతారు. మీకు అనుకూల పరిస్థితులు కనిపించుతూ ఉన్నా మీ అనుమానాలు మిమ్మల్ని వెంటాడుతూనే ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యాపారాలు చేస్తే నష్టమే కాని ప్రయోజనము కలుగక పోవచ్చును. కుటుంబ పరిస్థితులు సంతృప్తికరంగా ఉంటాయి. సంతానానికి ఆనారోగ్య సూచనలు ఉన్నాయి. మీ వృత్తి రీత్యా చేయవలసిన ప్రయోగాలు వాయిదావేయడం మంచిది. వినోద కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు 17,18 తేదీల్లో అవసరమైన ఆందోళన.

ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 పా.)

ఈ వారం శుభా శుభ మిశ్రమంగా ఉంటుంది. మీరు ఇదివరకు ప్రారంభించిన వ్యాపారంలో ఇప్పుడు స్వల్ప ధన నష్టం రాగల సూచనలు ఉన్నాయి. భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాల్లో ప్రోత్సాహం కనిపిస్తుంది. అధికారుల వలన జరుగవలసిన పనులు విశేషమైన ప్రయత్నము లేకుండానే నెరవేరుతాయి. దూర దృష్టితో వ్యవహరించడం వలన మీరు సాటివారితో ఆపార్థం చేసికొన బడవచ్చును. మీరు యే మాత్రం అజాగ్రత్తగా ఉన్నా విలువైన పస్తువులను కోల్పోయే ప్రమాదముంది. ఆరోగ్యము గతవారం కంటే బాగా ఉంటుంది. కుటుంబంలో పెద్దవారికి ఆనారోగ్యం కియవచ్చును. సంతానానికి పోషణ, సంతోషం లభిస్తాయి. బంధువులకు సంబంధించిన కార్యాలయంకా ఒక దారికి రావు. మూల నక్షత్ర జాతకుల పరిస్థితి మిగిలిన వారికంటే బాగా ఉంటుంది.

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పా,

శ్రవణం, ధనిష్ఠ 1,2 పాదాలు.)

ఈ వారం గత వారంకంటే బాగా ఉంటుంది చెప్పవచ్చును. వృత్తి వ్యాపారాల్లో ఇంత రకూ ఉన్న వికృతులు చాల వరకు తొలగిపోయి కొంత మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. ముఖ్యమైన నిష్పత్తుల్లో మీరెవరో, పై వా వారెవరో తెలియపడే సోతుంది. వ్యాపారంలో భారీ మార్పులు, భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు చేయడానికి ది సమయం కాదు. అదాయం పెరగక పోయినా లాభికంగా ఇబ్బంది లేకుండా గడచి పోతుంది. రాష్ట్ర వ్యవహారాలు గృహ విరాజిత ప్రయత్నాలు సుకూలంగా ఉంటాయి. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో పాల్గొని మంచి తనం బంధువతగా ఎంచ

బడి పరిస్థితి రావచ్చును. సాహిత్య విద్యారంగాల్లో మీరు పది మంది దృష్టిని ఆకర్షిస్తారు ఆరోగ్య విషయం పర్వలేదు. కాని దవిష్టా నక్షత్ర జాతకులకు మాత్రం కొంచెం అవారోగ్యం చేయవచ్చును. 19, 20 తేదీల్లో సంతోషం, స్వల్ప ధనలాభం.

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 పా, శతభిషం,

పూ. భాద్ర 1, 2, 3 పా.)

వృత్తి వ్యాపారాల్లో అనుకూలమైన మార్పులు జరుగ గల సూచనలు ఉన్నాయి. అదాయం కూడా పెరగ వచ్చును. వ్యాపారంలో మీరు ఇంత వరకు చేస్తున్న ఆలోచనలకు కార్య రూపం ఇస్తారు. అన్ని వ్యవహారాల్లోను కొంత పోటీని యెదుర్కొన్న తర్వాతనే కార్యసిద్ధి జరుగుతుంది. అధికారుల వలన జరుగవలసిన పనులలో కొంత ఎక్కువ శ్రమ పడవలసి వస్తుంది. ఇంతవరకు మీకు అనుకూలంగా ఉన్నవారు కొంత మంది అకస్మికంగా అయిష్టలుగా మారిపోతారు. ఉద్యోగి గురించి కూడా ఇది వరకటికంటే బాగా ఉంటుంది. ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది. మీ తాలూకు పస్తువులను మోఖర్లు మొదలైన వాళ్ళ అవసా

రించగల సూచనలు ఉన్నాయి. రాజకీయాల్లో మీ స్థానమునుకు భగదట చేసుకుంటుంది. నాగార్జున తండ్రి ప్రేమ వ్యవహారాల్లో కొంచెం అధిస్థితి ఉంటుంది.

మీనం :

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, రేవతి.)

మామూలుగా, సులభంగా జరుగ వలసిన పనులకు కూడా యేవో అటంకములు రావడం వలన వృత్తి వ్యాపారాల్లో త్యాగియంగా విరాళ కలుగుతుంది. ఉద్యోగంలో కొంత వ్యతిరేక వాతావరణం యేర్పడి మానసికంగా ఆశోకిస్తే దాని తీస్తుంది. అనుకోనివి ఖర్చులు చేయవలసి రావడం వలన ఆర్థికంగా కొంత ఇబ్బంది వస్తుంది. వృత్తి రీత్యా ప్రయోగం చేయవలసి ఉంటుంది. కాని దానివల్ల ఆత్మ ప్రయోజనం ఉండదు. మొత్తం మీద శ్రమకు ఫలం లభించదు. కోర్కె వ్యవహారాల్లో ఇదివరకటి కంటే అనుకూలంగా ఉంటుంది. రక్త సంబంధమైన అనారోగ్యం చేయగల సూచనలు ఉన్నాయి. మిత్రుల వ్యవహారాల్లో మీరు ఇచ్చిన సలహాల చక్కగాపని చేస్తాయి. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో పెద్ద మార్పులు రావు. కుటుంబ పరిస్థితి బాగా ఉంటుంది.

జ న్మ ది న ఫ లం

ఏప్రిల్-17

అప్పుడప్పుడు కొన్ని వికాకులు కల్గినా సంవత్సరం మొత్తం మీద ఫలితం సంతృప్తికరంగానే ఉంటుంది. వృత్తిలో చిన్న చిన్న మార్పులు అనుకూలమైనవి జరుగుతాయి. ఉద్యోగస్థులకు స్థాన చలనము కలుగవచ్చును కాని మారబోయే స్థానము అనుకూలముగా ఉంటుంది గనుక ఆందోళన చెందవలసిన అవసరము లేదు. అదాయం కూడా అభివృద్ధి కాగల సూచనలు ఉన్నాయి. మాట పట్టింపు మీద మిత్రులతో కలహం రావచ్చును. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో ప్రతిపక్షం ఉంటుంది. కుటుంబ విషయాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి కాని అప్పుడప్పుడు పిల్లలకు అనారోగ్యం చేస్తుంది. దూరప్రయాణాలు చేయవలసిన అవసరం యేర్పడుతుంది. విద్యార్థులు శ్రమమీద కృతార్థులు కాగలరు. యంత్ర వ్యాపారస్తులకు కళాకారులకు అనుకూలమైన సమయం.

ఏప్రిల్-18

అపకాశం చిక్కినప్పుడు ఆరోచన తీవ్రత, ఆరోచించిన దానికి అపకాశం రాక నిరుత్సాహం కలుగుతుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో యంత్ర శ్రమ పడినా ప్రయోజనము ఉండదు కాని వ్యతిరేకత కూడా ఉండదు. సంవత్సరం మధ్యలో సాటివారి పోటీ ఏర్పడగల సూచనలు ఉన్నాయి. రాదను కొప్పు డబ్బు చేతికి వస్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యాపారంలో నష్టం రావచ్చును. స్థిరాస్థి వ్యవహారాల్లోను, గృహ విరాజిత ప్రయత్నంలోను కొంత అభివృద్ధి ఉంటుంది. ఆరోగ్యం మొత్తం మీద బాగా ఉన్నా అప్పుడప్పుడు అజీర్ణ సంబంధమైన అవారోగ్యం చేయవచ్చును. కుటుంబంలో

తల పెట్టిన కార్యాల నెరవేరుతాయి. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో గౌరవం లభిస్తుంది. విద్యార్థులు సూతన విషయాంను సులభంగా గ్రహిస్తారు.

ఏప్రిల్-19

ఈ సంవత్సరం బాగానే ఉంటుంది. వృత్తి వ్యాపారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. భాగస్వాములతో కలసి సూతన వ్యాపారములు చేయటకు మంచి సమయం. అధికారుల వలన జరుగవలసిన పనులు నెరవేరుతాయి. ఉద్యోగస్థులకు పై అధికారుల ఆదరణ లభిస్తుంది. కోర్కె వ్యవహారాలు మీకు అనుకూలంగా పరిష్కారం కావచ్చును. రాజకీయాల్లో ప్రతి పక్షాల ఒత్తిడి తీవ్రంగా ఉంటుంది గాని మీ ధైర్య సాహసితే మిమ్మల్ని రక్షిస్తాయి. కుటుంబంలో ఇంత వరకు ఉన్న వికాకులు తొలగిపోతాయి. అందరూ మీ అభిప్రాయాల్ని అనుసరిస్తారు. విలువైన అలంకార పస్తువులు కొంటారు. స్వల్ప కార్యాల చేస్తారు. విద్యార్థులు సులభంగా కృతార్థులు కాగలరు. వ్యవసాయ దాద్రకు ఇంజనీర్లకు అనుకూలమైన సమయం.

ఏప్రిల్-20

గ్రహబలం అనుకూలంగా ఉంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో సూతనావహారాలు లభిస్తాయి. వ్యాపారస్తులకు అకస్మిక ధన లాభం కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్థులకు ఉన్నత స్థానము లభించవచ్చును. భాగస్వామిలో చేరి వ్యాపారం చేయడం కంటే స్వంతంగానే చేయడం మంచిది. కొంత మంది వ్యక్తులు శ్రీయోధిరాములుగా పేరొచ్చి మోసం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు. దూరపు బంధువులకు పూయం చేస్తారు. దురదృష్టం కాక పోయినా, అధిక వ్యయం చేయవలసి రావడం

నల్లులను చంపును

వి.జీస్

బెసిలిస్-20

సాగ్ సన్స్ కెమికల్ కో., మద్రాసు-21.

కాశ్మీర్ బొకె
టార్గెట్
గంటలుతరబడి
సువాసనగా
తాజాగావుండండి

అత్యద్భుతమైన, నాణ్యమైన
కాశ్మీర్ బొకె కాన్పులు ఒక సౌందర్య
టార్గెట్.... ఒక బేబీ బొదరు

పూల గుచ్చంలోనికి చొచ్చినట్లుగా
వుంటుంది. కాశ్మీర్ బొకె టార్గెట్
యొక్క చల్లని, పూలరేకు వంటి
మెత్తదనాన్ని అనుభవిస్తే,
వోళ్లు అంతా రాసుకొనండి, సహ
వసంతపు మునుముమలతో
రాజిల్లుతారు.

శిశువును సంతోషంగా
బొట్టుగా వుంచండి:
కాశ్మీర్ బొకె ప్రతి
యితర ప్రత్యేక బేబీ
బొదరు వలె మెత్తగా
సున్నితంగా వుంటుంది
మీ ఇద్దరూ ఉపయో
గించగల ఒకే బొదరు
అందుబాటులో వుండ
టం ఎంత విలు!

కాశ్మీర్ బొకె

పురుషులు వాచించే సువాసనగల టార్గెట్ బొదరు!
కాశ్మీర్ బొకె ఒక నాణ్యమైన తయారు

CB.G. 20 TEL

జన్మ దిన ఫలం

వలస సంవత్సరం మధ్యలో డబ్బుకు ఒత్తిడి
వస్తుంది. రాజకీయాల్లో పేరు ప్రఖ్యాతులు
రథిస్తాయి. బాధ్యతతో కూడిన పదవిని నిర్వహించ
గల మానవులు ఉన్నాయి. ప్రయోజనం గల దూర
ప్రయాణాలు చేస్తారు. కుటుంబంలో పెద్ద
లకు అనారోగ్యం చేయవచ్చును. అక్కో బిరు
దవంతులు వెలతో ధనలాభం.

ఏప్రిల్ -21

ఈ సంవత్సరం చాలా చిత్రంగా ఉంటుంది.
మీ ఆలోచనలు మీ పనులను సాధించడానికి
ఉపయోగపడవు కాని ఇతరులకు నలభా రూపంలో
చక్కగా ఉంటాయి. వృత్తి వ్యాపారాల్లో కొన్ని
ఒడుదుడుకులు వచ్చి ధన నష్టం కాగల మాన
వులు ఉన్నాయి. రావలసిన డబ్బేవ్వనా చేతికి వచ్చే
వరకూ నమ్మకం ఉండదు. శరీరారోగ్యం బాగా
ఉన్నా మానసికంగా అశాంతి, ఆందోళన ఉంటాయి.
ఈ భ కార్యాల విషయంలో ఇప్పటికీ ఒక నిర్ణ
యానికి వచ్చిన వ్యవహారాలు కూడా మరల అని
శ్చితమైన పరిస్థితుల్లో పడగలవు. చిన్న విషయా
లకు కూడా ఓర్పు, నిదానం అవసరం. సంవ
త్సరం మధ్యనుంచి క్రమంగా అన్ని వ్యవహారాల్లోను
మంచి మార్పులు వస్తాయి. ప్రేమ వ్యవహారాల్లో
ప్రతికూలత రావచ్చును. విద్యార్థులు శ్రమపడి
చదవవలసి ఉంటుంది.

ఏప్రిల్ -22

ఈ సంవత్సరం సామాన్యంగా ఉంటుంది.
వృత్తి వ్యాపారాల్లో స్వల్పంగా ప్రోత్సాహం లభి
స్తుంది. కాని సంవత్సరం మధ్యలో అకస్మాత్తుగా
అన్ని వ్యవహారాల్లోను చిక్కులు యేర్పడి సంవత్స
రంతానికి సర్దుకొంటాయి. భారీ ఎత్తున మార్పులు
చేయడానికి మాత్రమ వ్యవహారాలు ప్రారంభించ
డానికి తరుణం కాదు. శరీరారోగ్యం గత సంవ
త్సరం కంటే బాగా ఉంటుంది గాని కాలడం, జారి
పడడం వంటి ప్రమాదములు కలుగ వచ్చును.
తక్కువ స్థాయి వారితో కలహ ప్రసంగములు
రావచ్చును. కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతృప్తి
కరంగా ఉంటాయి కాని పెద్దదారికి అనారోగ్యం
చేసి ఆందోళన కలిగిస్తుంది. సాంఘిక వ్యవహా
రాల్లో మీ స్థానానికి చలనం ఉండదు. విద్యార్థులు
సాధారణంగా కృతార్థులు కాగలరు. కంట్రాక్టు
ర్లకు అనుకూలమైన కాలం.

ఏప్రిల్ -23

ఈ సంవత్సరం ఆర్థికంగా బాగానే ఉంటుంది
కాని యే పని కోసమైనా ప్రయత్నం చేసిన కొద్దీ
ప్రతికూలత పెరుగుతుంది. సాహసముతో కూడిన
వ్యవహారాలకు ఇది సమయంకాదు. విగారు ఇది
వరకు కొంత నిర్లక్ష్యం చూసిన వ్యవహారాలకు
ప్రాముఖ్యత వచ్చి చికాకు కలుగుతుంది. వాటికి
తోడు బంధువుల్లో కొంత మంది మీకు ఇబ్బంది
కలుగ జేయడానికి ప్రయత్నం చేస్తుంటారు.
ఉద్యోగిష్టులు అకారణంగా పై అధికారుల ఆగ్రహ
నికి గురి కాగల మానవులు ఉన్నాయి. స్థిరాస్థి
వ్యవహారాల్లో మీకు అనుకూలంగా ఉంటుంది.
ఈ భ కార్యాల విషయంలో మీ ఆలోచనలకు,
ప్రయత్నాలకు అటంకం ఉండదు. విద్యార్థులు
మంచి మార్పులతో కృతార్థులు కాగలరు. వనం
బరు, దీపంబరు వెలతో ఈ భవార్థ ప్రసాదం. ★

గంగరాజు అడుగులు ముందుకు పడ్తున్నాయి.

రావిచెట్టువైపు దృష్టి సారించాడు. చీకట్లో వెలుగులా, వెలుగులో చీకటి రేఖలా సీత కనిపించింది. ఆ చీకటి వెలుగుల్లో సీత ఆ న్నట్లుగా నే వచ్చింది. తృప్తిగా శ్వాస పడలాడు గంగరాజు. ఆమె నిరీక్షణ అతనికి అనందాన్నిచ్చింది.

దగ్గరి తెచ్చాడు. గంగరాజు రావడం చూసి సీత తలవంచుకుంది.

“ఎన్నాళ్ళకొచ్చావు ?” ధైర్యం చేసి అడిగాడు గంగరాజు ఆమెకు దగ్గరగా జరుగుతూ.

సీత మాట్లాడలేదు. ఒక సారి తలెత్తి అతన్ని చూసింది. అనుభవంచేసి కండ్లు కలిపి వాలిపోతున్నాయి.

ఈసారి గంగరాజు ఆమె చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. అతని పుర్రుతో కంపించినట్లు సీత చేతి గాజులు కదిలాయి.

“ఏం మాట్లాడవు ?”

వీవు చరచినట్లు అతని ప్రశ్నకు సమాధాన మివ్వలేని ఆమె పెదాలు భయంతో వణికాయి.

గంగరాజుకు ఇదేం నచ్చలేదు. ఆమె చేతిని వదిలేశాడు.

కొంచెం మెక్కు తగ్గింది సీత.

సిగరెట్ తీసి అగ్ని పెట్టెకోసం జేబులు తడుము కున్నాడు గంగరాజు.

“ఇంత భయపడే దానిని ఎందుకు వచ్చావు?”

గంగరాజు సిగరెట్ పొగ గాలిలో పరుగులు తీస్తుంది. ఇద్దరి వృధయూల్లో కదలని నీడలు— ధైర్యం, భయం. మాటల్లోకి రానిమాపులు—

“ఏడు నెలల క్రితం ఎలా ఉన్నావో ఇప్పుడు కూడా అలాగే ఉన్నావు.”

“కాదు—!” సీతఅతి కష్టమీద అనగలిగింది.

“మరి ?”

“మారి పోయాను.”

గంగరాజు వెకిలిగా నవ్వాడు. సిగరెట్ పీలు స్తున్నప్పుడు వచ్చేకాంతిలో నిష్పష్టంగా కనిపించిందా సత్య.

సీత మూగదానిలా అతనివైపు చూసింది. గంగరాజు మరకపారి మోడటిలాగే వచ్చి సీతను దగ్గరికి తీసుకున్నాడు.

సీతకు మతిపోయి స్వయంబంది. ఇన్నాళ్ళు గంగరాజు ఆమెకు దూరంగా ఉండి పిచ్చిదాన్ని చేశాడు కాని ఇన్నాళ్ళు దగ్గరుండి చేస్తున్నాడు.

“నే వెళ్ళాలి!”

“ఏం?”

“వారు— దగ్గరున్నారు. వెళ్ళాలి—”

గంగరాజు ముఖమంతా యెలాగో చేసుకున్నాడు. అదే మోడటిసారి—

ప్రతిసారి ఇలాగే జరుగుతుంది. గంగరాజు దగ్గరికి రాగానే సీత ఏదో సాకు చెప్పి తప్పించుకో సాగింది. ఒకరోజు నిలదీసి అడిగాడు గంగరాజు.

“ఎందుకా మునలివాడిమీద సీతంత మనం జారం?”

“వారెంతో మంచివారు. వారలా దగ్గరుతూ బాధ పడుతుంటే నేనెక్కడ నిల్వలేక పోతున్నాను.”

గంగరాజుకు నవనం తక్కువ—

“మరిక్కడికి ఎందుకొస్తున్నావు?”

సీతనేరం చేసిన దానిలా తలవంచుకుంది.

“చూడు సీత! నిన్ను కించ పరచటం నా ఉద్దేశ్యం కాదు. నువ్వు రోజూ ఇలా వచ్చి వెళ్ళిపోతుంటే నాకెలా ఉంటుందో చెప్పు—?”

“మరి నా విషయం—!”

గంగరాజు నవ్వుతూ సీతను దగ్గరికి తీసుకో బోయాడు.

రామచంద్రం దగ్గర వినిపించింది సీతకు. ఏదో ఉన్నట్టే ఉలిక్కిపడింది.

గంగరాజు నొప్పుకున్నాడు. “అసలు ఈ రామచంద్రం రెండో వివాహం ఎందుకు చేసుకోవాల్సి వచ్చిందో?”

సీత ఒక బిడుకుటుంబికుని కూతురు. బిడరికం చేయించిన నివాహం అది. సీత రామచంద్రం అనే వృద్ధి ధనికుణ్ణి పెళ్ళి చేసుకుంది.

సీత ఎన్నోమార్లు చెప్పింది గంగరాజుతో. అతనికి వినే వాటికే లేకపోయినా వినేవాడు— “అయిన ఎంతో మంచివారు— ఎంతో మంచివారు—” వూరే కొట్టేవాడు.

ఒక రోజు సీత మరి భయపడింది.

“వారు మన నంబందాన్ని పసిగట్టారు. బా కెండుకో భయంగా ఉంది.”

“ఏమన్నాడెంటి?”

“ఏమీ లేదు— దగ్గరికి పిలిచి ‘నువ్వంటే నాకు ప్రాణమే సీత.’ అన్నారు—”

గంగరాజు నిర్భక్త్యంగా నవ్వాడు.

“ఇంత దానికేనా భయం—?”

సీత మువ్వనం పూచించింది.

కాస్తేవటికీ— “సీతా.”

“అలా—”

“మీ ఆయనంటే సీతంత ప్రేమా?”

సీత తలవంచుకుంది.

“అంత ప్రేమ ఉన్నప్పుడు ఈ అడ్డదారెం దుకు?” ముఖమంతా చిట్టించుకున్నాడు గంగరాజు.

“అయినెంతో మంచివారు—”

“మరి నేనే నన్నమాట—”

“... నే నన్నమాట?”

రేయి విడిచిన నక్షత్రం

గంగరాజు ఈసారి ధైర్యంగా సీతను దగ్గరికి తీసుకున్నాడు. సీత గంగరాజు కండ్లలోకి చూసింది.

“అయితే చెప్పు— ఎందుకొచ్చావు?” నవ్వుతూ అడిగాడు.

“మీ కోసం. . . .”

గంగరాజు వకవక నవ్వాడు.

సీత కండ్లలో పిచ్చు తిరిగాయి.

“అయిన దగ్గరుంటే మీరు జ్ఞాపకమొస్తారు. మీ దగ్గరుంటే వారి గురించి దిగులుగా ఉంటుంది.

“ఎందుకు దిగులు?”

సీత తల వంచుకుంది. గంగరాజు గ్రహించాడు.

సీత గంగరాజునే కాదు— ఎవరినైనా ప్రేమించ గలుగుతుంది. ఆమెది నిర్మలమైన ప్రేమ. భర్త అంటే గౌరవం, భక్తి ఉన్నాయి అమెకు. అందుకే ఆయనంటే భయమూ, దిగులూను.

“మరి దిగులుగా ఉంటే ఏం చేద్దామనుకుంటావు?” గంగరాజు ప్రశ్నించాడు.

=====

ఒకనభలో ఒక ఉపన్యాస కుమ : సోదరులారా, నే నిక్కడకు ఎందుకు వచ్చానో మీకు తెలుసు! . . . ఉపన్యాసం చేస్తున్నాను. మీ రొచ్చింది, వినటానికి. అందు వల్ల, మీరు ‘వినటం’ నా కంటే ముందే ముగిస్తే, చేతులెత్తండి.

నేను ఆసక్తిగాను.

రవిబాబు (విజయవాడ)

=====

“హస్తే బాగుండు ననుకుంటా—!”

గంగరాజు ఇంకా దగ్గరికి గుంజుకున్నాడు సీతను.

“అలా అనుకు. ఏ కోసం బ్రతికి ఉండటానికి గంగరాజు ఉండగా అనేం మాటలు?”

“మనం చాలా పొరపాటు చేస్తున్నాం తెలుసా?” అంది సీత.

చేస్తున్నది సీతమే కనుక గంగరాజుకు ఏం మాట్లాడటో తోచలేదు.

“ఈ విషయం ఇప్పుడు కాకపోయినా కొంత కాలానికి బయట వస్తుంది. అప్పుడు నన్నేం చేస్తారు?”

“అది నువ్వే ఆలోచించుకో—!” అంటూ ముఖం మరొకైపుకు తిప్పుకున్నాడు గంగరాజు.

“ఏ బావో మానుకుంటాను—!”

“ఏరికి దానిని—” ఆమె వైపు తిరిగి నవ్వాడు.

“ఇప్పుడు లేదు ఏరికి. కాని అప్పటికే వస్తుందేమోనని భయంగా.”

గంగరాజు యేంమాట్లాడలేక పోయాడు.

ఇద్దరి మధ్య కృతాంతం అలసిపోతున్నాయి.

“ఇలాల్లికే వెళ్ళివస్తాడే. బాబు ఏదైతే వసుయం—”

గంగరాజు ఆమెను వదిలేశాడు.

“కోసం వచ్చిందా?”

“నాకేం కోసం —?”

“ఏమీ అనుకోకండి—!” బాధ పడ్డా చెప్పింది సీత.

“వెళ్ళు—” అంటూ వెనక్కు తిరిగాడు గంగరాజు.

“మీకోసం—” వెనక్కు తిరిగిన గంగరాజు చేతిలో డబ్బు పెట్టుబోయింది.

“ఇలాంటిది నాకు నచ్చవని చెప్పలేదు సీత?”

“ఎప్పుడూ ఇలాగే అంటుంటారు మీరు. నా తెలాగో ఉంటుంది మరి—!”

“అందుకనే తీసుకెళ్ళమంటుంది.”

“మీ దగ్గర ఇంటి అద్దె డబ్బులు అందువని తెలుసు. అందులో ప్రాక్టీసు కూడా సరిగ్గా నడవడం లేదు. ఉండండి—”

“అయితే అద్దె ఇచ్చానని మీ వారికిచ్చేయ్” అని ఈ సారి గంగరాజు నవ్వాడు.

“వారు నమ్మరు. స్వయంగా మీరేవచ్చి ఇప్పుడి రేపు. అసలే అనుమానపు మనిషి.”

గంగరాజు సీత డబ్బు చేతిని పట్టుకొని దగ్గరికి లాక్కున్నాడు.

“చూడు— మీ వారికి నిద్రమాత్రం ఎప్పుడైతేదా?”

“వద్దు— చాలా ప్రమాదం.”

“భయంలేదు. నాదు—”

“ఫి! అలాంటి మాటల లనకండి. నేనెంత సీమాలిన్నానా.....” ఇక ముందు చెప్పలేక పోయింది సీత. “తీసుకోండి!”

గంగరాజు డబ్బు అందుకున్నాడు.

అతని ముఖంలోకి ఒక్కక్షణం చూసి తలుపు గడియ తొలగించి వెళ్ళిపోయింది సీత. సీత వెళ్ళిగానే గంగరాజు చేతిలో డబ్బు తెక్కు పెట్టుకున్నాడు మొత్తం నూట రూపాయల రూపాయలు. నవ్వుకున్నాడు. “ఏటిని సంపాదించటానికి ఎంత గడ్డ వడిందో సీత?” అనుకున్నాడు మనసులో.

ఇంటి అద్దె ముప్పై రూపాయలు పోతే మిగిలేది నూట ఇరవై— “నెల రోజులు సుఖంగా గడుస్తాయి—” అనుకుని గంగరాజు తృప్తిగా భోజనం చేశాడు.

సీత భర్త రామచంద్రం వివరీతంగా దగ్గరున్నాడు.

ఆ రాత్రి రామచంద్రం తో పాటు గంగరాజుకూ కూడా నిద్రపట్ట లేదు.

* * *

మరునాడు అద్దె ఇవ్వటానికి గంగరాజు రావచంద్రం ఇంటి కెళ్ళాడు. రామచంద్రం అతన్ని అన్వేనించాడు.

“అద్దె డబ్బు లివ్వడానికి వచ్చాను—”

“దానికోసం మీరు రావాలా? ఎవరికైనా ఇచ్చి పంపిస్తే సోదా—” అన్నాడు రామచంద్రం. సీత పిగ జాట్టును కొంచెం పెక్కి తీసుకుంటూ.

బక్క పల్చగా, చామనచాయ, రంగు రామచంద్రం. “పైజామా మీద లాల్చి చేశాడు. నాకంతా ఎండిపోయింది.

సీత గంగరాజు వచ్చింది గమనించలేదు. తోపా వంటింటి పనులు చేసుకుంటుంది.

“ఎలా ఉంది మీ ప్రాక్టీసు—?”

“లాభంలేదు—” గంగరాజు పెడచి విరిచాడు. తరువాత అలా అన్నందుకు తోతన బాధ పడ్డాడు.

“మంచి సెంటర్ చూడక పోయారా ఇబ్బంది?”

“దొరకదని మానుకున్నాను.”

“ప్రయత్నించి చూడండి.”

గంగరాజు మాట్లాడలేదు.

రామచంద్రం చిన్నగా దగ్గాడు.

“మీ ఆరోగ్యం ఎలా ఉంది?” ప్రస్తావన మార్చి అడిగాడు గంగరాజు.

రామచంద్రం సమాధానం చెప్పేలోగా నీత బైటకొచ్చింది.

“అరగ్గనికేం గాని కొంచెం వారిని గట్టిగా అరవొద్దని చెప్పండి” అంది.

గంగరాజు ఈ విషయంలో కంగ జేసుకోవా లనిలేదు. కొంచెం ఇబ్బందిగా కదిలాడు. మాట్లాడ కుండా చిన్నగా నవ్వి పూరుకున్నాడు.

భార్యవైపు కన్నార్పకుండా చూస్తున్నాడు రామచంద్రం. గంగరాజుకు ఇంకా ఎక్కువ సేపు కూర్చోవాలని లేదు. లేచ బోయాడు.

“ఉండండి. కాఫీ త్రాగి పోదురుగాని.” అంటూ తోవలికి పోయింది.

వద్దని చెప్పాలనుకున్నాడు గంగరాజు. కాని, చెప్ప లేకపోయాడు.

“నీత ఇంటి కొచ్చిన స్నేహితులను ప్రాణంగా చూసుకుంటుంది.”

ఏదో ఆలోచిస్తున్న గంగరాజు ఆలోచనలకు అడ్డు నిలిచాయి రామచంద్రం మాటలు.

“మీకు ఎవరూ లేరని చెప్పరుకదూ —!”

“అ. అమ్మా, నాన్న పోయి అయిదేండ్లకు పైగా అవుతుంది.”

“అలాగా. మా నాన్న నేను పుట్టగానే పోయా డట. తరువాత మా అమ్మ నా రెండోపెళ్లి అయిన అయిదు నెలలకు—” అంటూ రామచంద్రం నిట్టూర్చాడు.

నీత కాఫీ పట్టకొచ్చింది. గంగరాజు తీసు కున్నాడు.

“ఇలాంటి విషయాలలో నీతది పై చేయి. మర్యాదకు తోటుండదు. ఏం నీతా?” రామచం ద్రం నవ్వుతూ అన్నాడు.

నీత భర్తవైపు అర్థం కానట్లు చూసింది. గంగరాజుకు కాఫీ మింగుడు పడలేదు.

“అర్థం కాలేదా?”

“అయింది—” అంటు నీత తోవలి తెల్చి పోయింది.

గంగరాజు—మరో అయిదు నిమిషాలక్కడే కూర్చోని బయలు దేరాడు.

ఆ రోజు రాత్రి తొందరగానే నిద్ర పట్టింది గంగరాజుకు. నీత వచ్చి లేపిందాకా పోయలేదు.

“ఎంతైంది—?” గంగరాజు ఆవురించి అడిగాడు.

నీత టేబుల్ మీదున్న గడియారం చూసి చెప్పింది—“పన్నెండుంటావు—” అని.

నీతను చూసి తరువాత గంగరాజుకు కొంత నిద్ర మత్తు పదిలింది.

“చేతి గడియారం తీసుకోకూడదు—!” అంది.

“అదే నీత! యల్. యం. పి. వయ్యాను.”

కాని చేతి గడియారం కొనుక్కునేంత నే వెళ్ళుతూ నంపాదించలేదు.”

“పోనియ్యండి. వేచిస్తాను—”.

“ఇలా ఎంతకాలమని నీత? ఒక నాడు నీకూ విసుగు పుడుతుంది నేనంటే.”

“అలా ఎందుకు ఆలోచిస్తారు మీరు?”

“ఈ మధ్య ఈ విషయాలు ఆలోచించకుండా ఉండలేక పోతున్నాను. ఒక నాటికి నేను అవమానించ బడ్డాను.”

నీత నవ్వింది. “అవమానించే దెవరు మిమ్మల్ని?”

“నీ భర్త. అది అతనికి చాతకాకపోతే నువ్వు.”

“నే నమస్కరిస్తున్న మాటలు మీరంటున్నారు.”

“ఇప్పట్లో నువ్వునుకోవు. అందుకే నేనంటు న్నాను. తొందరల్లోనే ఇక్కడి నుంచి వెళ్లి పోతాను.” అన్నాడు గంగరాజు.

నీత కండ్లలో నీళ్ళు నిండుకోవాయి. కన్నీ ళ్ళలో తడవిన కండ్లు నక్షత్రాలలా మెరుస్తు న్నాయి.

“ఏడుస్తున్నావా?”

నీత తలవంచుకుంది.

“ఇవాళ నా మనసు బాగుండలేదు నీతా. పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనల్లో నిద్రపోయాను—”

రామచంద్రం దగ్గుతున్నాడు.

“నీ ఏమండి” దగ్గుతున్నాడు. వెళ్ళు.”

“ఇవాళ చెళ్ళను” అంటు నీత గంగరాజుకు దగ్గరగా జరిగి అతని భుజం మీద తల ఆనించి కండ్లు మూసుకుంది.

“నీ భర్తకు దగ్గు వచ్చిందంటే చావు బ్రతు కుల్లో ఉన్న వాడితో సమానం అతనికి క్షయ. రోజురోజుకు ముదురుతుంది. కాని మూట విప్ప టానికి ప్రాణం ఒప్పుకోదు—వెళ్ళు నీతా.”

“నేను వెళ్ళి ఏం చెయ్యను?” అన్నదే కాని మనసు ఒప్పుకోలేదు.

“నువ్వు దగ్గురుంటే కొంతైతే సంతోషి స్తాడు.”

నీత పలకలేదు. ఆ రాత్రికి అక్కడే ఉండి పోవ లని నిశ్చయించుకుంది.

రామచంద్రం ఆ రాత్రుల్లా దగ్గు తూనే ఉన్నాడు.

* * * ఆ రాత్రి గడవిన తరువాత అలాంటి ఆరు రాత్రులు గడిచాయి. కాని నీత ఆ రాత్రి గడవినట్లు ఈ ఆరు రాత్రులు గంగరాజుతో గడవలేదు సుఖా నికి. గంగరాజు ‘డిస్పెన్సరీ’ మూత పడింది. రోజూ వచ్చే నలుగురు వేషంట్లు కూడా తిరిగి పోతున్నారు.

గంగరాజుకు కొంచెం పిచ్చి పట్టినట్లయింది. ఏ వని సరిగ్గా చేయలేక పోతున్నాడు. ఒక రోజు ఉండ లేక చీకటి వచ్చున్న వేళ్ళకు నీత ఇంటికి తెల్పాడు. రామచంద్రం పడక కుర్చీలో పడుకో నున్నాడు.

“ఎలా ఉంది మీ ఆరోగ్యం?”

రామచంద్రం మాట్లాడాలనుకున్నాడు. కాని దగ్గు తెర అడ్డొచ్చింది. రెండు నిమిషాలు బాధ పడ్డాడు.

“ఆరోగ్యం ఎలావున్నా — నాకు రోజులు బాగాలేవు.” ఆయాసపడ్తు చెప్పాడు. గంగరాజు గుండెల్లో బరువు పడింది.

“నీతా! డాక్టరు బాబు వచ్చాడు. ఆ స్మూత్ తెచ్చి పడేయ —” నీత స్మూత్ తెచ్చి వేసింది.

ఈ వారం రోజుల్లోనే చాలా మార్పులొచ్చాయి నీతలో. ముఖమంతా పాలిపోయింది. కుడిచేయి మీద గాటు పడింది. గంగరాజును చూసి నవ్వింది. కాని మునుపటిలా యిప్పుడా నవ్వులో జీవం కని పించలేదు గంగరాజుకు.

“ఈ దగ్గు నా ప్రాణాలు తీసి పోతుంది. డాక్టరు మాత్రం ఏం చేస్తాడు? చావుకు బ్రతుక్కు మధ్య గోడ కదాడా? పోని — మీరు చూస్తారా?”

“ఇంతకు ముందొకసారి చెప్పిగా — ‘క్షయ’ అని. ఏదైనా మంచి శానిటరీయంలో చేరండి. అలా చేయడం మీకు చాలా మంచిది. చివరికి ప్రాణం మీద కొచ్చిన తరువాత ఏం చేసినా తాళ ముండదు.”

“మూడు రోజుల నుంచి రక్తం కూడా

వద్దుంది." రామచంద్రం గొంతులో నిరుత్సాహం విడిచింది.

"మీరు కొంచెం తొందరపడండి."

"ఎన్నాళ్ళు వద్దుండంటారు?"

"ఒక ఏడేనిమిది నెలలు —"

"ప్రయత్నిస్తాను. మీ సహాయం ఏదైనా అవసరం వస్తే పనిమనిషిలో కలుసు పంపుతా."

ఇక ఎక్కువ సేపు కూర్చోవడం మంచిది కాదనుకున్నాడు గంగరాజు.

"సరే వస్తాను —" అంటూ గడప దిగి తేలిగ్గా త్వర పోయాడు గంగరాజు. గంగరాజు వెళ్ళగానే రామచంద్రం సీతను కేకేశాడు. సీత వచ్చింది.

"గంగరాజు అవకాశం వచ్చి వుండదు. సీతను చూద్దానికి కాబోలు —" అలా అనుకున్న రామచంద్రానికి నుండి పోయింది. సీతను చెడమడా తిట్టాడు.

"ఛీ! పాడు బతుకు. వాడైనా రాదు. నాకండ్ల ముందే వా యింటాకి రావటానికి తయారయ్యాడు ఇది నువ్వువిన అలసు కాదటే"

సీత మాట్లాడ లేదు. ఆయన తన బలహీనతను గురించి చెప్పుకుంటూంటే కన్నీళ్ళు చెనల మీది నుంచి జారి క్రింద పడ్డాయి.

"డాక్టర్ గా! ఏదైనా మందు అడక్కపోయావా తా తిప్పలా తిరేసి —"

రామచంద్రం అనమానిస్తూనే వున్నాడు. ప్రతి మాటనాక్కనాక్క చెప్పేస్తాడు.

"ఇంతటితో అయిందా? యింకేం చూడాలి? —"

ఈసారి సీత ఏడుపు వినిపించిందాయనకు.

"ఇప్పటి నుంచి అతను అసలి వాయలకే రావడానికి వీలేదు. వాడు ఆడై యిచ్చేవాడు — అంతే!"

తరువాత తనన్న మాటలకు కొమ్మకున్నాడు రామచంద్రం. మెత్తబడ్డాడు. కావాలని అత నెప్పుడూ సీతను బాధ పెట్టలేదు. "అదేదో! తెలియక ఏదో చేస్తే యీ ముదగవ్వవునోరు పూరుకోడు." మనసులోతనను తాను తిట్టుకున్నాడు.

"ఇదిగో — సీతా —!"

సీత వచ్చి తలవేపున నిల్చింది. తలతి సీతవైపు చూశాడు రామచంద్రం.

"ఏడుస్తున్నావా?"

సీత తల దించుకుంది.

"అక్కడికి వెళ్ళనని ప్రమాణం చేయి —"

సీత భోరుమంది. — "వెళ్ళనండి — వెళ్ళను."

"నిన్ను బాధ పెట్టలేను సీతా. నువ్వేదో నాశన ఉపయోగపడే నా బాధ — ఆ గంగరాజు"

"పూర్కొండి. ఇక ముందెప్పుడూ — పేరెత్తకండి." రామచంద్రం తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

గంగరాజు దగ్గరికి పోవటం మానేసింది సీత. అతను రెండు — మూడుసార్లు వాళ్ళ పనిమనిషిలోనే కలుసు పెట్టాడు. సీత పనిమనిషిని నాలుగు దులిసి పంపించింది. రోజులు గడచుతున్నాయి.

గంగరాజు నాలుగైదుసార్లు సీతకు ప్రయత్న పూర్వకంగా కనిపించాడు. సీత ఏ భావమూ తెలియ నివ్వకుండా తలదించుకుంది. సీతకు గంగరాజు మీద అభిమానమూ, ప్రేమ వున్నాయి. అందుకనే గంగరాజుని తలతి చూడలేక పోయాది. ప్రతిరాత్రి గంగరాజు పూసాలే కలత పెట్టేవి అమెను. రామచంద్ర దగ్గరుంటే ఒళ్ళు రుబ్బు నునేది.

రేయి విడిచిన నక్షత్రం

ఏమీ అపక కన్నీళ్ళు పెట్టుకునేది సీత. ఒకరోజు రాత్రి రామచంద్రం రక్తం కక్కుకున్నాడు. కండ్లు తేలి పోయాయి. బట్టలు రక్తంతో తడిసి పోయాయి. స్పృహ లేకుండా పడిపోయాడు. సీత ఎంత పీరిచినా పలకలేదు. గాబరా పడింది. అంత రాత్రిపూట తనకు యెవరు దిక్కు? డాక్టర్ కోసం పోవాలంటే యిల్లు దగ్గరగా లేదు. కలుసు పంపటానికి ఎవరూ లేరు. ఈ సమయంలో గంగరాజు తప్ప మరెవ్వరూ లేరు. అక్కడికి పరుగెత్తింది. తలుపు తట్టగానే తెరిచాడు గంగరాజు. మేల్కొన్నే వున్నాడు — "ఓహో — దయ వచ్చినట్లుండే దేవికి — లోపలికి రా." అన్నాడు. సీత అలాగే గడవలో నిల్చుండి పోయింది.

"ఏం అలావున్నావు?" తిరిగి అడిగాడు.

"వారి కెలాగో వుంది. మూడుసార్లు రక్తం పడింది. మాట్లాడలేక పోతున్నారు. మీరొకసారి వచ్చి చూడండి —" అంది కంగారు పడ్డా. ఈసారి గంగరాజు మాట్లాడలేదు. ఆలోచ

వచ్చే వారమే!

అసురసంధ్య

డి.తె.క్వి

గొలుసుకథ!

నర్ణ వడ్డాడు. "వెళ్ళుమా — మానటమా" అని.

"తొందరగా రండి —!" గంగరాజు సమాధానం కోసమైనా ఎదురు చూడకుండా వెళ్ళి పోయింది సీత.

గంగరాజుకేంపాలుపోలేదు. సీత ఆ గమనంతో వచ్చిన ఉత్సాహం క్షణాలో నిరుత్సాహం పడింది. చివరికి స్టైలస్కోప్, రెడర్ బ్యాగ్ వట్టుకొని రామచంద్రం వాటానైపు తెల్పాడు.

రామచంద్రం మగతలో వున్నాడు. ముఖం సానిపోయింది. మళ్ళీ రక్తం పడింది. గంగరాజు అతనికేదో యింజక్షన్ చేశాడు.

"ఎలావుంది?" సీత భయంగా అడిగింది.

గంగరాజు మాట్లాడలేదు. మళ్ళీ యింకో యింజక్షన్ యివ్వడానికి పూనుకున్నాడు. రామచంద్రం గిజగిజ తన్నుకుంటున్నాడు.

సీత భావరుమంది. గంగరాజుకు సీత పరిస్థితి మీద జాలి, ఆశ్చర్యం కలిగాయి. మళ్ళీ యింజక్షన్ చేశాడు. ఈసారి రామచంద్రం కొంచెం కదిలాడు.

సీత ఏడుపు ఆపుకోవాలని ప్రయత్నిస్తుంది. కాని ఆమెకు సాధ్యం కావడం లేదు. రామచంద్రం కండ్లు తెరిచాడు. ఎదురుగా సీత, గంగరాజు కనిపించారు. ఏదో మాట్లాడాలని నోరు తెరిచాడు. కాని

గొంతు పెగల్లేదు. గంగరాజు సీతకు పైగ చేశాడు దగ్గరి తెళ్ళమని. సీత వెళ్ళింది.

రామచంద్రం గొంతు ఈసారి పెకిలింది. ఎదో అన్నాడు. గంగరాజుకు వినిపించలేదు. కొద్దిగా ముందు వంగాడు. "ఏం జరిగింది?"

సీత వెళ్ళింది. రామచంద్రానికి ఆ నీరసంతో కూడా కోపం వచ్చింది. కాని తమాయించుకున్నాడు.

"ఈ రాత్రి నేను పోతాను —"

సీత వెళ్ళిగా గంగరాజును చూసింది. గంగరాజు యింకా ముందుకు జరిగి సీతకు ఎడంగా నిలబడ్డాడు.

"ఇతను నన్ను ప్రాణాలతో వదలడు. ఎందుకు పిలిచావు? వెళ్ళమను?" సీత పలక్కుండా అతనికి దగ్గరగా జరిగింది.

"నా బాధను చూడలేక అతన్ని రమ్మన్నావా? లొంగి పోయావా? అతను నిన్నూ, నన్నూ మోసం చేస్తున్నాడు." గంగరాజు అక్కడ వుండబట్టలేక పోయాడు. కోపంగా రెడరుబ్యాగ్ వట్టుకొని వెళ్ళి పోయాడు. సీత మనసు క్షోభించింది.

గోడ గడియారం రెండు గంటలు కొట్టింది. గంగరాజు అడుగుల చప్పుడు దూరమయింది.

"వేసంటే నీకు ఆపేక్ష వుందా సీత?" రామచంద్రం అడిగాడు. అతని కండ్లలో కన్నీళ్ళు నిలిచాయి. సీత కన్నీళ్ళతో సమాధాన మిచ్చింది.

"గంగరాజును నమ్మకు. వాడు మంచివాడూకాదు. నేను పోయింతరువాత మరి యింకెవ్వరినైనా —" చెప్పలేక పోయాడు. సీత వెక్కిరిస్తే ఏడుస్తుంది.

"ఇకముందు అతనితో మాట్లాడనని మరొక సారి వాగ్దానం చేయి —" సీత గొంతు పడిపోయింది. సమాధానం యిచ్చే స్థితిలో లేదు. అతని మీదకి నంగి తలొందింది.

ఆమె కన్నీళ్ళు రామచంద్రం గుండెల్ని తడుపు తున్నాయి.

"నా పరిస్థితి బాగాలేదు. యింకా వివరంగా ఏకేం చెప్పలేను. నువ్వేమోతానోనన్న విచారం మిగిలింది. —"

రామచంద్రం మాటలాపాడు. పెదాలు ఎండి పోతున్నాయి. తడి చేసుకున్నాడు. "దప్పిగ్గా వుంది. కొంచెం వీధివ్వు" అన్నాడు. సీత మంచివీళ్ళు తెచ్చి అతని గొంతులో పోసింది.

రామచంద్రం కొన్ని క్షణాలు ఏం మాట్లాడ లేదు. సీత కండ్లలో నిశ్చలంగా చూస్తూ వుండి పోయాడు. సీత కూడా అతని వైపు కన్నార్పకుండా చూస్తుంది.

"నిన్ను చేసుకున్నాను కాని సుఖపెట్టలేక పోయాను సీతా. నాది అవిచేతనం వనే. ఏంచెయ్యను ఇలా అవుతుందనుకోలేదు. అప్పట్లో నువ్వంటే నాకెంత యిష్టముండేదో నేను చెప్పలేను. కాని నువ్వు ఏమీ ఆలోచనలో ఉంటావని కల్పనం చేసు కుంటున్నావు."

సీత బదులు పలక లేదు.

"సీతా."

"ఆ: —"

"నువ్వంటే నాకు ప్రాణం —" అన్నాడు రామచంద్రం. సీత కండ్లలో పేరుకున్న కన్నీళ్ళు జలజల రాలాయి. గోడ గడియారం అర్ధగంట కొట్టింది. ఇల్లుప్రక్క గంగరాజు గది చేరుకొన్నాడే కాని అతనితో కోపం యింకా తగ్గలేదు. పడికిలి

ఆడంబరాలను విడనాడండి
దేశసంపదను వృధాకానీయకండి

ఇంట్లో సర్ఫ్తో ఉతుక్కండి. ఆ తేడా గమనించండి! అమిత తెల్లగాను, అతి శుభ్రంగాను, అతి సులభంగాను ఉతుక్కోవచ్చు! ఇదంతా సర్ఫ్ యొక్క ఉతికే అధిక శక్తివల్లనే. మీ బట్టలన్నిటినీ ఉతుకుటకు సర్ఫ్ వాడండి...పిల్లల బట్టలు, పద్దులు, చీరలు, ప్రతీదీ,

సర్ఫ్ అమిత తెల్లగా ఉతుకును

CU. 44-140 TL

హిందూస్థాన్ (రివర్) ఉత్పాదక సంస్థ

సి ఆనందారంఘం

జరిగిన కథ

గిరి, హరి, హరి చెల్లెలు దుర్గ బాల్మీ స్నేహితులు. హరి, ఉమల మధ్య ఆనురాగం వెలకొంటుంది. గిరి మాపే భాతృవాత్మల్యాన్ని, దుర్గ హర్షించ లేకపోతుంది. దూరపు బంధువు శంకర్ ను గిరి తన ఇంటికి ఆహ్వానిస్తాడు. గిరి సలహాపై దుర్గ శంకర్ ని పృథ్వీ పూర్వకంగా ప్రేమిస్తుంది. వారిద్దరు వివాహం చేసు కొంటారు. హరంటే ఇష్టంలేనట్లు ఉమ ప్రవర్తిస్తుంది. హరి కృంగిపోతాడు. శంకర్, దుర్గల వైవాహికవిశంసతో చెలరేగిన కలతలను సరిదిద్దటానికి గిరి ప్రయత్నం చేస్తూ వుంటాడు. దుర్గ చివ్వాటి స్నేహితుడు ప్రవాద్ అమె సంసారంతో కలతలు లేవటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. గిరి హరినిగురించి నచ్చచెప్పటానికి ఉమవద్దకు వెళ్తాడు.

21

చూస్తూ ఉండగానే, ఉమ అందమైన పుల మూలగా మారిపోయింది. ఆ మూలలోని ప్రతి పువ్వు ఎంతో అందంగా నువ్వులను తీసుతూంది. గిరి ఎంతో ఆహ్లాదంగా ఆ మూలను తన పెదతో ధరించుకోయాడు. అంతలో హరి దీనినిగా రోదీస్తూ, రోషంగా బెదిరిస్తూ, ఆ మూల కోపం చేతులు జూపాడు. గిరి వదలలేక, వదలలేక, కష్టంగా ఆ మూలను హరి చేతికి అందించాడు. కానీ ఆ మూల హరి చేతిలో, నిలవక జారిపోతూంది. హరి ఉక్రోశంతో దాన్ని నలిపి మేనున్నాడు— గిరి విలలడి పోతున్నాడు. అంతలో ఆ మూల హరి చేతులో నుంచి, జారిపోయింది. ఎక్కడికో అగాధంలోకి పడబోతున్న ఆ మూలకోసం, ఆత్రుతగా

“ఉమా !” అంటూ గిరి కూడా అగాధంల దూకాడు.

ఉరికివడి కమలు తేరినాడు గిరి— అతని చేతులు. తన మీదకు వంగిన ఉమను గట్టిగా పాదలి పట్టుకున్నాయి. అతని నర్హంగలకూ చెమటలు పట్టాయి.

ఏగ్గువడి ఉమను వదిలి లేచి కూర్చుని కళ్ళు నలుముకున్నాడు గిరి— ఉమ లేచి మంచుచి “నమ్మ కలవరిస్తున్నారేమిటి ?” అంది.

అమె కళ్ళు సంతృప్తిగా నవ్వుతున్నాయి. అతని తలగడ ప్రక్కనే ఉన్న తన ఫోటోను చూసిన ఉమ స్వర్గ లోకాలలో తేలిపోయింది— గిరి పృథ్వీ యంతో తనకు ప్రియమంది— అతడేదో కారణం వలన కావాలని తనకు దూరంగా ఉంటున్నాడు.

“కలవరించావా ?” అన్నాడు నిద్రయంగా గిరి—

“అవును. నేను వచ్చి చాలా సేపయింది. నిద్ర పోతున్న మిమ్మల్ని లేపటం ఇష్టం లేక పూరు కున్నాను— ఇంతలో మీ పెదిమలు అన్నవ్వుంగా కదిలాయి. ఇంక చరిలో శరీరమంతా చెమట పట్టింది. నేను కంగారుపడి మిమ్మల్ని లేపబోయే సరికి, మీరేలేచి “ఉమా !” అంటూ గట్టిగా నమ్మ పట్టుకున్నారు.”

గిరికి తనకు వచ్చిన కల గుర్తు వచ్చింది. వప్త కున్నాడు. మనసులోని భావనల ననువరించే కలలు వచ్చాయి.

ఉమ అతనికి కాఫీ అందించింది.

“ఇక్కడ మంచి హోటలయినా లేదు. పీట్లు దొరుకుతాయి కానీ, అవి ఏమంత బాగుండవు. కొంచెం సేపాగి ఏదైనా, తయారు చేస్తాను.

“ఏం వడ్డ. మీరు పంటలో తీవ్రమయితే, నేను ఉండే, ఈ కాఫీనీటికోసూ, ఎవరితో మాట్లాడూ ? సైగా, వాకిప్పుడు అతిగా లేదు. ఉమ ఇంక వాదించకుండా పూరుకుత్తి.

అమెకు కూడా అతడు నెప్పబోయే విషయాలనే విధాని చాలా కుతూహలంగా ఉంది.

గిరి ముఖం కడుక్కుని తయారయి “అలా బయటకుపోయి, మాట్లాడుకుందాం.” అన్నాడు.

“అలాగే ! కానీ మీరు కోటువేసుకుని మప్తర్ చుట్టుకోండి. లేకపోతే, వచ్చేసరికి గడ్డ కట్టుకు పోతారు.”

ఉమ తలమీదుగా వంటింది కాళ్ళిరు కొలువా కప్పుకుంది. లోపల స్వెట్టర్ వేసుకుంది. అయినా చలికి ఆమె శరీరం కొద్దిగా వణకటం గమనించి, గిరి నవ్వుతూ “ఇంకా, ఇక్కడి వాతా వరణం మీ కలవాటు కాలేదా ?” అన్నాడు.

“ఏం ? మీ కప్పుడే అలవాటయిందా ?”

“మేం మోటువాళ్ళం— వడగళ్ళు కురుస్తున్నా, నిప్పులు కురుస్తున్నా, పహించగలం.”

“అది మోటుతనం కాదు. మీ కోర్కీ.”

గిరి నవ్వు పూరుకున్నాడు.

వాల్చిద్దరూ నడుస్తుంటే దారిలో ఒక చోట విన్న పిల్లలు ఆటలాడుకుంటున్నారు. అందులో మూడేళ్ళ పిల్లవాడు. ఒక పుల్లముక్కను తుపాకిగా వేసుకుని గురిపెడున్నట్లు అభినయించి, నోటిలో “థాం ! థాం !” అంటున్నాడు. ఆ దృశ్యం గిరికి కూడా చూసించి ఉమ “ఈ చైతాన వాళ్ళు ఎంత పుణ్యాత్ములో చూడండి. మన దేశంలో మూడేళ్ళ పసి వాడి దగ్గర్నుంచి, మారేళ్ళ మనలమ్మ వరకూ, ఇంతటి చైతన్యాన్ని కలుగ చేపారు. విద్రాపోతున్న మనలను మెల్లొల్పివారు. మన స్వాతంత్ర్యపు విలువను ప్రతిఒక్కరూ గుర్తిం చేలా చేపారు. ఇంతటి ఉపకారం మన మిత్రులు కూడా చేయలేరు.” అంది.

“మీరు అనశ్చన సీంధువులా మాట్లా డేరు. కీడులో గూడా మేలును గమనించటం హైందవుల లక్షణం.”

“నిజమే ! ఏ జాతికైనా, కొన్ని సామాన్య లక్షణాలంటాయనుకుంటాను. తమ లోపాలను తాము గుర్తించ గలిగే ఆత్మ సరిశీలన, వాటిని ఒప్పుకోగలిగే స్వార్థము, త్యాగదీక్ష, విపరీత మైన ఉద్దేశము, ఆరంభ శూరత్వము, నిర్లక్ష్యము, అలసట, మన జాతి సామాన్య లక్షణాలనిస్తుంది నాకు.”

గిరి ఆలోచిస్తూ వడస సాగాడు. అక్కడ ఒక భవనంవైపు చూచిస్తూ ఉమ “అదుగో అదే. మా మిలిటరీ హాస్పిటల్, ఇక్కడ అత్యవసర మైన కొంత ట్రీట్ మెంట్ జరిగాక, జోర్ హాల్ పంపిస్తాము. లేకపోతే, స్థలం సరిపోదు.

ఈ సైనికుల మధ్య మా మనసు కూడా విచిత్రంగా ఉత్తేజమవుతుంది. ప్రతివారి మనసులోనూ, ఒకటే కోరిక. తన దేశం సంరక్షించుకోవాలని మృత్యు ముఖంతో ఉన్న ఏ ఒక్కడినైనా, ఏం కావాలని అడిగివస్తాడు, యుద్ధరంగంలో ఉన్న తన తోటి సైనికులకు తన సౌకర్యాలను అన్ని విధాలుగా కలిగించవలసిందిగా కోరుకుంటాడే గాని ఏ ఒక్కడూ, తన కుటుంబాన్ని గురించైనా తం వదు. తమ తోటి సైనికులే తమ కుటుంబము— దేశ సౌభాగ్యమే తమ సౌభాగ్యము అన్నట్లు ఉంటారంతా ! ఏ మాత్రం కోలుకున్నా, మళ్ళి వెంటనే యుద్ధరంగానికి పరుగెత్తాలని ఆత్ర వడతారు. మేము ఏకాంతి తీసుకోవాలని పాచ్చ రించినా, వినిపించుకోరు. ఏరి త్యాగ విరతి ముందూ,

వీరి కష్టాల ముందు మనమూ, మన కష్టాలూ ఎంత అల్పమైనవో అనిపిస్తుంది— కారణం ఏమైనా, ఇక్కడికి వచ్చి, వీళ్ళ కోసం నేను చెయ్యగలిగింది చెప్పిస్తుందా? నాకు చాలా తప్పిగా ఉంది” అంటుంది.

“కానీ, అక్కడ మీ కోసం, మీ తలిదండ్రులెంత కష్టపిస్తున్నారో, పారి ఎంత వ్యధ పడతాన్నాడో, అలోచించారా? మొన్న పారి చెప్పాడు. మీ అమ్మగారి ఆరోగ్యం ఏమీ బాగులేదట. అపార్థికమూ, మీగురించిన ఆలోచనలతో, బెంగతో ఆవిడ మంచం ఎక్కెలాగ ఉన్నారట. మీ నాన్నగారు సరేనో! ఆయన ప్రతివారితో మీ ప్రస్తావన తేకుండా ఉండలేరు. మిమ్మల్ని తంపని బైటం ఉండదు.”

ఈ తలిదండ్రుల ప్రస్తావన వచ్చేసరికి ఉమా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి— చిన్న తనం నుండి తన కెంతో గౌరవ మిచ్చి తన ప్రతి చిన్న కోరికనూ నెరవేర్చే వాళ్ళ కోరికకు వ్యతిరేకంగా తానిక్కడకు వచ్చింది.

“మీరు, మా అమ్మనూ, నాన్న గారిని కూడా?”

“లేదు నాకు పారి చెప్పాడు. పారి తరచు వెళ్ళి వాళ్ళను కలిసి వస్తూనే ఉంటాడు.”

ఉమా దీర్ఘంగా విట్టూర్చి పూరుకుంది. చాలా సేపు మౌనం వహించి, “దురదృష్టవంతురాలిని. కని పెంచినందుకు వాళ్ళ కోరిక తీర్చలేకపోయాను.” అంది.

ఇద్దరూ ఒక చిన్న మైదానంలో కూర్చున్నాక “ఇప్పటికైనా, ఏం మించి పోయింది? మీ తల్లిదండ్రుల కోరిక తీర్చి, మీ ఋణం తీర్చుకోండి.” అన్నాడు గిరి.

ఉమా గాఢచింతగా “క్షమించండి— అది వా చేతులలో పని కాదు.” అంది.

గిరి కొంచెం సేపు తటపటాయించి “నాకు తలచుకుంటే ఆశ్చర్యంగా ఉంది. మొట్టమొదట సారిగా మనం దుర్గ విషయం ప్రస్తావిస్తూ ఆల్మీయంగా మాట్లాడుకున్నాం. ఆ నాటి నుంచి మన మధ్య కొంత సన్నిహిత్యం అధికం కాసాగింది. ఆ నాడు మీకు ఆల్మీయూరాలైన దుర్గ కోసరం మీరు నా వ్యక్తిగత విషయాలలో కలిగించుకునేందుకు సంకోచించలేదు. ఆ దైర్యంతోనే, నే నెప్పుడూ నా ఆల్మీయూరైన పారి కోసం మీ వ్యక్తిగత విషయాలలో కలుగ జేసుకుంటున్నాను.” అన్నాడు.

“మీరు నా వ్యక్తిగత విషయాలలో కలుగ జేసుకుంటున్నారని నేనేమీ అనుకోను. నా మీద మీకన్న విషయాలతోనూ సంపూర్ణాధికారం ఉంది. ఆ విషయం మీకూ తెలుసు. అయితే మీరిప్పుడు బాప తంపైన వచ్చారన్నమాట!”

“పారి తరఫున రాలేదు. పారి కోసం వచ్చాను” పారి, నేనూ చిన్నతనం నుండి, ఒక్క ప్రాణంలా పెరిగాం. ఒకరి సంతోషం కోసం మరొకరు ఏమైనా, చెయ్యగలిగితేంత గాఢమైన స్నేహం మేది. పారి ఇప్పుడు పూర్తిగా మారిపోయాడు. అతనిలో వెనుకటి ఉత్సాహమూ, చైతన్యమూ మచ్చుకైనా లేవు. ఏదో పెద్ద బిల్లు పడి లేచిన వాడిలాగా ఉన్నాడు. ఎప్పుడూ చిలిపితనం ప్రతి ఫలిం చే అతని కళ్ళలో ఇప్పుడు దైన్యం తప్ప మరొకటి కనుపించటం లేదు. పారి ఉద్రేక

వ్యభాషాడు. అతని ఆరాధన కానీ, స్నేహం కానీ, ద్వేషం కానీ, అన్నీ తీవ్రంగా ఉంటాయి. సంతోషం కానీ, దుఃఖం కానీ, మనసా అనుభవిస్తాడు. అతడిని చూస్తే నాకు భయం వేస్తోంది. నా స్నేహితుడి కోసం, నేను ఏమైనా చెయ్యగలిగేమో ప్రయత్నించటానికి వచ్చాను.” ఉమా నీరసంగా నవ్వు “ప్రయత్నించండి.” అంది.

“అంత. లేనిగా తోసి పారేయ్యకండి ఉమా దేవీ! నా ఉద్దేశం మీ కర్తవ్యం కాలేదంటే. నేను నమ్మను. మీ సమాధానం చెప్పండి.”

“అలాగే, నా సమాధానం కూడా మీకు తెలియదంటే నేను నమ్మను. నేను చెప్పదేముంది?” గిరి మాట్లాడలేక పోయాడు. అతని లా పొండిత్యమంతా ఉమముందు ఎదుకూ, పనికి రాకుండా పోతూంది.

చుట్టుకొన్న “మీరునన్ను ప్రేమిస్తున్నారా?” అన్నాడు.

ఉమ ముఖం ఎర్రబడింది. “అదే ప్రశ్న మిమ్మల్ని అడుగుకో?”

“అవునని చెప్తాను. నా మనసంతా మీరే ఆక్రమించుకున్నారనీ, మీ ధ్యానంలోనే, నా ఆనందం వెలుకున్నాననీ చెప్తున్నాను.”

ఉమ పులకాలతో నిండిన శరీరంతో, సంతోషంతో నిండిన కళ్ళతో, గిరి వంక చూసి “ఇన్ని సంవత్సరాల నా తనస్సు ఫలించింది. ఈ మాటలు చాలు నాకు— ఏటిని తలచుకుంటూ జీవిత మంతా పోయిగా గడవగలను.” అంది.

గిరి తమాషాగా నవ్వాడు.

“మీరు వివరణింది ఇంకా ఉంది. నా ప్రేమను నేను గుర్తించక ముందు నుంచి కూడా మీరు నా వారు కాలేరని నాకు తెలుసు. మిమ్మల్ని నా దాన్నిగా చేసుకోవాలనే, ఆశకానీ, ఆ ప్రయత్నం కానీ, నాలో లేనే లేదు. కేవలం నా మనసులోని భావనలతో మాత్రమే నేను సంక్రమిస్తే పడగలను. కానీ, పారి సంగతి ఇందుకు పూర్తిగా వ్యతిరేకం. పూచాలు తెలియని పనీతనం నుంచి కూడా అతడు మిమ్మల్ని తన దానిగా భావించాడు. ఆ భావననే పెంచుకున్నాడు. అందుకనే, ఈ అపూర్వానికి తట్టుకోలేక పోతున్నాడు. అత్యంత మన్నిత వృద్ధయుడైన అతడు ఏ క్షణంలో ఏ మువ్వతాడో నని నాకిప్పుడూ భయంగానే ఉంటుంది. అతని జీవితం నాశనం చేయటం, మనకు వ్యాయం కాదు.”

“మీరు చెప్పేది అంతా నిజమే! కానీ, ఇది మనసుకు సంబంధించిన విషయం— భావనలు వాటింతట అని పుట్టాయి. మనం కలిగించుకోలేం కదా!”

“అవును మన మనసులోని కోరికలకు వ్యతిరేకంగా కూడా కొన్నిసార్లు మనం ప్రవర్తించవలసి వస్తుంది. అది మాన కర్తవ్యం.”

“అంటే మీరనేది పారిమీద నాకు ప్రేమ లేకపోయినా, అతడిని వివాహం చేసుకుని నా కర్తవ్యం నిర్వహించమనా?”

“అవును.”

“కానీ అందువల్ల ఎవరికి నష్టం?”

“మీరర్థం చేసికోవటం లేదు ఉమాదేవీ? పారి మిమ్మల్నెంత గాఢంగా ప్రేమించాడో

మీకుంటే నా కెక్కువ తెలుసు. ఒక్క మీ నతో క్షమే అతడిని అన్ని దుఃఖాల నుండి దూరంగా చేయ గలదు.”

ఆ సంగతి ఉమకూ తెలుసు. మాట్లాడలేక తల వంచుకుంది. ఆమె మనసులో ఎంత సంక్లిష్టం కలుగుతూందో అర్థం చేసికో గలిగిన గిరి లేచి “పదండి పోదాం! స్థిమితంగా అలోచించుకోండి. ఇంకొక ముఖ్యమైన సంగతి కూడా దృష్టిలో ఉంచుకోండి. ఎంత చదువుకున్నా, ఏమైనా మన సంఘంలో స్త్రీ అవివాహిగా ఉండటం దుష్టరం. సంఘం మాట అలా ఉంచి, వ్యక్తిగతంగా కూడా అలాంటి ఏకాంత వాసాన్ని భరించటం కష్టం. ఆ శూన్యాన్ని, భరించలేక మీరేనాడో ఒక నాడు వివాహం చేసికోక తప్పదు. ఎవరనో చేసికొనే బదులు, పారినే చేసుకుంటే మీ కోసం పరి తపించే ఒక ప్రాణిని సంక్రమిస్తే పరచిన వారవుతారు” అన్నాడు. ఎంతో గుండెరంగా ఉన్న అతని మాటలు ఉమ మనసులో, అంత వరకూ రేగుతున్న అపంద తరంగాలను పూర్తిగా అణచి వేశాయి. వెలవెల పోతున్న ముఖంతో “అంటే మీరు....” అని నందిగ్ధంగా అగిపోయింది.

“నన్ను క్షమించండి ఉమాదేవీ! నేను మిమ్మల్ని మొదటిసారిగా నా ప్రాణ మిట్టడి కాబోయే భార్యగా చూశాను. బ్రతికి ఉన్నంత కాలమూ మిమ్మల్ని అలాగే గౌరవిస్తాను. ప్రస్తుతం నాకు పెళ్ళి చేసుకోవాలనిలేదు. ఆ కోరిక కలిగిన నాడు, నన్ను కోరే ఎవరనో ఒకరిని వివాహం చేసుకుంటాను.”

గుండెలను చీలుస్తున్నట్లుగా వచ్చిన ఉమ నిట్టూర్పు తన గుండెలలోని మంటను మరింత అధికం చేసినా, ఆ జ్వాలలను తనలోనే అణచుకుని, ప్రకౌంతమైన చిరునవ్వుతో పాటు ఉమ వంక తిరిగి “మనం సాధారణ మానవులం ఉమాదేవీ! రాకూడదని ఆలోచనలు, మన మనసులలోకి అనేకం వస్తూనే ఉంటాయి. కానీ, వాటికి లొంగిపోకుండా, మన మార్గంలో మనం నడువగలిగినప్పుడే మన మానవత్వం సార్థక మవుతుంది.” అన్నాడు.

ఉమ సమాధానం చెప్పలేదు. తోకమంతా కటిక చీకటిగా ఉండామెకు.

ఇంటికి రాగానే వోల్టాలు చుట్టుకుంటూవు గిరిని చూసి సంతోషంగా “ఇప్పుడే వెళతారా?” అంది ఉమ.

“నెలపు లేదు. అయినా, ఇక్కడ ఉండి మీకు మరింత కష్టం కలిగించటం తప్ప, నేను చెయ్యగలిగిందేమి ఉంది?”

ఉమ నిలువెల్లా వణుకుతున్న శరీరంతో లేచి వచ్చి గిరి దగ్గర వాలిపోయింది. గిరి సంత్రమంగా “ఫీ! ఉమాదేవీ! లేనండి. ఇండుకు నేను అర్హుడిని కాను.” అన్నాడు.

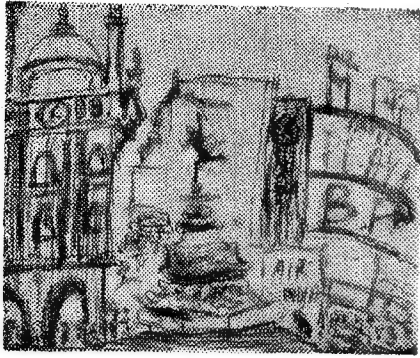
కానీ, ఉమ లేచలేదు. అతని పాదాలపై ఉమ కళ్ళలో నుండి ఆగకుండా ప్రసరిస్తూవు కన్నీరు అతని పాదాలమీద పడుతున్నది.

“ఈ ఒక్క కోరిక తీర్చుకోమివ్వండి. ఇండు వెళ్ళి కలిగి పాప పుణ్యాన్ని, నా ఒక్క దానికే?”

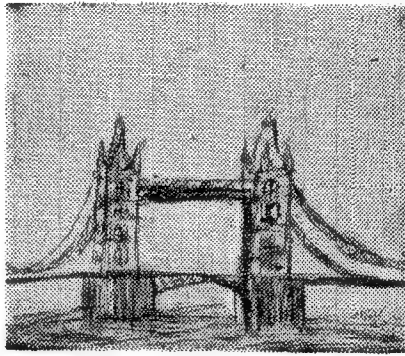
గిరి కరిగి పోయాడు.

“పాప పుణ్యాల సంగతి కాదు ఉమా! నకే!

36 న నేటి చూడండి

పక దర్శి నర్కన్ సెంటర్

లం దన్ బ్రిడ్జ్

భాష్యము : వ్యాసం

ఎన్. వి. రామారావు

నేను లండన్ వెళ్లబోయే ముందు మిత్రులు శ్రీ డి. ఆంజనేయులు గారిని అడిగాను, ఎలా ప్రంటుందో జీవితం అక్కడ అని. చాలా జేకాలు చూసిన మనిషి. కావడం వల్ల చటుక్కున ఒక్క ముక్కలో చెప్పారు, "అది మనకు రెండవ ముఖ్య పట్టణం," అని. వాకు అప్పటికి అంతగా అర్థం కాలేదు. రెండవ ముఖ్య పట్టణం అంటే ఏమిటో! ఇక్కడికి వచ్చిన కొంత కాలం తర్వాత తెలిసింది, లండన్ కు మన దేశపు రాజకీయాల్లో వ్యాపారంలో, ఆధునిక జీవిత రంగంలో ఎంత స్థానం ఉందో.....

ఇక్కడికి కొత్తగా రాగానే ఎక్కడలేని సంతోషం వస్తుంది. ఎంత మంది మనవాళ్ళని చూస్తాం! వీళ్లంతా ఇక్కడ ఏం చేస్తున్నారో అని అశ్రుర్య పోతాం. హోటలు సర్దుర్లుగా, కాఫీ యర్లుగా, యూనివర్సిటీ విద్యార్థులుగా— అంతరిక్ష యానకాస్త్ర పరిశంసుండి సంస్కృతం దాకా వదులుతారు— పనిచేసే వాళ్లంతా. ఇక్కడ వందల కొద్దీ 'ఇండియన్ రెస్టారెంట్లు' ఉన్నాయి. 'మద్రాసు' హోటల్ అనే పేరు చూసి రోజంతా తమిళం మాట్లాడతే తెలుస్తుంది ఇవెంత 'మద్రాసు' హోటళ్ళో! వీటిని నడిచే వాళ్ళు ఎక్కువగా తూర్పు బెంగాలు ముసీంలు. అట్టే చదువు లేనివాళ్ళు కాబట్టి ఈ వ్యాపారం పెట్టేస్తూ ఉంటారు. సరే వారి అలవాట్లు వల్ల భారతీయులకి ఆసరిష వచ్చేసింది! ఇండియన్లంతా 'కరా' వాషన పేసేరుని ఆసరిష ఎందరో ఇంగ్లీషు వారికి ఉంది. మన స్కూలెంట్లు గదుల కోసం వెడతే గదిలో వంట చెయ్యరాదనే షరతు పెడతారు. అసలు ఇంగ్లీషువారికి వంట పెంగతేం తెలుసు? ఉడక పెట్టి తినటం ఒక్కటే చాతనవును! యూరప్ లో ఇంగ్లీషు వంటని తక్కువ చూపు చూస్తారు.....

ఇదే సంచికలో పేరేవోటు మరొక వ్యాసంకూడా చేశాము. దయచేసి 'మనలోమాట' కూడా చూడండి.

లండన్ గురించి వ్రాస్తూ ఈ భోజనం గొడవ ఏమిటి, ముందుగా, అవి మిశ్ర అనిపించ వచ్చు కాని ఈపూరికి వచ్చే భారతీయలందరికీ ఇదొక పెద్ద సమస్యకదా! ఇంకా నేను ప్రతిరోజు 'లండన్ కి' 'ఇండియా హౌస్' నడిచి వెడుతూ ఉంటాను. లండన్ లో ఇండియన్ హోటళ్ళు మన దేశం వారి పొడవ లేకపోతే ఎక్కువ కాలం నిలవ్వేమో!

ఈ మహా నగరం నిండా ఎంతో ఆందమయిన పురాతన భవనాలు ఎన్నో కనిపిస్తాయి. ఇప్పుడు డిప్యూటీ అమెరికన్ అగ్ని పెట్టె రక్షణ ఆధునిక భవనాలు పైకి లేస్తున్నాయి. చుట్టూ గ్లాసు, రోజంతా వెలిగి దీప్తిలు, పనిచేసేవారు బయటికి బాగా కనిపించటం వాటి ప్రత్యేకత. థేవ్స్ నది వడ్డునే నరనగా వెలిగి పోయే ఇవి మనల్ని చకతుల్ని చేస్తాయి. కాని అప్పుడే విమర్శ మొదలయింది. ఇవి పాత లండన్ అందాన్ని చెడగొడుతున్నాయని క్రమంగా అమెరికన్ ప్రభావాలు జీవితంలో అన్నివిషయాల మీదా ప్రసరిస్తున్నాయి.

థాంక్యూ థాంక్యూ

ఇంగ్లీషువారికి 'మేనర్స్' ఎక్కువ! మీరు వస్తూంటే ఎవరయినా తలుపు తీసారనుకోండి, 'థాంక్యూ' అనాలి. కాఫీ అందిస్తే థాంక్యూ, కోటు అందిస్తే థాంక్యూ, యంత్రం లాగ ఈమాటలు రోజూకీ ఎన్నిసార్లు వాడుతారో అతుండదు.

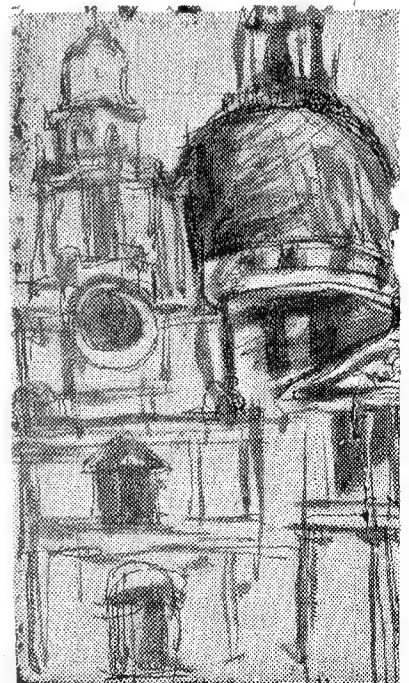
కాస్త ఎండ వచ్చిందంటే చాలు లండన్ లో పార్కులు జనంతో నిండుతాయి. ఎండలో కూర్చునేందుకు కుర్చీలు కూడా అద్దెకు ఇస్తారు! ఆ చిరు ఎండలో కూర్చుని తన్మయులై పోతారు అందరు. థేవ్స్ నదితీరం మీదనే 'బాటర్ ఫీ పార్క్' ఉంది. ఇందులో ఎన్నో శిల్ప ప్రదర్శనలు జరుగుతూ ఉంటాయి, ఇవికాక ఎన్నో నాటకాలు, కన్వేరీలు, అయినా పాదాపుడీగా ఉండే లండన్ లో పోలిస్తే ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. చేపలు పట్టే కొలనులు, టెన్నిస్ కోర్టులు ఎందరినో ఆకర్షిస్తాయి.

ప్లాడ్ పార్క్ సంగతి

'రీజంట్' పార్క్ లోనే 'జా' ఉంది, హిలతో పెద లతో కిటకిటలాడుతూ ఉంటుంది. ప్రపంచ ప్రసిద్ధమయిన 'పాడ్' పార్క్ సంగతి సరేసరి! 'సెనెటర్స్ ఆఫ్ ది రిజంట్' (నమ్మ పెట్టే ఉపన్యాసకుల!)

నా గురించయినా వివే ఉంటారు. ఒక నమ్మ పెట్టె (అంటే చిన్న నమ్మ పెట్టెల్ని పెట్టే పెట్టె చెక్ పెట్టే బోర్డింగ్ దానిమీదనుంచుని ఉపన్యాసాలు ఇచ్చేవారు వివేవారు ఎందరో ఉంటారు. (ఈ పార్కు లోనే మన కృష్ణ మీనన్ కూడా మాట్లాడటం జరిగింది...) ఒకవైపు బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం పామ్రాజ్య వాదాన్ని చీల్చి చెండాడేవారు, మరొక వైపు కాశ్మీర్ లో భారత దేశం చేసే ఆక్రమాలను ఖండించే పాకిస్తానీలు—వక్రాలకి తక్కువ ఉండదు.

మద్రాసులో మనం బీనీకి వెళ్లినట్టే ఇక్కడి వారు సాయంత్రం 'థేవ్స్ నది వడ్డునే నడిచి పోతూ' ఉంటారు— 'థేవ్స్ ఎంబాంకేమెంట్' అంటారు దీనిని. చిన్న చిన్న దింగిలు వాటిలో ఎప్పుడూ తిరుగుతూనే ఉంటాయి. నదిపైన ఎన్నో వంతెనలు; రోడ్డు పైన ఇండ్లకు చేరే కార్ల ప్రవాహం ఒకవక్కా; నెమ్మదిగా తనకేమీ పట్టనట్లు చీమనడక నడిచే నది ఒక వక్కా; అందమయిన

ఆక్స్ ఫర్డ్ స్ట్రీట్ రాత్రి పూట చూడ ముచ్చటగా వుంటుంది!

లండన్ మహానముద్రం లాంటిది. ఎంతమందినైనా యిముడ్చుకోగలదు తనలో...

నది నయ్యారాని నిండుగా, రైట్లతో మెరుస్తూ ఉన్న గంభీరమయిన అంతస్తుల భవంతులు ఆశ్చర్యంతో చూస్తూ వరుసగా నిలబడి ఉన్న వారు ఒక ప్రక్క; వాటి మధ్య వన్నగా పేలికలాగ ఉన్న పేపుమెంటు మీద ఉన్న నడిచే మనం చల్లని గాలిలో మనని మనం మర్చిపోతూ ఉంటాము. కొద్దిదూరంలో ఆకాశాన్ని చీల్చుకుంటూ పైకి లేచే 'సెయింట్ పాల్స్' కనిపిస్తుంది. ఈ సోయ గాని ఏమని వర్ణించను! కలిసే నడుస్తున్న జంటలు చటుక్కున ఆగి, ఏదో మర్చిపోయి జ్ఞాపకం తెచ్చు కున్నవారిలాగ రోడ్ మీదనే ముద్దు పెట్టు కుంటూ ఉంటారు. మనకి ఇది ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది.....

రాత్రిపూట నడిచేచోటు వేరేఉంది. ఆక్స్ ఫర్డ్ స్ట్రీట్. ఇది మద్రాసు మవుల్ రోడ్డు, హైదరాబాదు, అలిడన్ వంటిది. పెద్ద పెద్ద బట్టలదానాలు, వాటిలో వేలం వెర్రిగాకానే ఆడ వారు, ఎప్పటికప్పుడే జరిగే 'డిస్కవరీ' సేర్లు, అమ్మాయిల అందాలని పెంపొందించే 'బూటీస్ పార్లర్'లు. . . . నీటన్నిటికీ తగిన సౌకర్య అప్పుడప్పుడూ మారిపోతూ ఉంటాయి! ప్రాచీన ఈజిప్టు కేశాలంకరణ, బిట్ రోనీ అలంకరించే ఏగ్గులూ, రకరకాల దుస్తులు.....ఇంత 'ప్రాడ క్షన్'కి కారణం ఇంత 'కన్సంక్షన్' వేమా.....

ఏళ్ళతరబడి నాటకాలు

కొన్ని నాటకాలు సంవత్సరాల తరబడి నడుస్తాయి ఇక్కడ. వీటిలో వేషాలువేసేవారంటే చాల గౌరవం—వారిని సినిమాలలోకి కూడా తీసుకుం

టారు.....ఇక్కడ నాటక రంగాన్ని చూస్తే మన కున్న నాటకరంగం ఈ రోజుల్లో చనిపోయిందేమో అనిపిస్తుంది. రోగడ తెలుగు నాటకాల గురించి, రంగస్థలం గురించి ఘనంగా చెప్పగా విన్నాను. కాని, వేటి పరిస్థితి అధ్యాత్మంగాఉంది. సినిమాను చేసిపారేస్తున్నారు మనవాళ్ళు నాటక రంగాన్ని. ఇక్కడ సినిమాలను నాటకరంగంలా చూపించాలనే తపాతపాటంటే మనవారికి ఎంత ప్రసిద్ధ పురాతన నాటకాన్నియినా సినిమాలాగ చూపించాలని అభిలాష. ఇలాంటి తీరు మనవారిది. ఉదాహరణకి చెబుతాను. భారతదేశం అధ్యక్షుడు శ్రీ రాధాకృష్ణన్ ఇంగ్లండుకివస్తే ప్రత్యేకంగా ఆయనకి 'షేక్స్పియర్ నాటకం'నే చూపించారు. నాటకం టెక్నెట్లకోసం ఇనం రోడ్లమీదే రాత్రివేళగళ్ళు తిప్పేసి మరీ కొంటారు.

లండన్లో మ్యూజియంలు, గాలరీలు కొద్దిలు. వాటిలో అతి ప్రసిద్ధమయినవి, బ్రిటిష్ మ్యూజియం, నేషనల్ గాలరీ, టేట్ గాలరీ, విక్టోరియా ఆల్బర్ట్ మ్యూజియం, కోర్టర్డ్ ఇన్స్టిట్యూట్.....(బ్రిటిష్ మ్యూజియంలో భారత కళా విశేషాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ఇన్నీ దొంగ తనంగా మన పాత దొరలు తెచ్చినవే అనుకుంటాను!) బ్రహ్మార్ స్పేర్స్ కి డగ్లరలోనే ఉంది. 'హావ్ ఆఫ్ పార్లమెంట్' బ్రహ్మాండమయిన నిర్మాణం. దీని ఒవర్ మీద గడియారం గంటలు కొడుతూఉంటే ఘంటసాలవారి పాట గుర్తుకి వస్తుంది నాకు. ఈ పరిసరాలలో థేట్స్ నది

ఆందం ఇంతా అంతా కాదు. ఎందరినో ముగ్గులి చేసింది.....

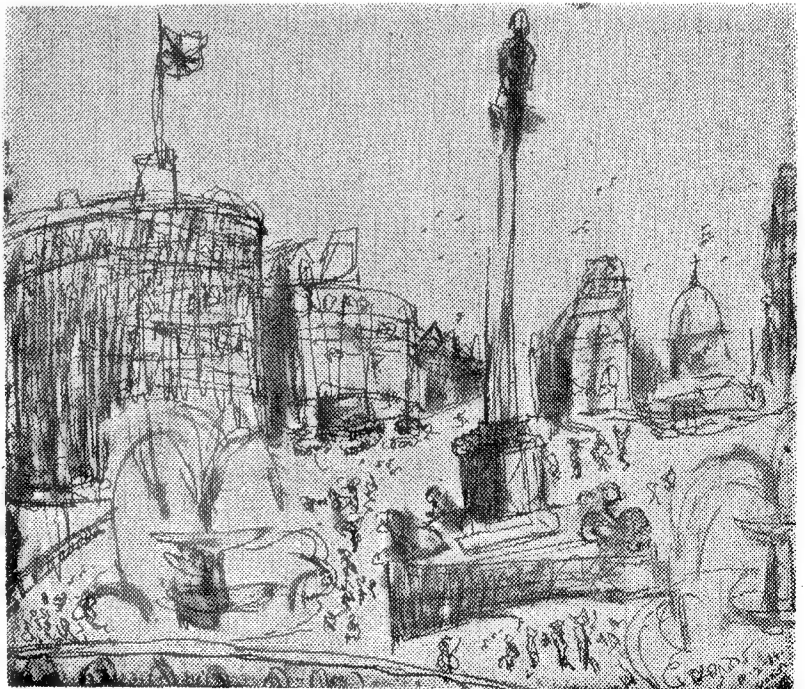
వెస్ట్ మినిస్టర్ అబ్బే !

ఎదురుకుండా వెస్ట్ మినిస్టర్ అబ్బే ఉంది. ఇందులోనే బ్రిటిష్ రాజులు (రాణులు) పట్టాభిషేకాలు చేసుకుంటారు. ఎనిమిదవ శతాబ్దంనుంచి ఇక్కడే వర్చి ఉండేది. 1042 లో పాతదానిని పడగొట్టి కొత్తది కట్టించారుట. దీని ఆవరణలోనే ఎందరో సుప్రసిద్ధ ఆంగ్లేయులని భూస్వామితం చేశారు. కవులని అందరినీ ఒక చైపు, ఇతర వర్గాలవారికి వేరే వేరేచోట్లు, ఇలాగ ఏర్పాటు చేశారు సమాఖ్యలని.

'సెయింట్ పాల్స్' ఉన్నచోట ఒకప్పుడు 'డయానా'కి కట్టిన గుడి ఉండేదిట! నేడు అక్కడే ఒక మహా క్రైస్తవాలయం ఉంది.....

'టవర్ ఆఫ్ లండన్' లో ఎంతో చరిత్ర దాగి ఉంది. బందీలుగా ఉన్నవారు, ప్రాణాలు కోల్పోయినవారు ఎందరో ఈ కోటలో! ఇక్కడే ఎనిమిదవ హెన్రీ తన భార్య ఆనెబోరీన్ తం సరికిలి వాడు. ఇక్కడే బిషప్ ఫిషర్, సర్ థామస్ మోర్, కేథరిన్ హవర్డ్, ఎర్ల్ ఆఫ్ ఎసెక్స్ మొదలయినవారి తలలు ఎగిరాయి. ఇక్కడ కారాగృహవాసం ఆనుక వించినవారిలో కొందరు—సర్ వార్డర్ రాలి, ఎలిజాబెత్ రాలి, (మొదటి అవిడ!) మొదటి జేమ్స్.

వక్రనేఉన్న టవర్ బ్రిడ్జిని యంత్ర సాధనం వల్ల పైకి ఎత్తి దింపవచ్చు! (క్రింద పెద్ద నావలు పట్టవని ఈ ఏర్పాటు చేశారు.)

మీ కృపియే దేశానికి సౌభాగ్యం
మీ పొదుపే రక్షణనిధికి మదుప

మోక్ష

తెలుసో?

ప్రాదరాబాద్‌లో చూడ వలసిన కట్టడములలో
ముఖ్యమైనది ప్రాకారము ఒకటి!

ప్రాదరాబాద్‌లో తయారయే సిగరెట్లలో
ప్రసిద్ధి చెందినది ప్రాకారము ఒకటి!
ఇది మేలురకమైన గుంటూరు పోగాకుతో
తయారు చేయబడినది.

ప్రాకారము వెల. 20.నూ. మాత్రమే

నేతలో, మన్నికలో పనితనంతో కొథారి మల్లులు

విశిష్టమైనవి లాంగ్‌క్లాక్‌లు కూడా.

... ఎందుకంటే

- కొథారి మల్లులు మరియు లాంగ్‌క్లాక్ ఇల్లం తయారీలో ఉపయోగించబడిన మాత్రం ఉత్తమ రకపు కొథారి మాత్రం.
- వాటింతటనే తిరిగే ఆటోమేటిక్ బాములు దేనినైనా ఇల్లం నేత బాగా ఉంటుంది.

మృదు కొథారి మల్లు M-7 మరియు అదే పేరుతో లాంగ్‌క్లాక్ L-1 లేదా L-2 అడగండి.

ఈ ప్రైడ్ మార్కుని గమనించండి

కొథారి మల్లుల గుర్తింపు:

కొథారి మల్లుల గుర్తింపు లిమిటెడ్.

సింగపూరు, కొలంబొ.

కొథారి మల్లుల గుర్తింపు లిమిటెడ్.

కొథారి మల్లుల గుర్తింపు లిమిటెడ్.

పికడిల్లీ సర్కస్ లండన్—పారిస్ అని చెప్పు కుంటారు. ఇక్కడ మెరిసిపోయే ఎడ్వర్డుయిజా మెంటు లైట్లు, పెద్ద పెద్ద హోటళ్లు, వైట్ క్లబ్బులు, వింతలు, వినోదాలు ఎన్నో చెప్పలేము. లండన్ 'పబ్'లు చాలా ప్రసిద్ధి! బీర్, వీన్స్ వంటి పానీయాలు అమ్మేవస్తుమాట ఇవి. వాటిని తాగుతూ, సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకునేందుకు వస్తారు ఎందరో.

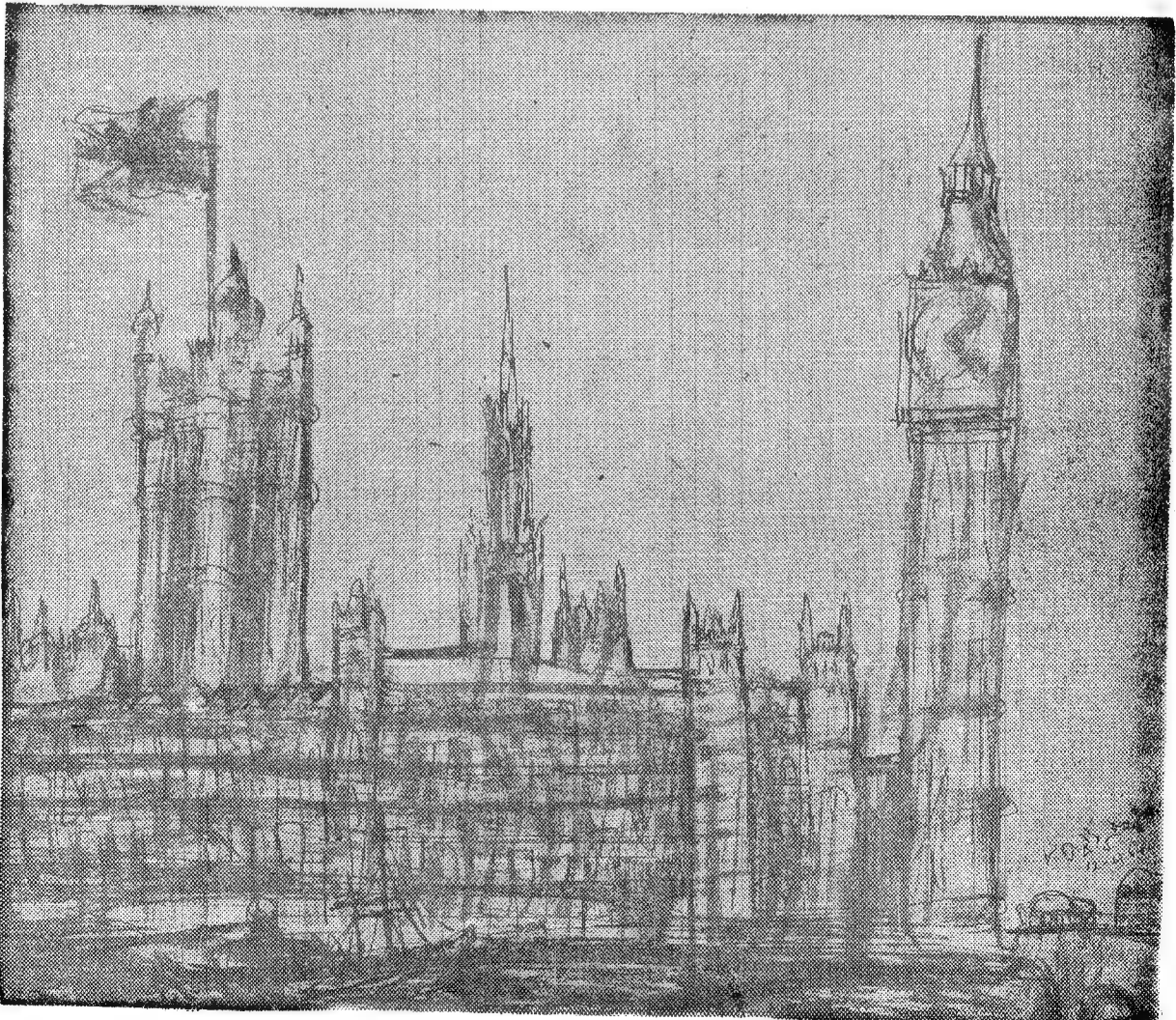
నీగ్రోలు చాలామంది

ఈ నగరంలో నీగ్రోలు చాలామంది ఉన్నారు. వీరి కండక్టర్లుగా, క్రింద బ్యూట్ స్టేషన్లో చిల్లర వసులకీ, రోడ్లమీద చిల్లర వసులకీ కుదుర్చు ఉంటారు వీరు. ఇక్కడ 'కలర్ బార్' కొంత ఉంది. అయిదా పెద్ద గొడవ లేమీ జరగవు.

పాకిస్తానీలు, బ్రెజిలియన్లు, వెస్టిండి యన్లు, ఇంకా అఫ్రికన్ దేశస్థులు, ఎంతమంది వస్తారు! వచ్చి స్థిరపడిపోతారు! అందరూ లండన్ తమ దేశపు రెండవ ముఖ్యపట్టణంగానే భావిస్తారు. లండన్మీద తమకు వీధి హక్కు ఉందనే భావం అందరికీ 'కాస్టా కూస్టా' ఉంటుంది! ఈ నగరం లోనే ఉండిపోయి, పేరు గడించిన కొందరు భార తీయ చిత్రకారులు ఇద్దరు, ఎఫ్. ఎన్. సూజా అవివాహితులు.

"చూచి చూడగానే లండన్ ఏ గవర్నర్ జన రల్ గానో, న్యాయాధిపతిగానో లేక మధ్యవర్తిగానో కనిపిస్తుంది. అధికారం చలాయించటానికే లండన్ విర్మించబడింది అనలు. ఇప్పుడు అంతా పోయింది కదా! "డవనింగ్ స్ట్రీట్ ఇక యానల్ వనంవపు గుర్తాధికారికాదు....." అని వాపోయాడు ఒక

ప్రముఖ రచయిత. లండన్కీ ఉండే ఓర్పు అపార మయినది. ఇది సముద్రంలాంటిది. ఎంతమంది నయినా గ్రహించగలదు. తనకు తానై బ్రతక లేదు. ఆహార వస్తువులు దిగుమతి చెయ్యాలి, ఇతర వస్తువులు ఎగుమతి చెయ్యాలి, అప్పు లివ్వాలి, రాబట్టుకోవాలి—ఇదే దీని కీలకం. కనుకనే తిట్టినా భరియిస్తుంది. మెచ్చినా భరియిస్తుంది. కాలాన్ని బట్టి మారుతుంది. అందుకే మనకందరికీ లండన్ అంటే ఒక విధమయిన ప్రేమ. సాత పరిచయాన్ని బట్టి ఒక విధమయిన అధికారం, ఆ సాత పరి చయమే లండన్ను ఎన్నో సాత సామ్రాజ్యాలకు కీలకం చేసింది. అందుకనే ఈనాడు మాస్కో, వాషింగ్టన్ల మధ్య కూర్చునే అధికారం నంపా దించుకుంది.

హౌస్ ఆఫ్ పార్లమెంట్ : లిగ్ బెన్

ఇది
మేలురకం...
మామిడిపళ్లరసం
తెగతగ్గసమయం...
మాంకో జ్యూస్
అరొగ్యశ్రీ, జీవశక్తి
బలాన్నిచ్చే పానీయం
పానీయం...
(పేచీ బ్రాండ్)
ఇండియా షానింగ్
ఇండస్ట్రీస్ లి.
విజయవాడ.

AGENTS FOR ANDHRA
అక్కి ట్రేడ్ ఏజెన్సీస్
విజయవాడ-1

సంపెంగ వాదలు

31 వ పేజీ తరువాయి

మీ జీవితం శుభప్రదం కావాలని ఆశిస్తున్నాను." అని ఆమె శిరసుపై చేయిచేసి విమిరాడు.
గిరి లేవతీయాలని ఎంత ప్రయత్నించినా, కొన్ని క్షణాల వరకూ, ఉమ అతని చేత నుంచి లేవనే లేదు. తరువాత లేచి, ముఖం కడుక్కుని తనూ తయారై "నేను కూడా స్వేషనుకు వస్తాను" అంది.
ప్రశాంతంగా ఉన్న ఆమె ముఖంలోకి మాన్మ ముగ్ధుడై గిరి "రండి" అన్నాడు.
"నన్ను 'మారు' అని పిలవటం మెండుకూ ? 'సువ్వు' అని పిలవలేరా ?"
"నాకు లేని హక్కును వినియోగించుకోవటానికి ప్రయత్నించటం మెండుకూ ?"
ఉమ సమాధానం చెప్పలేదు.
"తైను ఎక్కువగా "ఏం నిశ్చయించుకున్నారూ ?" అని అడిగాడు చివరికి సారిగా గిరి.
ఉమ తల వంచుకుని "కేసే బావకు ఉత్తరం వ్రాస్తాను. కానీ, నా ఉద్యోగం, నేను చేసుకోవటానికి బావ అంగీకరిస్తేనే, మా వివాహం జరుగుతుంది." అంది.
గిరి సంక్రమిస్తూ నిట్టూర్పుడు. "తైను కదలబోయే సమయానికి ఉమ తన చెయ్యి అందించింది గిరికి. గిరి ఆ చెయ్యి అందుకుని అప్యాయంగా నొక్కి విడిచి పెట్టాడు. కాం చక్రంలా రైలు కూడా అమితమైన వేగంతో ముందుకు సాగిపోయింది.

22

దుర్గకు నెల తప్పేందనే వార్త అందరికీ సంతోషాన్ని కలుగజేసింది. ఇక శంకర్ గర్భానికి హద్దులు లేవు. గిరి వచ్చి హెచ్చరించిన దగ్గరనుంచి అతనితో పరివర్తన కలుగ సాగింది. అన్నిటికంటే తన ససారంలో నిత్యమూ కలిగే ఏకాగ్రత, అతనే భరించలేక పోతున్నాడు. దుర్గ తనను గాఢంగా ప్రేమిస్తూందని శంకర్ కు తెలుసు. గిరి మాటలవల్ల తానా ప్రేమను పోగొట్టుకుంటాననే భయం, శంకర్ తో కలిగింది. కానీ, తన సర్వ శక్తులు, కేంద్రీకరించుకొని తానొక, మనిషిగా నిలబడాలని ప్రయత్నించిన దుర్గ, తన ప్రయత్నం విఫలంకాగా, ఒకవిధమైన నిర్దిష్టతను అలవరచుకుంది. ఇప్పుడూమే శంకర్ అప్యాయతకు పొంగి పోవటమూ లేదు — అతని నిరాదరణకు కృంగి పోవటమూ లేదు. శంకర్ దుర్గను ప్రసన్నురాలినిగా చేసుకోవటానికి శతవిధాల ప్రయత్నించాడు కానీ, ఆమెలో నిజమైన చైతన్యం తీసికొని రాలేక పోయాడు. శంకర్ నిజమైన అప్యాయతతో వలకరించినా దుర్గ అది నిజమని నమ్మలేక పోతుంది. ఆమెకు ప్రతిదీ కృత్రిమంగానే కన్పిస్తుంది.
దుర్గకు విడవనం ప్రవేశించింది. సాన్నితము వచ్చి సూడిదలు చేసి దుర్గను తీసికెళ్ళబోయింది. శంకర్, అభ్యంతరం పెట్టాడు. దుర్గను చాటుగా గదిలోకి పిల్చి, "నిన్ను విడిచి ఉండలేను దుర్గా ? సానీ, పురుడు ఇక్కడే పోసుకుంటేనే?" అన్నాడు.
దుర్గ సమ్మతంపట్టు చూచింది. అతని వంక అల్లాంటి మాటలు విని ఎన్నో యుగాలయినట్లుగా ఉంది దుర్గకు. తీరా, వెళ్ళబోయే సమయానికి

దుర్గకు కూడా, తానొక శంకర్ ను ఎంతగా ప్రేమించేది ఆ ర్థ మయింది. — శంకర్ ను విడిచి బిడారు నెలలుండాలనే బావనకు ఆమె తట్టుకోలేక పోతూంది. విడిచిస్తున్న ఆమె హృదయం కొద్దిగా కనులు విప్పింది. శంకర్ మెడమట్టు చేతులు వేసి, గుండెల మీద తల ఆపి, "నాకూ వెళ్ళాలని లేదు. కానీ, అమ్మ పెట్టుకుంటుంది. ఈ కొంచెం రోజులూ, వాపిక పట్టండి, మీ బాబుతో సహా తిరిగి వస్తాను." అంది.
"వీలేదు. నువ్వేలా వెళ్ళావో చూస్తాను." అన్నాడు శంకర్ చటుక్కున — దుర్గ ముఖం వెలలి పోయింది. అతని మెడను చుట్టిన ఆమె చేతులు అప్రయత్నంగానే సడలి పోయాయి. "ఇంతేనా ?" అన్నట్లు శంకర్ వంక చూసూ నిలబడింది.
శంకర్ కు తన పిరపాలు తెలిసి వచ్చింది. "సరే! వెళ్ళు." అన్నాడు.
అన్నాడే కాని, అతని ముఖంతో నిమగ్న స్వభావం కనిపిస్తూంది. దుర్గతో మరేమీ మాట్లాడకుండా బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. దుర్గ కేమీ తోచలేదు. సాన్నితము దిగాలుగా హాల్లో కూర్చుంది. దుర్గ బయటకు రాగానే "ఏం దుర్గా ! నువ్వెలా ?" ఇక్కడ నిత్యమూ చేస్తూరా ?" అంది.
దుర్గ తల్లి ఒడిలో తల పెట్టుకుని మానంగా కూర్చుంది. శంకర్ కు తాను వెళ్ళటం ఇష్టం లేదు. వెళ్ళకపోతే, తల్లి ఎంతో బాధపడుతుంది. వెళ్ళక తనూ ఉండలేదు. శంకర్ తో ఏ పరివర్తన కోసం ఇన్నాళ్ళు తనస్సు చేసిందో ఆ పరివర్తన కనుపించి కనుపించకముందే, పరిస్థితులలా వచ్చాయి. ఛీ ! తనంత దురదృష్టవంతులు ఇంకెవరూ ఉండరు.
సాన్నితము కూతురి తల నిమిరుతూ "ఏదీ కోరి చేసుకున్నారు. ఎంతో సుఖవడతారని అనుకున్నాను ఎందుకమ్మా ! మీ కలతలన్నీ ?" అంది.
"నా దురదృష్టానికి ఇంకా వేరే వ్యాఖ్యానాలేండు కమ్మా !" దుర్గ దీనంగా అంది. సాన్నితము కడుపు తరుక్కు పోయింది. దుర్గ చూడటానికి చాలా బలహీనంగా ఉంది. దీనికి తోడు విడవనం — ఆమెను అక్కడ వదిలి వేయడం, సాన్నితము కెంతమాత్రమూ ఇష్టం లేదు. "ఈ కలతలన్నీ అవే సర్దుకుంటాయి. నువ్వు బయలు దేరు" అంది. దుర్గ కూడా నిశ్చయించుకుంది. కొన్నాళ్ళు తన తల్లి వడితో, తను పుట్టి పెరిగిన ప్రదేశంలో మనీలిరావాలని దుర్గ కూడా తనతనలాడుతూంది.
దుర్గ తన సామానులన్నీ సర్దుకుంటూంటే శంకర్ మనసులో మండసాగింది. తనను విడిచి వెళ్ళున్నదనే బాధ కంటే, తన మాట కాదని వెళ్ళున్నదనే బాధ అతనికి అధికం కాసాగింది. ఎంత ఆణామకుందాసున్నా, అతనిలో ఏదో కసి పెరుగుతూంది. దుర్గ దగ్గరగా వచ్చి "అవును. మనసులో ప్రేమలేని వాళ్ళను ఎవరు కట్టి పడేసి ఉంచగలరు ?" అన్నాడు.
దుర్గ ఒకసారి తలెత్తి చూసి మళ్ళీ మాట్లాడక తన పని తాను చూసుకోసాగింది.
"నాలాంటి చదువుకొని వాడి దగ్గర నితే తోస్తుంది ? అక్కడికి వెళ్ళి, హాయిగా అందరూ నిలా పదుపుకున్న వాళ్ళు—నాలా మోటుగా మాట్లాడక చక్కగా సంస్కారంగా మాట్లాడతాడు. ఏకు హాయిగా ఉంటుంది."
దుర్గ లేచి బీరువా తాళం చెవులు శంకర్

తేలి కిచ్చి "కాగ్రత్త" అంది.

శంకర్ ఆ తాళాలు విసిరికొట్టి "నాకెం దుకూ ?" అన్నాడు.

"అయితే, అత్తగారి కిస్తాను." అని దుర్గ పెళ్ళి పోయింది.

శంకర్ మనసు మరింత కుతకుత లాడుతూంది. వీదోడుకు మోత్త నమూ, ఏదోకసి, ఏదోఅశాంతి.

ఈ దుర్గ ఇలా తయారయ్యారే ?

కొంచెం సేపటి వరకూ, దుర్గ మళ్ళీ వస్తుం దేమోననివదులు చూసాడు. ఆమెఎంతకూ రాకపోయే నరికి తానే "దురా" అని పిలిచాడు. దుర్గవచ్చింది.

"పిలిచారా ?"

"అవును. నీకు తొందరగా నా నుంచి విరగడై పోవాలని ఉంది. కానీ, నేను మాత్రం నిన్ను వదల లేక పోతున్నాను. నీకిష్టం లేక పోయినా, నా కోస మైనా కాపువు నా దగ్గర కూర్చో ! ఈ శ్రమ ఇంకొంచెం సేపు వడు."

దుర్గ మాట్లాడక వచ్చిశంకర్ ప్రక్కనకూర్చుంది. శంకర్ రోషంగా "ఏం మాట్లాడవే ?" అన్నాడు.

చాలా రోజులకు దుర్గ పకాలన నవ్వింది. తమలో మళ్ళీ చిలిపితనం ప్రవేశించింది.

"ఏంమాట్లాడారోకూడా మీరేచెప్పండి." అంది.

శంకర్ త్రాచుసాములా బునలు కొట్టూ, జిల్లా, ఇల్లా పదాలులు చేస్తూ "నువ్వు ప్రయాణం మానడానికి ఏళ్లేదా ?" అన్నాడు.

"ఏళ్లేదు."

శంకర్ నిర్భంత పోయాడు. క్షణ కాలందుర్గ మొఖంలోకిచూసి "అయితేఅనుభవినీవు." అన్నాడు.

దుర్గ లేచి పెళ్ళి రూపు కల్గ పట్టుకొచ్చి శంకర్ చేతికిచ్చి "ఆ అనుభవించేదేదో తొందరగా అనుభవించజేయండి— మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకో !!" అంది.

శంకర్ కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. అతనిలోని పశుత్వమంతా ఒక్కసారి విజృంభించింది.

"ఉహూ ! నీ మీద ప్రేమ ఉన్నవాళ్ళూ నువ్వు నా దానివనుకున్నవాళ్ళూ, విన్నలా తిడ్డించను. వెళ్ళు— ఇక నీకూ, నాకూ ఏం సంబంధం లేదు. అక్కడ నీ మొగ స్నేహితులందరూ, నీ కోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటారు. పరిగెట్టు."

శంకర్ పళ్ళు పటపట మారాడు. దర్గ "నీకి ఎంత బింకంగా నుంచుందో, రోజోవల, అమె గుండెలంత పగిలిపోతున్నాయి. అక్కడి నుంచి అతి నిగ్రహంతో బయటకు వెళ్ళి, తల్లి ఒడిలో పడి బాపురు మంది. "లాభం లేదమ్మా ! ఏంతాభం లేదు. నీకునేను కూతురిననే మాట మరచిమరచిపో!"

సావిత్రమ్మ గుండె కలుక్కుమని "ఫీ ! ఫీ ! అవేం అవాచ్యపు మాటలు ?" అంది.

అంతలో కామేశ్వరమ్మ అక్కడకు వచ్చింది. "నువ్వు మరి పిచ్చిదానివమ్మా దుర్గా ! వాడేదో,

నిన్ను విడిచి ఉండలేక వెళ్ళవద్దంటే, ఇలా గండర గోళ పడ్డా వేమిటి ? ఇంకొకరయితే, మురిసి పోయేవారు. బోల్తాగా వెర్రిమారోకం— వాడితో రెండు మంచి మాటలుమాట్లాడి ప్రయాణంకావాలివి అక్కపగెగోస్తూ పెట్టుకోకు." అంది కామేశ్వరమ్మ.

ఎంత జరిగినా, దుర్గ ప్రయాణం మాను కోక పోవటం, శంకర్ మనసులో జ్వాలలు లేవాయి తానొక అడదాని ఘుండు వాడిపోతున్నాడు. తన భార్య తనను లెక్క చెయ్యకుండా వెళ్ళిపోతూంది.

దుర్గ వెళ్ళబోయే ముందు శంకర్ దిగ్గరకు వచ్చి "వెడుతున్నాను." అంది.

"నాకు చెప్పారా ?"

"అది వా ధర్మం."

"ఉహూ ! నీకు ధర్మం కూడా తెలుసు. ఎప్పు డక్కడకు పోయి, అడ్డు, అయిపూ లేకుండా ఇష్ట మొచ్చిన వాళ్ళతో పూరేగుదామా ? అని చూస్తున్న దావపు. నీ కిక్కడ కాలెలా నిలు స్తుంది ?" అంత వరకూ నిగ్రహించుకున్న దుర్గ, ఇక వోర్వలేక పోయింది.

"మీరి మాటలు నిజంగా అనక పోతే, నేను వీటి ననులు మనసుకు పట్టించుకో నక్కరలేదు. నిజంగానే అంటే, నేనును ఇక్కడ ఉండవలసిన ఆవరణలే లేదు. మీ ప్రేమ స్వరూపం అర్థం చేసికో లేక పోతున్నందుకు క్షమించండి. కానీ,

నా ఆరోగ్యం ఏమీ బాగుండలేదు. నాకు ఏ శాంతి కావాలి. అత్తగారు అన్ని విధాలా సహాయం చేస్తున్నా నేను స్వతంత్రంగా ఆమెను సహాయం కోరలేను. న్యాయంగా ఈ పరిస్థితిలో మీరేనన్న ప్రాధాన్యం వరచి వంపించవలసింది పోయి, వెళ్ళవద్దని వంతం బట్టి కూర్చుంటే నేనేం చేయాలి ? మీమాటను నే వెప్పుడూ గౌరవిస్తాను. కానీ మీ మాటకోసరం ఈ పరిస్థితిలో నా ఆరోగ్యం నాశనం చేసు కునేటంత స్వార్థ త్యాగిని కాలేక పోయినందుకు మన్నించండి."

అక్కడ నిలబడుకుండా వెళ్ళిపోయిందిదుర్గ. (న శేషం)

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

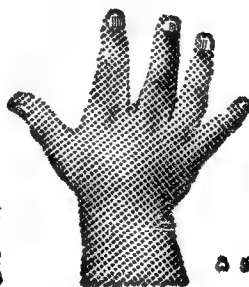
మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, మీ నరియైన వర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డుపైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరువూ, మీరు వ్రాయు లేదీ, వేరనివరములున్నూ, మీ నరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసిపంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగామేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతః 12 మానములలోను మీయొక్క ఆధృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, వ్యవహారములో మీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగం ఏమయిందో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, వరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, ప్రేమభము, వంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్ (ద్రవ్యలాభము, మొదలగువానిని గురించి పుష్పముగా మానవారీగా వ్రాసి రు.1.25 న. పై. లకు మాత్రము ఏ. పి. గా వంపగలము. (ఏ. పి. చార్జీలు (వత్సకం). దుష్ట గ్రహములేదై నా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు చూ వూచిపై నవంపబడును. మేము వంపిన భోగిట్లా మీకు తప్పిగా లేనివిడల పై కము వాసను చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTHISHI (A.W.P)
P. B. 86, JULLUNDUR CITY.

కుటుంబం
అంతటికీ
ఉపకరించే
సముచితమైన
పబ్బు

మార్గో సబ్బు

CNC 17 78

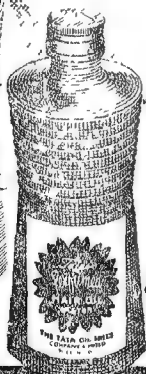
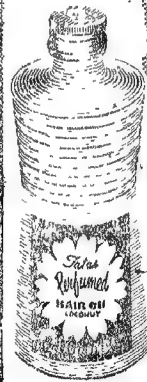
అతి నాణాకుగా, రమ్యమైన వాసనలతో ఈ సబ్బు ప్రేమకు, విద్వలకు అతి మృదువుగా వుండే చర్మాన్ని పరిపోషించడంలో సాటిలేనది. శుద్ధిచేసిన వేచనూనెతో తయారుచేసి, మృగంప వరిమౌళంలో మేళవించబడిన ఈ సబ్బు చర్మవ్యాధులన్నింటినీ నివారించి, శరీరానికి వన్మలుతేవడంలో ప్రసిద్ధి కెక్కినది.

ది కంకల్తా కెమికల్ శాస్త్రపరి లిమిటెడ్, కలకత్తా. 28

ఉత్పాదించు అసెను : 5/149, క్లౌడ్స్. మద్రాసు-1.

అతడు
తన
జాట్టు
అంశ
గర్విస్తాడు.

7HOY-48-111

టాటావారి హేర్ ఆయిల్ వాడుతే అతని జాట్టు
అదో గొప్పవంతుగా నిగనిగలాడుతూ ఉన్నది !
టాటావారి హేర్ ఆయిల్ లు . శలసి చల్లనరుస్తాయి . జాట్టును అదో గొప్పవంతుగా మంద
లేముగా మంచును . దువ్వొక్కాక జాట్టును చెరగ నీయవు . పువ్వులంగా జాట్టును పెంచు
తాయి . సువాసనతో మనోహరముగా మండును . టాటావారి కోకోనట్ హేర్ ఆయిల్
సువాసనలలోను టాటావారి కేస్టర్ హేర్ ఆయిల్ గులాబి సువాసనలలోను . వీ రెజాలల్ లభిస్తాయి
టాటావారి హేర్ ఆయిల్స్

బిగిని ఆలోచనలో వడ్డాడు. మనసులో రామ చంద్రాన్ని తిడుస్తాడు. సిగరెట్ కేకే తెరిచాడు. సిగరెట్లు అయిపోయాయి. అది ఖాళీగా వుంది. మంచం మీద పాలి పోయాడు.

సీత ఏడుస్తుంది. రామచంద్రం ఏదో అంటున్నాడు. అన్నప్పటికీ వినిపిస్తున్నాయి మాటలు. గంగరాజు మదలో ఆలోచనలు సుడులు తిరుగుతున్నాయి.

— ‘బ్రూట్ ! తనను ఆవమానించాడు. తను మోసం చేస్తున్నాడా ? ఎవరిని ? సీతవా. ఎందుకు ? తనెందుకు మోసం చేస్తున్నాడు. తనకేం కావాలి ? సీతకేం కావాలి ? తను సీతను ప్రేమిస్తున్నాడా ? ఛ — అదొట్టి అవేకం. కానీ సీత తనను ప్రేమిస్తుందేమో ! అలాంటప్పుడు ముసలి రోగిష్టి కోసం ఎందుకూ ఏడుపు ? ఎందుకూ కంగారు ? కాకమరీ ! తను సీతను ఆదరించ గలుగుతాడా ? లేదు. అది ఎన్నటికీ జరగదు. కేవలం తను ఆమెను వాంఛిస్తున్నాడు. కానీ ప్రేమించలేడు, ప్రేమించడు. అది కలలో కూడా జరగని విషయం. ఇప్పుడెలా వుందో ? గంగరాజుకు నిద్ర వట్టిలేదు. లేచి కూర్చున్నాడు. మూడు కావస్తుంది. సిగరెట్ కావాలి. గదికి తాళం వేసి స్టేషన్ వైపు బయలుదేరాడు. నడుస్తున్నప్పుడు అతనికో ఆలోచన వచ్చింది. — ‘ముప్పై ఏండ్లల్లాగా అనెందుకు వివాహం చేసుకోలేదు. తను నిజంగానే చాలా పెద్ద పొరపాటు చేశాడు. యిలా ఎంతకాలం ?’ చాలా రోజుల తరువాత ఎదురైన ప్రశ్నకు సమాధానం తట్టలేదు అతనికి.

స్టేషన్ టి స్టాల్ తో టి త్రాగి ఒక సిగరెట్ పాకెట్ కొన్నాడు. సిగరెట్ వెలిగించి ఒకసారి స్టేషన్ అంతా కలియ జేశాడు. పరిచయమున్న ముఖాలు కనిపించలేదు.

‘రామచంద్రాని తెలొ ఉందో ?’

గంగరాజు ఇంటికి బయలు దేరాడు. మధ్య దారిలో అతనికి ఆలోచనా రాలేదు.

గది తాళం తీసి లైటు వెలిగించాడు.

మూడున్నర—

అయిదు నిమిషాలు గదిలో ముపునంగా వచ్చాడు చేశాడు.

ఇంతలో సీత గాపుకేక వేసింది.

“ఏం జరిగిందో ?” గంగరాజు గుండె బది రాయి.

అటువు తోవల గదియ వేశాడు.

ఇంటిమట్టు — ప్రక్కల వాళ్ళ మాటలు వినిపిస్తున్నాయి.

‘రామచంద్రం పోయాడట—’ బయట ఎవరో అనుకుంటున్నారని.

* * *

రామచంద్రం గతించాడు.

గతాన్ని మరిచింది సీత....

గంగరాజు ఇంకా వూహలోకంలోనే ఉన్నాడు. అనుకున్న దానికంటే రామచంద్రం ముందే పోయాడు. ఇక సీతకు తనున్నాడు. తన కోసం సీత ఉంది. ఇద్దరి మధ్య ఎడ తెగని బంధం.... డబ్బు...!

రెండు నెలలు గంగరాజుకు మరీ బరువుగా గడిచాయి. సీత ముఖమన్నా కనిపించటంలేదు.

ఆ రోజు సాయంత్రం సీతను కట్టుకోవడానికి ఇంటికి బయలు దేరాడు.

రేయి విడిచిన నక్షత్రం

28 వ పేజీ తరువాయి

వర్షం వడేదా సాయంత్రం —

ఇంకా పూర్తిగా చీకటి పడలేదు.

సీత దీపం వెలిగిస్తూంది.

“ఏం చేస్తున్నావు ?” అంటూ గంగరాజు తోవలికి వచ్చాడు.

సీత వలకలేదు.

గంగరాజు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

సీత ఓ మారు తోవలికి వెళ్ళి వచ్చింది.

చెరిగిపోతున్న ప్రశ్న తిరిగి అతని పెదాల్ని కదిలించింది.

“ఏం చేస్తున్నావు ?”

“ఏం లేదు— స్నానానికి వెళ్ళాలి—”

అలమార తెరచి ఏదో వెతుకుతుంది.

గంగరాజు చలికి చిన్న పిల్లాడిలా కుర్చీలో ముడుచుకున్నాడు.

“ఇంత ఆలస్యంగానా ?” గంగరాజు మాటలు పెంచాలని మాట్లాడుతున్నాడు.

గంగరాజు అడిగిన దానికి సీత ఒకసారి అతని

పెంకయ్య: మనశాంతిలాల్ నీ డబ్బు అప్పలడిగా. ఇల్లో, నగో, పొలమో, చూపితేగాని డబ్బు ఇవ్వనంటున్నాడు. ఏది చూపుతే ఎక్కువ ఇస్తాడంటావ్ ?

సుబ్బయ్య: పిస్టల్ చూపితే...

కె. రంగారావు

ముఖంలోకి చూసింది. అలమార మూసి వెళ్ళి పోవడానికి సిద్ధమైంది.

గంగరాజు కూడా వెళ్ళిపోవాలని కుర్చీలోంచి లేచి— “నేను వెళ్తున్నాను—” అన్నాడు.

సీత ఏదో ఆలోచనలతో వెనక్కు తిరిగింది.

“కూర్చోండి—మీకో విషయం చెప్పాలి.” అంది.

గంగరాజు తిరిగి నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాడు. సీత అంత ముఖానంగా మాట్లాడటం సహించలేక పోయాడు. వయసుకు తెలియని పిరికితనం ఆవరించిందతనితో.

వెళ్ళిపోవాలనుకున్నాడు. వెళ్ళిపోతూ, ఆమె వైపాకసారి చూశాడు.

సీత పెదాలమీద ఈసారి మాయని చిరునవ్వు. ఆమె కండ్లలో ఎప్పటికీ నిలిచిపోయే ఆశ్చర్యం.

“వెళ్ళిపోతున్నారా ?”

గంగరాజు బదులు వలకలేదు. బాగా నటించాడు. వెళ్ళిపోయాడు. మొదటిసారి సీత మీద కోపం, ఆనందం వేసింది.

అతని వెనకాలే కొంత దూరం నడచి పోయింది సీత. కానీ గంగరాజు వెనక్కు తిరిగి చూడలేదు.

చూడటానికి అభిమానం అడ్డు వచ్చింది. ‘అయినా తన కెందుకంత అభికారం ఆమె మీద ?’ మన

సుతో అనుకున్నాడు. అర్థం కాలేదతనికి. కాబూ కూడా అనుకున్నాడు.

సీత గంగరాజు కనిపిస్తున్నంత దూరం అక్కడే నిలబడింది. తరువాత ఏదో నిర్ణయానికి వచ్చిన దానికి మళ్ళీ గట్టిగా నిట్టూర్చి స్నానానికి వెళ్ళింది.

* * *

మరునాటి రోజే సీత పని మనిషిని గంగరాజు దగ్గరికి పంపించింది. ఒక గంట సేనటికీ వచ్చాడు గంగరాజు.

“పిలిచావట— ?” అన్నాడు.

“కూర్చోండి—”

“మర్యాదలెందుకులే. ఎందుకు పిలిచావో చెప్పు. నాకవతల వస్తుంది.” గంగరాజు కూర్చో లేదు. సీతను మింగేసేటట్లు చూస్తున్నాడు.

“ఇల్లు ఖాళీ చేయమని చెప్పటానికి పిలిచాను”

గంగరాజు నీరుకారిపోయాడు. అతను ఈ విషయం ఎప్పుడూ వూహించలేక పోయాడు.

“ఎందుకు— ?”

“కారణం అనవసరం. ఇల్లు ఖాళీ చేయండి.”

“ఇంత మాత్రానికే నిలవటం దేనికి ? ఆ పని మనిషితోనే చెప్పి పంపించాల్సింది.”

అభిమానం దెబ్బతిన్నట్లుంది. పొరుషంగా మాట్లాడాడు.

“పొరపాటుయింది.” సీత సమాధానం చురుకుగా తగిలింది.

“సీతా—”

“వెళ్ళండి దయచేసి—”

“వెళ్తున్నాను. కానీ ఒకటి అడుగుతా. నా నివాసాన్ని ప్రేమంతా ఒక్కసారే ఇలా ద్వేషంగా యెలా మారుతుందో అర్థం కావడంలేదు—”

“ఇల్లు ఖాళీ చేయమని చెప్పాను. ఆపివ్వి అనవసరం.”

గంగరాజు కప్పగా నవ్వాడు.

“నే నిన్నాళ్ళన్నది నీ కోసం. నువ్వేమి చెప్ప నక్కర్లేదు. నేనే ఖాళీచేసి వెళ్ళిపోతాను. కానీ వేనడిగిన దానికి సమాధానం కావాలి—”

“సమాధానమా ? దేనికి ?”

“నే నడిగిన దానికి. నన్నెందుకూ ద్వేషిస్తున్నావు ?”

“నే నెవర్నీ ద్వేషించటం లేదు.”

“మరి ఇలా అమర్యాదగా నన్నవమాన పరచటంలో నీ ఉద్దేశ్యం ?”

సీత సమాధానం ఇవ్వలేదు.

“సీతా నవ్వుర్రం చేసుకోలేక పోయావు. నేనెంత దగ్గరకు రావాలన్నా నువ్వంత దూరం ముపు తున్నావు.”— నవ్వాడు “మీ ఆయన పోయాడన్న విచారంతో ముందరాగే ఉంటుంది. అందుకని ఇప్పుడు నేనే వెళ్ళిపోతా—”

సీత కండ్లు తడిశాయి.

జయించాడు గంగరాజు.

కలుషితమైన ప్రేమ నిర్మలమైన ప్రేమను ఎప్పుడూ జయిస్తూనే ఉంటుంది.

“ఎందుకేదన్నా—మళ్ళీ వచ్చేసా. కొన్నాళ్ళకు....” నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు గంగరాజు.

* * *

గంగరాజు సామానంతా పెర్చుకున్నాడు. అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోవడానికి తయారవుతున్నాడు. ఇంతలోకి సీత ఇంటి పనిమనిషి వచ్చి ఒక పాడుగాటి కవరిచ్చింది.

“ఇదేంటి ?” అన్నాడు.
 “అమ్మగారు ఇవ్వమన్నారు—” చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

కవరు చివరి చూశాడు.....
 నోట్సువాయి.... ఎన్నువ్వయో కావీ.... చాలా ఉంది ఉంటాయి. ఒక తెల్లకాగితం కూడా కనిపించింది. తీసి చూశాడు.

సీత వ్రాసింది.
 —“పుట్టుటంతోనే నాన్నకు బరువయ్యాను. పెండ్లి చేసుకుని వారికి మరింత బరువునయ్యాను. ఏమాశించానో, ఏమనుకున్నానో నాకే తెలియదు. వారికి అన్యాయం చేయకూడదనుకునే మిమ్మల్ని శ్రమించాను. చివరికి మీకూ దూరం అవుతున్నాను. వారు అమృతతుల్యులు. వారికి నామీదన్న

అప్పుడు నాళ్ళ పృథ్వీయోగ్లో ప్రేమ, అనురాగం అలా మొలకెత్తాయి. అమ్మాయి తలదించుకుంటుంది. అబ్బాయి సకలకా సమస్తాదు రావణాసురుడిలా మరేదో సినిమాలో వేసిన వేషాన్ని బిచ్చికి తప్పకుని.

అమ్మాయి కళ్ళు చక్రాలా తిరిగాయి బాపూ బొమ్మ మారిరిగా.

“ఎందుకూ ఆ పిచ్చి నవ్వు” అనడిగింది.
 “కోపంవస్తే నవ్వునలే. ఆ వెన్నెలకు కూడా నామీద దయలేదే—” నీకు మటుకు ఎలా ఉంటుంది? చూడు— ఆ చంద్రుడు ఎలా మబ్బులా చాటుకుపోతూ— నాకు వెన్నెల లేకుండా చేయాలని ఎలా తాపత్రయ పడ్తున్నాడో అది చూస్తే నవ్వుచ్చింది. “పైగా ఈ ప్రిన్సిపాలు గేం ఒకటి”

“అయిన చెప్పింది మీకు గోలగా ఉందా?”
 హీరోయిన్, తం త్రిప్పుకుంది. అనుకోకుండా ఆ అమ్మాయి మరో ఏళ్ళరుసు యిమిటేట్ చేసింది. కన్నీటిలాగా వెలుగొందలనుకుని కన్నీరు కురిపించేసింది. “అరరరర....” అంటూ తన రుమాలుతో ఆమె కన్నీటిని తుడిచి “నవ్వులాటకు అంటే అలా కన్నీరు పెట్టుకుంటావేం — ఇలా అయితే ఆ చంద్రునికి మరో రోకువై పోతాం” అని అమ్మాయిని నవ్వించడానికి ప్రయత్నించేశాడు విజయ్. హీరోయిన్ అతని గుండెల్లోకి దూరి ఏడ్చిందింకా.

“నువ్వు ఏడుసార్లక పోతే నామీదొట్టు. ఏదీ నవ్వు— ఒక్క నవ్వు—..... నావరాల సుజాతా” అన్నాడు హీరో. సుజాత విరగబడి నవ్వింది.— వెన్నెల్లా.

ఒక విషయం చెప్పటం మరిచిపోయాను. కాలేజీ క్లాసులు పగలు కదా— వెన్నెల ఎలా వస్తుంది అనే అనుమానం ప్రేక్షకులకు రాకూడదు. అలా వస్తే వారు కళ్ళకు ద్రోహం చేస్తున్నట్లు వుతుంది. కనుక ఏదో విధంగా సర్ది చెప్పుకోవాలి. అది నైట్ కాలేజీ కాకూడదని ఎక్కడోనా వ్రాసుండా అని ప్రశ్నిస్తాడు కవి. పైగా — ప్రిన్సిపాలు తనింటికి కూడా రమ్మ వాడు. తిట్టడానికి కామోను.

అమ్మాయి అబ్బాయి ఒకేసారి డైల్యేరారు. ఇద్దరికీ ఎక్కడకు వెళ్తున్నారో తెలియనట్లు నటి నటిస్తారు. అఖరుకు — ప్రిన్సిపాలుగారింటికి వెళ్తారు.

“ఇక్కడ కూడా — వెంటబడిస్తున్నావా” అంటుందా సుజాత.

“మీరేనానుండు వెళ్తున్నారు” — విజయ్ జవాబు.

రేయి విడిచిన నక్షత్రం

అపారమైన ప్రేమ సన్నిలా బంధించేస్తుంది. ఎంతైనా తాళికట్టిన భర్త. వారి అత్యంత కోసం తప్ప నాకే లోకంలో బ్రతకటానికి మరో కారణం ఏముంటుంది ?

“తను విధవరాలయ్యావని తెలుసుకున్న తరువాత వయసుతో నిమిత్తం లేకుండా ప్రతి స్త్రీకి ప్రాపంచిక సుఖాల మీద మోహం వస్తుంది. నాకూ అలాగే జరిగింది. మళ్ళీ ఇంకో జీవితం గడపాలని నాకు లేదు. ఆయన్ని తల్లుకుంటూ నా పాపానికి నష్టపతి కలిగించమని దేవుణ్ణి ప్రార్థించాలి. నాకు మిగిలిం దొక్కటే

ఉంటుంది. నా ప్రార్థనలకు నా అర్థంలేని కన్నీళ్ళు. నాకు భువంతుడు దేవు ఇచ్చాడు. అదొక టే ఉంది నా దగ్గర. అదే ఇప్పున్నాను మీకు. ఇంతకు తప్ప మరేదీ నా నుంచి అశించకండి. మీకు చెయ్యేత్తి మొక్కుతున్నాను.... నా జీవితంలో మళ్ళీ ప్రవేశించకండి.... మోడు వారిందీ తరువ్వు. మళ్ళీ చిగురించదు.... క్షమించండి—

సీత. . . .

నవ్వుకున్నాడు గంగరాజు.
 ‘పిచ్చిది—’ అనుకున్నాడు.
 గంగరాజుకు బాగా తెలుసు— ‘తను తిరిగి వచ్చినా కన్నీళ్ళు పెట్టుకుని మరికొన్ని నోట్సు ఇస్తుందని—’ అందుకే నేరుగా స్టేషన్ వైపే బయలు దేరాడు.

ఓ తెలుగు సినిమా కథ

18 వ పేజీ తరువాయి

“మీరే” అంటే “మీరే” అనుకున్నారు కొద్ది క్షణాలపాటు. అఖరుకు చెవిలో ఏమిటో చెప్పుకున్నారు. లాంగ్ షాట్లో ఏదో గుట్టు చప్పుడుగా మాట్లాడుకున్నారు. టాక్సీ ఎక్కి — పబ్లిక్ గార్డన్స్ కే — సరిగెత్తు తెల్లారు అది దిగాక.

అప్పుడు మామూలు ప్రజలెవరూ లేరు ఆ ఇంటర్లో. వీళ్ళ వస్తారని తెలిసి ఖాళీ అయిపోయిందేమో. అప్పుడే ఎంతెక్కా పాటపాడేసుకుని— డ్యూయిట్ కూడా పాడుకుని ఇంటి దారి పట్టారు. అప్పటికి వారికి తెలుసామింది టైము ఏడు డాటించని—

‘ఇప్పుడు కథ నవ్వుపు త్రిల్లులో సాగుతుంది. వీర క్రోధ స్థంబు రసాలు పోషించబడ్డాయి అత్యుద్యతంగా’ అన్నాడు ప్రాధ్యూక్త.

—ఇద్దరు రోడిలు రోడు కడంగా నిల్చున్నారు. అబ్బ టాక్సీ ఎందుకెక్కిము కాదని విలపించారు సుజాతా విజయ్ లు.

కానీ హీరోకు కోపం వచ్చేసింది. అమాంతం నాళ్ళ మీదకు విరవకున్నాడు. కొంచెంపేపు తిట్టుకున్నాక — కొట్టుకున్నారు— దొంగలు క్రింద పడిపోయారు. “పూజా పూజా — రోడ్డి వెధవలా మామీద కొస్తారా” అని విరిగిపోయిన చొక్కాను చూసుకుంటూ కొంచెం అగి — “ఈ చ్చాయల్లో కనిపించారంటే మీ డొక్కలు చిల్లేస్తాను” అనే— హీరోయిన్ తో బయలుదేరాడు హీరో. ‘ఇది సినిమా కనుక నవ్వు ముమ్మల్ని కొట్టగలిగిం— నిజంగానైతేనా — అప్పుడం చేసుకు తినేద్దము’ అంటున్నట్లు, చూస్తూ పారిపోయారు ఆ యిద్దరు రోడిలూ.

ప్రిన్సిపాలుగారిల్లు అనుకున్న టైముకు కొంచెం అలస్యంగా ఎనిమిదిన్నరకు చేరుకున్నారు.

అక్కడ — ప్రిన్సిపాలుగారి గదిలో ముగ్గురూ నిల్చుని ఉన్నారు. మరో రెండు వినుపాలకు. హీరో యిన్ హిరోను అత్యర్థంగా చూసింది. హీరో కీపుడు క్రొత్త చొక్కా ఉంది. నిగ నిగలాడుతూ. (దారిలో ఎక్కడోనా అతని చాతినిపెట్ట ఉండి ఉండొచ్చునని రెండి)

ఉన్నట్టుండి—గది ఎగిరిపోయేలా అరిచారు ప్రిన్సిపాల్ గారు. డైరెక్టరంటాడు—“అయిన అలా

అరవడం నేర్చుకోడానికి ఆరు గంటలు పట్టిందంటే నమ్మండి” అని.

విజయ్ తం పై తెల్లారు—ఈ క్రొత్త చొక్కా ఎక్కడిదని అడుగుతాడేమోనని భయపడినట్లు చూశాడు. ఆయన కేకు బల్లు వణికింది. అంటూ ఇంటా వూగుతూ ఎక్కువ నీడల్నిస్తోంది. భయం కరంగా ఆ నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో ఒకే ఒక శబ్దం పానీ చేస్తోంది. ఎక్కడ్లందో గాలి అథాట్టుగా వచ్చి కిటికీ తలుపుల్ని విరగగట్టినట్లు పిచింది. కర్ణెస్సు ఎగిరిపోయాయి—

“విజయ్. నిన్నెందుకు పిలిచానో తెలుసా ? నువ్వు చేస్తున్న పని— ఆ అమ్మాయిని ప్రేమించడం ఏమంత సబబైన పని కాదు. అర్థమైందా—మరో సారి చెప్పనా ?” విజయ్ తం గిర్రున త్రిప్పాడు అర్థమైందా దన్నట్లు.

“అమ్మాయ్. నీవే రేమిటి—”

“సుజాత.” సిగ్గుతో వెచ్చింది హీరోయిన్.

“సుజాతా ! నిన్నెందుకే తెలుసా ? అందుకే. అర్థమైందా—నీక్కూడా మరోసారి చెప్పాలా ?”

అమ్మాయి తల దించుకుంది. అబ్బాయి, అమ్మాయి ఖిన్నపదనులై నిల్చునేప్పటికీ ప్రిన్సిపాలు గారిలో ఆకస్మికమైన మార్పు వచ్చింది. అందుకు ఆశ్చర్యపోతూ మరొకరు చూసుకున్నారు హీరో హీరోయిన్ లు—

ఈ సమయాన్ని ప్రేక్షకులను ఆశ్చర్యల్లోకి నింపి ఇంటర్వెల్ వచ్చేస్తుంది. మళ్ళీ బొమ్మ పడగానే— ప్రిన్సిపాలు గుండె కరిగిపోయింది. నోట్స్ ని పైపు జారిపోయింది. కన్నీటిబొమ్మ దొంగిల్లుగా దొర్లిపోయాయి—

ఆశ్చర్యపోతూ చూశారు అమ్మాయి అబ్బాయి.

“ఎందుకండి ఏడుస్తారు ?” అనడిగాడు విజయ్.

“ఏద్యుగాక నా జీవితానికి ఏం మిగిలింది ! స్వాడెంటును ఏడ్చింది నేను ఏడ్వడమే కదా నా జీవిత ఫలం ?

ఇరవై ఏళ్ళ నాటిమాట. విజయ్ ! నా కొడుకు నీ అంతే ఉండేవాడు అనాడు పడన ప్రమాదంలో చనిపోకపోతే.

ప్రక్క పూర్వ సరిబరం జరుగుతోందని తెలిసి పూరు పూరంతా కదిలి వెళ్లాం. అప్పట్లో నేను మామూలు మాష్టర్లు. వాడి తల్లి పోతూ పోతూ వాణ్ణి డాక్టర్లు చెయ్యమని కోరింది. దానికి వాగ్దానం కూడా చేశాను. ఏం లాభం ! విధివ్యతిరేకించింది. వాణ్ణి నా నుండి దూరంచేసింది.

తిరిగి వచ్చేప్పుడు మేం వస్తున్నా వీటవ మునిగి పోయింది. నేను మట్టుకు ఎలాగో తప్పించు కున్నాను. ఆ జలగండాన్ని కాని, ఆ భగవంతుడు నన్ను బ్రతికించి నా బాబును వట్టుకుపోయాడు—” పాపం—హీరో హీరోయిన్లు కూడా కంట తడి పెట్టారు. “రేపు వస్తామండీమ్మల్ని” అన్నారు. ఆయన ఏడుపు అంతా ఒక్క రోజులో విసేందుకు వోపిక లేవట్టు.

అ త్రి—హీరో, ప్రిన్సిపాలుగారి కథను తండ్రితో చెప్పాడు. తండ్రి అనుమానంగా చూశాడు. మొదట. “నువ్వు చెప్పేది విజమేనా” అన్నాడు. విజయ్ ‘పూ’ కొట్టాడు. “నే నెప్పు డైనా అణ్ణం చెప్పేవా నాన్నా” అన్నాడు. “నేను నీ నాన్నను కాను. అంత భాగ్యానికి నే నోచుకోలేదు—” మగవాళ్లు నోచుకోవడ మేమిటి ? ఆ డైలాగులో తప్పు దిద్దివట్టుగా— “అంత భాగ్యానికి నే నరిపోను. అవును. ప్రిన్సిపాలు

గారు మీ నాన్న. వెరిగ్గా యింకన్నే కంవెర్టరాల క్రితం—నువ్వు గోదావరి ఒడ్డున మాకు దొరి కావు. నిన్ను పెంచి మరణించిన మీ అమ్మా, నేనూ భద్రాద్రి రాకుని దళవనికి వెళ్లే మన దొరికావ్—

పాపం! ఆ కన్నతండ్రి ఎంత విలసిల్లున్నాడో—రా —వెళ్లాం” అన్నా రాయన—

ఇద్దరూ ప్రిన్సిపాల్ గారింటికి వెళ్లారు. హీరో కాలమిద మేకప్ మాన్ విసుగుతో నేసిన తంకా

దినదినానికి... అతిమనోహర శృంగారానికి రెక్సోనా

రెక్సోనా మీ చక్కంతో వలావ మాడి దిన దినానికి శరీరసౌందర్యాన్ని హెచ్చించుతుంది. అబ్బురం కాదు. రెక్సోనాలో ‘కేడిల్’ పువ్వుది... శర్యానికి పొగమగరిగించే మానెం మిశ్రమం, దానిలో ఎక్కువగా ఆవంధకరమైన పరిమళం పువ్వు ది—మీ శరీరాన్ని అతి పొందరంగాను. కాబాగాను, మనావనగాను పుండుతుంది.

కేడిల్తో గూడిన రెక్సోనా మీ చక్కానికి గుణకారి

తెలుగు, 24-140 TL

హిందూస్తాన్ రిసర్చ్ ల్యాబ్స్

యంత పుట్టుచున్న మోకారు. సంతోషంగా అందరూ కలుసుకున్నారు. తండ్రి కొడుకులు కావలించుకున్నారు.

తర్వాత—కాలేజీలో చదువుతూ—నదీ మీ రొకటి బయలుదేరి వెళ్ళాడు. మెడికల్ కాలేజీ పిల్లలతో సహా.... పిక్నిక్ కు వెళ్ళాడు విజయ— ఇదంతా ఆ అమ్మాయికి గుర్తొచ్చింది. దాంతో కళ్ళు తెరిచి గట్టిగా అరిచేసింది.—“ఆయన్ను కొట్టద్దా” అని. పైగా “కొట్టాలంటే నన్ను కొట్టండి. నన్ను చంపండి. అంతేకాని, ఆయన్ను హింసించకండి” అంది.

“నిన్నెందుకు యివార పెడతామే పిట్టా! మా కోయదొరను నువ్వు వివాహ మాడవే బుల్ బుల్!” అన్నాడో కోయ దొర అనిపిస్తుంటు. ఇంతలో— వికటాబ్ధహంసం చేసుకుంటూ వచ్చేశాడు ఋంగ మీసాల—నెత్తిమీద వో కొమ్మున్న రాక్షసుడి లాటి కోయదొర. హీరోయిన్ కేసి పడినాడు. ముందు ఇంకో అమ్మాయి దగ్గర కెళ్ళాడులేండి— పారపాటిన. ‘నువ్ కాదుగా వాకు కావాలింది’ అని తనలో తాను అనుకుని హీరోయిన్ దగ్గర కొచ్చాడు. అతని నెత్తిమీది కొమ్మును ముక్త పోతూ చూసింది హీరోయిన్. తర్వాత భయ పడింది.

ద్రమ్మల మోత పెరిగింది. మంటలు భుగ భుగమంటూ పై కెగసాయి. హీరో ప్రెండులో కొందరు చలి కాగుతున్న వాళ్ళు లేకపోలేదు—

కోయ దొరను చూడగానే హీరోయిన్ యిట్టే ‘హా’ మంటూ తల వేలాడేసింది. హీరో—‘సుజాతా! భయపడకు’ అన్నాడు. కట్టిచేసున్న విజయను లెంప వగిలేట్లు కొట్టాడు కోయదొర.

“మా వీరుల్ యుద్ధంచేసి గెలిస్తే—పదిలేస్తా” అన్నాడు.

ఓ తెలుగు సినిమా కథ

చావు దీబులు తినివున్న హీరో అందుక్కూడా అంగీకరించాడు. ఎక్కడ్నించి వచ్చిందో అంత ధైర్యం! హీరో స్నేహితులు అతన్ని వారిం చారు.

అయినా కూడా విజయ—హీరోగా మరి— అతడు గెలుస్తాడనే ధైర్యంతో హీరోయిన్ యుద్ధా నికే ప్రోత్సహించింది—మరి ఆమె ఎప్పుడు కళ్ళు తెరిచిందో ఏమో!

యుద్ధం ప్రారంభమైంది. హీరో. కొట్టక పోయినా అతడి వీరావృతిని చూసి భయపడి ఒక్కొక్కళ్ళూగా పిళ్లలో పడిపోయారు. కోయ దొర—తమ్ములు తప్పించుకోవడానికిగానూ—గారవ పురస్కరంగా—హీరో భుజం తట్టి మెచ్చు కున్నాడు. హీరోయిన్ ను అతడి కీచి— నకల లాంఛనాలతో పాటుగా పంపివేశాడు. హీరో యిన్ ను సాగనంపుతూ—“చెల్లీ. ఈ అప్పయ్యను క్షమించమ్మా. నా దగ్గర ఉన్నదేదో ‘పెట్టాను’ అన్నాడు—ఆమె చేతుల్లో ఓ బంగారపు గొలు సుంచుతూ.

నదీ విహారానికెళ్ళి అంతసాహసం చేసుకొచ్చిన కొడుకును తెగ మెచ్చుకున్నాడు (ప్రిన్సిపాలుగారు.

హీరో, హీరోయిన్ సుఖంగా హాయిగా జల్పాగా తోటల్లోనూ, నదుల్లోనూ ఆడుకుంటూ— పడవ లెక్కి పాడుకుంటూ కాలం గడుపుతున్నారు.

ఒకనాడు వాళ్ళ వూరికి దూరంగా (షుమారు రెండు వందల మైళ్ళు) ఉన్న చెరువుకేసి షికారు వెళ్ళారు. చెరువులో — పడవలో వెళ్తుండగా మొసలి వచ్చింది. పడవ బోల్తాపడింది. హీరో మొసలితో పిరోచితంగా దెబ్బలాడి (బట్టలు చించు కోకుండా) అప్పటివరకూ మునగకుండా లేలుతూవు హీరోయిన్ ను వడ్డుకు లాక్కొచ్చాడు. ఇద్దరూ కావలించుకున్నారు. అమ్మాయి — ‘మనపెళ్ళి ఎప్పుడు’ అనడిగింది. అబ్బాయిని— సిగ్గు నటిస్తూనే. ఇంతలో — వడ్డుమీద ఎవరో తట్టలా పారలా పట్టుకుని పాటలు పాడుకుంటూ వీరిని చూసుకుంటూ, ఆ సంతోషం పట్టలేక నాట్యం చేసి వెళ్ళిపోయారు.

హీరో హీరోయిన్ చెవిలో చెప్పాడిలా: “ఆ చంద్రుడు ఆ నక్షత్రాలూ కాళ్ళతంగా ఉన్నంతకాలం ఏమిది నా ప్రేమ తొణక్కుండా బెనక్కుండా నిలిచి పోతుంది. ఏకేందుకా భయం?”

“అంటే నీ ఉద్దేశ్యం?”—దూరంగా జరుగుతూ అడిగింది సుజాత.

“అనుమానిస్తున్నావా? ప్రేమించే దొకర్ని ‘పెరి’ చేసుకునే దింకొద్దో’ అనే సామెతఅంటే నాకిష్టం లేదు. ప్రేమించాను నిన్ను. నిన్నే పెళ్ళాడతాను. ఇది తప్పదు ఆరు మారు అయినా— నువ్వు నేన్నే నా ఏమంటావ్?”

విజయ ఆమె కళ్ళలోకి కొంటెగా వంకరగా చూశాడు. ఆమెలేచి లేడి పింగ్లా పరిగెత్తింది. మైదానంలో ఒకరి వెంట ఒకరు దొంగలటాడు కుంటూ పరిగెత్తుకుంటూ— యిట్టే— ఇంటికి వెళ్ళిపోయారు— తమ ఉరు సంగతే మరిచిపోయి. రెండువందల మైళ్ళ దూరాన వున్న తోటలో— చెరువులో— ఆడుకున్నాని చూశాం గదా! అంత

దూరం పరిగెడుతూనే ఇంటికి వెళ్ళారా” అని మీరడ డగ్గూడడు.

“మళ్ళి ఎప్పుడు?” అన్నది సుజాత. “టూ..టూ రేపు ఇదే సమయానికి,” అన్నాడు విజయ.

సుజాత లోపలకెళ్ళింది. ఆమె తండ్రి ఎదుగ య్యాడు. తల్లికూడా హోల్ నే ఉంది జరగబోతున్న సంగతి కనిపెట్టినట్లు.

“సుజా! ఇలారా” అన్నాడాయన. అమ్మాయి బెదురుతూ నిల్చునుంది. “ఎవడా అబ్బాయి?” అనడిగాడాయన.

“విజయ” అంది.

“విజయ ఎందుకొచ్చాడక్కడకు? నీతో అతని కేంపి?” ఇంగుమని ప్రశ్నించాడు. ‘నిన్నులు క్రక్కుతున్న ఆయన కళ్ళను చూసి దడుసుకుంది అమ్మాయి.

“నాన్నా. అతను ప్రిన్సిపాలుగారబ్బాయి. ఎవరో నీకు తెలిక అలా మాట్లాడవు. మా ఇద్దరికీ స్నేహం నాన్నా”

ఆయన సర్రుమని లేచాడు తారాజన్వలా. ఆమె చెంప ఛెళ్ళుమనిపించాడు. అంతలోనే ఆమె తల్లి పరిగెత్తుకొచ్చి, కూతుర్ని గట్టిగా కావలించుకుంది.

“సిగ్గు పెరమూ లేకుండా కనపడ్డ ప్రతి వెధవాయితోనూ పిక్నిక్ లకూ వివాహాలకూ నేళ్ళే మన వరువు సంగతి ఏమవుతుందో ఒక్కసారై నా ఆలోచించావా? ఇకనుంచీ ఇంట్లోంచి కదులు— నీ సంగతి చెప్తా” అన్నాడు కోసంగా. ఆయన కట్టుదిట్టాలు చేశాడు ఆమె బైటకు అనవసరంగా వెళ్ళకుండా.

మర్నాడు— కాలేజీలో చరిత్రాత్మక నాటకం. సుజాత అందులో ప్రధాన పాత్రధారిణి. ఝాన్సీలక్ష్మీ బాయి — విజయకూడా ఉన్నాడనాటకంలో.

సాయంత్రం అవగానే— అనుకున్నట్లుగా సుజాత రాకపోయేసరికి విజయ— వాల్చింటికి వెళ్ళాడు. ఆమె తండ్రి అతన్ని తిట్టి, కొట్టినంత పని చేశాడు. హీరో ఏడుస్తూ (హీరో బహిరంగంగా ఏడవకూడదుగా — అందుకని లోపల్లోనే వలే ఏడుస్తూ) నదిగట్ట కేసి, సముద్రాలకేసి వెళ్ళి పాటపాడుతూ ఏడ్చాడు. హీరోయిన్ ఆ పాట విన్నది కామోను— అదే చరణం అందుకుంది. గట్టిగా పొడితే నాన్న తంతాడు భయం— అందుకని నెమ్మదిగా కీచు గొంతులో విలపిస్తూ పొడింది. హీరో విన్నాడా పాటను. ఏమైనా సరే— ప్రాణానికి తెగించి అయినా సరే— ఆమెను రక్షించుకోవాలనుకున్నాడు.

అప్పటికే తెగించి—

అడవేషం చేసుకున్నాడు. సూజాత వాల్చింటికి వెళ్ళాడు. అప్పుడు— సుజాత తండ్రి ఇంట్లో లేడు. సుజాత తల్లిని బోల్తా కొట్టింది— తమింట్లో పురాణ కాలక్షేపం ఉందని చెప్పే మోసంచేస్తూ, అమ్మాయి మేషంలో వచ్చిన హీరో హీరోయిన్ను ఆ ఇంట్లోంచి రక్షించాడు.

కారులో కూర్చున్నాక గలగలా నవ్వుకున్నారు. ‘సేంహాద్రి అప్పలసామి’ అంటూ పాడుతూ రోడ్డు మీద డాన్సుచేస్తున్న వర్తకీమణులను చూద్దానికి కారాపాడు హీరో. ఆ డాన్సు వాళ్ళు కారు దగ్గర కొచ్చి చెయ్యి జాపారు. సుజాతకేసి — ‘చూస్కో’ అన్నట్లుగా చూసి విజయ వాళ్ళ చేతుల్లో పదిరూపాయల కాగితముంచాడు. తర్వాత — బయలుదేరి

బోలు చేరుకున్నాడు. థియేటరు షోర్ అంతా విద్వంసం అంది.

“సురో వివిషంత్ తేర ఎత్తుతాం. నిక్క బింగా ఉండవలసిందిగా ప్రార్థిస్తున్నాను. తర్వాతి కార్యక్రమం రూపొందించే లక్ష్యాలను పాటకంలో ఒక సీను—” అనేశి—కేకలూ, చప్పుట్లూ—ఈలలమధ్య పెక్కులమీసల వణుకుతూ తేర లోపలకు దూరింది చటుక్కున—

థియేటరు జేరుకున్న మరు నిమిషంలోనే చాలా మేకప్ తో సుజాత రూపొందించే దూరంలో స్టేజీమీద కొచ్చింది. తేర ఎత్తారు.

“మీ అమ్మాయీ. అలా అక్కర్లేకాదేం—చాలా బాగా నటిస్తుంది. ప్రైజ్ తప్పకుండా తీసుకుంటుందిలేండి—” అన్నాడు (స్వనిపించు తన ప్రక్కనే కూర్చున్న ఆమె తండ్రితో. ఆమె తండ్రి లోపలలోనే కుమిలిపోయాడు కోపంతో.

ఇంతసేపూ కథలో ఎక్కడా సీరోయిన్ దేముడి ముందు ప్రార్థన గీతం ఆలపించలేదు. ఇప్పుడా మోజు తీర్చుకునే అవకాశం వచ్చి రూపొందించే వేషంతో యుద్ధానికి వెళ్తూ తన కులదేవతను కొలిచింది. “బ్రహ్మాండమైన కోరన్ పాట అది” అంటాడు ప్రొడ్యూసర్. అందరి గొంతులా విడి విడిగా గుర్తు వట్టిండుకు పిలుగా ఉన్న మాట వదిలించి కన్నీటి నీటి, ఎన్ని శ్రమలకో వేర్చి పాడింపించాడు సంగీత దర్శకుడు. ఆ పాట ఇటువంటి సమాసేనాని వేషంతో విజయ అక్కడ కొచ్చాడు. ‘యుద్ధ సన్నాహాలు పూర్తయినాయి సుహృదాళి’ అని నివేదించాడు శత్రుసేనల గూర్చిన విశేషాలను. అతడికి కొంత ప్రసాదం చేత బెట్టి, అవిడ రణరంగానికి బయలుదేరింది. తదనంతరం నాలుకం మన కంటగా బుర్ర కెక్కింది. అదో తెప్పకేట. తేర వెనుక వివో యిసున ముక్కులూ అని కొట్టి కుని ఖణ ఖణ మనే శబ్దం లోపించింది. అఖిలకు రూపొందించే సాహసం—తేర పడగానే ప్రేక్షకుల్లో కూర్చున్న ఉన్న సీనిమా ప్రొడక్షన్ వాల్స్ పార్షి ధ్యానాలు చేస్తారు. తర్వాత—

విజయ, సుజాతలు బహుమతులు పుచ్చుకున్నారు. బరువెక్కిన గుండెతో, చమ్మచేసిన కళ్ళలో సుజాత తండ్రి ఇంటికి వెళ్ళాడు. సుజాత ఇంటికొచ్చింది భయపడ్డా. నిలదీసి అడిగాడు తలుపు దగ్గరే—“నీకు విజయ అంటే చాలా యిష్టమా” అని. “అవున్నా—అతణ్ణి తప్పించి మరొకరినీ నేను పెళ్ళాడలేను. నన్ను చంపినా వరే—” అంటూ జాలి గొలిపేట్లు కట్టిరు తెప్పించుకుంది తన చక్రాలంటి కళ్ళలోకి. ఆయన కూడా కట్టిరు పెట్టుకుని, బిగిడిను కున్న బొంగురు గొంతుతో—చాతికి కూరుకు పోతున్న మెడతో—, ఆమె తల నిమిరుతూ—(మెడతో తల నిమిరుతానని కాదు)—అన్నాడిలా—“తల్లీ! నీ ఆనందం తప్పించి నాకు కావాలింది ఇంకేముంది?! నీ యిష్టమే కానీ—!!” అన్నాడు స్వతంత్రించి. ఆయన భార్య అప్పుడు ఇంట్లో లేదు. కార్మిటు మర్చిపోతే, ఫస్ట్ లెడ రమ్మని ఆ సీను కాస్తా ఏదో వక విధంగా అవజేశాట్టా డైరక్టరు. అది కూడా ఒక తెప్పకేట !! అనలు—తిరిగి తెరవీడ సుజాత తల్లి కప్పించనే కప్పించదు !!!—

అప్పుడు నేపథ్యంలో బ్రహ్మాండమైన—

చార్మిన్ మీ ముఖవర్ణాన్ని మనోహరంగా చేస్తుంది!

ఉత్సాహం వంటుకుండి...

తాలిత్వం పొందండి...

రోజంతా

శోభించేటట్లుకోండి!

తొన్ని, పేదరేళ్ళ చార్మిన్ మీకు రోజంతా కొంతమేరకు చార్మిన్ ముక్కు అనందప్రదమైన వానన మిమ్మల్ని పేదరేళ్ళలో యాదృశాంశాల వనితనుండి— మిమ్మల్ని ఉత్సాహ వంతులను చేస్తుంది... మిమ్మల్ని అందముగా మనోహరముగా కనపడేలా చేయటంలో సహకరిస్తుంది.

చార్మిన్

షాల్కమ్ పౌడర్ ఆనందప్రదమైన పాసన కలిగి వున్నది

CHTP.G.12.TEL

హి! తత్! నత్!
సుఖజీవితసేవ

“సిద్ధవైద్య మహిమ”

సిద్ధుల సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము.

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యుగారి

‘మేల్ మాయిల్ ముందు’

(Regd.)

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారణ

వల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ్జ (శర్మసంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమిర్లు, ముదిలో పొడిచివచ్చుచు నొప్పిలేకుండుట, నివృత్తి బొట్టులు గలిగిన తెలుకుండుట, దుర్బిరు నర్మలవయములందు వ్యాపించి, రక్తములో కలిసి మత్తు కలుగజేయుట, (వరముల సంబంధము) చేతి వేళ్ళ ముడుచుకొనుట, బొట్టులు లేచుట, ముక్కు బంధనములు, పాదమునందు వల్లపు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాలు చేతులు (వేళ్ళు) తగ్గుట, ముక్కు పొట్ట వడుట, చూచుటకు విసుగుపట్టించు రణములు (అన్ని సంబంధము) వీటికి చక్కని నివారణ.

1 మండలం (40 రోజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 7/-

తపాల ఖర్చు రు. 2/-

స్నానమునకు ఉత్తమమైన 8 ఔన్సుల శ్రీ పరమాత్మలైలం రు. 2-50

తపాల ఖర్చు రు. 1-50.

సిద్ధ దా క్లర్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యుగారి & సన్సు,

5/22, మేల్ మాయిల్ P. O., (N. A. Dt.)

“ఓ వెళ్ళి—ఓ బుద్ధివెళ్ళి—అదృష్టమంటే నీదే మమ—కుల మత భేదాలు సమాధి కట్టిన— ఓ, లేత పుడయమా—అతడే నీ ప్రపంచమా—నీదే అదృష్టమా—” అనే పాట ఖంగుమంటూ విని మ్మంది. హీరోయిన్ పరుగు పరుగున హీరో ఇంటికి వెళ్ళబోతుంది. మర్నాటి ఉదయం రాత్రి తాను కన్న కలలో కన్పించిన దేవదాస యుద్ధం తాళాడు యిల్ ఎక్కెస్టు ఎలా ఉంటాయో పాపం—అమె కెనరూ చెప్పలేదు. లేకపోతే—అమె భూమీదే నడిచేది—కలిసిన జంటను విడదీసి గంపెడు పాపం మూట గట్టుకున్నాడు కథకుడు— (అతను కాకపోతే—మరొకరు—)

భూమిని చూడకుండా నరిగిట్టిన హీరోయిన్—దారిలో ఓ అరటి తొక్కమీద కాలుపేసి వెళ్ళ కితలా పడి స్పృహను కోల్పోతుంది. ఎక్కట్టిం చో ఓ డాక్టరు ఆమె తండ్రి వస్తారు. అసుపత్రిలో కట్టు కడతారు ఆమె కాళ్ళకు. నుదురు కూడా దెబ్బతింది పాపం! భుజాలు కూడా కట్టు కట్టించుకున్నాయి. ఒక కాలును ఎత్తి పేంగర్ కు తగిలిస్తారు. “పాపం—ఇంకా నయం. (బ్రతికింది అదృష్టవంతురాలు” అంటుందో నర్సు అ వేదధ్యం గొంతులాగే. తండ్రి బాపురుమంటు ఏడుస్తాడు.

హీరో నిన్నాడు ఈ వార్తను ఆమెకు అంగ లోపం జరిగినా తనకూ ఫరవాలేదంటాడు. తను ఆమె ప్రేమనే కోరుకున్నా నంటాడు—ఎవరూ అడక్కుపోయినా కారులో కూర్చుని, విధిచేసిన అన్యాయాన్ని పాట రూపకంగా దుమ్మెత్తి తిట్టి పోస్తాడు.—దుఃఖిస్తాడు. అంతలోనే—అతని అంత రాత్రి అతనినుంచి వేరై ఆకాశంలో జేరి అతడ్ని హెచ్చరిస్తూ పాడుతుంది—“నమ్మిన అడవి— నిన్నే నమ్ముకున్నది—ఆమెను మరచిపోకుమా— నిమ్మ నీవే నంచించకుమా—” మ్యూజిక్ డైరెక్టరు తన జన్మలో అటువంటి పరుస కట్టలేదంటాడు. ఇక్కడ—కివిపుంగవుడు ఓ (బ్రహ్మాండమైన వస్తువుగడ వచ్చాడు. ఎస్కెక్యూటర్ కల్లా ఇదే ఎంతో హాయిగా ఉన్నదట (ప్రాధ్యూనర్ గారికి.

ఇంతవరకూ ప్రేక్షకులకు తన దర్శన భాగ్యం కలుగజేయని—సుజాతనే ప్రేమిస్తున్న ఒక విలన్ హీరో కారుకు ఎదురొస్తాడు. హీరో కారుపాడు. విషాదవడంతో ఉన్న హీరోను కొట్టడానికి ముందు కొంతసేపు తటటాయించినా—తర్వాత డైర్యం కూడగట్టుకొని—కల వేస్తాడు. ముఖా లకు నల్ల గుడ్డలు అడ్డు పెట్టుకుని, కుల్లక్లన్ క్లాన్ ముతాలంటి వాళ్ళ ఓ నలుగురు హీరోను కారులోంచి ఇవతలకు లాగుతారు. చెత్తగా కొట్టి స్తారు. హీరో ఎదురు తిరగడు—మరి, విషాద రసంలో ఉన్నాడగా! హీరోను వేలకేసి కొద్దా— అతను మూర్ఖునియా—“ఇతడు క్రితం నువ్వు కొట్టిన దానికి అవలు, వడ్డీ ఫాయిదాలతో నవో పుచ్చుకో—నీ దిక్కున్న చోట చెప్పుకో”—అనేశి చకచకా వెళ్ళిపోతారు. “వాళ్ళు ఎప్పుడు వెళ్తారా” అని ఎదురుచూస్తున్నట్లున్న ఓ వదినుంది జనం చుట్టూ మూగారు. హీరోను అనుపత్రిలో జేర గనే ప్రేమిపాలు గుండె బాటుకుంటూ ఎచ్చాడు— “నా బాబు—నా బాబు!” అంటూ ఏడ్చాడు.

విజయకు అనరేషన్ జరిగింది. అతనికి పూర్వ ర్మితి సొంది. అక్కడ సుజాత వెళి

ఓ తెలుగు సినిమా కథ

చూపులు చూస్తూ, ఏదో పిచ్చిదానిలా ఉంటుంది చూద్దానికి.

విజయ అనుపత్రిలోంచి ఇంటి కెళ్ళాడు. అంతా మరిచిపోయాడు. కన్న తండ్రిని కూడా గుర్తు పట్టలేక పోయాడు. ఒక రాత్రి—ఎవరికీ తెలియ కుండా ఇంటిలోంచి వెళ్ళిపోయాడు. చెప్పులు అరి గేట్లు తిరిగాడు. ఏమీ తెలియని అంధకారం వయ నున్నా, పాంటు చినిగి, చీకే పేలిక లయ్యేవరకూ తిరుగుతాడు. ఇంకా—పైగా—సంభూష్టి. విమ ర్శిస్తూ పాటలు పాడతాడు. తమను తిడుతున్నా కూడా—పాట బావుందని కాబోలు—ఎవరూ అత డ్దేమీ అనరు. పోనీలే—పిచ్చివాడని పూరుకుంటారు.

సుజాత కూడా మతి చెడిం తర్వాత—ఒంట రిగా పారిపోతుంది. అన్ని తీర్థాల్లోనూ మునుగు

=====

(శ్రీ) టి. టి. కృష్ణమాచారి బడెటు మీద న్వతంత్ర నభ్యు లొకరు ఆర్థికమంత్రితో మాట్లా డుతూ : “ఈ దేశంలో సోషలిజం వ కొద్దిపాటి అయినా వుంటే, టి. టి. కె, అన్న మూడు అక్ష రాలతో ప్రారంభమయ్యే మూడు నిత్యజీవితావసర వస్తు వుల మీద పన్నును ఆర్థిక మంత్ర తగ్గించే వుండేవారని” అన్నారట. ఆ మూడు వస్తువులు టీ, టెక్స్టైల్సు, కిరోసిన్ అయి వుంటాయని అభిజ్ఞుల ఊహ.

=====

తుంది. వే పథ్యంలో ఓ అరగంట పాట విని స్తుండగా. హాయిగా అన్ని పుణ్యక్షేత్రాలూ టిక్కెట్టు ఖర్చుతో సినిమా హాల్లోంచే ప్రేక్ష కులు చూసేస్తారు. అదే వారికి మిగిలే లాభం!! సుజాత కూడా కొన్ని దేవాలయాల్లో పాడు తుంది. తను జాలిగొలిపే చూపుల్లోనూ చెప్ప లోనూ అడియన్స్ లోని ఆదారి పృథ్వాలను ఆకర్షించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ—చివరకు ఒక నది వడ్డుకు చేరుకుంటుంది. అక్కడికే జేరు కుంటాడు నిజయ కూడా. ఇద్దరికీ పూర్వ స్మృతి లేదు. ఇదే తమ కవి అత్యాధునికంగా ప్రవేశ బెట్టిన మెలిక అని ప్రాధ్యూనర్ గుండె చరుచు కుని ధైర్యంగా చెప్పాడు ప్రేవృత్ రోజున. పత్రికా ప్రతినిధులు ఏమనాలో తెలియక నోరు తెరిచి నిలబడిపోయారు !!

ఇక—అట్టే కథను పాడిగించడం యిష్టంలేక కవి హాగాతుగా కొన్ని గమ్మత్తులు జరిపించే శాడు. ఆ రెండు నిమిషాలు నిద్రమత్తుతో (తప్పకుండా వస్తుంది విద్ర) ఏ ప్రేక్షకుడైనా

కళ్ళి మూసుకుని జోగిలే—అంతా అయీ మయంగా కనిపించి, ముందుగా అతనికి పిచ్చెక్కు తుంది !

అంత బావుంది ఆ కథ గమ్మత్తు—

సుజాత పిచ్చిగా కేకలు పెద్దూ ఆ నది వడ్డును చేరుకుండా—అక్కడే ఉన్న ఓ నలుగురు రౌడీలు ఆమెను చూసి, లోట్టలు మేసుకుని— నోరు చప్పురించుకుని—గట్టిగా పట్టుకుంటారు. ఆమెను బలాత్కరించబోతుంటే గట్టిగా ఆరు న్తుంది. ఆ ప్రక్కనే—ఓ ఇనుకతిన్నె వెనకాల— కేక ఎప్పుడు వినిస్తుండా అని ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్న హీరో రంగంలోకి ఉరుకుతాడు. సుజా తను గుర్తు పట్టుకొనినా—అమె ఏడుస్తుంది ‘రక్షించమం’టూ. విలన్లు ఇక ఆలస్యం ఎందు కని హీరోతో కంపడతారు—

పెద్ద కొట్లాట జరుగుతుంది. క్షరతతో బాడుకుంటారు. రౌడీలు పారపాటున వాళ్ళలో వాళ్ళే కొట్టుకుంటారు—అలవాటు ప్రకారం. మధ్యలో అడ్రం నిల్చిన సుజాతను వెనకనించి నెత్తిన కొట్టాడో రౌడీ. ఆమె అరుస్తూ కూలి పోతుంది. ఆమె పడిపోగానే హీరో విజృంభించి, హతాత్తుగా బలం చేకూర్చుకుని అందర్నీ తరిమే స్తాడు. ఆ రౌడీల్లో ఒకడు హీరోను గుర్తు పడ తాడు కంటివ్వటి కోసం. ఆ రౌడీ పూర్వం హీరో చేత తప్పులు తిన్నాడే !!

పడిపోయిన సుజాతను వంగి చూస్తుంటాడు హీరో. ‘ఎవరో పాపం. అందమైన అమ్మాయి. ఇక్కడ పడిపోయింది—ఇప్పు డెలా ?’ అనుకుం టుండగా—ఆ రౌడీ తిరిగి వచ్చి ఇంత లావుపాటి క్షరతో హీరోను గట్టిగా కొడతాడు. హీరో వెంటనే పడిపోతాడు. నుదురుమీద రక్తం కార్చుతూ. (నెత్తిన కొడ్డే నుదురుమీద రక్తం నిమిటని ఎవరూ అడక్కుడదు) మరి—నెత్తిన స్వస్తికే మార్కు వాస్తే కన్పిస్తుం డేమిటి !—అందుకని నుదురుమీద—)

ఎవరో రావడం చూసినట్లుగా నటించి, భయ పడి పారిపోతాడు. ఆ రౌడీ.

ఎవరో నిజంగానే వచ్చి—హీరో, హీరోయిన్లను అనుపత్రిలో జేర్చిస్తారు. ‘వాళ్ళ బ్రతుకుతారో లేదో—అయినా ప్రయత్నిస్తానం’టూ పెద్ద డాక్టరు పెద్ద ఆపరేషనలా చేస్తాడు. పోలీసులు ఈ వార్తను వారి తల్లిదండ్రులకు—(అంటే— సుజాత తండ్రికి—ప్రేమిపాలు గారికి అని)—అంద జేయగానే—నిమిషాల మీద రెక్కలు గట్టుకుని వాలారు. ముసలాల్లిర్దారు.

ఇక్కడ—ప్రాధ్యూనరాలు లాంటి వేయ దిల్లుకున్నారు. బొమ్మా, బొరునూ పేసుకుని— కథను కామెడీ చేద్దా మనుకున్నారు. చేశారు—

సుజాతా విజయలు మర్నాటికల్లా కళ్ళు తెరి చారు. గర్భవతారు ఒకరొక్కరు. మళ్ళీ తగిలిన క్షర దెబ్బల్తో పోయిన స్మృతి తిరిగి వచ్చిం దన్నమాట. ఏడుమా—కావించుకున్నారు. మొహం మీద వెరొక స్వస్తికే మార్కు ఉంటుంది. అంతే —అని కూడా రాలిపోయిందేమి వాళ్ళు ఆస వత్రి నుంచి వెళ్ళేవ్వుడు.

అలా అబద్ధాలు మి అమ్మాయిని నిప్పు— అని అమె తండ్రి—పిరపాటున అవలోతాడు. ధైర్య క్షురు తల్ అబద్ధులుగా—అ పిరపాటు తనే తది దిద్దుతాడు అనుభవం ఉన్న హీరో తండ్రి.

వ్యాయంగా నైలే—అమాట వినిపించగానే ప్రేక్షకులు లేచిపోతారు. కాని—పాపికలేక ఎవరూ విల్చారు—మూడున్నర గంటలు కూర్చుని కాళ్ళు వాపుక్కి—ఇక కూర్చోలేక—లేవలేక—ప్రేక్షకులు సతమత మాతూంటే—హీరో హీరోయిన్ చేరిని పుచ్చుకుని అనువృత్తిబయటకు వడిపించుకొన్నాడు. అమ్మాయి తండ్రికన్నీరెడతాడు. ప్రిన్సిపాలులయమ్మ దగ్గరకు తీసుకుని 'మీ అమ్మాయిని మూవారు కంటిరెప్పలా చూచుకుంటాడు—నరా—' అన్నాడు.

"పోయి రావమ్మా—పోయిరావే తలి" అనే పాట వేవద్యంలో ఫ్లోటా ద్వారా వినిపిస్తుండగా—అను వృత్తి పిల్చింది కూడా కన్నీరెడతారు—

ఇక—ఇప్పుడు విజృంభిస్తారు—మ్యూజిక్ ధైర్య క్షరూ—ఫీట్ గ్రాఫిక్ ఎఫెక్టులూ కెమెరామన్—మాజిక్కులు చేస్తూ. హీరో, హీరోయిన్లు నర్క్ చేసే మ్యూజిక్ వినబడగానే ప్రేక్షకులు హుషారు వడతారు—అ యిద్దరూ చేసేటక్కులూ, వసులూ చూసిపోదారే అని కూర్చున్నారు వోపిగా—

సంతోషంగా—హాయిగా—కలిసిపోయిన జంట చాల్లిద్దరూను. అప్పుడు హీరోయిన్లు అడిగాడు హీరో— "మనం కాలేజీ రోజుల్లో పాడుకున్న డ్యూయట్ ఏంటి చెప్పా—" అని. "అబ్బ!— అదెందుకండి యిప్పుడు—" అనడిగిందినుజాత. "అదే పాడాలి. అంతా అబ్బుల్లేదులే—కొద్దిగావాలి—"

ఇదరూ పాడారా పాట—గెంతుతూ కొంచెం సేపు, దొర్లుతూ కొంచెం సేపు. మరి—అఖరకు— హీరో, హీరోయిన్లు కొంచెం సేపు జబ్బా—మరి కొంచెం సేపు—సై కిత్—కొంతసేపు లాంబెట్టా—మరికొంతసేపు మోటార్ సై కిత్ పీదా—తిరిగి తిరిగి—తర్వాత కార్లోకి గెంతి—కొండలు, తోటల మీదుగా రహ్మామ్మని ఎగిరిపోతారు కదా!—

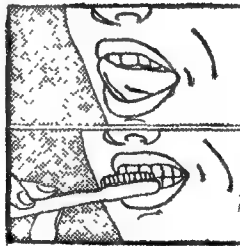
అప్పుడు—దూరదూరానికి పోయే ఆ కారు చిన్నదై పోయి—మ్యూజిక్ ఎక్కువై పోగానే— 'శుభం' అనే అక్షరాలు ప్రేక్షకుల కళ్ళను పొడిచి నల్లుగా గభాల్లు—అక్షరాలు కారులోంచి వరు గెక్కుతుంటూ వచ్చేస్తాయి—

ఇది ఆ సినిమా కథ—ఇలా అక్రమించాడు వ్రతకా వ్రతనిధి.

ఈ సినిమా కంపెనీ ప్రాప్రయిలరు—ఇలా వరుసగా ఆరు సినిమాలు—ఇదే కథను కొంచెం కొంచెంగా మార్పులుచేసి—తీసి అత్యాచర్యకరంగా— చాలుగు సంవత్సరాల్లో కోటివ్వరుడై పోయాడు!!!

ఆ అధిక తెలుపును చూడండి! మెక్లెన్స్ వల్లనే

ఇట్లు శోధించి చూడండి

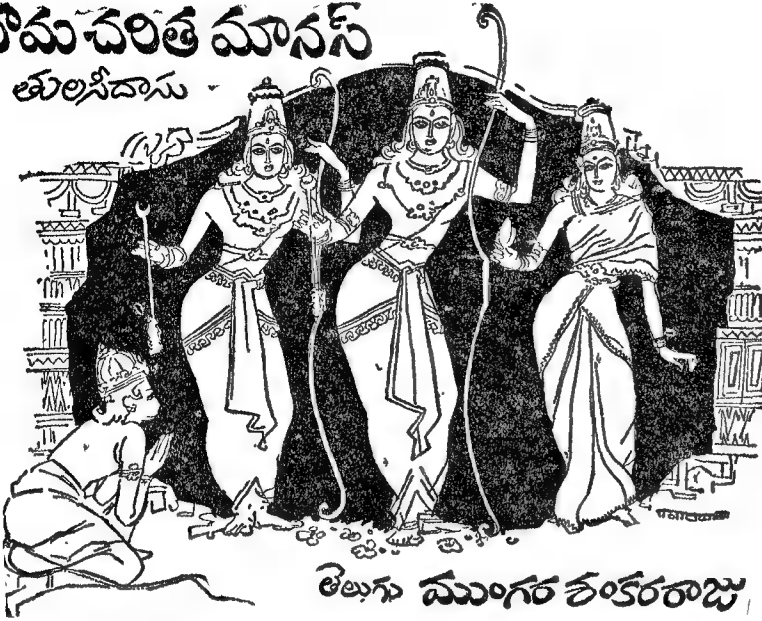
1. మీనాచకానతో మీ వళ్ళ మీదకదమండి, జిగటగా అంటుచున్న మీర తగులుచున్నదా?
2. ఇప్పుడు బ్రష్ తో తోమండి, మీరు చవి చూపునట్టి జలదరించే పరిశుభ్రతగల రుచి పెక్కిన్స్ వనిచేయుచున్న గనుటకు నిదర్శనం... మీ వళ్ళను శుభ్రపరచుచున్నది, కాపాడుచున్నది, తెల్లగాజేయుచున్నది.
3. అధిక శుభ్రతను గమనించండి... అధిక తెలుపును చూడండి! పెక్కిన్స్ వల్లనే.

పెక్కిన్స్ పసుపురంగుగా వుండే వళ్ళను తెల్లగా జేయును.

గౌమచరిత్ర మానస

తలసదాసు

27

కుంభకర్ణు డంతలు కుపితుడై కన్ను నిప్పులు రాల్చుచూ ఒక మహావర్షమును నెక లించి తెచ్చి మర్కట నమూనామైన కి విసరెను. రఘువీరుడు మార్గమందే దానిని బాణములచే కూర్చ మగునట్లు వగులగొట్టెను. తడువరి తీవ్ర శరవరంపరలు గుప్పించి విశాచరుని ముంచి వేసెను. మేఘములలో మెరుపులు లీనమగునట్లు కాటుక కొండవంటి కుంభకర్ణుని శరీరములో రామ బాణములు దూరిపోవుచుండెను. అనురుని అపాద మనకము రక్తము ధారలు గట్టెను. శర దాటికి లాళలేక కుంభకర్ణుడు శక్తి క్షీణించి వివద గ్రస్తుడయ్యెనని వూహించి కవులు వానిని పట్టుకొనుటకు వ్రయత్నించిరి. అట్లు తనను సమీపించిన రాముని పైనికులను వాడు ఒక్క హంకారముతో కాలరాచి వికటాట్ట బాసము చేసెను. దుర్గమనియుడగు దమజాని టర్కమును జూచి దాశరథి రోషవేళుడై శరసాయ కంబులు వ్రయోగించి వాని కాయమును క్షుణ్ణ క్షుణ్ణ మగునట్లు చేసెను. వాడ నొప్పిక రొప్పుచూ ఒక కొండను యెత్తుకొని దానిని రామునిపై వినరదోయెను. రాఘవుడ క్షణమునందే రెండు బాణములతో వాని భుజ దండములు తెగగొట్టెను. వక్షసీనుగు పర్వతమా యన్నట్లు ■ భీకర రాక్షసుడు బాహుద్వయము ఖండింపబడినందుకు బొబ్బలిడుచూ క్రోధోన్మత్తుడై నోరు తెరచు కొని రాముని మ్రొంగివేయుటకు ముందు కురి కెను. అప్పటి వాని రౌద్రాకృతి గురించి దేవతలు దిగులొందిరి. కోదండపాణి చలింపక నిశ్చలుడై పదులు పదులు బాణములు గుప్పించి వాని నోరు వింటివేసెను. వాడు అప్పటికినే వెనుకంజ వేయక వికటాట్టబోసము చేయుచూ రాముని మీదికే దూకెను. భానుకుల వ్రదీపుడు అనురుని అఘాయిత్యమునకు అత్యంత గ్రుడై ఖరతర సాయకములు వ్రయోగించి కుంభ కర్ణుని శిరము తెగవేసెను. వాని తల యెగిరి లంకలో

నున్న రావణుని యెదుట బడెను. వాని మొండెము మాత్రము పద ఘట్టనలతో భూమిని దద్దరిం జేయుచూ ధ్రువంతి మీదికే వచ్చుచుండెను. కాకుత్స్థ వీరుడు కుపితుడై నిమనముతో ఆ మొండెమును రెండు ఖండములగునట్లు ఖం డించి వైచెను. రెండు కొండలు వేల బడునట్లు వాని శరీర భాగములు భూమి వ్రాలెను. అనం భ్యాకులగు వానర వీరులు ఆ మహా కాయము క్రిందబడి నలిగి నిలిరి. విగత జీవుడుగు కుంభ కర్ణుని తేజస్సు శ్రీరాముని చేరుకొనెను. ఆ దుష్టుని తుద ముట్టించినందుకు దివినున్న దేవతలు హర్షి తుడై శ్రీరామునిపై పుష్ప వర్షము కురిపించిరి. “రామచంద్రా ! యదా శీఘ్రము దుష్టులను వంహరింముమా !” అని వారదుడు సంతోష ముతో పై నుండి కేకవేసెను.

పమరాంగణమున జువీసేన మధ్య రక్తాంగుడై నిలబడియున్న శ్రీ కోదండరాముని గోప్తామి తులసి దాసు ఇట్లు స్తుతించెను—

“నంగ్రామ భూమి విరాజ ర్మువతి
అతుల బల కోసం ధన్,
నను విందు ముఖ రాజీవలోచన
అరున తన పోనిత కని,
భుజజాగల శేరత శర శరాసన
భాలుకవి చహాదినీ బనే,
కపాదాన తులసి కపా ననక
ధర్మ శేష జెహ అననఘనే.”

“ఓ శర్వాణీ ! అధమాధములగు అనురులకు పైతము వైకుంఠమును ప్రసాదించిన అచభును సంస్కరించని వాని జన్మ మెందులకు !” అని ■ సందర్భమున సదాశివుడు పలికెను.

ఇంద్రజిత్తు రెండవయుద్ధము

వాటి సాయం సమయమునకు ఉభయ పైవ్యములు పోరు విరమించి స్వశిబిరములకు చేరుకొనిరి. ఇక్కడ వానరన్యంధా వారమున ఉత్సాహ మతిశయించగా అక్కడ లంకలో దుఃఖ శోకములు వ్యాపించెను.

రావణుడు కుంభ కర్ణుని ఖండిత శిరము వృధమున జేర్చి శోక వ్యాకులతుడై— “హ దేహంతకా ! వీరాధిపీరా ! సోదరా ! విగత జీవుడ వైతివా !” యని దీనాతి దీనుడై రోదించెను. కుంభకర్ణుని బలవీర పరాక్రమములు పేర్కొ నుచూ అంతఃపుర స్త్రీలు గుండెలు బాదుకొని విలపించ సాగిరి. రావణుడట్లు సభాంధవముగా శోక సాగరఘునిగి దురపిల్లమన్న సందర్భమున మేఘ నాదుడవటికి వచ్చి తండ్రి నిట్లు రైర్య క్తుల పూరడించెను—

“పితాజీ ! నీ పుత్రుడుగు ఈ మేఘనాదుడు ప్రాణములతో నుండగా మీకి దిగు లెందుకు ! నేను ఇష్ట దైవమువలన అమోఘ శక్తిని, మాయా రథమును బడసిన వర ప్రసాదించి, రేపే రణ రంగమున నా శక్తి సైన్యములు ప్రదర్శించి, శాత్రుల పాగరణచి, నరవాసరుల రక్తము ద్రాగి, నీకు సంతోషము కూర్చును.”

మరుదినము, మూ ర్యోద యా నం తర మా సురవైరి సకలాయుధ సన్నద్ధుడై మాయారథ మారోహించి యుద్ధ భూమికి వచ్చెను.

“గిరిజా ! మేఘనాదుడు దృశ్య దృశ్య యుద్ధ విద్యా నైపుణ్యుడు, మాయావి, సుహృన్త ససంస్కృడు. వాడు పుట్టినపుడు మేఘమువలె గర్జించినందున మేఘ నాదుడని పేరు వచ్చెను. యుద్ధములో ఇంద్రుని వోడించి బంధించి నందున వీడు ఇంద్రజిత్తును పేరుతో ప్రఖ్యాతి బడసెను. ఇరువదేండుగ్ధ ప్రాయమందున్నప్పుడే వాడు ఘోర తన మాచరించి దేవలన మాయా రథమును బడసెను. ఆ రథ మారోహించిన వానికి అహవమున అనజయము కలుగదు. అయితే, ద్వాదశ వర్షంబులు యేవడకు స్త్రీ సుఖము నిద్రాహారములు లేక యుండునో వానితో యుద్ధము చేయ వలదని దేవి హెచ్చ రించి యుండెను. మరొకప్పుడు వీడు ఇంద్రుని బంధించి లంకకు తెచ్చెను. ఆ సమయమున చతురాస్యుడు రావణికి ‘శక్తి’ని ప్రసాదించి దేవేంద్రుని విడిపించుకొని పోయెను. ఆ శక్తి వ్రయోగమునకు గురి అయిన వాడు ఒక రాత్రి ఉపదార క్రియలు లేకుండిన యెడల మరణించ గలడు.

ఇంకొకప్పుడు రావణ తనయుడు విజి గేషతో వాగ లోకము పైబడి వధ్వాలుగు దిన ములు ఘోర యుద్ధముజేసి వాగరాజ వాసుకిని బంధించెను. తదుపరి వాగరాజ తన కూతురు సులోచనును ఇంద్రజిత్తుకిచ్చి బంధ విముక్తు డయ్యెను. ఇతని భార్య సులోచన సుహృ పతి వ్రత.” అని మేఘనాదుని పూర్వ పుత్రాంతముల మంతయూ శంకరుడు కాంకరికి విశదీకరించి చెప్పెను.

మేఘనాదుడు మాయాసీతను తె గ టా గ్గు ట

ఇంద్రజిత్తు జిత్తులమారి. వాడు రాముని సేనతో పోరాడుచున్నపుడు ఒక మాయా సీతను సృష్టించెను. ■ కల్పిత సీతను అంజనేయునికి చూపించి— “హనుమంతా ! నీ పితా నిమిత్తమై మీరీ యుద్ధము చేయుచుంటిరో అనును

కట్టెచ్చి ఇదిగో మీ యెదుటనే వధించి చున్నాను." అని పరికి మువ్వరుడా మాయా కుత్తుక గోసి అందరూ చూచుచుండ రథము నుండి క్రిందకి త్రోసెను. వానరులా భీకర దృశ్యమును గాంచి పాత చేష్టలై నిలబడి పోయిరి. పానుమంతుడంత ఆగ్రహోదగ్రుడై "వానరులా! చూచుచుంటేమి! నైరి ధళము లను వధించి ముక్కలు ముక్కలు జేయుడని" హెచ్చరించి, వాయు నూచుడు వాలము త్రిప్పి సింహ గర్జన చేసి విజృంభించెను. కవులా హెచ్చరికతో తరుపాదెల వర్షతములు చేబాని విజయమో లేక వీరస్వర్గమో యన్న భావముతో ప్రాణములను తెగించి పీఠాశనులపై దూకిరి. క్రోధోన్మత్తులై ఆక్రోశించుచూ పిడుగుల వలె మీద బడిన వానర భల్లూకముల తాకిడికి దానవ బలము దృఢిచేడి భయా శ్రాంతమై వరుగు లంకించెను. తన పైస్వముల్లు తృటిలో తిరోగమనము చేసి నందుకు వగనుచూ ఇంద్ర జిత్తు వివళుడై వెనుకకు మరలి ఇంటిదారి నట్టెను.

తదనంతరము వానర యోధులను వెంట బెట్టుకొని వాయు నూచుడు జానకీనద చెంతకు వచ్చి వృధిత పృథయుడై "—ప్రభూ! దను జాధముడు నైదేహిని బంధించి యుద్ధ భూమికి కొని తెచ్చెను. మువ్వరుడా మహాతల్లి కుత్తుకను చూ యెదుట ఖండించెను." అని చెప్పి గొల్లన యేచ్చెను.

ఈ దుర్వార్త చెప్పుల బడగనే శ్రీరాముడు దిగ్భ్రాంతి జెంది— "అయ్యో లక్ష్మణా! నీతుకు దిక్కులేని చాపు సంఘటిల్లేదా! ఇంక నాకీ యుద్ధ మెందుకు! నేని దారుణమైన బాధ ఎట్లు నహింతును!" అని దురపిల్లుచూ మూర్ఛితుడై నేలబడిను.

పైథిరి మరణించెనని శోక సంభవుడై యున్న సాకేతవతి వద్దకు విభీషణుడు వచ్చి నత్యము స్పష్టము జేసెను—

"నర్మజ్ఞా! ఇంద్రజిత్తు మహా మాయాని. మీమ్మ వంచించుటకై వాడు మాయా నీతును కల్పించి కల్పితర జేసి యుండును. నా మూలపై మీకు నమ్మకము లేకున్న మహావీరుని లంకకు వంపిన యెడల నిమునముతో నిజము తెలుసు కొన గలరు."

విభీషణుని నమ్మిరి ప్రకారము పానుమం తుడు ప్రచ్ఛన్న రూపుతో లంకకు పోయినప్పి— స్వామీ! జగదంబ క్షేమముగా నున్నది— అని తెలియజేసెను. ఈ శుభవార్తకు రామాదులు సంతోషము చెంది నిశ్చింతులైరి.

రామలక్ష్మణులు నాగపాళ

బ ధ్ధు ల గు ట

యుద్ధ భూమి నుండి గృహాస్థులుడై వసుచున్న రావణు పుత్రుడు తాను కల్పించిన సీతావధ నాటకము యొక్క రహస్యము శత్రువు లకు అవగత మయ్యెనునని తెలుసుకొని శౌధ వడెను. క్షణమే వాడు క్రోధ వ్యగ్రాంతుడై ధరణి తలముపై నరవాసరులను నిశ్శీష మొన

ర్చిమె— అని భవజము చేసి రణజుల త్రిప్పించి రణ భూమికి మరలెను.

వానరులు నర్మ జన్మహామతో మోహించి వాని వెదుర్కొనిరి. మేఘనాదుడు మాయా రథ మారోపించి అంతరిక్షమున తెగిసి అంత హీతుడై మెరుపు యుద్ధము చేయ సాగెను. మఘ కార్తిలో జడివాన వడునల్లు జానవర్షము ముచే ధరాతలము కప్పినేను. పరిఘ శూల శక్తితో మరగదాద్యాయుధములు నలుదెసల నుండి వచ్చి పిడుగులు వడునల్లు ప్లవంగ సేనపై బడుచుండెను. వృష్ట నమయములోనే చూచు చుండగా తోయలు గంటలు వర్షతములు గుహలు ధర తల మంతయు దనుజుని బాణము లతో కప్పబడి పోయెను.

వానర వీరులు పాదెల తరుక్కైలాగము లతో పైతెగిసి అక్కడ అదృశ్యుడై యున్న శత్రువును గానక మరలా భూమి మీదికి దిగి వచ్చుచుండిరి. ఇంద్రాది వర ఐరోధ్యతుడు, మాయాయుద్ధ విశారదుడు, వాని యుద్ధ మర్మము జేదించ జాలక వనచర యోధులు క్రియా శూన్యులై యుండుట గమనించి రాను లక్ష్మణులు శరవావములు చేబాని రణ భూమికి వచ్చి నిలబడిరి. ఇంతలో ఇంద్రజిత్తు విశిత సాయకములు గుప్పించి నదలనిల అంగద పాను మంతులను గలుముగా వాలువేసెను. విభీషణ మగ్రీవులు శరవిద్రాంగులై బలముడిగిరి. రావణి ఇట్లు పరాక్రమించి ప్లవంగ సేనను క్షత విక్షత మగునట్లు ప్రహరించిన పిమ్మట ఉగ్రుడై కన్నుల విప్పులు గ్రమ్ముచూ రామలక్ష్మణులను గురిచేసి నాగాన్రము ప్రయోగించెను. ఓ గరు డజీ! యుద్ధమును గౌరవించుటకై వర్షశక్తి మంతుడగు శ్రీనివాసమూర్తి నాగపాశమునకు బద్ధుడై వేలకొరిగెను.

లోక భయంకరుడగు దేవాంతకుడట్లు పరాక్ర మించి నైరి బలమును నిర్విర్యమొనరించి, సింహ నాదము చేసి— "ఓరీ నరవాసరులా! ఇప్పుడు మీ బలపరాక్రమము లేమయ్యెను! మీ శక్తి సామర్థ్యములు ప్రదర్శించరే?"— అనివలకుచూ ప్రత్యక్ష మయ్యెను. అప్పుడు ఎక్కడనో మూల నున్న జాంబవంతుడు ఆగ్రహోపేనుడై మండిపడి— "ఓరీ జిత్తులమారీ! ఇప్పుడుగదా నా చేతి కందితివి!" అని గర్జించి పాలి కేక పెట్టి వాని పైకి తీరికెను.

"ఓరీ వృద్ధవానరా! మునలి వాడని భావించి విన్ను వధలి పెట్టితిని కానీ నాకు నీవక రెక్క లోని వాడూ! ఇదిగో నీ భాగము పుప్పకొనుము" అని నమరాదాసమిచ్చి రావణి జాంబవంతునిపై శూలము ప్రయోగించెను. వానర వీరుడా శూల మును మధ్యలోనే ఎగిరి పట్టుకొని దానినే మేఘ నాధుని హృదయమునకు తగులునట్లు విసిరి కొట్టెను. దేవాంతకుడా శూలాపాతికి గిరగిర తిరిగి పంజ్ఞా శూన్యుడై నేలదెను. అట్లా క్రింద పడిన దానవుని కాళ్ళ రెండు బట్టుకొని జాంబవంతుడు లంకలో ఒడునట్లు వానిని విసిరి కొట్టెను.

ఇక్కడ రామలక్ష్మణులు నాగపాశములచేధరా గతులైయుండిరి. కవులు వారి చుట్టూ జేరి దిక్కు దోచో దుఃఖించసాగిరి. ఈ వివత్తునుండి ప్రభు లను కాపాడుకొనుటకు మార్గము గానక వానరులు

అలాటా వడిరి. ఇంతలో వారడ ప్రేమితుడై గరుత్మంతుడు రణభూమిపై పడియున్న రావణ లక్ష్మణులయొద్దకు శిమగమియై వచ్చెను. ఆ నాగరాంతకుని వానన సోకగనే సర్పములు వాలుత తలవే వీడజొచ్చెను. పక్షిండుడు కేసించిన వన్నగ నమూహమును భక్తిచి ప్రభువుకు ప్రదక్షిణా పూర్వకముగ నమస్కరించి వెళ్లి పోయెను. నాగ బంధములు వీడుటతోనే రాను లక్ష్మణులు నిద్ర మండి మేల్కొన్న వారివలె యథా పూర్వ లేజో విరాజితులై పైకి లేచి కూర్చొనిరి. రాజప్రతులు బంధముక్తులై నందుకు శోభాచరులు సంతోషముతో గంతులు వేసి జయధ్వనముచేసిరి.

లక్ష్మణునిచే మేఘనాదుడు

వధింప బడుట

అప్పుట లంకలోనికి విసిరి వేయబడిన రావణ పుత్రుడు కొంత తడవుకు మూర్ఛముండి లేరుకొని ఇట్లా విచారించెను— "నేను శత్రు సంహారము చేతునని తండ్రి యెదుట ప్రతిజ్ఞ చేసియుంటిని, నా ప్రతివ పూర్తి గాకనే వాయునకు ముఖమిట్లు చూపింపగలను!" అని చింతించి వాడు అక్కడ నుండి నికుంభిలావనమునకు పోయి అక్కడ ఆజయ యజ్ఞము చేయుటకు పూనుకొనెను.

ఈ పంగతి విభీషణుడు చారుల వలన తెలుసు కొనెను. రావణానుజ డంత రాముని చెంతకువచ్చి— "యురారూ! దేవహాతకుడగు ఇంద్రజిత్తు నికుం భిలా వనములో యజ్ఞము చేయ తలపెట్టిరాడు. ఆ యజ్ఞము నిర్విఘ్నముగా పూర్తియైన యెడల వానిని— నిర్బిండుట అసాధ్యమగును." అని విన్న వింపెను.

వత్సరమే సాకేతవతి అంగద పానుమంతాది వీరులను రావించి వారితో "కనియోధులారా! మీరు విలంబినము చేయక సామిత్రి సమేతులై పోయి ఇంద్ర జిత్తు తలపెట్టిన హోమమును ధ్వంసము చేసి రావలసినది. లక్ష్మణా! నీవు ఆ దేవహాతకుని ఎవ్వరముగానైనా తుడముట్టించి దేవతలకు సంతోషము కలిగింపుము." అని ఆజ్ఞా పించెను. లక్ష్మణు డంతట అన్నకు సాధా వందనము చేసి "అగ్రజా! దేవావంధకరముగా వేదా సురవైరికి వరతోకము ప్రసాదించిన గాని మరలి రాను." అని ప్రతిజ్ఞాపూర్వకముగ పరికి, లక్ష్మ ణుడు ప్లవంగ ప్రముఖులను వెంట బెట్టుకొని లంక జొచ్చెను.

అప్పటికే మేఘనాధుడు నికుంభిలా వనమందు నిష్కాగరిష్టుడై మహాష మాంస రుద్రాదిరంబులతో యజ్ఞము చేయుచుండెను. వానరులు ఏకమించి వాని యజ్ఞ వేదికపై విరుచుక పడిరి. వారు హోమ గుండమును తద్రవ్యరాశిని చిందర వందర చేసి, రావణి చెవులు పట్టుకొని ఆననమునుండి ఈవలకు బరబర ఈడ్చిరి. దానపుడంత దన దీక్షను వదలి పెట్టి ఆగ్రహోదగ్రుడై త్రిశూలము త్రిపుంచూ వానరులపై విజృంభించెను. వాడు రోషదర్పాన్వితుడై కిలారవనముచేసి కని వీరులను ఒక్కొక్కరినే శూలము గురిచేసి పంజ్ఞా హీనులగునట్లు గావించెను.

కపి యోధులల్లా దానవ వీరునిచే ధర్మతులై ధరాతలగులు గమనించి లక్ష్మణుడు ముందుకు వచ్చి మృత్యు నన్నిధి కలి ముఖములను ముమ్మరుని

పై గురిపించెను. వజ్రపాతము వలె వచ్చి వదులుచున్న సామగ్రి బాణావృద్ధికి వెరగంది వాడు అంత రిక్తమున కెగిసి అదృశ్యుడై అవధకుమారుని నొప్పించ సాగెను. ఒకసారి కనబడి మరొకసారి కనబడక వివిధ రీతుల వర్తించుచు మెరుపు యుద్ధము చేయుచున్న మేఘనాథుని ఏమి చేయటకు దిక్కు తోచక కప్పులు వివశులై చూచుచూ ఉండిరి. అంతకంతకు అనురుని ఆర్పాటము ఎక్కువయ్యెను. దశదిశలనుండి వచ్చి వదులుచు బాణ తూల వర్షత పాతమును గాంచి లక్ష్మణుడొకరిత ఉక్కిరి బిక్కిరయ్యెను. తదనంతర మాత్రము ఇక ఈ దుష్టునితో క్రిడించిన లాభము లేదని గ్రహించి వ్యవర రోష కషాయ వేత్తుడై ఒక మహాస్త్రమును సంధించి, శ్రీ పతిని మనమున వృథించి, ఆకర్ణాంతములాగి దేవనూతకుని పైకి గురి చూసి పదలి పెట్టెను. ఆయుస్తా హోతికి అనురవిరుడు క్రందించి— “హా! రాముడెక్కడ! లక్ష్మణుడెక్కడ!” అని పలికి ప్రాణములు వదలి పెట్టెను. “ఇంద్ర జిత్తు! నిను గవ్వ తల్లి ధన్యురాలు, నీ బల పరాక్రమములకు మా జోహార్లు—” అని ఆ నమయమున అంగదాదులు రావణాత్మజుని కీర్తించిరి. తదుపరి విగత జీవుడైన మేఘనాథుని కశేబరమును సునాయాసముగా గీసుకొని పోయినవార పుత్రుడు లంకా ద్వారము యొద్ద పెట్టి వచ్చెను. అవ్యధముగ ఇంద్రజిత్తును రిద్దించి విజయశ్రీతో వచ్చిన లక్ష్మణుల అంగద గొనుమంతాదులను అవధోకుడు ఆరింగనము చేసె

రామచరిత మానస్

కావి అభినందించెను.

సు లో చ న

“ఓ అవర్ణా! వరబరోద్ధతుడు దేవనూతకుడగు మేఘనాథుడు నిహతుడైనందుకు మర నర మునులాది వానాలోక నివాసులు హర్షోత్సాహ తులై అవధ కుమారులను అనేక విధముల కీర్తించిరి. అపై జరిగిన కథను చెప్పుచున్నాను ఆకర్షించ వలసినది.” అని కాకభుశుండి గర త్కంతునికి చెప్పియుండిన రామచరిత్ర యొక్క శీషాంశమును తూలికై లకుమారి కిట్లు చెప్ప దొడలెను.

మేఘనాథుడు శరవిద్యుడై నేలకొరిగినపుడు వాని తల తెగిపోయి రామచంద్రుని యెదుట బడెను, వాని బాహు ఒకటి యెగిరిపోయి లంకలో వాని గృహ ప్రాంగణమున పడెను. రావణి ధర్మ పత్ని సులోచన ఆ ఖండిత హస్తము తన ప్రాణోత్సరునిదై యుండుట గమనించి ఇట్లు విచారిం చెను— “అయ్యో నా నాథుడు యుద్ధ ములో నిహతుడయ్యా! నేను నమ్మలేకున్నాను. నా ప్రియుడు విరాధిపీరుడు, వరబల సంపన్నుడు, అజేయుడు. అతనిని వోడించగల యోధుడి లోకత్రయమున లేడే! ద్వాదశ వర్షంబులు నిద్రా వారములు, స్త్రీ సాంగత్య సుఖములేని వీర వ్రతని వలన మినహా అన్యలచేత నా భర్తక,

మృత్యువు నెంఱుటిల్ల నేరడు. ఇది నా ప్రాణోత్సాహ భుజదండమగునో కాదో! తెలియరానప్పది.” అని కొంత తదపు సులోచన వ్యధ వ్యగ్రాంతమై చింతించి తుదకు— నేను త్రికరణతుద్దిగా నా నాథుని సేవించుచున్న దాననైన ఈ ఖండిత హస్తమే నాకు నిజము తెలియ జేయగలదు— అని పలికెను. అంతట ఒక సఖియ సుద్దముక్క ఒకటి తెచ్చి ఆ తెగిన చేతియొక్క వ్రేళ్ళ నందున ఉంచెను. సత్కర్మమే ఆ ఖండిత హస్తము సులోచనాది స్త్రీ జనము చూచుచుండ గృహ ప్రాంగణమున ఇట్లు లిఖించెను—

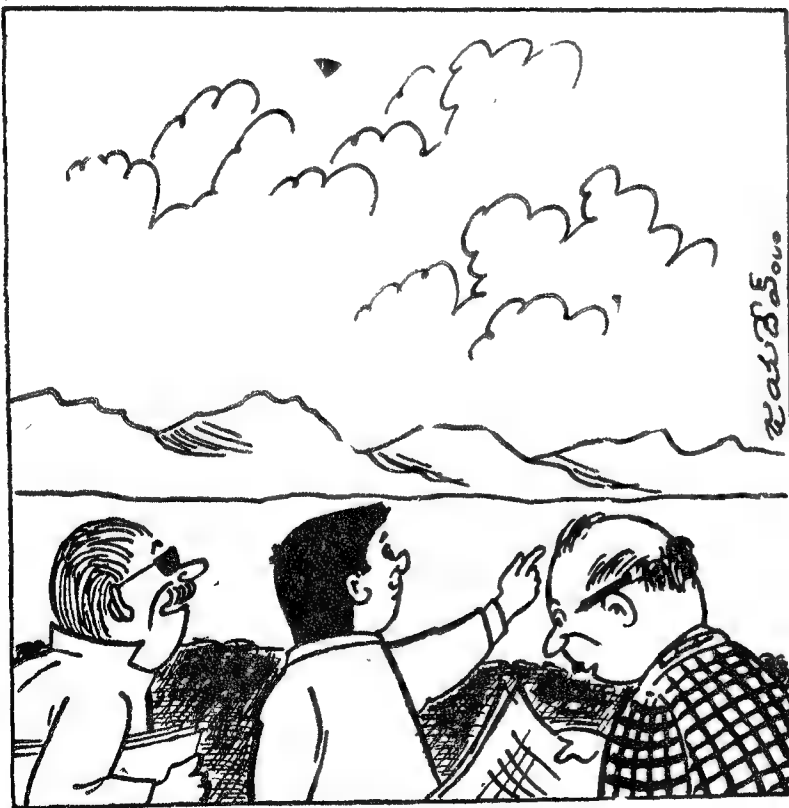
“ఓ సులోచనా! రామలక్ష్మణులు అవతార పురుషులు. వారి మహిమా విశేషములు వర్ణింప అదిశేషునికి శక్యముగాదు. వా శిరము శ్రీరాముని చెంత నున్నది. నీకు నమ్మకము కలుగుటకై నా హస్త భాగము నీ యొద్దకు సంపదదినది! ఇది నిజము.”

తన విభుడు వీరస్వర్గ మలంకరించెనని సులోచనకు నిజమేర్పడెను. వాసుకి తనయ అమిత దుఃఖాకాంతయై యెదగ్రుద్దుకొనుచూ రోదించెను. పతిగత ప్రాణ సులోచన వ్యసన వ్యగ్రాంతయై విలపించెను. అట్లు శోకార్ణవమున మునిగి యున్న ఇంద్రజిత్తు భార్యను వోదార్చుటకు సఖిజనము బహు విధముల ప్రయత్నించెను. సులోచన మహాసాధ్వి పతివ్రతా శిరోమణి జ్ఞాన సంపన్నురాలు. కాబట్టి త్వరతోనే ఆమె దుఃఖము నుండి తేరుకొని భావి కర్తవ్యమును గురించి విచారించెను. తదుపరి ఆమె తన గృహ మందున్న సర్వ సంపదలను దానము చేసి, పతి భుజదండమును వెంట తీసుకొని, బంగారు పల్లకి యధిష్టించి మూడు రావణుని ఇంటికి పోయెను.

“మామయ్యా! మీ కుమారుడు మేఘనాథుడు నంగ్రామమున లక్ష్మణుని చేతిలో వీర స్వర్గ మలంకరించెను. లంకేశా! మీరు జీవించి యుండగనే మీ కొడలికి వైధవ్యము అభింప దుస్థితి యేర్పడెను. నాకీ హస్తము ద్వారా నకల విషయములు బోధపడెను. అనురనాదా శ్రీరాముని యొద్ద ఉన్న నా నాథుని శిరము తెప్పించి నా కిప్పించ వలసినదిగా ప్రార్థిస్తున్నాను.” అని ఆమె రావణునితో చెప్పుకొని కన్నీరు జెట్టు కొనెను.

“అమ్మా సులోచనా! కుంభకర్ముడు, మేఘనాథుడు, అతికాయుడు, మహోదరుడు మున్నగు మేటి రణధీరులువ్వారు గదా యను ధైర్యముతోనే వింతవరకు యుద్ధమునకు పోక ఉపేక్షించి యూరకుంటిని. అట్టి అనురాగ గోభ్యులు సర వానరుల చేత నిర్మించ బడిరని నినుటకే నాకు సిగ్గుగా నున్నది. అమ్మా పుత్రవధూ! నా బల పరాక్రమములు ప్రపంచమునకే తెలుసును, ఆ నరనార కీటకములను నిమనముతో నిర్మించి నీ మనస్సుకు నంతోష మొనర్చును.” అని లంకాధి పతి సులోచనను ప్రగల్భములతో వూరడించుటకు ప్రయత్నించెను.

మదోన్మత్తుడై ఇంకనూ సత్యము గ్రహించ వేరక ప్రగల్భము లాడుచున్న మామగారితో వ్రతి వచనము లాడుట భావ్యముగాదని తలంచి

ఇంజనీర్లు :— “మనం ఆనకట్ట కట్టింది ఇక్కడేనటయ్యా?”
“నిన్నటిదాకా ఇక్కడే చూసినట్లు గుర్తుమరి”

సులోచన అక్కడ నుండి మండోదరి యొద్దకు పోయెను. మండోదరి కోడలికి ప్రాప్తించిన వైద్యుని స్థితిని చూడలేక పోయెను. ఆమె దుఃఖింపబడి యున్న కోడలిని అనేక విధముల పూరణించి— “ఓ కులవధూ ! మీ మామ బలగర్వితుడు. ఆసుర ప్రవృత్తిచే అపొకృతుడై యున్నందున నదృష్టవశాత్తూ చెవికెక్కుకున్నది. ఆ నాడు నారదుడు చెప్పిన మాటలు నేడు నిజముగానున్నవి. రావణ రాజ్యము వశమై రాక్షస కులము నశించుట నిక్కము. పుత్ర ! కర్మ ఫల మెవరికిని తప్పించరానిది. వివేకవంతులైన వగు నీవు జరిగిన దానికి దుఃఖించకుము. నీవు శీఘ్రమే శ్రీరాముయొద్దకుపోయి నీ ప్రాణేశ్వరుని శిరము తీసునికొనిచ్చి, పరలోక మందున్న నీ భర్తను కలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించుము.” అని బోధించెను.

ఏమిట సులోచన అత్త పాదములకు ప్రణమిల్లి. ఆమె ఆశీర్వాదములు తీసుకొని, లంకకు వెలువల నున్న రామచంద్రుని స్కంధావరమునకు పయనమై చనినది.

లంకలో నుండి వానర కులమువైపు పల్లకి ఒకటి వచ్చు చుండుట కవులు చూచిరి. వారు— మేఘనాధుని మరణానంతరము రావణుడు బుద్ధి తెచ్చుకొని సీతాదేవిని శ్రీరామునికి సమర్పించుటకై వంపు చున్నాడని— భావించి సంతోషించిరి. సులోచన పల్లకి దిగి సఖీజన పరివృతమై సీతా నాధుని యొద్దకు పోయి అతని పాదపద్మములకు సాష్టాంగ ప్రణామము చేసెను. ఆ దేవ దేవుని దివ్య సుందర విగ్రహము దర్శించుకొని ఆమె లోచనములు సులోచనములయ్యెను. ప్రక్క నున్న విభీషణుడు శ్రీరామునికి సులోచన వృత్తాంతము తెలియ జేసెను.

దయానిధి దాశరథి ప్రసన్న చిత్తుడై “సుగణపతి ! సులోచన ! నీ సప్రసక్తి, సౌఖ్యములు తెలుసుకొని నే నెంతయు సంతోషించితిని. నేను నీ భర్తకు ప్రాణదానము చేసెదను, మీరిరువురు చిరకాలము లంకారాజ్య మేలుకొనుచూ సుఖంబున నుండుడు.” అని పలికెను.

రాముని వలకు లాించి వానరులు బిత్తర పోయి ఒకరి నొకరు చూచుకొనిరి. మేఘనాధుడు పునర్జీవితమైన వాడు పూర్వ వైరమును విస్మరించునా ! దేవతలను దర్శించక పూరకుండునా ! విభీషణునికి చేసిన బాస యేమగును ! ఆమె వల విధివత్సలమువారిలో ఏదిధిలో ప్రత్యక్షమయ్యెను. ఇంతలో సులోచన కేలుమోడ్చి సీతానాధుని కిట్లు విన్నవించెను— “ఓ జగత్పతి ! మీ ఆపార కృపా కలాక్ష — విక్షణములు నాపై ప్రసరించి నందులకు నా జీవనము ధన్యమయ్యెను. ప్రభూ ! నా నాధుడు పుష్పజు బలవరాక్రమముచే పదునాల్గు భువనములపై తన విజయ పతాకము ప్రతిష్ఠించ జేసుకున్న మేటి యోధుడు. అరణ్యధీరుడు సమర ప్రాణిణమున లక్షణములై నంటి సత్ప్రాత్రునికి తన ప్రాణ ధనము దానము చేసి ఖ్యాతి గడించెను. అట్లు దానమివ్వ బడిన వస్తువును తిరిగి నేను బహుమతిగా పుచ్చుకొనుట భావ్యము గాబోదు. దేవా ! ఈ సాంసారిక జీవనమున కింతటితో స్వస్తి చెప్పి, యోగినరాలు సమాధి ద్వారా మీ సత్యధర్మము సాధించుకొను నట్లు నేను నా పతితో సహాగమనము చేసి మీసాన్నిధ్యము పొందుటకు అభిషేచించుచున్నాను. జగ

రామచరిత మానస్

నాధా ! భవదీయ ప్రాప్తికి ఇంతకంటే మంచి సమయము నాకు లభించుట దుస్సరము.”

ఆ సాధ్య సాధు వాక్కులకు సాకేతపతి సంతోషించి తదాస్తు పలికెను. సత్యరమే సుగ్రీవుడు స్వామి సంతేతము నమసరించి ఇంద్రజిత్తు శిరము దెచ్చి నాగకన్య కప్పించెను.

ప్రాణపతి ఖండిత శిరము చూచినపుడు సులోచన హృదయము క్షోభించి పోయెను. దుఃఖింపబడిన స్వరమున— “హా నాధా ! నా జీవనమూర్తి !” యని యెలుగెత్తియెట్టెను. వేలాంచలముచే నాధుని ముఖము తుడిచి హృదయమున కత్తుకొని పరివరి విధముల విలపించెను. తదనంతర మా సాధ్య రామ విభీషణులకు ప్రణమిల్లి ప్రాణేశుని శిరముతో బయలు దేరెను. విభీషణులు సులోచనను శిరీరమున కావలి వరకు సాగనంద తిరిగి వచ్చిరి.

అప్పటికే రావణుని రాక్షస ప్రముఖులు మండోదరి మొదలగు అంతః పురాంగనలు వదిలి సాగర సంగమస్థలికి వచ్చి ఆమె రాకకై నిరీక్షించుచుండిరి. సులోచనను జూచి అచట చేరిన అసుర

ఒక మునలావిడ, వాళ్ల బ్యాంకి డబ్బులిచ్చి, పదిగ్రాముల ద్రాక్షపండ్లు తీసుకొని రమ్మంది. కాని, ఆ అబ్బాయి తెచ్చిన ద్రాక్షపండ్లను తూకం వేయగా ఐదుగ్రాములే వున్నాయ్. ఆవిడ దుకాణదారుని వద్దకు వెళ్లి అడగ్గా, అతను, వాళ్ల బ్యాంకిని కూడా తూకం వేయమని సలహా ఇచ్చాడు.

మండలి లోక సంతృప్తమయెను. దశకంతుడో దీనాతి దీనుడై కంట తడిబెట్టుకొనెను. ఏమిట రక్షి విరులు వందన గంధ సుగంధ ద్రవ్యములు సమకూర్చి, స్వర్గమునకా సోపానమో యున్నట్లు చితిపేల్చిరి.

తదుపరి వాసుకి కన్య సులోచన అత్త మామలకు ప్రణమిల్లి, ఆమె జనులకు ధైర్య వచనముల పలికి, మిత్రుల యొద్ద సెలవు పుచ్చుకొని, ప్రాణవల్లభుని శిరము ఒడిలో మంచుకొని భగవంతుని స్మరించుచూ చితిపై కూర్చొనెను. క్షణముతో అగ్ని జ్వాలలా పతివ్రత స్థూల దేహమును దహించి నేసెను. సతీ సులోచన పతితో కూడ పరమ పదము చేరుకొనెను.

రావణుడు అహిరావణుని

సహాయము కోరుట

ఇంద్రజిత్తు లోకవీరుడు. అతడు మరణించి నందుకు లంకా వాసులు దిగులుగొని దుఃఖించిరి. రావణుడు మణిని పోగొట్టుకున్న నర్తము పగిది పుత్ర శోకార్తుడై పలువిధముల పరితపించెను. “వత్సా ! దేవతలను ధర్మించితివి, దిక్పాలకుని ధిక్కరించితివి, జగజ్జెట్టికై లోకములను గడ

గడ లాడించితివి. నాయనా ! అట్టి అమోయ బల సంపన్నుని నేడు విగత జీవుడవై వీర స్వర్గ సులంకరించితివా ! ధీరా ! నీ నిరమనముతో దనుజులము ధైర్యహీన మయ్యెనే !” అని విలపించెను. రావణుడు లోక న్యాయులుడై తేజో హతుడయ్యెను. ఇక అంతఃపురాంగనల ఆక్రందనక చెప్పుటకు శక్యముగాదు. ఆ రాత్రంతయు లంకలోని ఆ బాల గోపాలము శోకార్ధనమన మునిగి యుండెను.

వ్యసన వ్యుగంతుడగు దశకంతునికి ఆ రాత్రి కడుపుకు అన్నము, కంటికి నిద్ర దూరమయ్యెను. రాత్రి నాల్గు ఘడియల కాలము గడిచిన మీద అసురేనునికి అహిరావణుడు జ్ఞప్తికి వచ్చెను. దశగ్రీవుడు అక్కణమే శివాలయమునకు పోయి శుచియై శివుని ఆరాధించ సాగెను.

“భవానీ ! రావణుని కనేక కుమారులు కలిగిరి. వారిలో అహిరావణుడొకడు. వీడు తల్లి గర్భము నుండి ఇరువది సర్పములతో జన్మించెను. రావణుడు వీని పుట్టుకకు భీతిల్లి శ్వసానము డను రాక్షసుని ద్వారా లంకకు నైబుతి భాగమున భూమితో పాతి పెట్టించెను. ఆ శిశువు మన్ను తినుచూ భూమిని తొలుచుకొని పోయి ఒక నెల దినములకు నమ్రద తీరము చేరెను.

రాహువు తల్లి సేంపాక ఆ బిడ్డ నెత్తుకొని పోయి తాను పెంచుకొను చుండెను. ఒకానొక దినము శుకాచార్యుడు ఛాయాగ్రాహణి సేంపాక ఇంట పెరుగుచున్న యీ బాలుని చూచి “సేంపాక ! వీడు దశగ్రీవుని తనయుడు. వీనికి అహి రావణుడని నామకరణము చేయున్నాను—” అని చెప్పి ఆమెకు వాని జన్మ వృత్తాంతము తెలియజేసెను. తన పుట్టుక రహస్యము తెలియగనే అహిరావణుడు ఖిన్నుడై సముద్రమున దూకెను.

సాగరమున మునిగి అహిరావణుడు అక్కడ నుండి విన్యగ వితర లోకమందున్న భోగవతిపురము చేరుకొనెను. వాసుకి బావమరిది దర్శింపడను రాజా ఆ పట్టణమును సాలించు చుండెను. ఆ నగరమందొక చోట జరుగుచుండిన పురాణ కథా కాలక్షేపమునకు అహిరావణుడు పోయెను. అప్పుడచట తపో మహాత్మ్యమును గురించిన ప్రసంగము జరుగుచుండెను. అది శ్రద్ధగా ఆలకించిన అహిరావణునికి అవస్థ చేయు సంతకమయ్యెను. అక్కడ నుండి నాడు కామదదేవి ఆశ్రమమునకు చని, అక్కడ నిష్కారితమై పద్మాసుగు వేల సంవత్సరములు హైరవగు తపస్సారంభించెను. దేవి వాని దీక్షానిరతికి మెచ్చి ప్రత్యక్షమై వరమడుగుమని కోరెను అహిరావణుడు ఆనంద విభోరుడై కరములు ముకులించి— “తల్లీ ! నా తండ్రి నన్నుతిరస్కరించి నన్ను అవమానించెను. అతడు నా బలమును గుర్తించి నన్నొకమారు యాచించవలయును. వెండియు నా కెవరివలననా మృత్యువు సంఘటిల్లకుండు నట్లు వరము ప్రసాదించుము.” అని వేదెను.

“రావణా ! త్రేతా యుగంత మందా లంకేశుడు నిన్ను ప్రార్థించి నీ సహాయము ముప్పేక్షించ గలడు. పోతే రెండవ కోర్కె కూడా నీకు సిద్ధించ గలదు. కానీ ఒక్క వనచరుడు మాత్రము నా పర శక్తిని దిక్కరించగల సమర్థుడు. వాడును నాని ప్రభువు మినహా మరెవ్వరూ నిన్ను సంహరించ జాలరు. నీవు సకల్ శ్రుత్య సంపన్నుడవై చిరకాల లము సుఖింపుము.” అని దీనించి దేవి అంత ర్ధన మయ్యెను.

పిమ్మట కొన్ని కతాబులు గతించెను. అహి
రావణుడు వలగొట్టుడు, బలార్థము వాడు చివుగ
సొంప కార్యములకు పూనుకొనెను. ఒకసారి వాడు
పొగుల రేడు దర్శకునిపై బడి వానిని ఓడించెను.
వరాహముడైన దర్శకుడు శిష్యుని సంగతి విని
అతని సమ్మతి మేరకు తన కూతురు కుందని
అహిరావణుని కిచ్చి అతనితో వెలిమి చేసుకొనెను.
అప్పుడే రావణాస్త్రిజుడు భోగవతి పురమును తన
మామకు ఇచ్చివేసి తాను వనాంతరముందు కామదేవి
ఆలయమునకు సమీపమున తొన్నిది వేల
యోజనముల విస్తీర్ణముగల ఒక మహా నగర
మును నిర్మించుకొని అచ్చట స్వజన పరివార
బంధు సహానుగ సకల భోగములు అనుభవించు
మొదెను.

“జైలబా! ఇదీ అహిరావణుని సంక్షిప్త చరిత్ర.”
అని చెప్పి శంకరుడు శంకరికి శిష్యునిన కదా బాగ
మిట్లు చెప్పి దొడంగెను.

అలాటి రాత్రి లంకతో శివాలయముందు అసుర
పాదుడు అహిరావణుని స్మరించుచూ కూర్చొని
యుండెను. ఆ సంగతి గ్రహించిన అహిరావణుడు
పితృరవే తండ్రి యొద్దకు వచ్చి సమస్తానర
పూర్వకంబుగా కుశల ప్రశ్న చేసి తనను పిలిపించిన
కారణమేమని అడిగెను.

లంకేశుడు తనకు రామానికి జరుగుచున్న
సంఘర్షణ స్వతంత్రముతయు తనయునికి
సంక్షిప్తముగా తెలియజేసిన పిమ్మట గద్గద
స్వరమున ఇట్లు ప్రసంగించెను.

“నాయనా అహిరావణా! ఇంకనూ నా క్షేమ

రామచరిత మాసన్

మడగెదవా! కుశలమంతయూ గతించె, కిందల
వంటి గీరపీరులైన కుంభ కర్మ మేఘువాద అకంపన
అక్షయ కుమారులతోనే నా కుశల క్షేమము
లన్నియు సప్తగిల్లి పోయెను. పుత్రా! దిగ్గజము
ల్లాంటి దానవ యే ఘోరొక్కక్కరే ఆ సన్యాసుల
చేతులలో హతులయ్యరే! ఈ పరాభవము వేణ్ణు
భరించగలను! దీనికి ప్రతీకార మారోచించుటకై
నిన్ను పిలిపించుటకు ప్రయత్నించితిని. నీవు నీ శక్తి
సామర్థ్యములయూ ప్రయోగించి శత్రు సంహా
రము చేసి నాకు శాంతి సంఘటిల్ల చేయవలసిందని
అర్థించుచున్నాను.” అని పౌలస్త్యుడు ప్రార్థనా
పూర్వకముగా పుత్రునితో మొరపెట్టుకొనెను.

రామునితో శత్రుత్వము రాక్షస జాతికి
శుభకరముగాదని అహిరావణుడు అవేదనపడెను.
ఈ అనర్థమును ఇప్పటికినే అనురేకుడు అర్థము
చేసుకొను స్థితిలో లేడు. కాబట్టి ఇక తానాచరించ
వలసిన కార్యము తండ్రి అభిలాషను తీర్చు
టొక్కటే మిగిలియున్నది. అని నిశ్చయించుకుని
అహిరావణుడు తండ్రితో— “పితాజీ! మీ యాజ్ఞ
చొప్పున రామలక్ష్మణులను దెనికి బలి యిచ్చి మీ
బురగాము తీర్చుకొందును. తద్వారా మన జాతికి
మంగళము, నాకు సత్కీర్తి సంఘటిల్ల గలదు,
అదియే చాలు. నేను శత్రువులను తీసుకొని పోవు
నపుడు నీవొక వెలుగును చూడగలవు—” అని
చెప్పి వాడు దశాననునియొద్ద సెలవు తీసుకొని వానర

సైన్యం వారము పైపు పోయెను.

అహి రా వణు డు

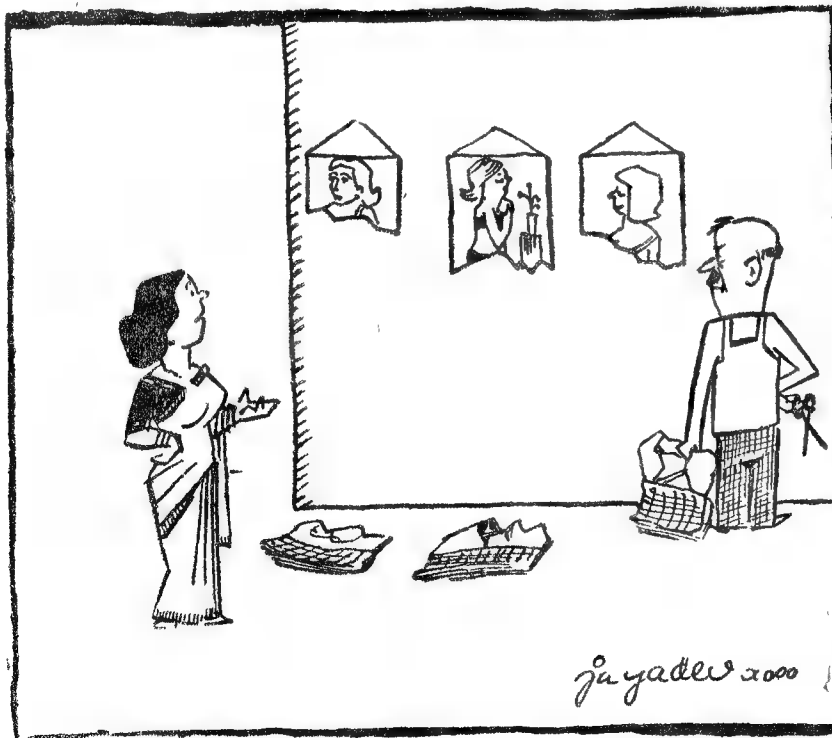
రామలక్ష్మణులను గొంపోపుట

ఆ రాత్రి అహిరావణుడు తన మాయా బలముచే
అకంపనంతలా కారుమేఘములు వ్యాపింప జేసెను.
కాళరాత్రి కటిక చీకటి, కన్ను గోచుమకున్నా
కానరాని గాఢాంధకారము. శాఖానల విరులా జాగ
రూకులై సేనా శిబిరములకు శాపలాగాయు
చుండిరి. స్వంధానర ప్రవేశ ద్వారము గొద్ద
వాయుపుత్రుడు వీరాసనాసనుడై సేనా కండ్లతో
నిశాచరుల జాడలు కనిపెట్టుచుండెను. ఆ నిశితే
కవీయోధుల కనుగొని కలకంఠుల ప్రవేశించుట
గాలునికై నా సాధ్యము గాదు. కానీ అహిరావణుడు
అరితేరిన జీతులమారి. వాడు అగజనయుని కను
గప్పుటకై విభీషణుని రూపుదాల్చి సునాయాస
ముగా లోనికి వెళ్లిపోయెను.

ఆ తంత్రజ్ఞు డట్లు లోన ప్రవేశించి రామలక్ష్మ
ణులు శయనించుచున్న శిబిరమును సమీపించెను.
దానికి నలువైపుల సుగ్రీవ అంగద సల సల జాంబ
వంతులూడ సేనావతుల గుడారములుండెను. నిశా
టుడు నెమ్మదిగ ‘శిబిరములోనికి సొంప, అందులో
విడిచించుచున్న శ్రీ దేవదేవుని దివ్య మందర విగ
హమును గాంచి భక్తితో ప్రణామిల్లెను.
తదుపరి వాడు తన మంత్ర ప్రభావముచే వానర
సేన నంతటినీ గాఢముగా నిద్రావశమగునట్లు
చేసెను. వరాంతకుండంత యే మాత్రము విలంబ
నము చేయక విడిచించుచున్న రాజకుమారిద్దరిని
తీసుకొని అంతరిక్షమున వెగసి అదృశ్యుడయ్యెను.
ఆ సమయమున అకాశమందు ఒక దివ్యబృహత్తి
ప్రకాశించెను. దానిని చూచి రావణుడు రామలక్ష్మ
ణులు అహిరావణునిచే గొంపోబడు చున్నారని
అనందముతో ఎళ్ళు మరచెను.

శిబిరములో కొనల కుమారులు లేకుండుట
చూచి కపులు రిచ్చగొనిరి. ఈ వార్త క్షణములో
స్వంధవారమంతలా గగ్గోలు పుట్టించెను. ఆ కాళ
రాత్రిలో వేలాది వానర వీరులు దివిటలు నట్లుకొని
శిబిరమంతయు గాలించి రామలక్ష్మణులను గానక
వాతాబులై దిగులొందిరి.— “గరుత్మాంథా!
వీరు లేని నది, చంద్రుడు లేని రాత్రి బీభత్స లేని
దేవము వలె రామలక్ష్మణులు లేకున్నందుకు వానరుల
ముఖములు వెలవెలబోయెను. స్వంధావారమంతయు
విమునలో శోకార్జవ మయ్యెను”— అని కాళ
భుశుండి గరుడునితో పేర్కొనెను.

కపిరాజు సుగ్రీవుడు శోక వ్యాకులితుడై తన
అనుచరులను ఏక్షించి— “కపులారా! రామలక్ష్మ
ణుల జాడ తెలియరాకున్నది. ఏదో మాయ జరిగి
నట్లున్నది. విధి కృత మెంత వివరతమైనది! ఒక్క
దశాననుడు తప్ప దనుజాతి సర్వము హతశేషమై
యున్న ఈ అనుకూల సమయంలో ఎంత దారుణము
సంఘటిల్లెను! మనము రావణుని సంహరించినచూ
నీకు శ్రీరాముని గురించి యేమి చెప్పగలము!
హా విధి!” అని వాపోయి సుగ్రీవుడు శోష వచ్చి
మూర్ఛిల్లెను. (సశేషం)

మీరు సెన్సార్ బోర్డు మెంబరులంతమాత్రాన యీ విధంగ
యింట్లో కాలండర్లన్నిటిని కత్తిరించాల నుందా??

“జయ వయస్సులో నీకన్నా పెద్దదాన్ని, జీవితంలో అనేక సంఘటనలకు తలగ్గా అనుభవాలూ పెట్టని కోటలుగా నిర్మించుకుని జీవిస్తున్న మీ పెద్ద వదినను, నా దగ్గర నీకేమీ దావరికం లేదుకదూ” అన్నది స్వాతి.

జయలక్ష్మి కళ్ళు జలజల కన్నీళ్ళను కార్చి నయ్యి, ఆమె కన్నీళ్ళను తన పైట చెంగుతో తుడుస్తూ “ఏడుస్తున్నావా జయ, కొందరి అడవాళ్ళు జీవితాల ఏడవటానికే ఏర్పడినయ్యి. నిజం చెప్పు జయ! నువ్వు మురహరిని ప్రేమిస్తున్నావా”

“వదినా” అంటూ స్వాతి వళ్ళో తలపెట్టి రెండు చేతుల్తోనూ ముఖం కప్పేసుకుని బాపురుమంది జయలక్ష్మి. ఎంతో అద్వైత పడిందానిలా కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడవసాగింది.

ఈ ఏడుపు విని కృష్ణమూర్తి వచ్చాడు. కళ్ళతోనే సంజ్ఞ చేసి అవతలికి వెళ్ళి పొమ్మంది స్వాతి. ఇలాంటి వారి జీవిత ఘోష వింటూంటే ఏ భావాల స్ఫురించి ముఖంమీదనే ఏ మాట అంటారో అని స్వాతి భయం. కృష్ణమూర్తి వెళ్ళిపోయాడు.

కన్నీళ్ళతో తడిసిన జయలక్ష్మి ముఖాన్ని పైకెత్తి తన హృదయం మీదికి లాక్కుని చేత్తో తలనిమిరుతూ ఓదార్చుసాగింది స్వాతి.

జడివాన కురిసి వెలిసినట్లుగా కన్నీటి ధారలు నాటంతట అనే ఆగి పోయినయ్యి. రోజంతా వాన కురిసి వెలిసిన శ్రావణ మాసపు నీలాకాశంలా ఉంది జయలక్ష్మి మనస్సు. ఆ ప్రకాశత వాతావరణంలో స్వాతి దరహాన వదనం తప్ప జయలక్ష్మికి ఇంకేమీ కన్పించటం లేదు. ఆమె పరమేశ్వరి. తాను ఆమె భక్తురాలు అనుకుంది జయలక్ష్మి.

“మురహరిని ప్రేమిస్తున్నాను వదినా. కొన్నాళ్ళుగా నా ప్రేమ పైకి పొంగలేదు. నాలోనే ఇమిడి పోయింది. నా మనస్సు తెల్లకుని ఎంతో ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికొచ్చి నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను జయ! అన్నాడు మురహరి. నా జీవితంలో అంతకన్నా నేను ఆశించవలసిందేమీ లేదు. అదే జరిగితే నా జన్మ తరించి ధన్యత చెందినట్లే. నీ ముందు ఏ అబద్ధమూ అడను వదినా. ఒక్కమాట. హద్దులు దాటి పేమెన్నడు ప్రవర్తించలేదు” అన్నది జయలక్ష్మి.

జీవితంలో ఆశించని భయంకర వేదనా, దుఃఖమూ. భయమూ ఒక్కసారి పడకొండేళ్ళ క్రితం స్వాతిలో కలిగినయ్యి. ప్రైనింగు చదువుకునే రోజుల్లో రాజేశ్వరి ఇంట్లో జరిగిన సంఘటన అది. అలాంటి పరిస్థితి మళ్ళీ ఇన్ని సంవత్సరాలూ ఎన్నడూ కలుగ లేదు. మళ్ళా ఈ నాడు అన్ని సంఘటిత శక్తులూ ఏకమై నట్లు అయింది. తుపానులో చిక్కుకున్న ఓడలా ఉందామె మనస్సు.

“జీవితంలో తెలికుండా అనేక పాపబాట్లు చేస్తూంటాం జయ! దాని వల్ల మంచి జరిగినా చెడు జరిగినా మన జీవితానికి సంబంధించినదిగానే ఆ పర్యవసానం ఉండాలి గాని ఇతరుల్ని కష్ట పెట్టేదిగా ఉండకూడదు” అన్నది స్వాతి.

“కాని ఏ మానవునికీ అట్లా అనిపించదు. స్వార్థం కళ్ళు కప్పేస్తుంది. మనస్సును వశ పర్చుకుంటుంది. హృదయంలో స్థానం ఏర్పరచుకుంటుంది. నువ్వు అన్నయ్యను పెళ్ళి చేసుకున్నావు.

ఎం డ మా మ లు

15 వ పేజీ తరువాయి

అన్నయ్యకు తల్లి దండ్రులతో తెగ తెంపులయి పోయింది. ఇది మరి నీ ధర్మ సూత్రాలకు వ్యతిరేకంగా ఉంది. ఇందుకేమంటావు వదినా” అన్నది జయలక్ష్మి.

“నిన్నులో వేలు పెట్టాను కాలింది. నా చెయ్యి కాలిందని నేను తల్చుకున్నప్పుడు అదే పని ఇంకోళ్ళు చేస్తున్నప్పుడు మాస్తూ పూరుకోవటం భావ్యం కాదేమో జయ.”

ఇంతలో కృష్ణమూర్తి పిలవటంతో స్వాతి ముందు గదిలోకి వెళ్ళింది.

జయలక్ష్మి మనస్సు విచిత్ర గతిలో జీవిత గ్రంథంలోని పుటలు తిరగ వేస్తున్నది. మురహరితో తను ఎన్నో సార్లు ఎన్నో షషయాలు మాట్లాడింది. ఆ మాటల్లో ఎప్పుడూ అతను జ్యోతి ప్రస్తావనే తీసుకురాలేదు. మేనమామ కూతుర్ని చేసుకునే పక్షంలో తను ఇద్దరి స్నేహం అంత దూరం తీసుకు రాలేకపోయాడేమో? ఈ భావన ఆమె హృదయంలో చెంగున ఎగురుతూ ప్రవేశించే సరికి ఆమె కళ్ళు రెండూ విచిత్రంగా మెరిశాయి. ముఖంలో దేదీప్యమానమైన ఒక ఆశ జ్యోతి వెలిసినట్లుగా ముఖ కవచాలు మారి నయ్యి. స్వాతి కృష్ణ మూర్తితో మాట్లాడి వచ్చేసరికి జయలక్ష్మి నవ్వుతూ ఆమె వైపు చూసింది.

“వదినా. మురహరి జ్యోతిని ప్రేమిస్తున్నాడని ఆమెనే పెళ్ళి చేసుకో గోరుతున్నాడని నీకు బాగా తెలుసా”

ఉక్కిరిబిక్కిరైంది స్వాతి. ఇలాంటి ప్రశ్నకు తను సమాధానం చెప్ప వలసి వస్తుందని ఆమె అనుకోలేదు. విశ్రంభ భావంతో ఏదో ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది స్వాతి. ఆమె మానసిక పరిధిలో ఈ ప్రశ్నకు వెంటనే సమాధానం దొరకలేదు. ప్రశ్నను అవతలికి వెట్టి ఒక పెద్ద వయస్సు వచ్చింది స్వాతి. అది సంతోషపూర్వకమైన నవ్వుకాదు. విర్జీవమైన నవ్వుకాదు. పరిహాస పూర్వకమైన నవ్వుకాదు. ఒక జటిల సమస్యను ఎదుర్కొనేటప్పుడు ఇలాంటి సమస్యల్లో నేను పెద్దరికం హించటమేమిటని నిర్దిష్టతా భావంతో వచ్చిన నవ్వు అది. ఈ నవ్వు జయలక్ష్మి హృదయంలో పెనుగాలి లేపింది. ఈ గాలి దుమారం ఎప్పుడు నమసి పోతుందో ఆమె తేల్చుకోలేక స్వాతి ముఖంలోకి తేరిపార చూసింది. పైట చెంగుతో నవ్వు ఆపుకోటానికి ప్రయత్నిస్తూ “జయ, ఇంక ఇవ్వాళకు వెళ్ళరా, కాలగతే నీ మనస్సును మార్చుతుంది” అన్నది.

జయలక్ష్మి వెళ్ళింది.

కూల్ డ్రింకు షాపులోనుంచి వస్తున్న జయలక్ష్మి, మురహరిని తాసిల్దారు గారు జీపులో వెళుతూ చూశారు. వారిద్దరూ ఆయనను చూడలేదు. ఆయంతం ఆరు గంటలు దాటినా ఇంకా వడగాల్పులు తగ్గలేదు. సినిమాకు వెళదామన్నాడు మురహరి. వది వద్దకు వెళ్ళి ఇసుకలో కూర్చుంటామన్నది జయలక్ష్మి.

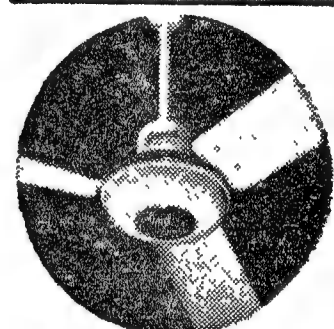
ఇద్దరూ కృష్ణ వద్దకు వెళ్ళి కూర్చున్నారు.

పెరిగే
పిల్లలకు
కావాలి

KALZANA

GRKD.61

గణేష్ డిలైవ్ పంకాలు

మిక్సిల్ అధికంగా కోరబడుచు, ఇండియాలో 3800 పె గల డిలైవ్ అమ్మబడుచున్నవి
ది గణేష్ ఫోక్ మిల్స్ కంపెనీ లి.
64-65, నజిఫ్ పుర్ రోడ్, న్యూఢిల్లీ-15
డిలైవ్ షిప్ కు వ్రాయండి : ది గణేష్ ఫోక్ మిల్స్ కంపెనీ లి., 2, తంబు చెట్టె వీధి, మద్రాసు-1 (ఫోన్: 21680) * తెలంగాణాకు ఏజెంటు: మధుర సౌత్ ఇండియా కార్పొరేషన్ (పె. లి., 6-సి, రాష్ట్రపతి రోడ్, సికిందరాబాద్. * కృష్ణా జిల్లాకు ఏజెంటు: సర్వేన్ ఎలెక్ట్రిక్స్, కావేంట్ వీధి, విజయవాడ. * కేరళకు సౌత్ ఏజెంటు: పి. కేశవన్ & కో., టి.డి. రోడ్, ఎర్నాకుళం (ఫోన్: 425) * మైసూరు స్టేటుకు సౌత్ ఏజెంటు: ది ఆల్కా ఎలెక్ట్రిక్స్ & ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ, 6, బ్రిగేడ్ రోడ్, బెంగళూరు-1 (ఫోన్: 4200)

JWT-GE3055

డాక్టర్ పృతి చేయండి

విరామకాలంలో ఇంటిలో వీసెల్
బ్యూటీషియన్ హోమియోపతి
చదివి, గవర్నమెంటు రిజిస్ట్రర్లు
కాలేజియూ డిప్లొమా పొందండి.

ప్రాప్యెక్ట్ ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి.
Indian Homoeopathic College,
(APW), JULLUNDUR CITY

RATNAM'S N-OIL

(ప్రైవేట్ మాత్రమే)

అంగవరములు బలహీనత చెంది, చిన్నదే నవ్ తిరిగి
యధాప్రకారం అయిపూరి, సౌఖ్య పానభవించుటకు
50 సెం|| ప్రభుత్వ గిరిది. 1 పీసా రూ. 10/-ల
వి.పి. 1-50. కావలసినవారు ఎడ్యున్న పంపేది.
ఇందులో పెన్సల్ రకం అర్థం టు గుణమునా
రూ. 25-00 లు వి.పి. రూ. 2-00.

డాక్టర్ రత్నం సన్స్, (Estd 1904)
మెలకపేట బిల్డింగ్, ఆజంపూరా హార్వెల్వద్ద,
హైదరాబాద్ -24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

పండిత
డి.గోపాలాచార్యలవారి

ఔషధములు

ఆరోగ్యానికి బలహీన
అయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) బిహెచ్.డి.
మదురాయి-17

కేశములు నెరియటం మోస్తూండి
హేర్ డైల్ కాదు. మా ఆయుర్వేద
సువాసన హేర్ ఆయిల్ వాడిన వెనిస్ కేశములు
సురల విగనిగొడు పలువు రంగు లిరుగును.
మెదడుకు, కండ్లకు టానిక్. ఒకసారి ఉపయో
గించిన తర్వాత పొందగలుగు. ధర రూ. 10/-
పూరి కోర్సు రూ. 25/-.

NATH AYURVED BHAVAN (51)
P. O. LALBIGHA (GAYA)

ఎం డ మా వా లు

“జ్యోతి మీ మేనమామ కూతురనీ, అమె
నిన్ను ప్రేమిస్తున్నదని నాకేప్పుడూ చెప్పలేదం
మురహరి”

ఈ మాటలు వ్యంగంగా, ఎగతాళిగా ధ్వనించి
నయ్యి మురహరికి. ఆకస్మికంగా ఇక్కడకు వచ్చి
సరదాగా అవ్వడకరమైన కబుర్లు చెప్పుకుండా
జీవిత కోణాల్లోని అపమరమైన ఒక మార్గాన్ని
ఒక విభాగాన్ని వెలికి లాగి దాని నేదో పరిధిలో తిరున
జయలక్ష్మి ఎందుకు మాట్లాడుతున్నదో అర్థం
చాలేదతనికి.

“నేను జ్యోతిని ప్రేమించటంలేదు. ఏ నను
యంలోనూ ఒక ఈడొచ్చిన పిల్లను గురించి
నీతో మాట్లాడవలసిన పందర్బా, అపసరమూ
నాకు ఇంతకు ముందేప్పుడూ కలగలేదు” అన్నాడు
మురహరి ముఖావకంగా. అతని కళ్ళు చెమ్మగిరి
నయ్యి. అనంద మాధుర్యంలో నిమగ్నమై ప్రేమతో
ఎదురుగా కూర్చోని మాట్లాడవలసిన మురహరి
కళ్ళల్లో ఆ కన్నీటిని చూసే సరికి జయలక్ష్మి
క్రూర్మి పడింది.

మళ్ళీ వ్యధిత హృదయంతో అన్నాడు ముర
హరి.

“జ్యోతి నన్ను ప్రేమిస్తున్నదని ఇదమిద్దరిగా
భృంశమై పడి తెల్సుకుంటున్నాను. ఆ పిల్ల ఎంతగా
ప్రేమిస్తున్నదో, దానికి ద్విగుణితమైన కోపంతో
ఉన్నది మా అత్తయ్య. తమతో సరి తూగల
స్తావూత నాకు లేదని ఆవిడ ధృఢ నమ్మకం. మా
మావయ్య కూడా కూతురు పక్షమే. కాని నా మన
స్సు మాత్రం జ్యోతియందు వీనమైనా మొగ్గ
టం లేదు. ఇంత కాలంగా నా మీద నువ్వు చూపు
తున్న శ్రద్ధా, ప్రేమ ఆదరాభిమానాలతో తల
ముంగులుగా ఉన్నా నాకు జ్యోతిని గురించి ఆలో
చించే అవుసరమే లేకపోయింది. నిజంగా జ్యోతి
సిచ్చిపిల్ల. ఆ రకమైన సానుభూతి తప్ప అమె
విషయంలో నేను ఆశించేదేమీ లేదు.” అన్నాడు
మురహరి.

జయలక్ష్మి పిగ్మతో నదివైపు చూస్తూ
కూర్చుంది. చల్లగాలికి రెపరెపలాడుతూ ముఖాన
నాట్యం చేసే అమె ముంగురులను విచిత్రము
భూతుల్లో చూస్తున్నాడు మురహరి. విశాఖ
పట్నంలో ఉన్న జయలక్ష్మి ముఖంలోనూ, ఇప్పటి
జయలక్ష్మి ముఖంలోనూ ఏదో తేడా ఉన్నట్లుగా
తోచిందతనికి.

“జయ!”

ఇటు తిరిగి చూసింది.

“నీతో ఈ సందేహాలు ఎందుకు కలిగినయ్యి.
సందేహరహితమైన నా అమాదానం వినగానే నీతో
ఏదో తెలిసి అనందం దోబూచు లాడుతున్నట్లుగా
నాకు కనబడుచున్నది. నేను జ్యోతిని పెళ్ళి చేసుకో
ఎప్పుడని అంచనా వేసుకున్నావు కదూ.”

“మేనరికం చేసుకోటంలో తప్పేముంది. అమె
కన్య. అభిమా శుభము తెలియని అమాయకు
రాలు. నిన్ను నమ్ముకుంది. బావనే పెళ్ళి చేసుకో
చాలనుకుంది. నా సంగతి వేరు. నేను వింతతువును.
నన్ను చేసుకోటానికి పెద్దల మృత్యుకే పోవచ్చు.
ప్రేమ అనేది పెన్నిధిలాంటిది కాదు. సాంఘిక

కట్టు బాట్లు, విలువలూ, మర్యాదలూ ఇవే పెన్నిధి
లాంటివి. జ్యోతిని చేసుకుంటే నీకు విలువ,
మర్యాద ఎక్కువవుతుంది. తానెల్లరుగాగి అల్లు
డవవుతావు. జ్యోతిలో ఏం చూసే నువ్వు ఆ పిల్లను
ప్రేమించలేక సోతున్నావో నాకు తెలియం లేదు.
నన్ను చేసుకుంటే సంఘసంస్కరణ వివాహం చేసు
కున్న వాడివవుతావు. అంత మాత్రం చేత నీ గౌరవ
ఇనుమడించదు” అన్నది జయలక్ష్మి. అమె
ముఖంలోని విషాదరేఖలు నిగ్గు తేలి, మేఘాలూగా
మారి వర్షించినయ్యి.

“జయ!” అంటూ ఒక్క అరుపు అరిచి ఆమెను
పొదివి పట్టుకున్నాడు. అమె బావురువాని
విడచుకోగింది.

“ఏమిటిది జయ! ఎవరేమన్నారూ? నీతో అక
స్మాత్తుగా ఈ మార్పు ఎందుకైంది? స్వాతి
ఏమైనా అన్నదా”

ముఖావకంగా అతని ముఖంలోకి చూసింది.

“అవును ఎందుకు అనదు? తన జీవితాన్ని
ఒడుదుడుకులూ లేకుండా గడుపుతున్న పతితురాలు.
ఎన్ని కబుర్లయినా చెప్పుతుంది. అమె జీవితం
కోసం కృషి మూర్చి బలిపెట్టింది. ఆ పుణ్య
తుడు తల్లిదండ్రులకు దూరమై గుండె జబ్బుతో
బాధ పడుతున్నాడు. ఈవిడ నాకు హితోక్తులు
చెప్పబూనిండా, చాలు ఇది స్వాతి విషయం చెప్పకు”
అంటూ అమె కన్నీళ్ళు తుడిచాడు మురహరి.
అమె ముఖం వాడి పోయింది. విశాఖ పట్నంలో
ఉన్నంత వరకూ అమె హృదయం మురహరి విష
యంలో ఒడ్డులు ఒరుసుకుని ప్రవహించే
గంభీరమైన మహా సదిలా టన్నది. ఇక్కడికి
వచ్చింతరువాత ఆ పది ప్రవాహపు వేగం కొంత
తగ్గింది. ఇప్పుడు వై శాసన మానవు కృష్ణా నదిలా
బిక్కి చిక్కింది. ముఖంలో మాత్రం శ్రావణ
మానవు మేఘాల ద్యోతకవృత్తానే ఉన్నయ్యి.
నిన్నటినుంచి అమె మనస్సు దారి తెన్నూ లేని
పాంధుని పాదయాత్రలా ఉన్నది. గమ్యం ఎక్కడకో
తెలియదు. అసలు గమ్యస్థానం ఎప్పుడు చేరువో
కూడా తెలిదు.

కన్నీటి వారికలతో తడిసిన ఆమె చెక్కిళ్ళను
తుడుస్తూ మురహరికి ఏదో అనిర్వచనీయమైన,
బలీయమైన తీవ్ర వాంఛ శరీరంలో సుళ్ళు తిడి
గింది. ఉదేకం అంచులు తట్టింది. అప్రయా
త్నంగా ఆమెను హృదయానికి హత్తుకుని తన
పెదవులతో ఆమె చెక్కిళ్ళను స్పృశించాడు.

తొక తొక్కిన త్రామలా లేచి నిల్చుంది
జయలక్ష్మి. నిలువెల్లా కంపించి పోతున్నది
అమె శరీరం. అమె ఉచ్చాస నిశ్చయాలు బున
కొడుతున్నట్లుగా ఉన్నయ్యి. నళ్ళు తెలియని
కోపంతో కృదూరాలై పోయింది.

“మురహరి ఇదా నీ కోరిక. జాగ్రత్త! హృదయ:
మిచ్చిన స్త్రీలతో మమతలు తిరుక్కోటంతో
సరిపాడు. ఆ మమతను శాశ్వతంగా నిలుపుకో
కలిగినవాడే అది గౌరవ ప్రదమైన జీవితమవుతుంది.
మానసిక వృధతో కుమిలి పోయే స్త్రీ హృదయం
అర్థం చేసుకోటానికి ఇది సరైన మార్గమను
చుకుంటే నీ జీవితాన్ని నాశనం చేసుకున్నట్లువు
తుంది. శలవు.” అంటూనే వెనక్కు తిరిగి చూడ
కుండా వెళ్ళి పోయింది.

హతాశుడై మానూ, కూర్చున్నాడు. మరచి.

29

ఆ రాత్రి తాసిల్దార్ గారూ మేనల్లుడినడిగాడు. "మరచారీ, నవ్వు జయలక్ష్మి ఆ డ్రెస్ కు పోపులో నుంచి వస్తున్నారా కదూ, అక్కడినుంచి ఎక్కడికి వెళ్లారు?"

"ఏం మావయ్యా ఇట్లా అడుగుతున్నారు."

"నా ఇంట్లో ఉంటూ, నా తిండి తింటూ ఉన్నంతకాలం నీ దొంగీగులు విచారించవలసిన బాధ్యత. నాకు ఎంతైనా ఉంది. ఫలానా తాసిల్దార్ గారి మేనల్లుడు ఎవరో కాబోలే అమ్మాయితో తిరుగు తున్నాడంటే నాకు మాత్రం నామర్నా కాదా" రెట్టించి అడిగాడు మళ్ళీ.

"మావయ్యా అనవసరంగా ఉండే నడకండే. ఈరోజున వెళ్లిపోమ్మన్నా వెళ్లిపోతాను. ఒక్క మాట. నాకు జ్యోతి నిచ్చి చేసే మీ అల్లుడు చేసుకోవా లనుకుంటున్నారు. ఆ ఉద్దేశ్యంతోనే ఇంతకాలం నుంచి మీరు నన్ను దగ్గరకు తీసి నా మంచి చెడ్డలా, బరువు బాధ్యతలూ మోస్తున్నారు. అందుకు సర్వదా కృతజ్ఞుడిని. కాని ఆ ఆశ మాత్రం పెట్టుకోవద్దని నా మనవి. జ్యోతిని నేను పెళ్లి చేసుకో దల్చుకోలేదు. వేను జయలక్ష్మినే పెళ్లి చేసుకో దల్చుకున్నాను. కోప గించుకోక నా కోరిక మన్నించండి." అన్నాడు మురహరి.

ఆయన తల నరికేసెట్టుకుంది. కప్పు కూలి పోయినట్లుగా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఆయన మనస్సులోని అశలెన్మీ ఒక్కొక్కటే ఎగిరిపో సాగినయ్యి.

"అంతవరకూ వచ్చిందన్నమాట. ఈ సంగతి ఇంతవరకూ నాతో ఎందుకు చెప్పలేదు" బుగ్గు లోని వ్యధను వెనక్కు నెట్టి అన్నాడు.

"అవునరం లేకపోయింది. ఇప్పుడు మీరు అడి గారు గనుక చెప్పుకున్నాను" అన్నాడు మురహరి.

"జయలక్ష్మి ఎవరమ్మాయి. ఆమె తలిదండ్రు లెవరు. కులగోత్రాలు, మాన పుర్యాదలూ ఉన్న పిల్లేనా" ఈ ప్రశ్న అడుగుతుంటే ఆయన కంఠం పూడిపోయింది.

మేనమామ ఆ మాట అంటుంటే మురహరి మనస్సు ఉడికిపోయింది.

"ఈ కులగోత్రాల పనుష్య, పట్టుదలా ఆ టీవరు గారు స్వాతికి వంక్తి భోజనం పెట్టి నిండు చేసేటప్పుడు ఏమైందో" అన్నాడు మురహరి.

విసుసోయా డ్దాయన.

"నిమిటి మురహరి సువ్వంటున్నది. స్వాతి ఏ కులస్తురాలు. సువ్వనేదేదో సూటిగా చెప్పరాదూ"

"సూటిగానే చెపుతున్నాను. స్వాతి హరిజన కులస్తురాలు. అవిడ మన జ్యోతికి వదివె. పిలాంటి పెద్దరే ఇలాంటి విషయాలలో పట్టింపుల లేకుండా ప్రవర్తిస్తుంటే, సాటి కులస్తురాలయిన ఒక బాల వితంతువును నేను పెళ్లాట్టంలో తప్పలేదు. ఒక అభాగ్యురాలి జీవితానికి శాంతి సౌఖ్యాలను ఇవ్వటమే గాకుండా ఆమెను సుమంగలిగా స్వీకరిస్తున్నాను." అన్నాడు మురహరి ఆశేంతో.

ఇదంతా ఏదో అర్థంలేని, అర్థంకాని అభూత కల్పన మాదిరిగా, కలగా కనిపించింది.

ఈ మాటలన్నీ వక్క గదిలో ఉండి వింటూనే ఉన్నది జ్యోతి. ఆమె హృదయం వెయ్యి ముక్కలయింది.

"జ్యోతి" కోపంతో బునలు కొడుతూ పలిచాడు కూతుర్ని.

భయంతో, నిరాశతో, నిస్పృహతో వణికిపోతూ వచ్చింది జ్యోతి.

"స్వాతి ఎవరు, ఏ కులస్తురాలు."

"అమ్మి బావే చెప్పాడుగా నాన్నా, అవిడ ఎవరైనా మనకు అనవసరం. ఒక మనిషియొక్క పుంచితనాన్ని, మాట పొందికతనాన్ని, నత్తవర్తననూ కులగోత్రాల ప్రాతిపదికగా ఎంచుకూడదు నాన్నా. కాకపోయినా మన ఇంట్లో ఏర్పడిన ఈ తుఫానులోకి ఆమెను ఈడ్చుకురావటం వెర్రి తనమే అవుతుంది. తన దోషాన్ని కప్పిపుచ్చుకోవటానికి ఇవ ఎన్నో అప్రమత్త వాక్యాలు చెప్పొచ్చు. ఎన్ను బావ చేసుకోలేకపోవటానికే, స్వాతి వదినెవ్వక్తిగత విషయాలకూ ఏమీ సంబంధంలేదు. అవిడను దూషించటం ఎందుకో నాకు అర్థం కావటంలేదు." అన్నది జ్యోతి మురహరివైపు చూస్తూ. ఆమె ముఖంలోకి చూడలేక తల వంచుకున్నాడు మురహరి.

"నానా" అప్యాయంగా అన్నది జ్యోతి.

"వూ."

"నువ్వు జయలక్ష్మినే పెళ్లి చేసుకోవా అనుకుంటున్నావా."

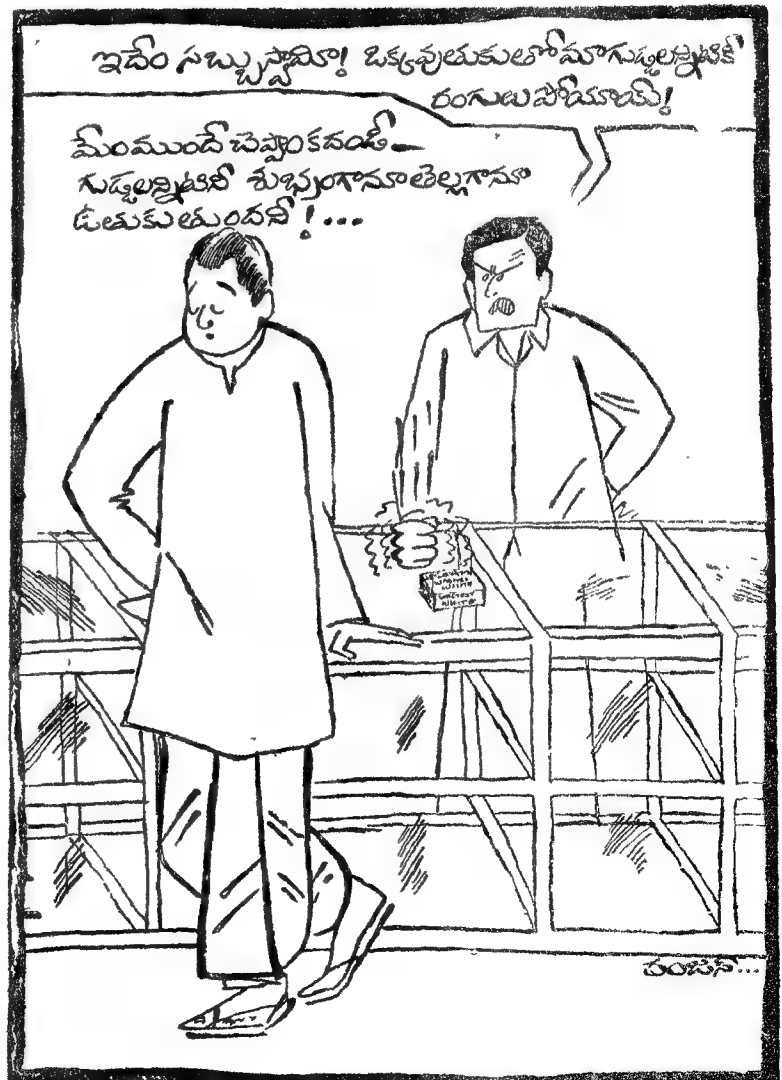
"జ్యోతి ఏమిటా ప్రసంగం. ఎట్లా చేసుకుంటాడో నేనూ చూస్తాను" అన్నా డాయన.

"అంత కోప మెందుకు నాన్నా. నీ కోపం చూసి బావ తన మనస్సు పూర్పుకుంటూ ఉనుకున్నావా. ఏం బావా, నీ నిర్ణయం నేను తెల్లబ్రాకోవచ్చుగా."

"అవును జ్యోతి. జయలక్ష్మినే చేసుకోవా అనుకుంటున్నాను. ఆమెను ప్రేమిస్తున్నాను. మా ఉభయాలకూ శిష్టమే."

"విన్నాపుగా నాన్నా. కలసిన మనస్సులు విరుగవు. విరిగిన మనస్సులు కలవవు. బావను బలవంత పెట్టవద్దు." అని వెళ్లింది జ్యోతి. ఇదంతా అర్థంకాక తల ఎల్లుకుని హతాశుడై కూర్చుండిపోయాడాయన. మురహరి సుల్లిగా వెళ్లిపోయాడు.

"నేను వెళ్తి నోరూ బాదుకుంటూంటే విన్నారా, మేనల్లుడు మేనల్లుడంటూ మీ ఉభాటమే గాని అత నేమయినా మంచి మర్యాద"

చూపించా మీయందు. ఇదంతా ఎవరో కాదు ఆటక్కులాడి స్వాతి చేస్తున్నదే. ఈ రోజునుంచి అవిడ నా గడప తొక్కుటానికి వీల్లేదు. నా పిల్లలకూ ఈవిడ ప్రైవేటు అక్కర్లేదు. ఇంకా నయం. నా బిడ్డ గొంతు కొయ్యకమునుపే అన్ని విషయాలూ, కుండ వగుల గొట్టవట్టుగా తెల్లి పోయినయ్యి. ఇప్పటికయినా ఈ పద్మవ్యూహం నుంచి బయటపడ్డాం” జ్యోతి తల్లి వచ్చి ఆయనతో అన్నది. ఈవిధంగా నైనా మేనరికం తప్ప పోయినందుకు ఆమె సంతోషపడ్డా కూతురు

ఎండ్ మా వలు

మనస్సు విజంగా క్షోభిల్లుతున్నదని ఆమె మొదటి సారిగా తెల్పుకున్నది.

అవిడ మెల్లిగా జ్యోతి గదిలోకి వెళ్లింది. కళ్ళ మూసుకుని పడుకుంది జ్యోతి. కూతురి ముఖం లోని ఆవేదన, దిగులూ, భయమూ పుష్పంగా చూసిందావిడ. జ్యోతి విషయంలో మొదటి సారిగా ఆమె హృదయం తరుక్కుపోయింది. మనస్సుల్లిగా బావము ప్రేమించి మనస్సులో నిలుపు

కుని, హృదయపీఠంలో ప్రతిష్ఠించుకున్నది. ఈ పీఠాన్ని ఎప్పటి కప్పుడు కదిలిస్తూ మనసారా కూతుర్ని ఎప్పుడూ ఆ మూర్తిని ధ్యానించుకో నివ్వలేదు. అనుకూలమైన వాతావరణాన్ని ఆమె ఎప్పుడూ కలిపించలేదు. అపురూపమైన కూతురు మనస్సును అవిడ ఎప్పుడూ అర్థం చేసుకోలేదు. విరళాల వాంఛితమైన తన అయిష్టతే ఇంత ఉపద్రవాన్ని తెచ్చిపెట్టించేమోనని అవిడ ఇప్పుడు కుమిలిపోతున్నది. మేనల్లునిగా, కాబోయే అల్లునిగా మరహరిని ఆమె ఎప్పుడూ చూడలేదు.

కారణం చేతనే మరహరి జ్యోతిని ప్రేమించ లేక పోయాడేమోనని ఆమె ఇప్పుడు అనుకో సాగింది.

పక్కమీద కూర్చుని అప్యాయంగా జ్యోతి ముంగురులు సవరిస్తూ,

“జ్యోతి” అన్నది.

మెల్లిగా కళ్ళ తెరిచింది జ్యోతి. ఆమె కళ్ళు ఎర్రబారినయ్యి. ఉచ్చాసన నిశ్వాసలు పాగలు గక్కుతున్నయ్యి. నుడుటిమీద చెయ్యివేసి చూసింది. పొట్టమీద చెయ్యివేసి చూసింది. వళ్ళంతా మనీలి పోతున్నది.

“ఇంత జ్వరం పేలిపోతుంటే చెప్పవైనా లేదేం జ్యోతి. నామీద ఇంత కోపమైతే నేనేం చేసేది జ్యోతి.” అన్న దావిడ.

“జ్వరం తగిలించా ఆమ్మా, ఏవిట్ నాకూ తెలిలేదు.” అన్నది జ్యోతి.

“డాక్టరును పిలిపించమంటాను” అంటూ మంచంమీద నుంచి లేచిందావిడ. తల్లి చెయ్యి పట్టుకుని విడువలేదు జ్యోతి.

“వద్దమ్మా ఒక్కపూట జ్వరానికి ఇంత హంగామా ఎందుకు. ఒక్కమాట అడుగుతా చెప్ప తానా ఆమ్మా” తల్లి వళ్ళో తల పెట్టుకుని పడు కుంది జ్యోతి. ఇదివరకు తన మనస్సులోని ఏ విష యాన్నయినా తల్లితో చెప్పటానికి బిడియవడేది. భయపడేది. తల్లి కల్పించిన వాతావరణమే అందుకు కారణం. ఈ రోజుతో ఆ భయం తీరింది జ్యోతికి.

“బావ అంటే నీ కెందుకమ్మా అంత కోపం. ఒక్కనాడయినా మర్యాదగా అతన్ని చూశావా. కనీసం అప్యాయంగా ఒక్కసారయినా అతని విప్లవ్లో నువ్వు అన్నం పెట్టలేదు కదూ.” తల్లి ముఖంలోకి సూటిగా చూస్తూ అడిగింది. ఆమె పైట చెంగులో కళ్ళ తుడుక్కుంది.

“అవునమ్మా. మరహరిబావంటే ఎందుకో నాకు ఇష్టం ఉండేది కాదు. మన హోదాకు తగినవాడు కాదని నా భ్రాంతి. మేనరికానికి హోదా తోనూ, ధన ధన్యాంతోనూ సంబంధ మేమిటనే జ్ఞానం నాకు లేకపోయింది. అదిగాక అతనూ చదువుకున్నవాడు. నిరక్షరకుక్తి కాదు. నీ మనస్సు తెలుసుకోలేక, నా అహంభావంతో నీ మనస్సును గాయపరిచాను. ఆదరణలేని అత్తతో అల్లుడుగా నేను పొందే గౌరవ మర్యాదలు నీమంటయ్యని మరహరి విన్ను చేసుకోదల్చుకోలేదేమో. ఈ స్థితికి తగిన వాతావరణం నేనే కల్పించాను జ్యోతి, నేనే కల్పించాను” అంటూ వివారపడసాగింది అవిడ.

కొంతసేపటికి తల్లి వళ్ళోనే తల ఉంచి నిద్ర పోయింది జ్యోతి. మెల్లిగా పక్కమీద పడుకో బెట్టిందావిడ. ఆయన ఉన్నారేమో కూతురు జ్వరం సంగతి చెప్పదా మనుకుంది. అదే సమ

—: బ్రాంచీలు —:

గ వ ర్న రు పే ట — వి జ య వా డ — 2.

ప్లో ఫ్లీ న్ రో డ్ — గు డి వా డ.

యంతో స్వాతి వచ్చింది. భార్యభర్త లిద్దరి దృష్టి స్వాతి మీదనే కేంద్రీకరించబడింది. ఒకరి ముఖ లోకరు చూసుకున్నారు.

“చూడండి టీచరుగారూ పరిస్థితులు తెలియక పూర్వం పట్టంపు లుండవు. పరిస్థితులు తెలిసాక పట్టంపులకన్నా పర్యవసానమే ఆలోచించవలసివలెను. ఇన్నాళ్లుగా మా కుటుంబంలో ఒకరుగా మీకూ తగిన స్థానం ఉంచుకున్నారు. నేటితో ఆ పరిస్థితులు తారమారైనవి. ఇంక ఇన్ని మాటలూ అనవసరమే. ఈ రోజునుంచి ఏర్పలకు ట్యూషన్లు అక్కర్లేదు మా కుటుంబంతో మీరు చెయ్యగలిగిన స్నేహమూ లేదు. వెళ్లిరండి. ఒక్క మాట, మా జ్యోతిని కూడా మీరు మర్చిపొండి. ఇంక మా ఇంటికి మీరు రావద్దు. మీ ఇంటికి మా జ్యోతి రాదు.” అన్నా రాయన.

స్వాతి మొఖం వెలవెల పోయింది. కాళ్లాడలేదు. భూమి కంపించి తాను అధఃపాతాళలోకిపోతున్నట్లునిపించింది. నాలుక తడారపోయి వడదెబ్బ తగిలినవాళ్లలా పడచగట్టుకు పోయింది. స్వేదబిందువులతో ముఖమంతా నిండిపోయి ఎంతో అలసట చెందిన దానిలా అయింది. ఆ పరిస్థితుల్లో వింమాట్లాడాలో ఆమె కేప్పీ తోచలేదు. “జ్యోతిని ఒక్కసారి చూడనిస్తారా” అని అడగాలనుకుందిగాని అడగలేక పోయింది. గొంతు పెగిలి రాలేదు. మెల్లిగా వెనక్కు తిరిగి, వచ్చే రోజును చెయ్యిత్తి ఆసీ అందుతో కూర్చుని ఇంటికి చేరింది.

అంతరాంతర కల్గేల్పూరితమైన ఆవే పూద యంతో చెలరేగిన పెనుగాలి తాకిడికి ఆమె తట్టుకోలేక మంచంమీద నాలి చిన్నపిల్లలా వెక్కిరిస్తూ ఏడుచుపోగింది. ఈ పరిస్థితి ఏమీ కృష్ణమూర్తికి అర్థంకాలేదు. మెల్లిగా వెళ్లి ఆమె భుజం తట్టి ఏం జరిగిందని అడిగాడు.

కారణ మేమిటో తెలియంది తను, సూత్రం ఏం చెపుతుంది ?

“స్వాతి ఎందు కట్నా కన్నీరు పెట్టుకుంటావ్. ఎవరే మన్నారు. మన జీవితంలో కొత్తగా జరిగిన సంఘటనలేం లేవే” అన్నాడు.

“ఏమీ లేదండీ. నా కేమీ ప్రమాదం జరగ లేదు. మీరు మనస్సులో బాధపడకండి. ఆయాసం వస్తుంది.” అన్నది స్వాతి మంచంమీద నుంచే లేచి కూర్చుని. ఆమె ముఖం చూసేసరికి కృష్ణ మూర్తికి ఇంగారు జాస్తి అయింది.

“ఎవరే మన్నారు స్వాతి. వాకు చెప్పనూ” అన్నాడు మళ్ళీ ఆయాసపడతూ.

“ఏమీ లేదండీ. తాసిల్దారుగారు ఇంకా ట్యూషన్లు అక్కర్లేదు రావద్దన్నారు” అన్నది కళ్లు తుడ్చు కుంటూ.

“ఇంతమాత్రానికేనా స్వాతి. వాళ్ళ ట్యూషన్లు లేకపోతే మనం బ్రతకలేకపోతామా. దాని కింత విచార మెందుకు స్వాతి, ఏమిటో అనుకున్నాను. సిద్ధిదానా” అంటూ నవ్వుతూ ఆమె బుగ్గలు తిండివి ఆమె తలను తన గుండెలకు అనించున్నాడు. ధర్మ పూదయంతో కరిగిపోయింది స్వాతి.

* * *

“చిన్నతనంలోనే అభిమానం, శుభమా తెలిసి వయస్సులో ధర్మను సోగొట్టుకున్న బాం వింతతు పుల పునర్వివాహం చేసుకోవటం తప్పా శ్రీలక్ష్మి” అన్నది జయలక్ష్మి.

“నువ్వెవరన్నా ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకోవా లనుకుంటున్నావా జయా” అన్నది శ్రీలక్ష్మి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ. ఇంకా వాతాత్మగా ఈ ప్రశ్న ఎందుకు వేసిందో ఎంత ఆశ్చర్యించినా అర్థం కాలేదు.

“నా విషయమై కాదు. నీ ఉద్దేశ్యం అడుగు తున్నాను. అభిప్రాయాలు చెప్పటంలో ఆపేమీ లేదుగా.” అన్నది జయలక్ష్మి.

“వైద్యుని ప్రేమ కూడా తప్పు కాకపోతే ఇంక తప్పుకాని దేముంది. నీ ఎదుర్కొనసాగ రమూ, డిగ్రీలు అవి తప్పు కాదు చెప్పే ఇంక నాబోటిదాన్ని అడగవలసిన సమయం” అన్నది శ్రీలక్ష్మి.

జయలక్ష్మి ముఖం జేవురించింది. ఆమె అళిం చిన నమాధానం శ్రీ లక్ష్మి వద్ద నుంచీ రాలని తెల్పు అయినా తన మనస్సులోని భావాలను ఏదో రకంగా వ్యక్తపర్చాలి.

“నేను వింతతువుననీ, జీవితాన్వంతా మోడులా గడవలసిందేననీ భగవంతుడు నా నానబ వ్రాశా

రైలు ప్రయాణం చేయ గలయకున్న ఒక ఆసామీ పెద్ద పెట్టె నొకదానిని తీసికొని, స్వేష నుకు వచ్చాడు. ఎలాగో ఒక పెట్టెలోదూరి, ఒక మ హి లి కూర్చున్న నీటుకు పైన ఆ పెట్టె పెట్టాడు.

అవిడ : పెట్టె మీదపడ్డిపో ఎలాగా?

అతను : ఏం, ఫర్వాలేదు. అందులో పగిలిపోయే వస్తువులు ఏమీ లేవు!

మాధవ్ (మద్రాస్)
డంబాపు, కన్న తల్లిదండ్రులూ దారిద్ర్య బాధ వల్ల చేసిన తప్పుకు శిక్ష అనుభవించమని కూడా ఈ పరమేశ్వరుడే వ్రాశాడ.”

జయలక్ష్మి మనస్సును అర్థం చేసుకుంది. శ్రీలక్ష్మి నివృత్తేందే పాగ రారు. మనస్సులో ఆలోచన లేందే అభిప్రాయాలు పెక్కి చెప్పరు. ఒక నిర్ణయానికి దాందే అదే విషయాన్ని తర్కవాదనకు తీసుకురారు.

ఈ పరిస్థితులన్నీ అర్థం చేసుకుంది శ్రీలక్ష్మి. “జయా, నువ్వు పసిపిల్లవు కావు. నీ బాగోగులు నువ్వు పూర్తిగా ఆలోచించకువే ఒక నిర్ణయాని కొచ్చావు. ఇంతవరకూ వచ్చాక ఇంక ఇతరుల అభిప్రాయాలతో పనిలేదు. నీ జీవితాన్ని ఈ రకంగా ఒక మలుపుకు తిప్పుకుందామని నీ మనస్సులో అభిలాష ఉంటే ఎవరు కాదంటారు. పాప పుణ్యం సంగతి, పిద్దంతాల సంగతి, ధర్మా ధర్మాల సంగతి మనస్సు ఒక రకమైన పరిణతి కెందే స్థితికి రానంతవరకే ఆచరణయోగ్యమై నది కాశి, మన స్సులో ఒక నిర్ణయం పాతుకుపోయాక ధర్మ

శాస్త్రాలను ఏకరువు పెట్టినా ఏమీ తాళం లేదు. ఏదయినా గుప్పెట్లో మున్ను మూసి ఉన్నంతవరకే దాని విలంప. గుప్పెట్లు తెరిచాక ఎంత నిలువగల మున్ను కయినా ఏమాత్రం విలువ ఉండదు.” అన్నది శ్రీలక్ష్మి.

జయలక్ష్మి ఉత్తేజితరాలైంది.

“అవును నిజమే, సంఘంలోని ప్రతి వాళ్ళూ తన బుద్ధిని వినియోగించి నిమగ్నమైతే సంఘ మెట్లా నిలువలేదో, వ్యక్తిగత జీవిత విషయా ల్లోనూ అంతే. అన్యాయాల చెయ్యటం చేతనయి నప్పుడు అలాంటి వ్యక్తులకి ఎదుటివారి వ్యాధయూ లను తెల్పుకునే అవుసరం గాని, అనుభవం గాని ఉండదు. ఆ రీతిగానే ఒక సాంఘిక నిరుపకానికి కట్టుబడి ఉండే వ్యక్తులకు ఎదుటివారి కష్ట సుఖాలు అర్థంకావు: శ్రీలక్ష్మి నేను సేవలం బసాక పాంఠలను మనస్సులో రేపుకునే ఈ నిర్ణయానికి రాలేదు. నువ్వు వింతతువువైనా నీ జీవితం వెళ్ళ బుచ్చటానికి తల్లిదండ్రు లున్నారు. తోడ బుట్టినవాళ్ళున్నారు. వాళ్ళ నీడన నువ్వు తల దాచుకో గలవు. కాని, నాగా యోగ్యత లేదు. నేను ఎవరి నీడన ఉంటాను. కాలేజీ పదవుపూర్వయ్యాక ఉద్యోగం చేసుకున్నా, తింటూ కూర్చున్నా ఒంటరి జీవితాన్ని ఈ సంఘమూ, ప్రజలూ నిన్ను గడప నిస్తారా ? తనా అవుసరాలకు నన్ను బలిచేస్తారు. నిన్ను వంచించి అధఃపతితురాలై చేపెరు, ఆ నిక్కష, జీవితం గడిచేకన్నా నా ఈ నిర్ణయమే సరైన నిర్ణయ మనుకుంటాను. ఏమంటావు శ్రీలక్ష్మి” అన్నది జయలక్ష్మి.

శ్రీలక్ష్మి మానసికపోయింది. ఆమె నోటివెంట ఏ మాటా రాలేదు. ఏదో మాట్లాడుతూ మన కుంటున్న నమయంలోనే జానకిరాం వచ్చాడు.

“జయా నువ్వు చెప్పిన మాటలన్నీ నిజమేనమ్మా, నేను సంపూర్ణంగా నీ అభిప్రాయాలతో ఏకీభ విస్తాను. ఆ అదృష్టవంతుడు జ్యోతి బాప, తాసి ల్దారిగారి మేనల్లుడు మురహరి కదూ” అన్నాడు.

జయలక్ష్మి ఉదాసీనత వహించింది. ఆమె పూద యంతో పిన్నున్న తుపానుగాలి సర్దుచుణిగి, నన్నటి వానజల్లు పడుతున్నది. ఆ వాన జల్లులో తడు మున్నాడు మురహరి. శ్రీలక్ష్మి ఇదేమీ అర్థంకాన జానకిరాం వైపు చూసింది. కథంతా చెప్పాడు జానకిరాం.

జయలక్ష్మి పూదయాన్ని అర్థం చేసుకున్న జానకిరాం ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్లు చూసి ఆవేదన పడ్డాడు. ఈ తల్లిదండ్రులేని నిర్వాగ్యురాలికి ఒక తోడూ నీదా అవసరమే. ఇంతకాలానికి ఈ నిర్ణయా నికి రావటం హర్షదాయకమే. సంఘాన్ని, సమా జాన్ని, సాంఘిక నైతిక విలువలను ఒకే దృక్ప థంలో నిలుపుకుని చూస్తున్న శ్రీలక్ష్మికి, జయ లక్ష్మికి పరిస్థితి అర్థంకాదు. జానకిరాం అర్థం చేసుకో గలిగినా, జయలక్ష్మి అభిప్రాయం సహా తుక మైవద్దానా, మురహరినే జయలక్ష్మి ఎంచు కునేసరికి అతని మనస్సులో లీలగా జ్యోతి కనిపిం చింది. ఈ ఒక్క సమస్యనీ, పరిస్థితిని ఆ సరమాత్మ్య త్మ్యడే నిడదిస్తాడనే అభిప్రాయానికి వచ్చాడు.

“జయా ఆ సరమేశ్వరుడు నిన్ను రక్షించుగాక” అని కళ్ళు తుడ్చుకుని వెళ్లిపోయాడు. మనస్సు లోనే హర్ష పులకాంకితమై అప్పుగానికి నమస్కరించింది జయలక్ష్మి. (నీక్షం)

అదే సమయంలో 'కనకం' వచ్చాడు. అతన్ని చూడగానే రుద్రుడైపోయాడు అంబరం.

“పో! యిక్కడ్నించి మళ్ళీ యే ముఖం పెట్టుకుని వచ్చావ్ ? పో! నా కళ్ళు ఎదుట నుంచి తప్పుకో పో!” మనాడుల్ని కూడదీసుకుని ఆసేకంతో అరిచాడు.

కనకం — కళ్ళల్లో తిరిగిన పిళ్ళు ఎవరూ చూడకుండా చాలుగా తుడుచుకోలేక బోయాడు. కాని, రాజు దృష్టి నుంచి తప్పించుకోలేక పోయాడు.

“అంబరం నీ దృష్టిలో నేను నీచుడ్ని. అవును. నీ కళ్ళముందు నిలబడేందుకు నిజంగానే నాకు ధైర్యం చాలడం లేదు. రాజు తప్పని పరిగా రావాలని పట్టుబడితే రాక తప్పలేదు. అంబరం నేనే నీ సంపాదవిప్రుత్తికి కారణమైన పాడినయితే నేను క్షమార్పిణ్ణి కాను. కాని, అంబరం ... లలిత నిరసరాధి. ఆమెకింత ఘోరశక్తి నెలాధిపించగల్గిందో నా కర్తం కాదు. జరిగింది యథాతథంగా ఏనాడో చెప్పి పుండవేద్దా. కాని, కాలం నాకు — అనుమతివ్వ లేదు. ఈ లోపులో చాలా జరిగి పోయింది. ఇప్పటికి నీన్ను క్షమాభిక్ష వేడుకునేందుకు మీరు చిక్కండి.”

అంబరం మారునెల్ల లేదు. ఎటో చూస్తున్నాడు.

“చూడు అంబరం. ఈ రోజు అటుయిటో తేల్చేయాల్సి, నీ విషాద జీవనం యింతటితో పరిసమాప్తి కాగా, మళ్ళీ నీన్ను మనిషిగా చేయాల్సి కనికాన్ని రప్పించాను. కొంచెం సువ్వు సావధానంగా వుంటే, ఆవేశపడనంటే కనకం కొన్ని విషయాల్ని నీతో చెప్పాలను కుంటున్నాను” రాజు తన చేతిలోని లలిత ఉత్తరాన్ని పరిశీలిస్తూ నవ్వుచెప్ప చూశాడు.

కన్నీళ్ళ సారలో నుంచి మవునంగా రాజునెపు దృష్టి సారించి నిర్వికల్పంగా మీరేమి చెప్పినా నన్ను ముఖ్యపెట్టేందుకు చేసే కల్పనే అన్నట్టుగా చూశాడు.

“అంబరం ఇందులో నీన్ను సమ్మించ దానికి వేనేదో చెప్తున్నానుకొవద్దు. యధార్థాన్ని నీ కళ్ళముందు వుంచుతున్నాను. నీ స్నేహం పురస్కరించుకొని లలితను చూసేందుకుగాను మీ యింటికి వచ్చేవాడ్ని. లలిత మా బంధువుల్లోనిది కావడంతో ఆమె నాకు మందుగానే తెలుసు. నన్ను లలిత ఇది వరకో నీ వివాహ పూర్వం బంధువుగా చూచినా అంత పరిచయం లేదు. లలిత సౌందర్యాన్ని, గుణ గణాల్ని ఆ పక్కంటివాళ్ళు చెప్పగావిని, నేను స్వయంగా చూసి ఆమెను తప్పకుండా నా దానిగా చేసుకోవాలనుకున్నాను. అలానే మా అమ్మతోను, వాన్నతోను చెప్పాను. కాని, ముందుగానే ఎప్పుడో వీదో సంబంధం నిశ్చయించుకుని కల్పం కాన్కలు మూట్టాడుకున్న మా నాళ్ళు అంగీకరించలేదు. దాంతో నేను యింటి నుంచి పరారయి పోయాను. మనశ్శాంతి కోసం వూళ్ళు తిరగాలని, తల్లి దండ్రుల మీద ఏదో కసి తీర్చుకోవాలని విశ్వయించుకున్నాను. కాని, లలిత తల్లిదండ్రుల దగ్గరకు వెళ్ళి నేను మీ అమ్మాయిని చేసుకుంటానని అడగలేక పోయాను. దానికి కారణం ఇది వరకో నాకు పెళ్ళి నిశ్చయమై పోయినట్టు నాళ్ళకు కూడా తెలిసి ఉండడమే. ఒక రోజు వీదో సినిమా చూస్తూ బయటికి వస్తుంటే లలిత కనిపించింది. కూడా ఎవరో ఉన్నారు. వేనంత పరిశీలనగా చూడలేదు బహుశా నున్నే బవుంటావు. దగ్గరకు పరుగిట్టు కెళ్తామని

గతజల సేతుబంధనమ్

11 వ పేజీ తరువాయి

ప్రయత్నించాను. కాని జన సమూహం నాకు మళ్ళీ లలితను కనబడకుండా వేసింది. దాంతో ఇదే పూర్ణోత్సవ మేమూర్చున్నాను. నీకింకా గుర్తుందో లేదో నేను మీ ఇంటి గుమ్మంలో అడుగు పెట్టిన మొదటి రోజు మీ ఇంట్లో లలితను చూసి నిర్బంత పోయాను. ఆ సమయంలో లలితను— నన్ను చూసి “మీరు పరస్పరం ఇది వరకో ఎరుగుదూరా?” అన్న నీ ప్రశ్నకు నేను అల్పబి వడ్డాను. అప్పటికి గాని వాస్తవానికి రాలేక పోయాను. నాలో ఎన్నో కోర్కెల్ని, ఎన్నో సుఖ సౌఖ్య సంపదల్ని, బలవంతాన అణచి వేసి సుదూరమైన లలిత స్నేహాన్ని ఆ సమయంలో ఆలోచిస్తున్నాను. నీ అదృష్టాన్ని అభినందిస్తున్నాను. నేను పలితుడ్ని. అంబరం.... అదే దృష్టిలో లలితను చూశాను. నన్ను చాలా మంది— ముతా

=====

ఒక రైలు స్టేషనులో నాలుగు గోడ గడియారాలు వున్నాయి. నాలుగింటో ఏ రెండు గడియారాల్లో నైనా ‘టైము’ ఒక లాగాలేదు.

ప్రయాణీకుడు : ఏ మం డీ, స్టేషన్ మాస్టరుగారూ! తప్ప టైము చూపే నాలుగు గడియారాలెందుకు? ఇంతకీ ఏది రైలు?

స్టేషనుమాస్టరు : మారైలు ఏ వేళకు వస్తే ఆ గడియారమే రైలు.

రమణారావు (మద్రాసు)

===== కోరు,’ ‘త్రాగుబోతు’ అంటూ దీవిస్తుంటారు. అదీ నిజమే. దానికి కారణం లలితను నా భార్యగా పొందలేక పోవడమే అంటే నీకు ఎంతో ఆశ్చర్యంగా ఉండొచ్చు. నాలో నీవత్వానికి ఎప్పటి కైనా లలితను బలిచేసి నా తృప్తిని తీర్చుకొని జన్మ సాఫల్యాన్ని కూర్చు కోవాలని ఎప్పుడూ ఉప్పెళ్ళురే వాడ్ని. అందుకే నీతో బాగా స్నేహం చేశాను. కుత్తిత తత్వం, స్వార్థం నిండుకున్న మిత్రత్వమిది. రోజు రోజూ మీ ఇంటికి నా రాక పోకలు కాల నియమం లేకుండా ఎక్కువపు తుండడం నీకేం తెలియండి కదు. బహుశా దుర్దివాలకు ‘దశ’ తోడుకాగా నా తొందర పాలు వల్ల పాతాత్ముగా— ఒకనాడు నా రాకకు కారణాల సూహించుకుని ఉంటావ్. గుండె బ్రద్దలై ఉంటుంది. కాని.... కాని....”

“ఇంక నువ్వేమి చెప్పనక్కర్లేదు. నాకు తెలుసు. నమ్మించి నా జీవితంలో ప్రవేశించి నన్ను అధః పాతాళానికి త్రొక్కేసిన వారితో

మొదటిది ‘అది’ ఆ తర్వాత నువ్వు. నేను మీకెలాటి అవకాశం చేశాను? నన్నెందుకు చిత్రపథ చేయ దానికి పూనుకున్నారు? నేను బ్రతకడమే మీకిష్టం లేకపోతే ఒక్కసారిగా నా గొంతు కత్తిరించ కూడదూ? తడి గుడ్డతో గొంతులు కోసి మీకి క్రియ ఏ పాటిది? ఎందుకు నన్నింకా ఏడి పిస్తారు? నాకి పొసిన సరిపోకనా మళ్ళీ మళ్ళీ పుండును రేపి బాధ పెడుతున్నారు?”

చేతుల్లో ముఖాన్నుంచుకుని చిన్న పిల్లాడిలా ఏడ్చాడు అంబరం, అలానైనా కొంత పరితాపం నివారించ బడుతుండేమోనని.

రాజు అంబరాన్నునునొంచడానికి ప్రయత్నించాడు.

కనకం ఏమేమో చెప్పుకు పోతున్నాడు.

అంబరం అతను చెప్పేదేమిటో విసిరించుకునే స్థితిలో లేడు. తానొక రోజు కళ్యాణ చూచిన దారుణ సంఘటని, నీచ స్వభావాల ప్రతి రూపాన్ని భావ పరంపరల్లో చెనక్కు పోయి చూస్తున్నాడు.

‘తమ్ముడు పోయాడన్న టెలిగ్రాం అంది మనస్సు వికలమై పోగా, సాయంత్రం ఆఫీసు నుంచి ఆదరా బాదరాగా ఇంటిని వేరుకుంటు న్నాడు. అల్లంత దూరం నుంచే తన ఇంట్లోంచి బయటకు వచ్చే కనకాన్ని చూశాడు. తనులేకుండా కనకం తను ఇంటికి ఎప్పుడూ వచ్చేవాడు కాదు! అయినా, తన కోసమే వచ్చి తాను లేక పోగా తిరిగి వెళ్ళిపోతున్నాడు కాబోలని సర్ది చెప్పుకున్నాడు. కనకం తన్ను చూడగానే కంగారు పడ్డాడు.

కొంచెం కంపించాడు కూడా. వేరన్నదిలా భయ పడ్డాడు. తను పలకరించాడు పరిశీలించి చూస్తూ, కనకం సమాధాన మివ్వనని అనుకున్నాడేమో కాని, అతని కంపించే పెదవుల మీదుగా వచ్చిన వదోచ్చారణ అస్పష్టంగా వినిపించడం చేత తనకేమి తెలియలేదు. మళ్ళీ పేరున పిలిచాడు. కనకం తిరిగి చూడనన్న లేదు. విసవిస నడచి వెళ్ళిపోయాడు. నడకలో కాళ్ళ తడబాలు అతని ఆందోళనను బాగా నిరూపిస్తోంది. ఈ వింత పరిణామానికి విస్తృతా వడివడిగా నడచి ఇంట్లో చేరబడ్డాడు. లలిత టేబులు మీద తలుంచుకుని గుర్చీలో కూర్చుంది. జాబ్బంతా రేగి ఉంది. పనిలు తొలగి ఉంది. జాకెట్లు, ము... పడింది. తన కంతకన్నా ఏం నిదర్శనం కావాలి? ఇంట్లో అడుగు పెట్టగానే కాంచిన దృశ్యంతో అసలే— ప్రయమైన తనంతటి తమ్ముడ్ని పోగొట్టుకుని చెల్లా చెదలైన మనసు మరి ఫోరంగా పళనమై పోయింది. తల తిరిగి పోయింది. నిలుపున గడవ లోనే కూలిపోయాడు. ఎంత సేయ్యిందో ఏమో....? తాను కళ్ళు తెరచేప్పటికీ తన తల లలిత నడిలో ఉంది. ఒక ప్రక్క రాజు, డాక్టరు ఉన్నారు. తాను లలిత వళ్ళో నుంచి తల ప్రక్కకు తొలగించేందుకు ప్రయత్నించలేదు. ఆ సమయంలో తనలో కలిగిన వింత మార్పుకు, నిగూఢ శక్తికి, ఉపశమనానికి తనే ఆశ్చర్య పోయాడు. ఆ తర్వాత నాలుగైదు రోజులు ఏమీ జరగనట్టే తమ్ముడు పోయిన విషయం తను స్వప్నా కోల్పో దానికి ముడిచేసి— రోల్ పల పూదయంలో అగ్ని పర్యటాలు బ్రద్దలై పోతున్నా వోర్చుకొని ఆమెను

పుట్టింటికి సంపాదన అతి వేర్పాటుగా చేరినాడు. అఫీసుకు పోకుండా బీచ్‌లోనే కాలక్షేపం చేశాడు. ఈ అయిదు రోజులు. ఆ రోజు మమద్రుపు హోటల్‌లో తన రోదనం కలసి పోగా తన జీవితంలో తుపాను రేగి నట్లయింది. ఆ తుపానులో ఏ ప్రాణి బలి కాకూడదు అనుకున్నాడు. తను అలితను ప్రాణాధికంగా ప్రేమించాడు. కులభిష్టుడై పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. అందుకు ప్రతిఫలంగా అలిత తనను మోసగించిన విధానాన్ని తలచు కుంటే గుండె తరుక్కు పోతుంది. రంపాస పేసి కోస్తున్నట్టుగా అనిపిస్తోంది. సమద్రపు కెరటాలు తన్నావోనిస్తూ చేతులు చాస్తున్నట్టుగా తోచింది. సర్పం తృణించి జీవితంలో ఎవరినైతే నమ్ముకుని విశ్వాసంతో బ్రతుక్కు తున్నాడో వారే తన కెదురుగా నమ్మక ద్రోహం తలపెడితే ఇంకా ఎందుకు, ఎందుకు ఈ జీవితం ? తను ఎవరిని ఉద్ధరించగలడు ? అనే తల వుతో సమద్రంలోకి నడచి పోయాడు. వెనుక అలిత పిలుపు చూచాడూగా వినిపించినా వెనుదిరిగి చూడలేదు. కాని, తను చావలేదు. సీపు అప్పుడే ఈ పాప పంకాన్నుంచి విముక్తి పొంద లేదంటూ 'రక్షించింది' అలిత. జరిగిందాన్ని అలిత మరచి పోవాలని, అమెను గురించిన విషయం, 'ఒకనాటి సంఘటన' తన కేమీ తెలియనే తెలియదు అన్నట్టుగా (భ్రాతృ) వియోగ సహాయకంగా అమెకొద్దైర్వాన్ని కలగ నిచ్చాడు. ఆ తర్వాత తన విగ్రహ శక్తికి తానే ఆశ్చర్య పోయాడు. అలిత గర్భవతి కారణంగా భగవంతుడు తనలోని దుష్ట శక్తుల్ని ప్రేరేపించలేదు అనుకున్నాడు. పది రోజులైన తర్వాత పురిటికిని అలితను పుట్టింటికి సంపించేశాను. భారం తీరిపోయిందని, మనసు తేలికైనదని భ్రమ పడ్డాను. అంతే, అదే తనకు— అలితకు చివరి చూపు. బిడ్డను కన్నదో, ఉన్నదో పూడిందో కూడా తనకు అక్కరలేదు. గుండె రాయిగా మారిం తర్వాత అది సామాన్యంగా కరుగుతుందా ? కడుపు చించుకుంటే కాళ్ళ మీద పడుతుందని లోలోన కుమిలి పోతున్న ఎప్పటికో తనకు ఉప శమనం ?

కనకం గట్టిగా విడ్డిన ధ్వనితో చలింపాడు అంబరం. గతాన్ని విస్మరించి ప్రస్తుతానికి వచ్చాడు.

కనకం ఏడుస్తున్నాడు. రాజు అతన్ని వోదారు స్తున్నాడు. అతనిప్పటి వరకు ఏం చెప్పిందో ఏమో తనకేనే తెలియలేదు.

“అంబరం, అలిత మహా పాథి. అమె యే పాపం ఎరుగదు. నా పశుత్వానికి బలికాకుండా ఆమె తప్పించుకుంది. ఒక్క చెన పెట్టుతో నా వాడులు క్షీణించి పోయాయి. ఎన్నో నాళ్ళకు నే నాణించిన దానికి, నేను భ్రమపెసిన దానికి పులిరేకంగా జరిగి నందుకు, అలితను అంత పిచంగా పూసించు కున్నందుకు ఎంత లజ్జా క్రాంతిడనై పోయానే ? నా క్రింది భూమి ఎందుకు కృంగి పోదు ?

నేనెందుకు మట్టిలో కలిసిపోనా అనుకున్నాను. అవును నాలాటి పాపాత్ముడ్డి, సీమద్వి దాచు కుంటే భూమాత అపవిత్రం కాదా అని విమర్శించు కున్నాను. ఏవైతై నట్లయింది. సీపు వలకరిం చాను. ఏం చెప్పానో నాకే తెలియదు. పోయిపోయి: రైలు పట్టాని శరణం వేదాను. నా పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తాన్ని కోరాను. ఆత్మహత్యా ప్రయ త్నానికి గాను ప్రభుత్వం నమ్మ జైలు కేసింది. నిన్ననే తిరిగొచ్చాను. అంతకన్నా సీకు నిదర్శనా లేచి కావాలి ? అలితలో నీ కింతకన్నా సుగుణాలేవి కనిపించాలి ? ఇప్పుడు చెప్పు అలిత ఏకలాటి ద్రోహం చేసిందో, ఎలాటి అన్యాయం చేసిందో ? నన్ను క్షమించు అంబరం.... స్నేహితు విలువ తెలియక స్వార్థానికి మనుషులైనయోగించుకో చూసిన నన్ను మన్నేవాడు...., ఆ దేవుడు కూడా క్షమించడు.”

అంబరం కాళ్ళ మీది కొరిగి పోయాడు కనకం. నిశ్చిష్టుడై, కర్తవ్య లామూఢుడై వెల్ల బారిన ముఖంలో విషాదంగా చైతన్య రహితంగా శూన్యంలోకి చూస్తుండి పోయాడు అంబరం.

బయట 'టెలిగ్రాం' అన్న పోస్టుమేన్ కేకకు రాజు కళ్ళు తుడుచుకోని పరుగెత్తుతెళ్ళి టెలిగ్రాం అందుకున్నాడు. పణకుతున్న చేతుల్తో చించి—

“అలిత. . . . యి. . . క. . . లే. . . దు” . . . అంటూ గోడను చాటు చేసుకున్నాడు. కుప్పలా కూలిపోయాడు అంబరం.

రాజధాని కి బుద్ధు

9 వ పేజీ తరువాయి

గొప్పతనం తెలుసుకోవాలి. ఆయనకు తగిన సన్మాన చెయ్యాలి. అంతేగాని, కీర్తిశేషులు అయిన తర్వాత బహుమతి వ్వటం ఆయన గొప్పతనాన్ని శ్లాఘించటం, చాల విచారకరమైన విషయం. ఇకముం దీనా 'నక్షత్రాలకు' కూడా ఇలాంటి బహుమతి లభించేటట్లు చూడాలని అన్నారు.

నిజస్వరూపాలు

రాజ్యసభ ఎన్నికలఫలితాలు జైలు పడ్డాయి. అనుకున్నట్లు కాంగ్రెసు సభ్యులు పలుగురూ గెలవనే గెలిచారు. కమ్యూనిస్టుపార్టీ వారయితే ఇద్దరి అభ్యర్థులను పోటీలో ఉంచారు. అతివాద, వితవాద వర్గాలుగా ఈ పార్టీ రెండు తునక లవు తోంది. ఒక్కొక్క వర్గం తమ అభ్యర్థిని గెలి పించుకొనేందుకు శాయశక్తులా పాటుపడ్డారు. వితవాద వర్గంవారి అభ్యర్థి చిట్టచివరకు గెలవట మయింది. ఇక రెండు వర్గాలవారు బహిరంగంగా విమర్శలు చేసుకోవటం వరకు వచ్చింది. బలా బలాలు మూసుకుంటున్నారు. అవసరమయితే ఇంకో పార్టీని స్థాపించటానికి కూడా అతివాద వర్గంవారు ఉద్యక్తు లవుతున్నట్లు తెలుస్తోంది. కాంగ్రెసువారు తమ గ్రూపులను గురించి మామూ

లుగా చేస్తూ మున్ను ఆరోపణలే ఈ కమ్యూనిస్టుపార్టీలో కూడా ప్రవేశించివాయి. ఒక వర్గం వారు ఇంకో వర్గం వారిని అణగదొక్కుటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నట్లు శ్రీ సుందరయ్యగారి ఆరోపణ. అది సత్యం కాదని వీలం రాజశేఖర రెడ్డిగారి ఖండన. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వానికి, నలభై ఏళ్ళనాడు, డాంగేగారు నాశనం చేశాను గురించి మాట్లాడుతూ సుందరయ్యగారు, డాంగేగార్ని బ్రిటిష్వారి బంటుగా చిత్రించారు. ఇప్పుళ్ళ బట్టి ఆ రేఖ విషయం జైలుపెట్టక పోవటానికి కారణం ఏమిటో ! లేకపోతే ఆయనకు తెలిసింది ఇప్పుడేమో మరి ! పెకింగ్ కమ్యూనిజానికి సన్నిహితంగా ఉన్న శ్రీ పుచ్చలపల్లి సుందరయ్యగారి వర్గం అతి త్వరలోనే ఇంకో పార్టీని స్థాపించటం ఖాయమని అనుకుంటున్నారు. ఇంత తీవ్రమైతే భేదాభిప్రాయాలు రావటం యిదే ప్రధమ మనుకుంటూ. ఇకనుంచి, కాంగ్రెసులో గ్రూపు తత్వం ఉందని, విమర్శించే హక్కు ఈ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కోర్కొందనన్నమాట.

స్వతంత్రపార్టీవారి కయితే సొంతంగా అభ్యర్థిని నిలబెట్టి రాజ్యసభకు ఎన్నికచేసే బలం లేదూ కాబట్టి, తమ నిర్దాంతాలకు అనుగుణంగా ఇంకెవ రైనా అభ్యర్థి ఉంటే సహాయపడటం సహజం. ఉన్న అభ్యర్థులలో బి. మహదేవసింగ్ గార్ని బల సరిస్తే బాగుంటుందని వారు తీర్మానించు కున్నారు. కాని కొంతమంది ఈ అభ్యర్థి పట్ల తమ అసమ్మతిని బాహుళంగానే ప్రకటిస్తూ ఎచ్చారు. వారి ముఖ్య విమర్శ, సోషలిస్టు అభ్యర్థిని, ఏ వరి స్థితుల్లోనూ కూడా బలపరచకూడదని, ఇలాంటి వరిస్థితుల్లో వ్యక్తిగత స్వాతంత్ర్యానికి అవకాశం ఇవ్వాలి. కాని పార్టీవారు ఈ వాదాన్ని అంగీక రించలేకపోవటం వలన, మహదేవసింగ్ గార్నే బల పర్చాల్సిందని ఆదేశించటం ఈ ఆదేశాన్ని అంగీక రించలేక కొంతమంది వ్యక్తులు స్నేచ్ఛాస్పాతం (త్రాల్సి) ప్రకటించటం జరిగింది. దీంతో లేచి పోని తర్జనభర్జనలకు అవకాశం కలిగింది.

ఇక కాంగ్రెసుపార్టీ. రామరాను ఇదొక పెద్ద విరాట్ స్వరూపంగా తయారవుతోంది. ప్రస్తుతం ఇది 'బ్రహ్మ స్వరూపం'. బ్రహ్మనందరెడ్డిగారు ముఖ్యమంత్రి. బ్రహ్మయ్యగారు దీనికి అధ్యక్షులు. అధ్యక్షులవారు కూడా ఈ రెడ్డిగారివలెనే ఆ పీఠాన్ని అలంకరించగలిగారు. దీనిమీద ఆక్షేపణలు చెలి రేగాయి. రెండు గ్రూపు లున్నాయని అంతా అనుకుంటున్నా, యే గ్రూపులో ఏ వ్యక్తు లున్నారో ఎవరికీ తెలియటం లేదుట. రాజకీయాల్లో శాశ్వత మిత్రత్వం, శాశ్వత శత్రుత్వం అంటూ ఏమీ లేదని, శ్రీ వి. బి. రాజాగారు ఒక నిర్దాం తాన్ని లేపదీశరటట. దీంతో మరింత గందర గోళం, బుజాలు తడుముకోవటం ప్రారంభ మయిందని అనుకుంటున్నారు.

ఐ. ఎల్. ఎన్. ★

షేక్స్పియర్ లండన్

జె. పాత్రిక్ స్కెట్

బ్రిటన్ షేక్స్పియర్ చనిపోయిన విభిన్న విశ్లేషణల లండన్ లో కట్టడాల చారిత్రాత్మక ఒక పెద్ద చిహ్నం లండన్ లో కట్టబడి పోయాయి. ఈ చిహ్నం ఇంగ్లీష్ చరిత్రలో కెల్లా (మేడ్డ) ముందుది. ఒక కొత్త రాజధాని నిర్మాణానికి దారి తీసింది. కాని, షేక్స్పియర్ కు, ఆతని నమూనాకు లోకే తెలిసిన నగరం ఇంకా 'మేడ్డ' (మధ్య) యుగపు గోడల మధ్య ఇరుక్కుని ఉన్నది. ఎలిజబెత్ లూ, జాకోబియన్ లూ ఒకరి నొకరు రాసుకుంటూ నడిచి వెళ్ళిన ఇరుకు సందుల మీదికి వెళ్ళి ఇళ్ళ పై లంతస్తులు పాడుచుకు వచ్చేవి; మురికి కాలువలు తమ రోగాలతో నిండిన వాసనలు వెదచల్లేవి.

పూరిచుట్టూ ఉన్న పాత గోడలలో లొమ్మడి ద్వారాలు దొల్తారు. నది, ఒకేఒక వంతెన తప్పిస్తే నగరంలోకి ప్రవేశించాలంటే వీటి ద్వారానే ప్రవేశించాలి.

ఎలిజబెత్ I — కన్యగానే ఉండిపోయిన వర్జిన్ క్వీన్ — కాలంలో ఈ లండన్ మహానగరమే కాని చాలా అనారోగ్యకరమయిన వోటు. సంవత్సరాలు గడచినకొద్దీ ఇంకా అనారోగ్యకరంగా తయారవుతూ వచ్చింది. షేక్స్పియర్ పుట్టిన సంవత్సరం (1564) లో జనాభా సుమారు 100,000 ఉండి ఉంటుంది కాని అతను తన సురక్షానికి కొన్ని

విళ్ళ ముందు స్ట్రాట్ ఫర్డ్—అసాన్—అవన్ కి తిరిగి వెళ్ళేసరికి 250,000 కి పెరిగిపోయింది. అధికారులు ఊరి ఎల్లలు పెరగటానికి ఇష్టపడక పోయినా, ఈ జనాభా పెరగడం అనలేకపోయారు. లండన్ వాసులలో పేదవారికి అప్పటికే ఉన్న ఇళ్ళలో ఇరకటమో లేక అవసరంగా నిర్మించిన వాటాలలో నివసించటమో తప్ప గత్యంతరం లేకపోయింది.

షేక్స్

బిరువారిలాగే షేక్స్ ఎప్పుడూ కనిపిస్తూనే ఉండేది. జీవితంలో ఒక అంశం ఇది—మరణంలో కూడా. కొన్ని సమయాలలో అతి దారుణంగా విజృంభించేది. 1593—1603 మధ్య భయంకర వర్షాలలో షేక్స్పియర్ ఎందరో స్నేహితులను పరిచితులను కోల్పోయి ఉండాలి. వీటి సరఫరా చాలా అసంతృప్తికరంగా ఉండేది. 1614 లో హ్యూమిడ్ రోటన్ (ప్రతిపాదించిన 'స్వ్యా రివర్ సిస్టన్స్' అమలులోకి వచ్చేదాకా మంచినీరు సరిగ్గా దొరికేది కాదు.

ఈ 'నీచ' మయిన విధులమీద 'పాత సెయింట్ పాల్స్' 'టవర్' ఉన్నతంగా పైకి ఎగిసిపోయి కనిపించేది. ఇంగ్లండ్ రాజధాని యొక్క పాడుపడి పాతున్న 'కెథేడ్రల్' వర్క్ ఇది. అప్పులవాళ్ళ ఈ

ఆలయాన్ని మైలపరివేవారు కారేమో కాని అక్కడ ఏవేవో వ్యాపారాలు జరిగేవి: చిల్లర వస్తువుల అమ్మకం కాడమంచి దుస్తులు కుట్టడం దావా, చట్ట సంబంధం కల పెత్రాలు వ్రాయించు కొనటం కాడ మంచి గేయం అమ్మటం దావా.

1588 లో స్పెయిన్ నౌకాదళం, 'ఆర్మడా'ని ఇంగ్లండ్ చేర్చాడెదురు పడింది. అప్పటినుంచీ ఈ దేశం చక్కటి శాంతి యుగాన్ని అనుభవిస్తూ వచ్చింది. ("పైపింగ్ టైం ఆఫ్ నీస్" అనే పద జాలం ఉపయోగించారు (శిస్మిత్—అ.) ఈ యుగం యొక్క అశుభ పరిస్థితిని మురగపెట్టిన, జ్వర గుణం కల, ఉబ్బల ప్రతిభ "ది గ్రేట్ ఎలిజబెత్ ఏజ్" అనే కథనం తర్వాత శబ్దాలలో రావటానికి కారణం. వాణిజ్యం వికసించి, విశ్వరంగం పానాస్యం అభిజాత్య వర్గాలకి మధ్య ఒక రకమయిన మధ్య తరగతి ఏర్పడటం మొదలయింది. అప్పటి రవాణాశాఖ మంత్రీకి రోడ్లని నింపేస్తున్న కోచ్ బళ్ళ రద్దీని అరికట్టటం పెద్ద పనిగా ఉండేది. ఇళ్ళ బాగుపడే, కొత్త పాదనలు పుట్టుకువచ్చి, అన్ని వర్గాలవారూ వివేచన కోసం తమ చుట్టూ కలయమాడటం ప్రారంభించారు.

ది మిరక్ల ఆఫ్ ది వర్ల్ డ్

లండన్ (బిడ్డ 19 'ఆర్' ల లోనూ ఎన్నో అంగళ్ళు, ఇళ్ళు ఉండేవి—ఈ వంతెననే 17 వ శతాబ్దంలో 'వర్లి టుబి నంబర్ డ్ ఎమంగ్ ది మిరక్ల ఆఫ్ ది వర్ల్ డ్' అని వర్ణించారు. ఇంతే కాదు, తరచు దేశ దోపిడీ తలల్ని కొరత వేసేవారు దీనిమీదనే. అప్పటిలో నది మీదుగా ఉన్న వంతెన అదొక్కటే. లండన్ నుంచి సౌత్ థాక్స్ దారి తీసేది ఈ బిడ్డ.

1574 లో లండన్ ఆల్టర్ మెన్ (స్థానిక పుర పరిపాలనాధికారుల వంటివారు) నాలుకాలని 'సెన్సార్' చేయబోయారు. అందుచేత నాలుకాలవాళ్ళు పూడి బయటికి పోరేడిచ్, బ్లాక్ ఫ్రయర్స్ (మొదటి పై కప్పు ఉన్న ఫియేట్ ఇక్కడే నిర్మించారు) లోకి, ఏరు అవతల సౌత్ థాక్స్ కి—సెన్సార్ కి అధికారం లేనచోట—వెళ్ళిపోయారు.

బాంక్ సైడ్ (సౌత్ థాక్స్) లోనే 'గ్లోబ్', 'స్టాన్', 'రోస్' మొదలయిన 'స్టేషన్స్' లు కట్టారు.

ఈ ఫియేట్ లు కోళ్ళ పెండ్లాలు, ఎలుగుబంటి ప్రదర్శనలు జరిగే ప్రదేశాలలో పైకి లేచాయి. తక్కిన వినోదాలు జరిగే చోట్లలోనే అప్పమాట. ఆ రోజుల్లో 'లండన్ రన్' 'హెమ్లెట్' వంటి 'ట్రాజిడి' చూసి ఏ సంకోచమూ లేకుండా ముందే మరణశిక్షకి లోనయిన ఒక జంతువు హింస చూడటానికి వెళ్ళేవారు. ఇది అశుభం, రోగమయం, క్రూరం అయిన యుగం; కాని ఇదే పౌండర్యం, పాండిత్యం కవిత్వంతో కూడిన భావన కల యుగం.

('హెవర్ డ్లస్సిన్ రిఫ్టా', లండన్ నుంచి) ★

మీ కోసం

మీ

అభిమాన

ప్రముఖ నటుని

ప్రత్యేక అభిప్రాయాలు

అతి త్వరలో

ఎదురు చూడండి:

ఇరుగు పొరుగు భాషల చిత్రాలు

ఈ సంవత్సరం రాష్ట్రవతి పంపిణీయైన బహు మతుల వివరాలు సినిమా అభిమానులు వార్తా పత్రికలలో చదివే ఉంటారు. ఇక్కడ వాటిని తిరిగి పేర్కొనటం అవసరం. కాని — వాటి మీద ఎవరి అభిప్రాయాలు వారి కుంటాయి. లలిత కళలకి సంబంధించినంత దాకా (నేటి మన సినిమాలలో కళాంశాలు ఎంతో కొంత ఉన్నాయని ముందే వస్తు కుండాము) హెచ్చుతక్కువలు నిరూపించటం కష్టం (అని నా అభిప్రాయం.)

ఎలా ఉంటుందో నాకు చేతనయినంత మటుకు క్లుప్తంగా, వివరించడమే నా ఉద్దేశ్యం. ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం అరవ సినిమాలకన్నా తెలుగుని బాపుండేవని అరవవళ్ళే అనటం వాకు గుర్తుంది. అప్పటి చిత్రాలు — రెండు భాషలవి — చూస్తే ఈ మాట నిజమే, అనిపించేది. క్రమంగా, తమిళ చిత్రాలు బాగుపడి తెలుగు సినిమాలు చెడి పోయాయి అనే అభిప్రాయం 1960 ప్రాంతాల్లో కొందరు వెలిబుచ్చారు. ఇది నిజమే అని నాకు

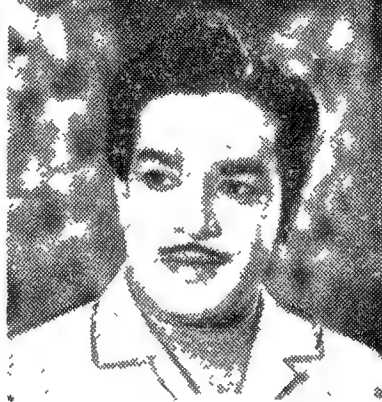

మలయాళ నాయిక శాంతి.

అయితే “ పోలిక ” అంటూ ఉంది కాబట్టి దాని సహాయంతో కొన్ని అభిప్రాయాలు ధైర్యంగా బయటికి చెప్పియున్నాను!

క్లుప్తంగా చిత్రాల స్థాయి !

ఈ వ్యాసంలో కొన్ని తెలుగు సినిమాలని మరి కొన్నిటితో పోల్చటం నా ఉద్దేశ్యం కాదు. బహు మతులు పొందిన తక్కిన దక్షిణభాషల చిత్రాలు కొన్ని నేను చూడడం సంభవించింది కాబట్టి అరవ, కన్నడ, మలయాళ, చిత్రాల స్థాయి

మలయాళ నాయకుడు సత్యన్.

అనిపించింది. ప్రస్తుతం మనం 1964లో ఉన్నాము కాబట్టి పరిస్థితి మరికొంత మారి ఉంటుందని పూహించవచ్చు. మళ్ళీ పోల్చి చూస్తే అరవ చిత్రాలు మన వాటికన్నా దిగజారి పోయా యేమో అనే అనుమానం (గట్టిగానే) కలుగ్గుతుంది. నటుల విషయంలో ఇది మరి నిజం అని దృఢంగానే చెప్పవచ్చు కూడా. (సంగీతం మాత్రం అరవ సినిమాలలోనే బాగుంటోందని నా నమ్మకం— శ్రీ వి. ఎ. కె. రంగారావు గారి దృఢాభిప్రాయం

మలయాళ నాయిక అంబిక.

మలయాళ నాయకుడు ప్రేమ్ నాథ్.

కన్నడ నటుడు అశ్వథ

ఏమిటో) ఈ రెండు భాషల చిత్రాలే ఇంతకన్నా ఎక్కువ పోల్చటం అవసరం.

ఇక కన్నడ మళయాళ చిత్రాల సంగతేమిటి ? వీటి ‘ చరిత్ర ’లు నాకు తెలియవు కాని ఇటీవల చూసిన కొన్ని కన్నడం, మలయాళం సినిమాలను మనసులో ఉంచుకుని నాకు తోచింది వ్రాస్తాను !

పాతా, కొత్తా ?

కన్నడంలో ‘ సాంఘికాల ’ కన్నా ‘ పౌరాణికా ’లే ఎక్కువగా విడుదల అవుతున్నాయని విన్నాను. పౌరాణిక చిత్రాలను గురించి నేను వ్రాయడంలేదు కోలేదు కాని కన్నడ సాంఘిక చిత్రాలను కొన్నిటిని చూస్తే కొన్ని ఏళ్ళ (దశాబ్దాల ?) క్రితం చూసిన తెలుగు సినిమాలు జ్ఞాపకం వచ్చాయి నాకు. ఇదే మంత విచారించతగ్గ విషయం అనుకోను. అనల్లా, సెట్టింగ్ లకి సంబంధించినంత వరకూ మునుపటి తెలుగు చిత్రాలే నయమేమో అనిపిస్తుంది. (నేడు మన సినిమాలలో చూసే లాంటివి చాలా ధన వంతుల ఇళ్ళలోనే కనబడవు — ఆశ్చర్య వడనక్కర లేదు. బాగా డబ్బున్న వాళ్ళకే అప్పుడప్పుడు ‘ అధి రుచి ’ అనేది ఉంటుంది. (వేషాల విషయంలోనూ ఇది కొంతదాకా నిజం అని నా అభిప్రాయం.)

కథా వస్తువు ఎన్నుకోవటంలో సాతకాలపు భావాల ప్రభావాలు ఉన్నట్లు అనిపించవచ్చుకాని ‘ ముందంజ ’ వేసినాయనుకున్న తెలుగు, అరవ సినిమాలలోని — (1) భార్యలు భర్తల కాళ్ళమీద పడటం — సెన్సార్లు వాళ్ళు ఎలా వస్తుకుంటారో ఆర్థం కాదు. (2) పెళ్ళిళ్ళు చుట్టూల మధ్యనే అవటం. (3) నాయకులందరూ, ఇంజనీరు, జమీందార్లు తాలూకువారవటం. (4) సేవకులని అతి వివరం (1) ప్రవర్తన కలవారినిగా చూపటం., ఇవన్నీ చూస్తే అధునిక దృశ్యధం ఎవరికి ఎంత మాత్రం అలవడిందా అనే సందేహం కలుగక మానదు.

శ్రీ అశ్వథ

ఇక నటీనటుల సంగతి చూద్దాము. ‘ హీరో ’ యిన్నా ‘ కొందరు తెలుగు తమిళ చిత్రాలలో వేసే వారే. తక్కిన ఇద్దరిలో ప్రత్యేకించిన ప్రతిభ ఏదీ

జరుగుపొరుగు భాషలచిత్రాలు

కనిపించదు. నేను చూసిన కన్నడం సినిమాలలో మూడువంతులపై న వాటిలో ఒకే నటుడు హీరోగా వేశాడు. ప్రత్యేకత ఏమిటోక పోయివచ్చిటికి గొంతుక విండుకుని అరవటం, ముఖం చిట్టించుకొని ఏడవటం, కళ్ళు తిప్పటం లేకపోవటం కొంచెం తెరపీ కలిగించినట్లే ఉంటుంది. తెలుగు తెర మీద శ్రీ ఎన్. వి. రంగారావు వలెనే అశ్చర్య అనే నటుడు వివిధ పాత్రలని ధరిస్తూ ఉంటాడు. శ్రీ రంగారావు వలెనే ఈయనా నిజమైన ప్రతిభ కలవాడని నేననుకుంటాను.

కన్నడనాయకుడు రాజ్ గుమార్.

కన్నడతారలీలావతి.

క్రమంగా కన్నడ చిత్రాలూ తెలుగు, అరవంది లాగే సాంకేతికంగా బాగుపడి ఇతరత్రా చెడిపోతాయేమో, చెప్పలేను.

కేరళలో ఉన్నంతసేర చదువుచున్నవారి భారత దేశంలో ఏ రాష్ట్రంలోనో లేదని విషయం

అందరికీ తెలిసిందే. అందుచేత, మలయాళ చిత్రాలు తక్కిన దక్షిణ భారత భాష చిత్రాల కన్నా కొంచెం అభివృద్ధిచెంది ఉండటం ఆశ్చర్యం కలిగించ వచ్చురలేదు. అయితే, నీటి 'స్థాయి' అంత చదువుకి తగినట్లు ఉన్నదా అని అడిగితే సమాధానం చెప్పటం కష్టం. ఛాయాగ్రహణం, సంగీతం, వేషం ఈ మూడిటి విషయంలోనూ ఇవి తప్పక మిగతా భాషల సినిమాలకన్నా బాగా ఉంటాయని చెప్పవచ్చు. కథావస్తువు ఎన్నికలో ఎలా చెప్పటం కష్టం. కాని ఈ ఏడు రాష్ట్రాల పతి బహుమతి పొందిన 'నిమను నిజ కాల్యాదుకో' చిత్రం తీసుకోండి. దేశభక్తి ప్రచారం కొంచెం ఎక్కువ మోతాదులోనే ఉన్నప్పటికీ చిత్రంలోని సన్నివేశాలు కొన్ని చాలా సున్నితంగా, నేర్పుగా తీయబడినవి ఉంటుంది, మానవవాళ్ళకీ. ఛాయాగ్రహణం నిజంగా బాగా ఉందని నేను అనుకుంటున్నాను.

లావు, తక్కువ

నటీనటుల విషయం తీసుకుంటే, లావు తక్కువ ఉండటం చేతనో, సామాన్యంగా కని

పించే దున్నులు వేసుకొనటం వల్లనో, లేక నిగ్రహంతో అభినయాలు చెయ్యటం చేతనో కాని ఇతర భాషల చిత్రాలలో అగుపించే వాయికా వాయికుల కన్నా ఆకర్షణీయంగా కనిపిస్తారు. ఇంత కన్నా ప్రత్యేకంగా వీరిని గురించి వ్రాయ వచ్చురలేదు.

ఒకటి మాత్రం స్పష్టంగా చెప్పాలి. అన్ని మళయాళం సినిమాలూ 'నిమనునిజ కాల్యాదుకో' (రక్తసిక్తమయిన కాలి గుర్తులు) స్థాయిలోనే ఉండవు. కొన్నిటిలో భరించలేని 'డ్యూయెట్టు' 'డాన్సులూ' ఉంటాయి. కాని పాత్రలు అతి సామాన్య నర్తాలకు చెందిన వారినిగా చూపటం, వివరితమైన కేసులు, వికృతమైన అభినయాలూ చూపించక పోవటం, పెట్టింగులు కూడా కొంచెం కాకపోతే కొంచెం వాస్తవిక జీవితానికి సంబంధించిన వాటిలాగ ఉండటం, అతి మంచి, అతి చెడ్డ విరివిగా చూపక పోవటం, ఇవన్నీ; తెలుగు సినిమా లకి విముక్తి వస్తూడా అనిపించేట్లు చేస్తాయి.

వి. రామారావు.

అవీ - ఇవీ - అన్నీ

ఎన్. టి. రామారావు

ధిల్లి ఉత్సవాలకు...

నర్తనశాల అర్చనాడిగా 'లవకుశ రాముడిగా' '63 సంవత్సరాన్ని నిస్తుండేవాణ్ణి దోచుకున్న శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు, వర్మిఫేరేట్ చూరగొప్ప తమిళ 'కర్క' లో కృష్ణునిగా కూడా రాణించాడు. సచిత్ర వారపత్రికలో ఉత్తమ నటునిగా పాత్రల ఆదరాధిపత్యాలను చూరగొన్న ఈ ప్రముఖ నటుడు పోయినదాని సాంఘికాల మీద ధ్వజమెత్తి నిల్చిన పౌరాణికాలకు ప్రతినిధి అయ్యాడు. శ్రీ రామారావు నభినందిస్తూ వున్నాడే పాత్రలకు కృతజ్ఞతాభినందనలు తీసుకువచ్చి అందిచ్చే బాధ్యతను కూడా పుచ్చుకున్నాను కనుక, 'సచిత్ర వారపత్రిక' పాత్రలకు స్వీకరించవచ్చింది.

ఈ నెల మూడో వారంలో ధిల్లీలో జరుగుతున్న అవార్డు ఉత్సవాలలో శ్రీ ఎన్. టి. ఆర్. పాల్గొనబోతున్నారు.

హైదరాబాద్ లో ఎన్. టి. ఆర్. ఎస్టేట్ లో 'రామకృష్ణ' పేరిట ఆధునికమైన 70 మి. మీ. పెద్ద తెర సినిమా థియేటర్ కట్టడానికి పూను కుంటున్న శ్రీ రామారావును, వస్త్రేందు లక్ష్మి దాకా కాగల దీనికి పూనుకున్నారే? అక్కడ స్టూడియో కడతే పరిశ్రమకు పెట్టుబడి కాగలదేమో అన్నాను నేను.

పరిశ్రమకు కేవలం "కట్టడమే" "నెట్ డెవే" పెట్టుబడి కాదని—వాస్తవానికి ఇంత వ్యయమైన, మరింత ప్రయాస అయినా ఈ "పెద్ద తెర థియేటర్" రాజధానికి కోభ కాగలదని — శ్రీ రామారావు ఉద్దేశం. కేవలం పరిశ్రమ పెట్టుబడితోనే కాదు, నెలుకుబడి, పరికరాలు, పదిమంది కలిసి—కలిసి పనిచేసే అవకాశాల ఉంటే తప్ప—నిలదీక్కు

కాని పుంజుకోదని శ్రీ రామారావు అభిప్రాయమైనట్లు మా సంభాషణలవల్ల నాకు అనిపించింది. అవార్డులు కేవలం ప్రధాన నటునిగానే గాక ఈ పరిశ్రమలో ఇతరత్రా అనేక 'భూమిక' లను నిర్వహిస్తున్న శ్రీ రామారావు అనుభవం—ప్రస్తుతం తెలుగు చిత్ర పరిశ్రమకు సంబంధించిన—వలెమందిన కలవర పెడుతున్న — అనేక ప్రశ్నలకు అవసరమైన సమాధానాలను ఇవ్వగలదని మన మనుకోడంలో ఆశ్చర్య మేమీ లేదు. శ్రీ రామారావుకి కణం తీరిక లేనంతటి పని ఉన్నా— "నటించడం—పేక్షకుల ప్రశంసల మేరకు మరింతగా బాగా నటించడం" ప్రధానాశయంగా—రాజేన్నెట్టు ఈ నటుని ఎట్లు—పరిశ్రమ—నటుడు 'నటుడు—పరిశ్రమ' 'దేని వెనుక వీధి?' "దేనివల్ల వీధి?" అనే ప్రశ్నలకు నిపులమైన, సకారణమైన సమాధానం ఇవ్వవచ్చిన బాధ్యతయే గాక, సదాశరణ్ణి అనుభవం తర్వాత ఆ సమాధానం ఇవ్వగల శక్తి సామర్థ్యాలు కూడా పూర్తిగా ఉంటాయని విజ్ఞులు భావించకపోరు కదా? అంతేత ఈ ప్రశ్న చిన్నది కాదని దీని సమాధానం కూడా అంతకంటే చిన్నది కాదని శ్రీ రామారావు భావించడంవల్ల, మా పాత్రలకు త్వరలోనే వాగా 'నంగతులు' ఆయన ద్వారా అందించగలమని అనుకుంటున్నాము. అవార్డు ఉత్సవం నించి తిరిగి నన్నానే శ్రీ రామారావు ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక పాత్రలకు చలనచిత్ర పరిశ్రమ "ఇవాళలా ఉంది? ఎక్కడుంది? ఎంచేత?" అన్న సందేహాలకు తమసమాధానాలు ఇస్తారని 63 సం. లోని ఈ నటుని విజయాలను అభినందించ వెళ్ళిన నేను — పాత్రలకు ప్రతిభనిండలా ప్లస్ మరిన్ని త్వరలో, తెలియగల సంగతులం తెగిలిగామని అనుకుంటున్నాను. పి.రాజీ.

తుషార బిందువులు

శ్రీ కె. ఆర్. కె. మోహన్ సంకలనం తుషార బిందువులు అనే వివిధ రచయితల కథల సంపుటి వెల 2 రూ. లు గలది మా కార్యాలయం చేరింది.

అక్కినేని నాగేశ్వరరావుకి బొంబాయి ఆంధ్రుల సన్మానం

బొంబాయి ఆంధ్రమహాసభ, ఆంధ్రా ఎడ్యుకేషన్ సొసైటీవారు మహాసభ ఆవరణలో ప్రముఖ తెలుగు నటుడు, శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు, అమెరికా ప్రభుత్వ ఆహ్వానం మీద అమెరికా సందర్శించు సందర్భమున వారి గౌరవార్థం సన్మాన సభను ఏర్పాటు చేశారు.

ఆనాటి కార్యక్రమమునకు బొంబాయి పుర పాలకసంఘ మేయరు శ్రీ ఇ. ఎ. బండూక్ వారా అధ్యక్షత వహించారు.

శ్రీ నాగేశ్వరరావుకు, మహాసభ కార్యదర్శి శ్రీ ప్రసాద్ స్వాగతము చెప్పారు.

అమెరికా వెళ్ళి ఏమిచేయుదురనే ప్రశ్నకు శ్రీ నాగేశ్వరరావు సమాధానమిస్తూ వారి సినిమా, "టెలివిజన్, నాటకరంగం మొదలగునవి చూచుట, ప్రముఖ కళాకారులను కలుసుకొనుట, వారి పరిస్థితులను తెలుసుకొనుట మొదలగునవి చేయవలెనని యున్నది. ఇదియే నా ముఖ్య ఉద్దేశ్యము. అంతకంటే ప్రస్తుత మేమియు చెప్పలేనని" చెప్పిరి.

ప్రముఖ చలనచిత్ర కళాకారులు శ్రీ పుణ్యరాజ్ కపూర్ మాట్లాడుతూ శ్రీ నాగేశ్వరరావుని 14 ఏండ్లక్రితం కాకినాడలో ఒక నాటక సమావేశంలో కలుసుకొనుట సంభవించినదని చెప్పిరి. శ్రీ రావు ఒక్క తెలుగు చలనచిత్ర కళాకారునిగానేకాక యావద్భారత చలనచిత్ర కళాకారునిగా అమెరికా ప్రభుత్వం గుర్తించి ఆహ్వానించుట ముదానమని చెప్పిరి.

అమెరికా ప్రభుత్వ సాంఘిక సాంస్కృతిక సమాచార డైరెక్టర్ శ్రీ లోవెల్ కూడా మాట్లాడారు.

బొంబాయిలోని పెక్కు సాంఘిక సాంస్కృతిక సంఘములు ఈ సంతోషమును వెలుబుచ్చుతూ శ్రీ నాగేశ్వరరావుకు పుష్పమాలల సేపిరి.

సభాసంతరము సాంస్కృతిక కార్యక్రమము ఏర్పాటు చేయబడినది. ★

లలితకళానికేతన్ నాటకపోటీలో ఉత్తమ నటుడుగా ఎన్నికయిన శ్రీ ఆర్. వి. చలం బహుమతి ప్రదాత శ్రీ గుత్తా రామిసిండు (ఫిలిం డైరెక్టరు) ఉత్తమ నటిగా ఎన్నికయిన కుమారి సీత.

చిత్ర సమీక్ష:

ఈస్ట్ మన్ కలర్ చిత్రం అమరశిల్పి జక్కన్న

[మాటలు: సముద్రం రాఘవాచార్య; పాటలు: సముద్రం, దాశరథి, నారాయణరెడ్డి; సంగీతం: ఎన్. రాజేశ్వరరావు, పుత్రాల్లు: పీ.రాజ్, చోప్రా, దండాయాధపాణి, వరస; మ్యాడియో: విక్రమ్, సంయుక్త దర్శకులు: ధర్మరాజు, దయాసాగర్; నిర్మాత, దర్శకుడు: నాయాగ్రహణ వర్యవేక్షణ: బి. ఎన్. రంగా; నటీనటులు: నరోజుదేవి, నాగేశ్వర రావు, రేలంగి, గిరిజ, మార్యకాంతం, తదితరులు.]

వాడు. కానీ, అందుడు కావటంవల్ల ఉన్న ఒక్క కొడుకు జక్కన్నను చెంతనే ఉంచుకొని, అతని కుక్కగా శిల్పశాస్త్రంలోని మెళకువలను చెప్పుతూ కాలక్షేపం చేస్తూ ఉంటాడు.

జక్కన్న లేబ్రాయంలోనే శిల్పశాస్త్రాన్ని కూలం క్షుంగా తెలిసికొంటాడు. అండ్రి సలహాలతో ఉత్తమ శిల్పాల నిర్మాణానికి పూనుకొని, కృత కృత్యు డవుతాడు.

"అమరశిల్పి జక్కన్న చిత్రం"లో నాగేశ్వరరావు.

"సంకల్పమొక మహత్తర శక్తి. అది ఒక్కొక్కమారు నవన ప్రయోగాలకు, నవసృష్టికి నాందిగా నిలుస్తుంది.

తెలుగులో తొలుతగా ఈస్ట్ మన్ కలర్ చిత్రాన్ని నిర్మించాలన్న శ్రీ బి. ఎన్. రంగాగారి సంకల్పానికి ఆచరణ తోడునీడగా నిలిచింది. ఫలితమే "అమం, శిల్పి జక్కన్న" చిత్ర నిర్మాణం.

కథావస్తువు రమ్యమైనది. భారతీయ సరిత్రవే తీర్చి దిద్దుతూ, శిల్ప శాస్త్రానికి జరిగి పట్టి, ఆధునిక కళా విన్యాసానికి ఆదర్శంగా నిలిచిన మహాశిల్పి జక్కన్నయొక్క జీవిత చిత్రణయే ఈ చిత్రం.

మల్లన్న వృద్ధ శిల్పి. శిల్ప వాతవ్యంలో ఆరితేరిన

ఒకనాడు ఈ సు శిల్పాలను చెక్కికొంటూ ఉండగా, ఆ మార్గాన్న సందిలో వెళుతున్న 'మంజరి' అనే మందరినీ చూస్తాడు. అవ్యాజమైత అనుగాగంతో, ఇంటికి వచ్చి జక్కన్న మంజరి శిల్పాన్ని తెచ్చుతాడు. ఆ శిల్పాన్ని చూచిన మంజరి మోహనరవళులల్ల పోతుంది. ఆమె మనస్సు అశ్వత్థత్వైవ అనురాగంతో విండిపోయి, జక్కన్నకు అర్పించుకొంటుంది. జక్కన్న కూడా మంజరి లోని సంగీతాన్ని చూచి, ముగ్ధుడయి, ఆమె తన పూ మిత్రుల్ని తరిపోతాడు.

మంజరి తన 'గాజు' ఈ సంగతి వింటుంది. తన ముగ్ధుల మోతుకు సంగీత "రాళ్ళు చెక్కికొనే వాని" అనినవి ఉండటం ఆవిడకు మనస్కురించదు.

పాదాలలో ఆనెలు

పాదాలలో ఆనెలు, కండలు పెరిగి, వేళ్ళ పొతకుపోయి పాదము నేలపై బెట్ట లేక రాళ్ళు తగిలిన (తుల్లివడ) వారు పై పూతగా వాడిన (వేళ్ళ తోప) మాయంచేయ గల సంతని. వెల పోస్టు ఖర్చులతో రూ 4-25 వ. పె. కొక్కోకము చి తవలములు గలది రూ. 1-50 దాంపత్య రహస్యములు ... రూ 3-00 తెలుగు హిందీ స్వయంశిక్ష రూ 4-50 బాస్టు ఖర్చులు ప్రశ్నోకము.

ప్రభ అండ్ కో

3, మలయ పెరుమాళ్ వీధి, మద్రాసు-1.

శుక్లవస్త్రము, అత్యున్నము, ధాతుదౌర్బల్యము నరముల బలహీనత, శరీర కృశత్యము, మహాపంచశర కల్పం

పొరించి వీర్యవృద్ధి కలిగించును సీసా రు10/- పోస్టు ఖర్చులను 1-25 అదనం అంగనరములు బలహీనత చె. ది నన్నగిల్లి నవో మదనతల్లి (వైమర్ల నకు) సీసా రు. 10లు చరకాశ్రమం ఫార్మశీ (ఫస్ 2240)

తాలూకా సీసా ఎదుట విజయవాడ-3.

తెల్లమచ్చలకు ఉచిత వైద్యము

అనేక సంవత్సరముల పరిశోధన ఫలితముగా కనిపెట్టబడిన "సోమరాజీ" ఆయుర్వేద భౌషధము తెల్లమచ్చలను నివారించును ఒక చిన్న సీసానుండు ఉచితముగా పంపబడును ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

Bharat Chikitsa Kendra (B)
P O Lal Bigha (Gaya)

పాకెట్ టైప్

పేర్కొనినవా మాలు, ఉత్త రాలు, లేబెల్స్ వగైరాలను దీని సహాయంతో ఇంట్లోనే చక్కగా ముద్రించుకొనవచ్చును. నెం 1 రు 2-75లు నెం 2 రు 3-50లు పెస్టల్ రు 5-50లు అత్యుత్తమమైనది రు 7-75లు పోస్ట్ జి రు 1-75

AMERICAN STORE (H-B-41)
265/12/1/C,
Gopal Lal Thakur Road, Calcutta-36.

అశోకా శాండ్ల వుడ్

ఫేస్ - టాల్కం - ఆల్ పర్పస్ పౌడర్లు

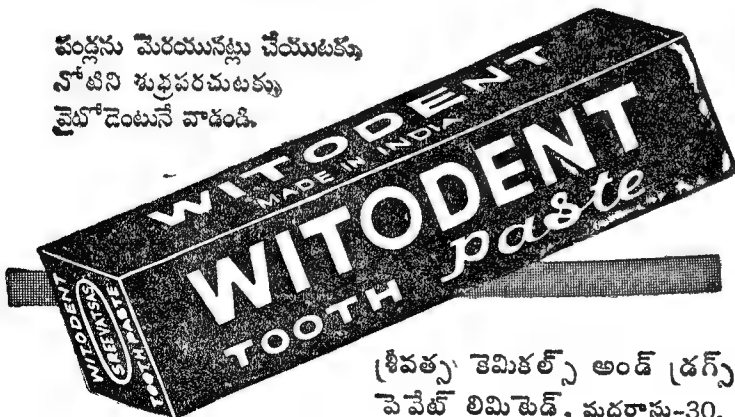
ఉత్తమమైన మైసూరు చందనముతో ఆయూర్వేద వివేచిని వునయోగించిన దినమంతయు దేహమును చల్లగా మంచి వేసవి తానం తెలియనివ్వదు ముఖ్యంగా మొటిమలు, చమటగుల్లలు వగైరా చర్మవ్యాధులను ఉపశమింపజేయును

విజయా కెమికల్స్

మద్రాసు-7.

పండ్లను మెరయునట్లు చేయుటకూ నోటిని శుభ్రపరచుటకూ వైబోడెంటన్ వాడండి.

శ్రీవత్స కెమికల్స్ అండ్ డ్రగ్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-30.

అమరశిల్పి జక్కన్న

ఇది ఇలా ఉండగా, జక్కన్న చెక్కిన మంజరి శిల్పాన్ని చూచిన గోపదేవ మహారాజు ఆ శిల్పాన్ని కొరతాడు కాని, జక్కన్న తిరస్కరిస్తాడు. "మంజరి శిల్పాన్నే గాక, మంజరినే పొందాలన్న వాంఛ", ఆ రోజునుంచీ గోపదేవునిలో ప్రబలమవు తుంది. వెంటనే 'మంజరి' తల్లి 'రాజం' ను పూరడిస్తాడు 'రాజం' మంజరిని పూరడించడానికి ప్రయత్నించి విఫలం అవుతుంది

మంజరి మేనమామ పన్నిన ఉపాయంతో జక్కన్న, మంజరుల వివాహం జరిగి పోతుంది. మొదట మల్లన్న అందుకు వ్యతిరేకించినా, ఆరు వాత అంగీకరిస్తాడు

గోపదేవుని కు సల్లార్డు 'మంజరి' ని ఒంట రిగా రాజం ఇంటికి రప్పించి, భయపెట్టి, బెది రించి, స్వత్యం చేయస్తాడు. అది చూచిన జక్కన్న, నిజం తెలియక ఖిన్నుడయి, పూరు విడిచి వెళుతాడు పూరూరా తిరిగి బేలూరు చేరు కొంటాడు అక్కడ రామానుజ స్వామి కలూ క్షమా, తదుపరి రాజాశ్రయమూ లభిస్తాయి. బేలూరు దేవాలయపు నిర్మాణపు పనికి ఒప్పుకొన్న జక్కన్న అక్కడ శిల్పాలకు ఆచార్యత్వం వహిస్తాడు కూడా

గోపదేవుని విషచూపుల బారినుంచి తప్పించు కొనేందుకు, మంజరి ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం చేస్తుంది సీట మునిగిన మంజరి, అలల ధాటికి వడ్డుకు కొట్టుకుని ఎస్తుంది జాలర్లు ఆమెను కాపాడుతారు అక్కడ ఆమె మగపిల్లవానిని ప్రసవి స్తుంది అతడే డంకన్న

కొన్ని సంవత్సరాలు గడుస్తాయి తిరునా శ్లలో తప్పిపోయిన డంకన్న చివరకు తాత మల్లన్న ఇంటికి చేరుకొంటాడు ఎవరో గుర్తు తెలియని ఆ పసివానికి మల్లన్న ఆశ్రయం యిచ్చి, శిల్ప విద్యలన్నింటినీ నేర్పుతాడు శిల్ప శాస్త్రంలోని ఆరోహణ, అవరోహణలను డంకన్న పూర్తిగా అవగాహన చేసుకొంటాడు మల్లన్న పుత్ర వియోగాన్ని నివారించేందుకు, డంకన్న, జక్కన్నను వెదుకుతూ వెళ్లి, బేలూరు చేరు తాడు.

'మంజరి' కూడా బేలూరులో జక్కన్నకు హిత్వ దేశం చేసిన శ్రీ రామానుజాచార్యులను కలిసి కొంటుంది ఆయన బేలూరు మహాదేవాలయాన్ని నిర్మి స్తున్న జక్కన్న ఏకాగ్రత చెదరకుండా ఉండేం దుకై, జక్కన్నను కలవవద్దని మంజరికి సలహా ఇస్తాడు ఆ సలహానుపాటించిన మంజరి, వెంటనే జక్కన్న జీవితంలోకి తిరిగి ప్రవేశించలేకపోతుంది. బేలూరు దేవాలయం నిర్మాణం పూర్తవు తుంది జక్కన్నను వెదుకుతూ అక్కడకు వచ్చిన డంకన్న, దేవాలయ నిర్మాణంలోని రోపాన్ని సూచించటంలో కథ మరో మలుపు తిరుగు తుంది డంకన్నకు అక్కడ సమాధరం లభి స్తుంది చివరకు, అందరూ ఏకమై, చెన్న కేసెట్టి కీర్తించటంతో కథ ముగుస్తుంది

చరిత్రాత్మక కావలమే కథలోని ముఖ్యమైన ఆకర్షణ సముద్రాల వారి మాటలు, కేవలం రత్నాల మాటలే. అన్నీ పాటలు బాగానే ఉన్నాయి బి.

ఎన్ రంగా గారి పోటోగ్రఫీ అత్యున్నత ప్రమాణాలను, విశదీకరిస్తుంది శ్రీ హీరాలో నిర్వహించిన సృష్టాలలో 'వెర్రిటి' కనుపిస్తుంది జేలూరు మొదలైన జాబ్ డోర్ దృశ్యాలు కనుమీయంగా ఉన్నాయి సెల్టింగులలో 'శిల్పం' దాగిఉన్నది

మంజరిగా, సరోజాదేవి వటన తారావధాన్ని అందికొంది ప్రేయసాలుగా, నర్తకిగా, భార్యగా, తల్లిగా నటించిన సరోజాదేవి వటనలో ఏ లోపమూ లేదు జక్కస్సగా (శ్రీ నాగేశ్వరరావు నటన (మేకప్ లోపాలు మినహాయిస్తే), మరో సోపానాన్ని అందు కింది నారనాగ డంకన్యగా బాగా సరిపోయాడు రామానుజస్వామిగా ధూళిచో నటన బాగున్నది, కాని ఎందువల్లనో ఆ పాత్రలో దివ్యత్వం ఉట్టిపడటం లేదు రేలంగి, గిరిజల హాస్యం బావుంది

మేకప్ షూయింగ్లో మరికొంత శ్రద్ధ వహించి ఉంటే గాగుండేగి చిత్రం ఈస్టుమన్ కలర్లో తీయటంవల్ల, ఎలాంటి, మేకప్ కూ సమస్యయిం కుదరలేదు

కొన్ని దిర్ఘకల్పపు లోపాలు లేకపోలేదు వీటి మధుగుల్ దూకిన మంజరి, సముద్రపు వడ్డున తేలటం, ఇరవై సంవత్సరాల కథ గడిచినా రేలంగి, గిరిజల పాత్రలలో మార్పు రాకపోవటం, అనవసర మయినవోట సృష్టాలను చొప్పించటం—ఇలాంటివి. కాని, విశేష మేమంటే, ఈ చిన్న లోపాలు చిత్ర గమనానికి ఆటంకాలుగా నిలవలేదు

ఏమైనా, జయప్రదంగా పినిమా తీయటం, ఒక యజ్ఞంగా పరిణమిస్తున్న యీ రోజుల్లో సాహసంచేసి 'ఈస్టుమన్ కలర్' లోనే చిత్రాన్ని నిర్మించి, ప్రభుత్వమువారి ప్రశంసపత్రాన్ని కూడా అందుకొన్న శ్రీ బి ఎన్ రంగా అభినందనీయులు

వాళిరాజు ప్రకాశం ★

సినిమావార్తలు

13 వ పేజీ తరువాయి

"ఏయ్! ఏమీలా తలతిరుగుడు మహారాణి గారికి సరిగా సమాధానం చెప్పా"

"చెప్పానా"

"నీ సేరేమి?"

"అదే— అనవసరం"

"కటా! కటా! ఏలనా తిరస్కారము—"

"జగజ్జాణా! మహామాయా! వెళ్లి వడ్డిం గండి" ముగ్ధుని సేవకులను ఆజ్ఞాపిస్తుంది వాళ్ళు అనవసరం దగ్గరకు వెళ్తారు

"అలా మూసారం తెండి"

"సేవకులు అనవసరాన్ని కొడతారు

"సడేల్ ఫడీ వడ్డనంటే ఇరా — నే నింకా అల్లదనుకున్నా — కొట్టకండి — కొట్టకండి. అందమైన చేతులు కందిపోతాయ్"

"ఇప్పుడు చెప్పు నీ పేరేమిటి?"

"అనవసరం"

"ఈ యింకా ముదరసకం తగిలించండి"

"ఒద్దొద్దు — మీ పాకంతో నేనీ లోకమే విడచిపోయేటట్లుంది"

"ఈ అలా దారికి రా — యిప్పుడైనా చెప్పు. నీ పెరు?"

"అమ్మా — నాన్న పెట్టిన పేరే నాకిది మా అమ్మకు నూట పదకొండు మంది పిల్లలు పుట్టితే — ఇక నాకు పిల్లలు అనవసరం అని మా అమ్మ ధీష్ణించుకు కూచుంది. అనుకోకుండా

అప్పుడు నేను పుట్టాను. అందుకు నాకు అనవ సరం అని పేరు పెట్టారు"

రాణిగారిలో సహా సభికులందరూ నవ్వుతారు

"సద్దు సద్దు మీరు నవ్వుకూడదమ్మా"

"కటా! కటా! వాడంత ముచ్చటగా మురిపా

లోకించ — నవ్వుకుండా ఉండుటెట్లు — ముగ్ధుని ఏలన్ — నా ఉల్ల మే పల్లవించు చున్నది"

సభలోవారంతా "అనవసరం — అనవసరం"

అంటూ ఒకసారి నడిసార్లు అనుకుంటూ నవ్వు కుంటారు

"సద్దు — సద్దు — అలా నవ్వురేమిటి —

అనవసరంగా — నా పేరైతే అనవసరం కాని ఎప్పుడో — ఒకప్పుడు మీ ఆందరికీ వస్తుంది నా అనవసరం—"

"ఏమైనా పరే — రాజ శాసనం ధిక్కరించి నువ్వు నీమలో ప్రవేశింపడమే పెద్ద తప్పు"

"పడేల్ ఫడీ — అది తెలియక పోతున్నా వచ్చాను

మండ మంచులా నా మనసెందుకో కరగిపో చున్నది ఎదలో ఏదో తెలియని గిరిగింతలు కదలగా నేనెట్లు శిక్షించను మహామంత్రి"

"ఏయ్ బందీ! ఏమీలా కారం కళ్ళు దిండుకో.... ఇప్పుడు చెప్పండమ్మా"

"అనరాధిని... మహామంత్రి మరల వాడు నా వంకే చూచు చున్నాడు"

"ఏయ్ బందీ! మర్యాదగా తల దిండుకోంటావా లేక తల తీయించమంటావా?"

"తీయించటమెందుకు— నేనే దిండుకుంటాను"

"అనరాధిని ఊరవతల కారాగారంలో బంధించండి" అనవసరం రాణి మొఖంలోని చూస్తూ, రాణి "చంపకండ్రి" అంటుంది

ఈ హాస్య సన్నివేశం "శ్రీ సేంహచల క్షేత్ర మహిమ" చిత్రంలోనిది ఈ సన్నివేశంలో రేలంగి, గిరిజ, మోహన ఉన్నారూ వారు కాక ఇంకా కాంతా రావు, కృష్ణకుమారి, నాగయ్య, వలం, రాజనాథ

"దేశద్రోహులు చిత్రం"లో రేలంగి, ఎన్. టి. రామారావు.

తెలుసుంటే వచ్చేందుకు నేనేమైనా తెలివి తక్కువ వాణ్ణా"

"కటా! కటా! నీ తెలివికి నే నచ్చితిని నీ యుక్తికి నే మెచ్చితిని"

"సడేల్ ఫడీ! ఇకనే నన్ను ఒదిలి పెట్టేయండి"

"ఓలలాగే సంపన్నా — జగజ్జాణా — మహా మాయా—"

"వీళ్లెందు మత్తా — రాక్షసుల్లా"

"నిన్ను మర్యాదగా సాగనందద్దా మరీ"

అనవసరం మహారాణి ఒకరి నొకరు కళ్ళతో చూసుకుంటారు

"ఆగండి — మహారాణీ నారి తిర్పు కానారి

జ్ఞా చెప్పండమ్మా — మహారాణి!"

"ఓ — ఏమది?"

"తిర్పు చెప్పండమ్మా!"

"నేనే చెప్పవలయానా ఎలా చెప్పను మహామంత్రి వాడి — వాడి కన్నులు నావంక వేడి వేడిగా చూచు

వల్లరామూర్తి, రాజబాబు, మార్కాండేయ సేదలగరి వారున్నారు

మాటలు పాటలు — రాజశ్రీ, సంగీతం — టి.వి. రాజు, చాయ ఆర్. మధు, కళ — బి.ఎన్. కృష్ణ, సృష్టం — చిన్ని సంతో, కూర్పు — మార్కాండే, స్టూడియో — విజయా — నాపీని, కథ — దర్శకత్వం

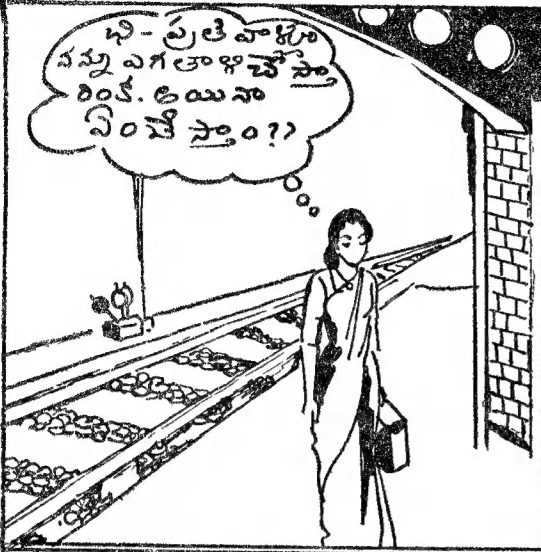
బి.వి. ప్రసాద్, నిర్మాతలు — యన్.డి. రోమిలత అండ్ శ్రీ వెంకటేశ్వర ఫిలిం కంపెనీ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్

"ఈడూ - జోడూ" ఉత్తమకథ

మద్రాసు ఫిలిం స్టూడియో అసోసియేషన్ సారి 1963వ సంవత్సరంలో ఎడూరల అయిన

చిత్రాల్లో ఉత్తమ చిత్రకథగా శ్రీ పినిసెట్టి శ్రీరామ మూర్తి వ్రాసిన తిలక్ చిత్రం "ఈడూ-జోడూ"ను ఎన్నుకున్నారు.

సి. భర్తారావు ★

భీ- ప్రతివాళ్ళూ
వస్తు ఎగతాళి చేస్తా
రింక. అయినా
నించేస్తాం??

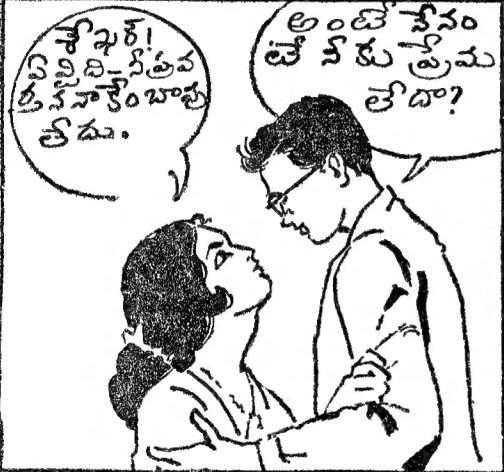
శ్రీభారతి వేశంలా అమ భుజాలు
పట్టుకున్నాడు.

ప్రేమ మల ఎవ్వరూ కను పేర తోడు
కాని రోడ్డు మీదకు వచ్చేసరికి. ..

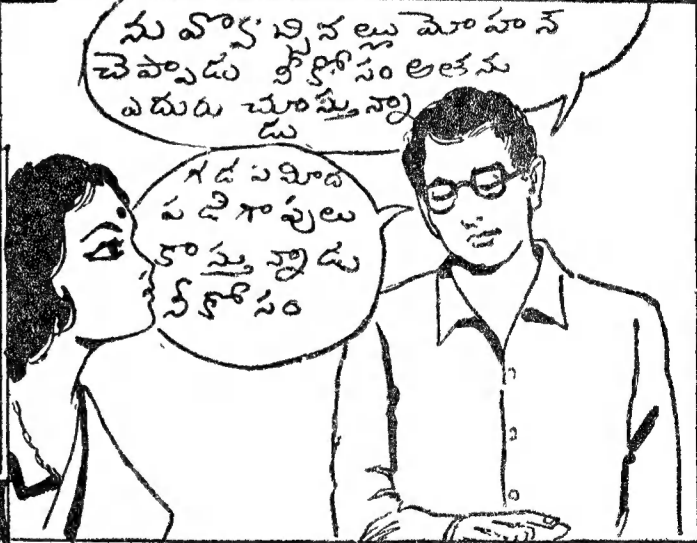
శ్రీభారతి! నువ్వో-
నా స్తున్నట్లు నో
కెలా తెలుసు?

ఎలా తెలి
స్తోంది- వచ్చే
సాక దేబాదు
ఇక మనం వివా
హం చేసుకో
వచ్చు.

శ్రీభారతి!
నిన్ను- నీతన
కనసా కంటా
తడు.

అంటే నేనం
తో నీకు ప్రేమ
తోదా?

నువ్వొచ్చినట్లు మోహన
చెప్పాడు నీకోసం అతను
ఎదురు చూస్తున్నా
డు.

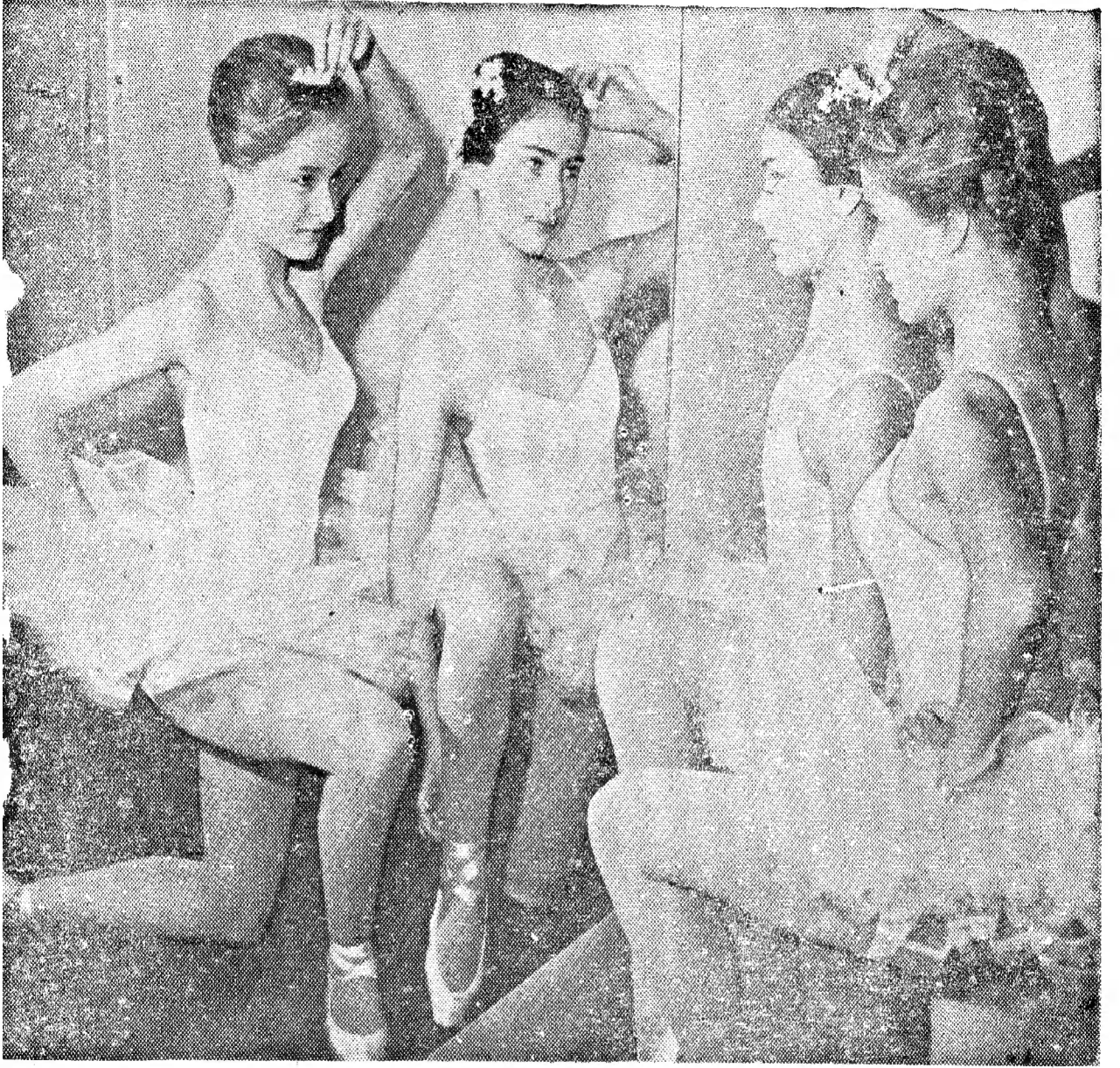
నడపమిద
పదిగా పులు
కాస్తున్నాడు
నీకోసం

నుశీల అశ్వరస పోయింది
మోహన ఎందుకు ఎలా
వచ్చా, దానిపై అతడు కాస్తాడు.

గుడ్ బై- అతని
మాట చేపట్టే నోలో
ఎంత మారావ నాడు
సకేలే- చెల్లె- నిం
చేస్తాం

ఈ అమ్మాయిలకి పన్నెండేసి సంవత్సరాలే వయసు అంటే మీరు నమ్మగలరా ?

మృదుత్వానికి, మెరపుగొలుపు
కాంతివంతమైన కేశసౌందర్యానికి

రీటేషన్
బ్రిష్టెన్ బ్రిష్టెన్
ఉపయోగించుడు